Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 22. 9. 2021 je Državni zbor na seji dne 26. 10. 2021 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, ki obsega:

– Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP (Uradni list RS, št. 126/07 z dne 31. 12. 2007),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-A (Uradni list RS, št. 40/09 z dne 29. 5. 2009),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-B (Uradni list RS, št. 59/09 z dne 30. 7. 2009),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-C (Uradni list RS, št. 52/10 z dne 30. 6. 2010),

– Avtentično razlago 3. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ORZFPPIPP21 (Uradni list RS, št. 106/10 z dne 27. 12. 2010),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-D (Uradni list RS, št. 26/11 z dne 8. 4. 2011),

– Avtentično razlago 1. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ORZFPPIPP21-1 (Uradni list RS, št. 47/11 z dne 17. 6. 2011),

– Zakon o postopkih za uveljavitev ali odpustitev odgovornosti družbenikov za obveznosti izbrisanih gospodarskih družb – ZPUOOD (Uradni list RS, št. 87/11 z dne 2. 11. 2011),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi 34. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, kolikor se nanaša na predpis iz 2. točke prvega odstavka 114. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju in na opravila upravitelja v stečajnem postopku, na katera ta zakon veže pravico do nagrade upravitelju, opravljena pred uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, št. U-I-185/10-18, Up-1409/10-20 (Uradni list RS, št. 23/12 z dne 26. 3. 2012),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-E (Uradni list RS, št. 47/13 z dne 31. 5. 2013),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-F (Uradni list RS, št. 100/13 z dne 6. 12. 2013),

– Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-F (Uradni list RS, št. 10/15 z dne 16. 2. 2015),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-G (Uradni list RS, št. 27/16 z dne 11. 4. 2016),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-57/15-13, U-I-2 /16-6 (Uradni list RS, št. 31/16 z dne 29. 4. 2016),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-179/15-8, Up-386/15-26 (Uradni list RS, št. 38/16 z dne 27. 5. 2016),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dedovanju – ZD-C (Uradni list RS, št. 63/16 z dne 7. 10. 2016),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je četrti odstavek 192. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju delno v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-81/17-14, Up-769/16-32 (Uradni list RS, št. 54/18 z dne 10. 8. 2018),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da sta tretji odstavek 310. člena in tretji odstavek 311. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-44/18-6 (Uradni list RS, št. 69/19 z dne 22. 11. 2019),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je druga alineja 2. točke drugega odstavka 399. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, kolikor se nanaša na 383.b člen tega zakona, v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-512/18-10 (Uradni list RS, št. 74/20 z dne 21. 5. 2020),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je 221.j člen Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-222 /18-21 (Uradni list RS, št. 85/20 z dne 12. 6. 2020).

Št. 450-01/21-12/3

Ljubljana, dne 26. oktobra 2021

EPA 2142-VIII

Državni zbor

Republike Slovenije

Tina Heferle

podpredsednica

Z A K O N

O FINANČNEM POSLOVANJU, POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI IN PRISILNEM PRENEHANJU URADNO PREČIŠČENO BESEDILO (ZFPPIPP-UPB17)

1. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

Oddelek 1.1: Vsebina zakona

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja:

1. finančno poslovanje pravnih oseb,

2. postopke zaradi insolventnosti nad pravnimi in fizičnimi osebami ter

3. postopke prisilnega prenehanja pravnih oseb.

1.a člen

(črtan)

2. člen

(prenos in izvajanje predpisov EU)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašata:

1. Direktiva 2001/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o reorganizaciji in prenehanju zavarovalnic (UL L št. 110 z dne 20. aprila 2001, str. 28) in

2. Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. maja 2001, str. 15).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje Uredbe Sveta št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o insolvenčnih postopkih (UL L št. 160 z dne 30. junija 2000, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1346/2000).

Oddelek 1.2: Opredelitev pojmov in kratic

3. člen

(namen opredelitve pojmov)

(1) V oddelku 1.2 tega zakona so opredeljeni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, če ni za posamezen pojem določeno, da je namen njegove opredelitve ožji.

(2) V oddelku 8.1 tega zakona so opredeljeni pojmi, uporabljeni v 8. poglavju tega zakona.

4. člen

(kratice drugih zakonov)

V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. OZ je Obligacijski zakonik (Uradni list RS, št. 83/01, 32/04 – UROZ195, 28/06 – odločba US, 29/07 – odločba US in 40/07 – OZ-A),

2. ZD je Zakon o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76, 23/78, Uradni list RS, št. 17/91-I – ZUDE, 13/94 – ZN, 40/94 – odločba US, 82/94 – ZN-B, 117/00 – odločba US, 67/01, 83/01 – OZ),

3. ZGD-1 je Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06, 60/06 – popravek 26/07 – ZSDU-B, 33/07 – ZSReg-B in 67/07 – ZTFI),

4. ZIZ je Zakon o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo in 67/07 – ZS-G),

5. ZNVP je Zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 2/07 – uradno prečiščeno besedilo in 67/07 – ZTFI),

6. ZSReg je Zakon o sodnem registru (Uradni list RS, št. 54/07 – uradno prečiščeno besedilo),

7. ZZK-1 je Zakon o zemljiški knjigi (Uradni list RS, št. 58/03).

5. člen

(postopki zaradi insolvetnosti)

(1) Postopki zaradi insolventnosti so:

1. postopek prisilne poravnave,

2. postopek poenostavljene prisilne poravnave in

3. stečajni postopki.

(2) Stečajni postopki so:

1. stečajni postopek nad pravno osebo,

2. postopek osebnega stečaja in

3. postopek stečaja zapuščine.

6. člen

(postopka prisilnega prenehanja)

Postopka prisilnega prenehanja sta:

1. izbris iz sodnega registra brez likvidacije in

2. prisilna likvidacija.

7. člen

(pravna oseba, podjetnik, zasebnik in potrošnik)

(1) Gospodarska družba je pravna oseba, organizirana v eni od oblik iz tretjega odstavka 3. člena ZGD-1.

(2) Podjetnik ali podjetnica (v nadaljnjem besedilu: podjetnik) je fizična oseba iz šestega odstavka 3. člena ZGD-1.

(3) Zavod ali javni zavod je zavod ali javni zavod po zakonu, ki ureja zavode.

(4) Zadruga je zadruga po zakonu, ki ureja zadruge.

(5) Društvo je društvo po zakonu, ki ureja društva.

(6) Javni sklad je javni sklad po zakonu, ki ureja javne sklade.

(7) Zasebnik je zdravnik, notar, odvetnik, kmet ali druga fizična oseba, ki ni podjetnik in ki kot poklic opravlja določeno dejavnost.

(8) Potrošnik ali potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) je fizična oseba, ki ni niti podjetnik niti zasebnik.

8. člen

(poslovodstvo, organ nadzora in zastopniki pravne osebe)

(1) Poslovodstvo:

1. ima pri gospodarski družbi pomen, opredeljen v 10. členu ZGD-1,

2. je pri zavodu direktor ali drug poslovodni organ zavoda,

3. je pri zadrugi upravni odbor ali predsednik zadruge,

4. je pri javnem skladu uprava,

5. je pri drugi pravni osebi organ, ki je po zakonu ali njenih pravilih pristojen in odgovoren za vodenje njenih poslov.

(2) Organ nadzora je:

1. pri delniški družbi z dvotirnim sistemom upravljanja ali javnem skladu nadzorni svet,

2. pri delniški družbi z enotirnim sistemom upravljanja upravni odbor,

3. pri družbi z omejeno odgovornostjo nadzorni svet, če ga družba ima,

4. pri zavodu svet ali drug kolegijski organ upravljanja zavoda,

5. pri zadrugi nadzorni odbor zadruge, če ga zadruga ima,

6. pri drugi pravni osebi organ, ki je po zakonu ali njenih pravilih pristojen in odgovoren za nadzor nad vodenjem njenih poslov.

(3) Zastopnik oziroma zastopnica (v nadaljnjem besedilu: zastopnik) pravne osebe je oseba, ki v pravni osebi opravlja funkcijo, za katero zakon ali pravila pravne osebe določajo, da oseba z imenovanjem na to funkcijo pridobi upravičenje zastopati pravno osebo.

(4) Član oziroma članica (v nadaljnjem besedilu: član) poslovodstva ali organa nadzora je oseba, ki je bila imenovana za opravljanje funkcije poslovodstva ali organa nadzora.

9. člen

(družbenik, pravila pravne osebe in delež)

(1) Družbenik oziroma družbenica (v nadaljnjem besedilu: družbenik) je:

1. družbenik družbe z neomejeno odgovornostjo, komanditne družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo,

2. delničar oziroma delničarka (v nadaljnjem besedilu: delničar) delniške družbe ali komanditne delniške družbe,

3. ustanovitelj oziroma ustanoviteljica (v nadaljnjem besedilu: ustanovitelj) ali član druge pravne osebe.

(2) Pravila pravne osebe so:

1. pri družbi z neomejeno odgovornostjo, komanditni družbi ali družbi z omejeno odgovornostjo: družbena pogodba,

2. pri delniški družbi ali komanditni delniški družbi: statut,

3. pri drugi pravni osebi: akt o ustanovitvi ali drug pravni akt, s katerim družbeniki v skladu z zakonom uredijo medsebojna pravna razmerja.

(3) Delež družbenika je delež, v sorazmerju s katerim je družbenik po zakonu ali pravilih pravne osebe upravičen prejeti izplačilo iz premoženja pravne osebe po plačilu vseh terjatev upnikov oziroma upnic (v nadaljnjem besedilu: upnik) te pravne osebe.

(4) Osebno odgovorni družbenik je družbenik osebne družbe ali druge pravne osebe, ki je po zakonu ali pravilih te pravne osebe odgovoren za njene obveznosti.

10. člen

(premoženje, obveznosti in kapital)

(1) Premoženje posamezne osebe so:

1. stvari v njeni lasti,

2. njene terjatve in

3. njene druge premoženjske pravice.

(2) Obveznosti posamezne osebe so vse njene obligacijske in druge denarne in nedenarne obveznosti do njenih upnikov.

(3) Čista vrednost premoženja posamezne osebe pomeni razliko med vrednostjo njenega premoženja in višino njenih obveznosti.

(4) Kapital pomeni:

1. pri gospodarski družbi in podjetniku: kapital v računovodskem pomenu in vključuje vse sestavine kapitala, ki se izkazujejo v bilanci stanja po 65. členu ZGD-1,

2. pri drugi pravni osebi: čista vrednost njenega premoženja.

11. člen

(kratkoročna in dolgoročna plačilna sposobnost; kapitalska ustreznost; dolgoročni viri financiranja)

(1) Kratkoročna plačilna sposobnost je sposobnost pravne ali fizične osebe v določenem časovnem obdobju poravnati vse obveznosti, ki so zapadle v tem časovnem obdobju.

(2) Dolgoročna plačilna sposobnost je trajna sposobnost pravne ali fizične osebe izpolniti vse obveznosti ob njihovi zapadlosti.

(3) Pravna oseba ali podjetnik je dolgoročno plačilno sposoben, če je obseg njegovih dolgoročnih virov financiranja zadosten glede na obseg in vrste poslov, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljen pri opravljanju teh poslov (v nadaljnjem besedilu: kapitalska ustreznost).

(4) Dolgoročni viri financiranja pravne osebe ali podjetnika so:

1. kapital kot njegov lastni vir financiranja in

2. tiste njegove obveznosti kot tuji dolgoročni viri financiranja, ki so po svojih lastnostih in namenu v skladu s pravili poslovnofinančne stroke primerne za kritje obveznosti iz poslovanja in izgub zaradi tveganj, ki jim je pravna oseba ali podjetnik izpostavljen pri svojem poslovanju.

12. člen

(pravila poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij)

(1) Pravila poslovnofinančne stroke so:

1. poslovnofinančna načela in standardi, ki jih sprejme Slovenski inštitut za revizijo v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ter

2. druga izkustvena pravila skrbnega finančnega poslovanja, ki so splošno uveljavljena v poslovnofinančni stroki.

(2) Pravila stroke upravljanja podjetij so izkustvena pravila skrbnega upravljanja podjetij, ki so splošno uveljavljena v stroki upravljanja podjetij.

13. člen

(finančno poslovanje)

Finančno poslovanje je zagotavljanje finančnih sredstev, upravljanje finančnih sredstev in njihovih virov ter razporejanje virov finančnih sredstev zaradi zagotavljanja pogojev za opravljanje gospodarske dejavnosti ali drugih poslov.

14. člen

(insolventnost)

(1) Insolventnost je položaj, ki nastane, če dolžnik oziroma dolžnica (v nadaljnjem besedilu: dolžnik):

1. v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju (v nadaljnjem besedilu: trajnejša nelikvidnost), ali

2. postane dolgoročno plačilno nesposoben.

(2) Če se ne dokaže drugače, velja, da je dolžnik trajneje nelikviden:

1. pri dolžniku, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik:

– če za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega 20 odstotkov zneska njegovih obveznosti, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu, ali

– če sredstva na njegovih računih ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali poplačilo izvršnice in tako stanje traja neprekinjeno zadnjih 60 dni ali s prekinitvami več kot 60 dni v obdobju zadnjih 90 dni, in takšno stanje traja na dan pred vložitvijo predloga za začetek postopka zaradi insolventnosti, ali

– če nima odprtega najmanj enega bančnega računa pri ponudnikih plačilnih storitev v Republiki Sloveniji in če po preteku 60 dni od pravnomočnosti sklepa o izvršbi ni poravnal svoje obveznosti, ki izhaja iz sklepa o izvršbi,

2. pri dolžniku, nad katerim je tekel postopek prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ki je bil končan s pravnomočno potrditvijo prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, če za več kot dva meseca zamuja:

– s plačilom svojih obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave ali

– s plačilom svojih obveznosti do ločitvenih upnikov, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ali

– z izvedbo drugih ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja,

3. pri dolžniku, ki je potrošnik:

– če za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega trikratnik njegove plače, nadomestil ali drugih prejemkov, ki jih prejema redno v obdobjih, ki niso daljša od dveh mesecev, ali

– če je nezaposlen in ne prejema nobenih drugih rednih prejemkov ter za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo obveznosti, ki presega 1.000 eurov.

(3) Če se ne dokaže drugače, velja, da je dolžnik postal dolgoročno plačilno nesposoben:

1. če je vrednost njegovega premoženja manjša od vsote njegovih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: prezadolženost),

2. pri dolžniku, ki je kapitalska družba: tudi če je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala in te izgube ni mogoče pokriti v breme prenesenega dobička ali rezerv.

(4) Velja in nasproten dokaz ni dovoljen, da je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik postal trajneje nelikviden, če za več kot dva meseca zamuja:

1. s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali

2. s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem,

in takšno stanje traja na dan pred vložitvijo predloga za začetek postopka zaradi insolventnosti.

(5) Če je nad dolžnikom tekel postopek prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ki je bil končan s pravnomočno potrditvijo prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, velja, če se ne dokaže drugače, da je s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, prenehal položaj insolventnosti dolžnika.

15. člen

(finančno prestrukturiranje)

Finančno prestrukturiranje je celota ukrepov, ki se izvedejo, da bi dolžnik postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben (v nadaljnjem besedilu: ukrep finančnega prestrukturiranja), in lahko vključujejo:

1. zmanjšanje in odložitev zapadlosti dolžnikovih obveznosti,

2. pri kapitalski družbi: izvedbo povečanja osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika, ali z novimi denarnimi vložki in

3. druge ukrepe, katerih izvedba v skladu s pravili poslovnofinančne stroke omogoča odpravo vzrokov dolžnikove insolventnosti in zagotavlja, da dolžnik postane kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben.

16. člen

(insolventni dolžnik)

Insolventni dolžnik je pravna ali fizična oseba, nad katero se v skladu s tem zakonom začne postopek zaradi insolventnosti.

17. člen

(identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

(1) Identifikacijski podatki o dolžniku, ki je pravna oseba, so:

1. firma ali ime, sedež in poslovni naslov,

2. matična številka, s katero je vpisan v sodnem ali poslovnem registru.

(2) Identifikacijski podatki o dolžniku, ki je podjetnik ali zasebnik, so:

1. osebno ime,

2. podatki, s katerimi je vpisan v poslovnem registru:

– firma, sedež in poslovni naslov,

– matična številka in

3. v postopku osebnega stečaja tudi podatki iz 2. do 4. točke tretjega odstavka tega člena.

(3) Identifikacijski podatki o dolžniku, ki je potrošnik, so:

1. osebno ime,

2. naslov stalnega prebivališča,

3. datum rojstva in

4. EMŠO, če je dolžnik vpisan v centralni register prebivalstva, in davčna številka, če je dolžnik vpisan v davčni register.

(4) Če zakon določa, da mora upnikova vloga v postopku vsebovati identifikacijske podatke o dolžniku, za dolžnika, ki je fizična oseba, ni treba, da bi vsebovala podatek iz 4. točke tretjega odstavka tega člena, temveč ta podatek pridobi sodišče po uradni dolžnosti iz centralnega registra prebivalstva oziroma davčnega registra.

(5) Za identifikacijske podatke o zapustniku se pri stečaju zapuščine smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

(6) Za identifikacijske podatke o upniku se smiselno uporabljajo prvi odstavek, 1. in 2. točka drugega odstavka ter 1. in 2. točka tretjega odstavka tega člena.

(7) Identifikacijski podatki o dolžniku in drugi podatki o postopku zaradi insolventnosti se vodijo po 122.a členu in objavljajo po 122. členu tega zakona:

1. zaradi varnosti pravnega prometa in

2. da se upnikom omogoči popolna identifikacija dolžnika zaradi pravočasne prijave terjatev v postopku zaradi insolventnosti in uresničevanja drugih pravic v tem postopku.

18. člen

(ožje povezana oseba)

Ožje povezana oseba posamezne osebe je:

1. njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti,

2. otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz 1. točke tega člena, ki nima polne poslovne sposobnosti,

3. polnoletni otrok ali posvojenec,

4. starši ali posvojitelji,

5. bratje in sestre,

6. oseba, ki z njo živi v skupnem gospodinjstvu,

7. druga oseba, ki nima polne poslovne sposobnosti in ji je dodeljena v skrbništvo.

19. člen

(ločitvena pravica; ločitveni upnik)

(1) Ločitvena pravica je pravica upnika do plačila njegove terjatve iz določenega premoženja insolventnega dolžnika pred plačilom terjatev drugih upnikov tega dolžnika iz tega premoženja.

(2) Ločitveni upnik je upnik, ki v postopku zaradi insolventnosti uveljavlja terjatev, zavarovano z ločitveno pravico.

20. člen

(nedenarna, zavarovana in nezavarovana terjatev)

(1) Terjatev je pravica upnika od dolžnika zahtevati, da opravi izpolnitveno ravnanje, katerega predmet je dajatev, storitev, opustitev ali dopustitev.

(2) Nedenarna terjatev je terjatev upnika od dolžnika zahtevati izpolnitev nedenarne dajatve ali izvedbo storitve.

(3) Zavarovana terjatev je terjatev upnika, ki je zavarovana z ločitveno pravico.

(4) Nezavarovana terjatev je terjatev upnika, ki ni zavarovana z ločitveno pravico.

(5) Kot nezavarovana terjatev se obravnava tudi tisti del zneska terjatve ločitvenega upnika, za katerega znesek terjatve presega vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice.

20.a člen

(finančna in poslovna terjatev)

(1) Finančna terjatev je terjatev do dolžnika, ki je nastala na podlagi:

1. kreditne pogodbe, pogodbe o izdaji bančne garancije ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je dolžnik sklenil z banko, finančno institucijo ali drugo finančno družbo,

2. pogodbe o finančnem leasingu ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je dolžnik sklenil z banko, finančno institucijo ali drugo finančno družbo,

3. posojilne pogodbe ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je dolžnik sklenil z osebo nefinančnega sektorja,

4. poroštva ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je prevzel dolžnik za finančno terjatev do druge osebe,

5. izvedenega finančnega instrumenta, katerega izdajatelj je dolžnik.

(2) Poslovna terjatev do dolžnika je vsaka terjatev do dolžnika, razen finančne terjatve.

(3) Izrazi banka, hranilnica, finančna družba, finančna institucija in oseba nefinančnega sektorja, uporabljeni v prvem odstavku tega člena, imajo enak pomen kakor v zakonu, ki ureja bančništvo.

21. člen

(prednostne, podrejene in navadne terjatve)

(1) Prednostne terjatve so naslednje nezavarovane terjatve:

1. plače in nadomestila plač za zadnjih šest mesecev pred začetkom postopka zaradi insolventnosti,

2. odškodnine za poškodbe, ki so povezane z delom pri dolžniku, in poklicne bolezni,

3. neizplačane odpravnine za prenehanje delovnega razmerja pred začetkom stečajnega postopka, ki zaposlenim pripadajo po zakonu, ki ureja delovna razmerja, vendar največ v višini odpravnine, določene za delavca, ki mu delodajalec odpove pogodbo o zaposlitvi iz poslovnih razlogov,

4. plače in nadomestila plač delavcem, katerih delo zaradi začetka stečajnega postopka postane nepotrebno, za obdobje od začetka stečajnega postopka do poteka odpovednega roka,

5. odpravnine delavcem, ki jim je upravitelj odpovedal pogodbo o zaposlitvi, ker je njihovo delo zaradi začetka stečajnega postopka ali med postopkom postalo nepotrebno,

6. davki in prispevki, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati z izplačili iz 1., 3., 4. in 5. točke tega odstavka,

7. nadomestilo za neizrabljen letni dopust za tekoče koledarsko leto,

8. terjatev iz naslova kreditov, danih na podlagi zakona, ki ureja pomoč za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb in zadrug v težavah, in poroštev, danih za te kredite.

(Avtentična razlaga 1. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ORZFPPIPP21-1 določa:

"1. točko prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 52/09, 52/10, 106/10 – ORZFPPIPP21 in 26/11) je treba razumeti tako, da se štejejo kot prednostne terjatve v postopku zaradi insolventnosti med plače in nadomestila plač za zadnje tri mesece pred začetkom postopka tudi denarna povračila (odškodnine) namesto odpovednega roka za prenehanje delovnega razmerja, dogovorjena med delodajalcem in delavci po zakonu, ki ureja delovna razmerja in sicer v sorazmernem delu, glede na čas od sklenitve dogovora do začetka postopka zaradi insolventnosti.")

(Avtentična razlaga 3. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ORZFPPIPP21) določa:

"3. točko prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 59/09 in 52/10) je treba razumeti tako, da se tudi v postopku prisilne poravnave štejejo za prednostne terjatve neizplačane odpravnine za prenehanje delovnega razmerja, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne poravnave, in ki zaposlenim pripadajo po zakonu, ki ureja delovna razmerja, vendar največ v višini odpravnine, določene za delavca, ki mu delodajalec odpove pogodbo o zaposlitvi iz poslovnih razlogov.")

(2) V postopkih zaradi insolventnosti so prednostne terjatve tudi nezavarovane terjatve za plačilo prispevkov, ki so nastale pred začetkom postopka zaradi insolventnosti.

(3) Podrejene terjatve so nezavarovane terjatve, ki se na podlagi pravnega razmerja med dolžnikom in upnikom, če postane dolžnik insolventen, plačajo šele po plačilu drugih nezavarovanih terjatev do dolžnika.

(4) Navadne terjatve so nezavarovane terjatve, ki niso niti prednostne niti podrejene terjatve.

22. člen

(izločitvena pravica; izločitveni upnik)

(1) Izločitvena pravica je:

1. pravica lastnika oziroma lastnice (v nadaljnjem besedilu: lastnik) premične stvari od insolventnega dolžnika zahtevati, da mu izroči premično stvar, ki je v posesti insolventnega dolžnika,

2. pravica osebe, ki je s priposestvovanjem ali na drug izviren način pridobila lastninsko pravico na nepremičnini, pri kateri je kot lastnik vpisan insolventni dolžnik, od insolventnega dolžnika zahtevati, da prizna njeno lastninsko pravico na nepremičnini,

3. pravica osebe, za račun katere insolventni dolžnik kot fiduciar na podlagi prenosa lastninske pravice v zavarovanje ali drugega mandatnega pravnega razmerja uresničuje lastninsko pravico na stvari ali pravice zakonitega imetnika oziroma imetnice (v nadaljnjem besedilu: imetnik) drugega premoženja, od insolventnega dolžnika zahtevati, da izvede razpolagalni pravni posel in druga pravna dejanja, potrebna za prenos te pravice v dobro te osebe in

4. pravica lastnika blaga državnih blagovnih rezerv od insolventnega dolžnika zahtevati, da mu izroči blago državnih blagovnih rezerv, ki je v posesti, hrambi ali uporabi insolventnega dolžnika.

(2) Izločitveni upnik je upnik, ki v postopku zaradi insolventnosti uveljavlja izločitveno pravico proti insolventnemu dolžniku.

23. člen

(vodilna in predpisana obrestna mera)

(1) Vodilna obrestna mera je obrestna mera, ki jo za posamezno šestmesečno obdobje uporablja Evropska centralna banka za postopke glavnega refinanciranja, ki jih je opravila pred prvim koledarskim dnem tega šestmesečnega obdobja.

(2) Predpisana obrestna mera je obrestna mera zamudnih obresti, določena z zakonom.

24. člen

(dvostranska pogodba in vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba)

(1) Dvostranska pogodba je pogodba, pri kateri je vsaka pogodbena stranka kot dolžnik zavezana opraviti svoje izpolnitveno ravnanje in hkrati kot upnik upravičena od druge stranke zahtevati, da opravi svoje nasprotno izpolnitveno ravnanje.

(2) Vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba je dvostranska pogodba:

1. ki je bila sklenjena pred začetkom postopka zaradi insolventnosti in

2. pri kateri do začetka postopka zaradi insolventnosti:

– niti insolventni dolžnik niti nasprotna pogodbena stranka nista izpolnila svoje obveznosti glede izpolnitvenega ravnanja na podlagi te pogodbe ali

– nobeden od njiju teh obveznosti ni izpolnil v celoti.

24.a člen

(kvalificirana finančna pogodba in dogovor o izravnavi)

(1) Kvalificirana finančna pogodba je pogodba, katere predmet so finančni instrumenti po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, in izvedeni finančni instrumenti v zvezi z blagom ali emisijskimi pravicami kot osnovnim instrumentom, ki se lahko poravnajo s prenosom osnovnega instrumenta.

(2) Dogovor o izravnavi je:

1. pogodbeni dogovor strank, vključen v posamezni kvalificirani finančni pogodbi ali sklenjen kot okvirni dogovor v zvezi z določenimi vrstami kvalificiranih finančnih pogodb, ki jih bosta sklepali stranki dogovora, in

2. ki vsebuje naslednja pravila, ki se uporabljajo, če pogodbena stranka postane insolventna ali nastane drug položaj, ki po dogovoru o izravnavi ali po kvalificirani finančni pogodbi pomeni kršitev obveznosti pogodbene stranke (v nadaljnjem besedilu: položaj kršitve):

– pravilo, da z nastankom položaja kršitve kvalificirana finančna pogodba velja za razvezano ali da z nastankom tega položaja druga pogodbena stranka pridobi pravico odstopiti od te pogodbe ali da z nastankom tega položaja zapadejo vse obveznosti pogodbenih strank,

– pravila o izračunu izravnalne, tržne, likvidacijske ali nadomestitvene denarne vrednosti medsebojnih obveznosti pogodbenih strank ob prenehanju pogodbe ali predčasne dospelosti v skladu s pogodbenim pravilom iz prve alineje te točke,

– pravila o pretvorbi zneskov, na katere se glasijo obveznosti iz druge alineje te točke, v isto valuto, če so izraženi v različnih valutah, in

– pravila o določitvi neto stanja denarne obveznosti pogodbene stranke in denarne terjatve druge pogodbene stranke po izravnavi denarnih zneskov, na katere se glasijo obveznosti pogodbenih strank, ovrednotenih po drugi alineji in preračunanih po tretji alineji te točke.

24.b člen

(druga kvalificirana pogodba)

(1) Druga kvalificirana pogodba je posamezna ali okvirna odplačna pogodba, katere predmet je trgovanje z električno energijo ali drugimi energenti, in pri kateri je dogovor o izravnavi iz drugega odstavka 24.a člena tega zakona običajen za tako vrsto trgovanja.

(2) Za pogodbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila tega zakona, ki veljajo za kvalificirane finančne pogodbe in dogovor o izravnavi.

25. člen

(pooblaščeni ocenjevalec)

(1) Pooblaščeni ocenjevalec oziroma ocenjevalka (v nadaljnjem besedilu ocenjevalec) vrednosti podjetja je fizična oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(2) Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti strojev in opreme ali nepremičnin je:

1. fizična oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti strojev in opreme ali nepremičnin v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, oziroma

2. fizična oseba, ki je imenovana za sodnega cenilca za ocenjevanje vrednosti strojev in opreme ali nepremičnin v skladu z zakonom, ki ureja sodišča.

26. člen

(agencija)

Agencija je Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

2. poglavje: FINANČNO POSLOVANJE DRUŽB IN DRUGIH PRAVNIH OSEB

Oddelek 2.1: Temeljna pravila o finančnem poslovanju

27. člen

(uporaba 2. poglavja)

(1) 2. poglavje tega zakona se uporablja za gospodarske družbe (v nadaljnjem besedilu: družba), smiselno pa tudi za podjetnika, zavod, javni zavod, zadrugo in javni sklad.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se 2. poglavje tega zakona ne uporablja za banke, zavarovalnice, borznoposredniške družbe in družbe za upravljanje.

(3) Pri delniški družbi z enotirnim sistemom upravljanja se pravila o nadzornem svetu, določena v 2. poglavju tega zakona, smiselno uporabljajo za njen upravni odbor ali njegove člane.

(4) Pravila o skupščini in o izvedbi povečanja osnovnega kapitala družbe, določena v 2. poglavju tega zakona in drugih določbah tega zakona, ki se sklicujejo na določbe 2. poglavja tega zakona, se smiselno uporabljajo:

1. pri zadrugi: za njen občni zbor in za izvedbo povečanja zneska ali števila obveznih deležev,

2. pri drugi pravni osebi: za njen organ, ki je pristojen odločati o vplačilu novih ali dodatnih deležev, in za izvedbo teh vplačil.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za podjetnika ali pravno osebo:

1. ki nima organa nadzora: ne uporabljajo pravila o nadzornem svetu,

2. nad katero ni dovoljeno začeti prisilne poravnave: ne uporabljajo pravila o prisilni poravnavi.

(6) 2. poglavje tega zakona se smiselno in ob upoštevanju ureditve v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna, uporablja tudi za finančno poslovanje proračunskih uporabnikov.

(7) Minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, predpiše podrobnejša pravila o finančnem poslovanju proračunskih uporabnikov.

28. člen

(temeljne obveznosti poslovodstva)

(1) Poslovodstvo mora zagotoviti, da družba posluje v skladu s tem zakonom in pravili poslovnofinančne stroke.

(2) Poslovodstvo mora pri vodenju poslov družbe ravnati s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in si pri tem prizadevati, da je družba vedno kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna.

(3) Člani poslovodstva so solidarno odgovorni družbi za škodo, ki nastane zaradi kršitve njihovih obveznosti, določenih v 2. poglavju tega zakona.

(4) Člani poslovodstva so prosti odškodninske odgovornosti iz tretjega odstavka tega člena, če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih obveznosti ravnali s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij.

29. člen

(temeljne obveznosti članov nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet mora pri izvajanju svojih pristojnosti in odgovornosti za opravljanje nadzora nad vodenjem poslov družbe redno preverjati:

1. ali je družba kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna in

2. ali poslovodstvo ravna v skladu s pravili iz 2. poglavja tega zakona.

(2) Člani nadzornega sveta so solidarno odgovorni družbi za škodo, ki jo je imela zaradi kršitve njihovih obveznosti iz 2. poglavja tega zakona.

(3) Člani nadzornega sveta so prosti odškodninske odgovornosti iz drugega odstavka tega člena, če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih obveznosti ravnali s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij.

30. člen

(upravljanje tveganj)

(1) Upravljanje tveganj zajema ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno s poročanjem o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila družba izpostavljena pri svojem poslovanju.

(2) Poslovodstvo mora zagotoviti, da družba redno izvaja ukrepe upravljanja tveganj iz 31. in 32. člena tega zakona ter druge ukrepe upravljanja tveganj, ki so po pravilih poslovnofinančne stroke potrebni in primerni glede na vrsto in obseg poslov, ki jih družba opravlja.

(3) Poslovodstvo mora pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz drugega odstavka tega člena upoštevati vsa tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bila družba izpostavljena pri svojem poslovanju in vključujejo zlasti kreditno tveganje, tržno tveganje, operativno tveganje in likvidnostno tveganje.

(4) Kreditno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi neizpolnitve obveznosti dolžnika do družbe.

(5) Tržno tveganje je tveganje nastanka izgub zaradi spremembe cen blaga, valut ali finančnih instrumentov ali spremembe obrestnih mer.

(6) Operativno tveganje je tveganje nastanka izgube skupaj s pravnim tveganjem zaradi:

1. neustreznosti ali nepravilnega izvajanja notranjih postopkov,

2. drugega nepravilnega ravnanja ljudi, ki spadajo v notranje poslovno področje družbe,

3. neustreznosti ali nepravilnega delovanja sistemov, ki spadajo v notranjo poslovno področje družbe, ali

4. zunanjih dogodkov ali dejanj.

(7) Likvidnostno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi kratkoročne plačilne nesposobnosti.

31. člen

(upravljanje likvidnostnega tveganja)

(1) Družba mora gospodariti z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse svoje zapadle obveznosti.

(2) Družba mora za upravljanje likvidnostnega tveganja oblikovati in izvajati politiko rednega upravljanja likvidnosti, ki jo potrdi poslovodstvo in vključuje:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje ob upoštevanju normalnega poteka poslovanja in morebitnih položajev likvidnostnih kriz,

2. redno spremljanje in upravljanje likvidnosti,

3. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za nastanek nelikvidnosti in opredelitev drugih možnosti zanje.

32. člen

(spremljanje in zagotavljanje kapitalske ustreznosti)

(1) Družba mora zagotoviti, da vedno razpolaga z dovolj dolgoročnih virov financiranja glede na obseg in vrste poslov, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri njihovem opravljanju.

(2) Poslovodstvo mora redno spremljati in preverjati, ali družba dosega kapitalsko ustreznost.

Oddelek 2.2: Obveznosti družbe ter njenega poslovodstva in nadzornega sveta pri nastanku insolventnosti

Pododdelek 2.2.1: Splošna pravila o obveznostih

33. člen

(uporaba oddelka 2.2)

Pri uporabi pravil iz oddelka 2.2 tega zakona o obveznostih družbe in poslovodstva velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je družba postala insolventna takrat, ko bi tak položaj družbe lahko ugotovilo poslovodstvo, če bi člani poslovodstva ravnali s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij.

34. člen

(obveznost enakega obravnavanja upnikov)

(1) Če družba postane insolventna, ne sme opravljati nobenih plačil ali prevzemati novih obveznosti, razen tistih, ki so nujne za redno poslovanje družbe.

(2) Velja, da so za redno poslovanje družbe nujna zlasti plačila:

1. terjatev upnikov do družbe, ki so v postopku zaradi insolventnosti prednostne terjatve po prvem odstavku 21. člena tega zakona,

2. tekočih stroškov rednega poslovanja družbe (elektrika, voda in podobno),

3. tekočih dobav blaga ali storitev, potrebnih za redno poslovanje družbe,

4. davka na dodano vrednost, trošarin in drugih davkov in prispevkov, ki jih mora dolžnik obračunati in plačati v skladu s predpisi.

(3) Po tem, ko družba postane insolventna, poslovodstvo ali drugi organi družbe ne smejo opraviti nobenega dejanja, zaradi katerega bi bili upniki, ki so v razmerju do družbe v enakem položaju, neenako obravnavani.

(4) Za dejanje, ki je prepovedano po tretjem odstavku tega člena, velja zlasti:

1. preusmeritev poslovanja ali finančnih tokov na drugo pravno ali fizično osebo,

2. pravna dejanja, ki bi bila ob stečajnem postopku izpodbojna po 271. členu tega zakona.

(5) Prepovedi iz prvega in tretjega odstavka tega člena trajajo:

1. če mora poslovodstvo po prvem odstavku 38. člena tega zakona vložiti predlog za začetek stečajnega postopka: do začetka tega postopka,

2. če mora poslovodstvo po prvem odstavku 39. člena tega zakona vložiti predlog za začetek postopka prisilne poravnave: do začetka tega postopka ali

3. če se finančno prestrukturiranje izvede zunaj postopka prisilne poravnave: do izvedbe vseh ukrepov finančnega prestrukturiranja in izpolnitve vseh zapadlih obveznosti družbe do upnikov.

(6) Če se finančno prestrukturiranje izvede zunaj postopka prisilne poravnave, sme družba poleg dejanj iz prvega odstavka tega člena opraviti tudi pravne posle, določene v poročilu poslovodstva o ukrepih finančnega prestrukturiranja iz 35. člena tega zakona.

35. člen

(poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja)

(1) Če družba postane insolventna, mora poslovodstvo v enem mesecu po nastanku insolventnosti nadzornemu svetu predložiti poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja.

(2) Poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. opis finančnega položaja družbe,

2. analizo vzrokov za insolventnost in

3. mnenje poslovodstva, ali obstaja najmanj 50-odstotna verjetnost, da bo mogoče uspešno izvesti finančno prestrukturiranje družbe tako, da bi družba znova postala kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna.

(3) Če je mnenje poslovodstva iz 3. točke drugega odstavka tega člena pritrdilno, mora poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi:

1. analizo ukrepov finančnega prestrukturiranja, potrebnih za odpravo vzrokov za insolventnost družbe in zagotovitev, da bi družba znova postala kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna,

2. opis ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki jih bo v mejah svojih pristojnosti izvedlo poslovodstvo (na primer vpoklic nevplačanih vložkov v osnovni kapital, izvedba povečanja osnovnega kapitala z novimi vložki na podlagi odobrenega kapitala, prodaja poslovno nepotrebnega premoženja), in rokov, v katerih jih bo izvedlo,

3. če po presoji poslovodstva z ukrepi iz 2. točke tega odstavka vzrokov insolventnosti ne bo mogoče v celoti odpraviti, tudi: opis ukrepov finančnega prestrukturiranja, o katerih je pristojna odločati skupščina (na primer redno povečanje osnovnega kapitala z novimi vložki) in rokov, v katerih jih je treba opraviti,

4. mnenje poslovodstva, ali obstaja najmanj 50-odstotna verjetnost, da bo mogoče uspešno izvesti prisilno poravnavo:

– če skupščina ne bi sprejela ukrepov iz 3. točke tega odstavka ali

– če izvedba povečanja osnovnega kapitala iz 2. ali 3. točke tega odstavka ne bi bila uspešna (na primer, ker novi vložki na podlagi povečanja osnovnega kapitala družbe ne bi bili vplačani).

(4) Če je mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka tega člena pritrdilno, mora poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi opis predloga prisilne poravnave z vsebino iz 143. ali 144. člena tega zakona, ki bi bila po presoji poslovodstva sprejemljiva za upnike in bi zagotovila, da bo družba znova postala kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna.

(5) Nadzorni svet mora dati mnenje o poročilu o ukrepih finančnega prestrukturiranja v petih delovnih dneh po prejemu tega poročila.

(6) Mnenje iz petega odstavka tega člena mora vključevati presojo nadzornega sveta:

1. ali je družba insolventna in

2. o potrebnosti in ustreznosti ukrepov iz 2. in 3. točke tretjega odstavka tega člena.

36. člen

(sklic skupščine)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je v skladu s poročilom o ukrepih finančnega prestrukturiranja treba opraviti povečanje osnovnega kapitala družbe z novimi denarnimi vložki, o katerem mora odločiti skupščina.

(2) Ne glede na prvi odstavek 297. člena ZGD-1 je treba sklicati skupščino, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, vsaj 15 dni pred dnem zasedanja skupščine.

(3) Poslovodstvo mora objaviti sklic skupščine, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, v treh delovnih dneh po poteku roka iz petega odstavka 35. člena tega zakona za dan, ki ni poznejši od enega meseca po poteku tega roka.

(4) Drugi in tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi, če se hkrati s povečanjem osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena izvede poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube.

(5) Če je v skladu s poročilom o ukrepih finančnega prestrukturiranja družba kapitalsko neustrezna, ni pa še nastal položaj prezadolženosti ali trajnejše nelikvidnosti, lahko vsak družbenik ali član nadzornega sveta da nasprotni predlog k predlogu sklepa iz prvega odstavka tega člena, za sprejetje sklepa o prenehanju družbe in začetku likvidacije iz prvega odstavka 403. člena ZGD-1.

37. člen

(vpis in vplačilo novih delnic)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je v skladu s poročilom o ukrepih finančnega prestrukturiranja treba opraviti povečanje osnovnega kapitala družbe z novimi denarnimi vložki.

(2) Poslovodstvo mora objaviti poziv za vpis in vplačilo delnic na podlagi povečanja osnovnega kapitala z vložki v treh delovnih dneh.

(3) Rok iz drugega odstavka tega člena teče:

1. pri povečanju na podlagi odobrenega kapitala: od poteka roka iz prvega odstavka 35. člena tega zakona,

2. pri povečanju na podlagi sklepa skupščine iz prvega odstavka 36. člena tega zakona: od konca zasedanja, na katerem je skupščina sprejela tak sklep.

(4) Če prednostna pravica do vpisa novih delnic ni izključena, je ne glede na drugi stavek prvega odstavka 337. člena ZGD-1 rok za uveljavitev te pravice osem dni.

(5) Rok za vpis in vplačilo delnic ne sme biti daljši od 15 dni po objavi poziva za vpis in vplačilo delnic.

38. člen

(obveznost poslovodstva vložiti predlog za začetek stečajnega postopka)

(1) Poslovodstvo mora v treh delovnih dneh vložiti popoln predlog za začetek stečajnega postopka:

1. če je mnenje poslovodstva iz 3. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona odklonilno ali

2. če je mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona odklonilno in če:

– skupščina ne sprejme sklepa iz prvega odstavka 36. člena tega zakona ali

– v roku za vpis in vplačilo delnic niso vpisane in vplačane vse delnice, ki so predmet povečanja osnovnega kapitala iz prvega odstavka 37. člena tega zakona.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena: od poteka roka iz prvega odstavka 35. člena tega zakona,

2. v primeru iz prve alineje 2. točke prvega odstavka tega člena: od konca zasedanja skupščine, ki je odločala o povečanju osnovnega kapitala,

3. v primeru iz druge alineje 2. točke prvega odstavka tega člena: od poteka roka iz petega odstavka 37. člena tega zakona.

Pododdelek 2.2.2: Posebna pravila o obveznostih pri prisilni poravnavi

39. člen

(obveznosti poslovodstva glede postopka prisilne poravnave)

(1) Če je mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona pritrdilno in če skupščina ne sprejme sklepa iz prvega odstavka 36. člena tega zakona ali v roku za vpis in vplačilo delnic niso vpisane in vplačane vse delnice, ki so predmet povečanja osnovnega kapitala iz prvega odstavka 37. člena tega zakona, mora poslovodstvo vložiti popoln predlog za prisilno poravnavo v treh mesecih po nastanku insolventnosti.

(2) Poslovodstvo mora zagotoviti, da družba med postopkom prisilne poravnave pravočasno ravna v skladu z zapovedmi in ne krši prepovedi, določenih v 4. poglavju tega zakona.

40. člen

(obveznosti poslovodstva po potrditvi prisilne poravnave)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena in dokler dolžnik ne plača terjatev vseh upnikov, za katere učinkuje prisilna poravnava, v deležu in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi.

(2) Poslovodstvo mora zagotoviti, da se izvedejo vsi ukrepi finančnega prestrukturiranja, določeni v načrtu finančnega prestrukturiranja, na podlagi katerega so upniki odločali o sprejetju prisilne poravnave, v rokih, določenih za njihovo izvedbo v tem načrtu.

(3) Tudi po potrditvi prisilne poravnave poslovodstvo ali drugi organi družbe ne smejo opraviti nobenega dejanja, zaradi katerega bi bili upniki, ki so v razmerju do družbe v enakem položaju, neenako obravnavani.

(4) Za dejanje, ki je prepovedano po tretjem odstavku tega člena, velja zlasti:

1. preusmeritev poslovanja ali finančnih tokov na drugo pravno ali fizično osebo, razen če je v načrtu finančnega prestrukturiranja določeno, da bo družba del poslovanja prenesla na drugo pravno osebo, ki ima položaj osebe, odvisne od družbe,

2. plačilo terjatev nekaterih upnikov v višjem deležu od deleža, določenega v potrjeni prisilni poravnavi, ali pred potekom rokov za plačilo, določenih v potrjeni prisilni poravnavi.

(5) Poslovodstvo mora za vsako koledarsko trimesečje sestaviti poročilo o izvajanju ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki mora za obdobje, na katero se nanaša, vsebovati:

1. opis ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki so bili izvedeni, in njihovih učinkov za dolžnikovo kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobnost,

2. skupni znesek plačil terjatev upnikov, za katere učinkuje prisilna poravnava, in delež, v katerem so bile te terjatve plačane,

3. trimesečno bilanco stanja, izkaz poslovnega izida in izkaz denarnih tokov,

4. izjavo poslovodstva, da dolžnik ni opravil nobenega dejanja, zaradi katerega bi bili upniki, ki so v razmerju do družbe v enakem položaju, neenako obravnavani.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena mora poslovodstvo prvo poročilo sestaviti za obdobje od konca obdobja zadnjega rednega poročila, ki ga je predložilo med postopkom prisilne poravnave po 168. členu tega zakona, do zadnjega dne koledarskega trimesečja, v katerem je postal pravnomočen sklep o potrditvi prisilne poravnave.

(7) Poslovodstvo mora poročilo iz petega odstavka tega člena predložiti sodišču, ki je odločalo o potrditvi prisilne poravnave, v 45 dneh po poteku obdobja, na katero se nanaša.

(8) Sodišče mora objaviti poročilo iz petega odstavka tega člena po 122. členu tega zakona v treh delovnih dneh po prejemu.

(9) Če dolžnik v roku iz sedmega odstavka tega člena sodišču ne predloži poročila, sestavljenega v skladu s petim odstavkom tega člena, velja, da je dolžnik insolventen.

(10) Dolžnik lahko domnevo iz devetega odstavka tega člena izpodbija samo, če hkrati z ugovorom proti upnikovemu predlogu za začetek stečajnega postopka predloži poročilo, sestavljeno v skladu s petim odstavkom tega člena, za vsa trimesečja, za katera te obveznosti ni izpolnil.

(11) Če upnik predlaga začetek stečajnega postopka na podlagi domneve iz devetega odstavka tega člena in dolžnik ob vložitvi ugovora ne ravna v skladu z desetim odstavkom tega člena, sodišče dolžnikov ugovor zavrže kot nedovoljen.

41. člen

(računovodska obravnava učinkov potrjene prisilne poravnave)

(1) V izkazu poslovnega izida družbe se ne pripoznajo prihodki zaradi prenehanja obveznosti družbe na podlagi:

1. prenehanja terjatev, ki so jih upniki prenesli na družbo v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona, ali

2. zmanjšanja terjatev v skladu s potrjeno prisilno poravnavo.

(2) Družba mora v breme zneska njenih obveznosti iz prvega odstavka tega člena pokriti preneseno izgubo in za morebitne razliko do celotnega zneska teh obveznosti oblikovati kapitalske rezerve.

(3) Družba, ki je oblikovala kapitalske rezerve po drugem odstavku tega člena, ne sme izvesti rednega zmanjšanja osnovnega kapitala prej kot v desetih letih po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave in tudi ne pred potekom roka za izpolnitve vseh obveznosti po potrjeni prisilni poravnavi.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če družba zunaj postopka prisilne poravnave izvede finančno prestrukturiranje na podlagi poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja iz 35. člena tega zakona tako, da sklene zunajsodno poravnavo, po kateri se njene obveznosti zmanjšajo zaradi delnega odpusta dolga, na katerega upniki pristanejo s to poravnavo, če taka zunajsodna poravnava učinkuje za najmanj 6/10 vsote vseh terjatev upnikov do družbe.

Pododdelek 2.2.3: Odškodninska odgovornost članov poslovodstva in nadzornega sveta družbe do upnikov

42. člen

(odškodninska odgovornost članov poslovodstva)

(1) Poslovodstvo je upnikom odgovorno za škodo, ki so jo imeli, ker v stečajnem postopku niso dosegli polnega plačila, če je bil nad družbo začet stečajni postopek in če poslovodstvo pred začetkom stečajnega postopka:

1. ni pravočasno opravilo dejanj iz 35. do 39. člena tega zakona ali

2. je ravnalo v nasprotju s prepovedmi iz 34. člena tega zakona.

(2) Če poslovodstvo ne dokaže drugače, velja, da je imel upnik zaradi opustitev ali dejanj poslovodstva iz prvega odstavka tega člena škodo, ki je enaka razliki med celotnim zneskom njegove terjatve in zneskom, do katerega je bila ta terjatev plačana v stečajnem postopku.

(3) Če ima poslovodstvo dva ali več članov, so vsi člani upnikom solidarno odgovorni za škodo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Člani poslovodstva so v celoti ali delno prosti odškodninske odgovornosti za škodo iz prvega odstavka tega člena, če dokažejo, da je celotna škoda ali del škode nastal zaradi dogodkov ali ravnanja drugih oseb, ki jih poslovodstvo, čeprav je ravnalo v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij, ni moglo niti preprečiti niti odvrniti ali omejiti njihovih škodljivih posledic.

(5) Posamezen član poslovodstva je prost odškodninske odgovornosti za škodo iz prvega odstavka tega člena, če dokaže enega od naslednjih oprostilnih razlogov:

1. da dejanj, določenih v 35. do 39. členu tega zakona, ni mogel opraviti samostojno, in:

– je na seji poslovodstva predlagal, da se opravijo, a so drugi člani poslovodstva temu nasprotovali, ali

– član poslovodstva, ki je bil v notranjem razmerju med člani poslovodstva odgovoren za finančno poslovanje družbe, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag,

ali

2. da za kršitev prepovedi iz 34. člena tega zakona ni vedel ali jih ni mogel preprečiti, čeprav je ravnal v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij.

43. člen

(odškodninska odgovornost članov nadzornega sveta)

(1) Člani nadzornega sveta so upnikom solidarno odgovorni za škodo, ki so jo imeli, ker v stečajnem postopku niso dosegli polnega plačila, če je bil nad družbo začet stečajni postopek in če obstaja eden od naslednjih pogojev:

1. če je poslovodstvo v zadnjih dveh letih pred začetkom stečajnega postopka na podlagi poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja predlagalo skupščini sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala z vložki in:

– je nadzorni svet o poročilu o ukrepih finančnega prestrukturiranja dal mnenje iz petega odstavka 35. člena tega zakona, v katerem je presodil, da družba ni insolventna in povečanje osnovnega kapitala ni potrebno, ter

– je skupščina zavrnila sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala,

2. če od poslovodstva niso zahtevali poročil po drugem in četrtem odstavku 272. člena ZGD-1, čeprav bi jih morali zahtevati po pravilih poslovnofinančne stroke ali stroke upravljanja podjetij,

3. če bi na podlagi letnega poročila ali drugih poročil poslovodstva lahko ugotovili, če bi ravnali s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij, da je družba postala insolventna, pa niso z ukrepi, ki so v njihovi pristojnosti, zagotovili, da poslovodstvo pravočasno opravi dejanja iz 35. do 39. člena tega zakona, ali preprečili dejanja v nasprotju s prepovedmi iz 34. člena tega zakona.

(2) Za vzročno zvezo med dejanji ali opustitvami članov nadzornega sveta in škodo se smiselno uporablja drugi odstavek 42. člena tega zakona.

(3) Za oprostitev odgovornosti članov nadzornega sveta se smiselno uporabljata četrti in peti odstavek 42. člena tega zakona.

44. člen

(omejitev, izključitev in uveljavitev odškodninske odgovornosti)

(1) Posamezen član poslovodstva ali nadzornega sveta je odgovoren upnikom za škodo iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona do višine dvakratnega skupnega zneska vseh njegovih prejemkov za opravljanje funkcije člana poslovodstva ali nadzornega sveta v letu, v katerem je bilo izvedeno ali opuščeno dejanje iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona, vendar pri članih poslovodstva ne manj kot:

1. pri veliki družbi 150.000 eurov,

2. pri srednji družbi 50.000 eurov in

3. pri majhni družbi ali drugi pravni osebi 20.000 eurov.

(2) Odškodninska odgovornost po prvem odstavku tega člena se ne omeji, če je bilo dejanje izvedeno ali opuščeno namenoma ali iz hude malomarnosti.

(3) Odškodninske odgovornosti po 42. ali 43. členu tega zakona ni mogoče izključiti niti je omejiti v nasprotju s prvim in drugim odstavkom tega člena.

(4) Ureditev odškodninske odgovornosti v pododdelku 2.2.3 tega zakona ne izključuje odškodninske odgovornosti članov poslovodstva in nadzornega sveta po drugih zakonih.

(5) Odškodninski zahtevek po 42. in 43. členu tega zakona:

1. se uveljavlja za račun vseh upnikov, ki imajo pravico do plačila svojih terjatev v stečajnem postopku nad družbo, tako, da mora odgovorna oseba odškodnino plačati družbi kot stečajnemu dolžniku.

2. je upravičen uveljavljati:

– stečajni upravitelj v imenu družbe kot stečajnega dolžnika in

– vsak upnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen opravljati procesna dejanja v stečajnem postopku nad družbo, v svojem imenu in za račun družbe kot stečajnega dolžnika.

(6) Če član poslovodstva ali nadzornega sveta odškodninsko odgovarja po 42. ali 43. členu tega zakona, pridobi s plačilom obveznosti na podlagi te odgovornosti pravico v stečajnem postopku nad družbo zahtevati povrnitev tega, kar je plačal (v nadaljnjem besedilu: regresna terjatev člana).

(7) Član poslovodstva ali nadzornega sveta, proti kateremu je bila vložena tožba za uveljavitev odškodninske odgovornosti po 42. ali 43. členu tega zakona, mora v enem mesecu po dnevu, ko mu je vročena ta tožba, v stečajnem postopku kot svojo pogojno terjatev prijaviti regresno terjatev iz šestega odstavka tega člena, sicer ta regresna terjatev v razmerju do družbe kot stečajnega dolžnika preneha.

(8) Regresna terjatev iz šestega odstavka tega člena se plača ob razdelitvi stečajne mase kot podrejena terjatev drugega vrstnega reda, iz razdelitvene mase, ki ostane po plačilu vseh prednostnih in navadnih terjatev ter morebitnih podrejenih terjatev iz tretjega odstavka 21. člena tega zakona.

44.a člen

(taksna oprostitev)

Stečajni dolžnik ali upnik, ki s tožbo v skladu s petim odstavkom 44. člena tega zakona uveljavlja odškodninski zahtevek po 42. ali 43. členu tega zakona, je oproščen plačila takse za pravdni postopek, ki se začne z vložitvijo te tožbe.

Oddelek 2.3: Postopek preventivnega prestrukturiranja

Pododdelek 2.3.1: Temeljna pravila postopka preventivnega prestrukturiranja

44.b člen

(dolžnik v postopku preventivnega prestrukturiranja; uporaba pravil o postopkih zaradi insolventnosti)

(1) Postopek preventivnega prestrukturiranja je dovoljeno voditi nad pravno osebo:

1. ki ima položaj kapitalske družbe,

2. ki se po 55. členu ZGD-1 razvršča med majhne, srednje ali velike družbe in

3. nad katero je dovoljeno voditi postopek prisilne poravnave.

(2) V postopku preventivnega prestrukturiranja se smiselno uporabljajo:

– 19. člen,

– 46., 48. in 49. člen,

– oddelek 3.2,

– oddelek 3.3,

– oddelek 3.7 tega zakona, razen drugega do osmega odstavka 122.a člena in 129. člen tega zakona.

(3) V postopku preventivnega prestrukturiranja se prvi odstavek 122. člena tega zakona smiselno uporablja tako, da se objavijo samo pisanja, za katere je v oddelku 2.3 določeno, da se objavijo.

(4) Dolžnik mora upnikom, ki so stranke postopka preventivnega prestrukturiranja, povrniti sorazmeren del stroškov, ki jim nastanejo z udeležbo v postopku in za katere je po splošno uveljavljeni poslovni praksi običajno, da jih nosi dolžnik. O povrnitvi teh stroškov se dolžnik in upniki dogovorijo v sporazumu o finančnem prestrukturiranju.

44.c člen

(namen postopka preventivnega prestrukturiranja; sporazum o finančnem prestrukturiranju)

(1) Postopek preventivnega prestrukturiranja se vodi z namenom, da se dolžniku, za katerega je verjetno, da bo v obdobju enega leta postal insolventen, omogoči, da na podlagi sporazuma o finančnem prestrukturiranju izvede ustrezne ukrepe prestrukturiranja svojih finančnih obveznosti in druge ukrepe finančnega prestrukturiranja, potrebne, da odpravi vzroke, zaradi katerih bi lahko postal insolventen.

(2) Sporazum o finančnem prestrukturiranju je sporazum, ki ga sklene dolžnik z upniki, in:

1. s katerim se udeleženci sporazuma dogovorijo o načrtu finančnega prestrukturiranja dolžnika tako, da opredelijo:

– potrebne ukrepe finančnega prestrukturiranja,

– časovni načrt izvedbe teh ukrepov in

– morebitne pogoje za izvedbo teh ukrepov,

2. določijo druge medsebojne pravice in obveznosti glede finančnega prestrukturiranja in

3. ki mu je priložen osnovni seznam finančnih terjatev iz 1. točke drugega odstavka 44.h člena tega zakona.

(3) Dolžnik in upniki morajo pri pogajanjih za sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju spoštovati usmeritve za taka pogajanja, ki so splošno uveljavljene v poslovni praksi.

(4) Če sporazum kot ukrep finančnega prestrukturiranja določa zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti navadnih finančnih terjatev, mora za vse navadne finančne terjatve določati enak delež zmanjšanja oziroma enake odložene roke dospelosti, razen če posamezen upnik izrecno pristane na večji delež zmanjšanja oziroma daljše odložene roke dospelosti njegovih navadnih finančnih terjatev.

(5) Če sporazum kot ukrep finančnega prestrukturiranja določa odložitev dospelosti zavarovanih finančnih terjatev ali spremembo obrestnih mer, po kateri se obrestuje glavnica zavarovane finančne terjatve, mora za vse zavarovane finančne terjatve določati enake odložene roke dospelosti vendar ne daljše od petih let od pravnomočne potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju, oziroma spremenjeno obrestno mero, razen če posamezen upnik izrecno pristane na daljše odložene roke dospelosti njegovih zavarovanih finančnih terjatev ali večje znižanje obrestnih mer, po katerih se obrestuje glavnice teh terjatev.

(6) Četrti in peti odstavek tega člena se ne uporabljata:

1. za finančne terjatve Republike Slovenije, lokalnih skupnosti in drugih enot sektorja države, za katere drug zakon določa, da se v stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave obravnavajo kot prednostne terjatve,

2. za finančne terjatve bank, za katere je dala poroštvo Republika Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja jamstveno shemo Republike Slovenije.

(7) Finančne terjatve iz šestega odstavka tega člena je dovoljeno prestrukturirati:

1. samo z odložitvijo njihove dospelosti za največ pet let od pravnomočne potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju, vendar ne za daljše obdobje, kot se s sporazumom o finančnem prestrukturiranju odloži dospelost drugih finančnih terjatev, in

2. če Republika Slovenije, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

(8) Republika Slovenija, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države lahko v postopku spremembe osnovnega kapitala dolžnika, ki se izvede v postopku preventivnega finančnega prestrukturiranja, kot stvarni vložek za vplačilo novih delnic oziroma poslovnih deležev (v nadaljnjem besedilu: nove delnice) na dolžnika prenese svojo terjatev iz 1. točke šestega odstavka tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. prenese jo lahko samo za vplačilo novih delnic v deležu, sorazmernemu z deležem, v katerem preostali upniki vplačajo nove delnice s prenosom njihovih terjatev na dolžnika, in

2. prenese jo lahko samo:

– če dolžnik tekoče posluje pozitivno (pozitiven kazalec EBITDA),

– če dolžnik ne izkazuje izgub iz poslovanja v preteklih letih ali v tekočem letu ali če je take izgube mogoče pokriti v breme preostalih sestavin kapitala ali z odpisom oziroma konverzijo terjatev upnikov zasebnega sektorja in

– če iz primerjave ocen prejemkov enot sektorja države ob predpostavki delujočega podjema dolžnika in ob predpostavki njegove likvidacije izhaja, da bodo novi delničarji uresničili zadostno stopnjo donosa iz novih delnic, vplačanih s stvarnim vložkom, in

3. če se po načrtu finančnega prestrukturiranja, ki ga vključuje sporazum o finančnem prestrukturiranju, izvede tudi poslovno prestrukturiranje tudi: če se to prestrukturiranje izvede po postopku in v skladu s pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah.

(9) Republika Slovenija, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države lahko privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju, po katerem se njene terjatve iz 1. točke šestega odstavka tega člena prestrukturirajo v skladu s 1. točko sedmega odstavka tega člena:

1. če so izpolnjeni pogoji iz 2. in 3. točke osmega odstavka tega člena,

2. če so v načrtu finančnega prestrukturiranja izkazani finančni viri, potrebni za poslovanje dolžnika najmanj v obdobju naslednjih treh let, in

3. v skladu s predpisi, ki urejajo njeno poslovanje.

44.d člen

(razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Postopek preventivnega prestrukturiranja se začne, če dolžnik še ni postal insolventen in je verjetno, da bo v obdobju enega leta postal insolventen.

(2) Domneva se, da obstaja razlog iz prvega odstavka tega člena, če z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja soglašajo upniki, ki so imetniki finančnih terjatev do dolžnika, ki skupaj dosegajo 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika.

(3) Domneva iz drugega odstavka tega člena velja za izpodbito, če upniki, ki so imetniki finančnih terjatev do dolžnika, ki skupaj dosegajo 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, zahtevajo, da se postopek preventivnega prestrukturiranja ustavi.

44.e člen

(upniki kot stranke glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja)

Stranka glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja je vsak upnik, ki je imetnik finančne terjatve do dolžnika, navedene v osnovnem seznamu finančnih terjatev do dolžnika iz 1. točke drugega odstavka 44.h člena tega zakona.

Pododdelek 2.3.2: Predhodni postopek preventivnega prestrukturiranja

44.f člen

(upravičeni predlagatelj)

(1) O začetku postopka preventivnega prestrukturiranja odloča sodišče na predlog upravičenega predlagatelja.

(2) Predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja je upravičen vložiti dolžnik.

44.g člen

(procesne ovire za vodenje postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja ni dovoljen:

1. če je vložen pred potekom dveh let od dneva, ko je bil nad dolžnikom pravnomočno končan prejšnji postopek preventivnega prestrukturiranja,

2. če je bil nad dolžnikom uveden postopek prisilne poravnave, ki še ni pravnomočno končan,

3. če je vložen pred potekom dveh let od dneva, ko je dolžnik izpolnil vse obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, ali

4. če je bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

(2) Ne glede na 1. ali 3. točko prvega odstavka tega člena je predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja dovoljen, če z začetkom soglašajo upniki, ki so skupno imetniki najmanj 75 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika.

44.h člen

(predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,

2. opis okoliščin, iz katerih izhaja, da je verjetno, da bo dolžnik v obdobju enega leta postal insolventen, in

3. zahtevek, da sodišče začne postopek preventivnega prestrukturiranja.

(2) Predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja je treba priložiti:

1. seznam vseh finančnih terjatev do dolžnika po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja (v nadaljnjem besedilu: osnovni seznam finančnih terjatev),

2. revizorjevo poročilo o pregledu osnovnega seznama finančnih terjatev, v katerem je revizor dal revizijsko mnenje brez pridržkov,

3. notarsko overjene izjave o soglasju z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja upnikov, ki so imetniki najmanj naslednjega deleža vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev:

– v primeru iz drugega odstavka 44.g člena tega zakona: 75 odstotkov,

– v drugih primerih: 30 odstotkov.

(3) Osnovni seznam finančnih terjatev mora za vsako terjatev vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upniku,

2. pravni temelj nastanka terjatve,

3. skupni znesek terjatve (glavnico s kapitaliziranimi obrestmi) po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja,

4. podatek, ali je terjatev zavarovana ali nezavarovana,

5. če je terjatev zavarovana, podatke o premoženju, ki je predmet ločitvene pravice.

(4) Osnovni seznam finančnih terjatev mora vsebovati tudi:

1. naslednje vsote:

– vsoto vseh navadnih finančnih terjatev,

– vsoto vseh zavarovanih finančnih terjatev in

– vsoto vseh finančnih terjatev kot seštevek vsot iz prejšnjih alinej,

2. za vsakega upnika:

– skupni znesek navadnih finančnih terjatev, katerih imetnik je, in delež teh terjatev v vsoti vseh navadnih finančnih terjatev,

– skupni znesek zavarovanih finančnih terjatev, katerih imetnik je, in delež teh terjatev v vsoti vseh zavarovanih finančnih terjatev in

– skupni znesek vseh finančnih terjatev, katerih imetnik je, in delež teh terjatev v vsoti vseh finančnih terjatev.

(5) Predlagatelj mora ob vložitvi predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja založiti predujem za stroške postopka preventivnega prestrukturiranja, ki je enak znesku pavšalnega nadomestila za objave iz petega odstavka 122. člena tega zakona.

44.i člen

(sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Če vsebina predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja ni v skladu s prvim odstavkom 44.h člena tega zakona, če mu niso priložene priloge iz drugega odstavka 44.h člena tega zakona, če vsebina osnovnega seznama preizkušenih terjatev ni v skladu s tretjim ali četrtim odstavkom 44.h člena tega zakona ali če predlagatelj ne založi predujma iz petega odstavka 44.h člena tega zakona, sodišče predlagatelju s sklepom o dopolnitvi naloži, da v 15 dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi ustrezno dopolni nepopoln predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

(2) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

(3) Roka za dopolnitev nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(4) Če predlagatelj v roku iz prvega odstavka tega člena ne dopolni nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi, mora sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavreči predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

44.j člen

(odločanje o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Sodišče odloči o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja zunaj naroka.

(2) Sodišče izda sklep, s katerim odloči, da se začne postopek preventivnega prestrukturiranja (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja):

1. če je predlog vložil upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 44.f člena tega zakona,

2. če ne obstajajo procesne ovire iz prvega odstavka 44.g člena tega zakona,

3. če je vsebina predloga v skladu s prvim odstavkom 44.h člena tega zakona,

4. če so predlogu priložene priloge iz drugega odstavka 44.h člena tega zakona in

5. če je vsebina osnovnega seznama preizkušenih terjatev v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 44.h člena tega zakona.

(3) Izrek sklepa o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,

2. odločitev sodišča o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja in

3. ugotovitev sodišča, da začetek postopka preventivnega prestrukturiranja učinkuje samo za finančne terjatve, vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev.

(4) Sodišče zavrže predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja:

1. če predloga ni vložil upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 44.f člena tega zakona ali

2. če obstajajo procesne ovire iz prvega odstavka 44.g člena tega zakona.

(5) Sodišče mora sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja objaviti isti dan, kot ga je izdalo.

(6) Sodišče mora odločiti o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja v osmih dneh.

(7) Rok iz šestega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 44.i člena tega zakona,

2. v drugih primerih: od prejema predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

44.k člen

(vpliv uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek)

(1) Pravne posledice uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja, določene v tem členu, nastanejo z začetkom naslednjega dne po vložitvi predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja in trajajo do pravnomočnega končanja tega postopka.

(2) Po uvedbi postopka preventivnega prestrukturiranja nad dolžnikom ni dovoljeno predlagati začetka postopka prisilne poravnave, če ni v sedmem odstavku 44.u člena tega zakona določeno drugače.

(3) Če je upnik pred uvedbo postopka preventivnega prestrukturiranja vložil predlog za začetek stečajnega postopka, o katerem sodišče do uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja še ni odločilo, ali če je upnik tak predlog vložil po uvedbi in pred koncem postopka preventivnega prestrukturiranja, sodišče prekine postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka do konca postopka preventivnega prestrukturiranja.

(4) Če je sodišče v predhodnem stečajnem postopku nad dolžnikom odložilo odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka v skladu z 237. členom tega zakona, lahko dolžnik opraviči zahtevo za odložitev odločanja v skladu s prvim odstavkom 238. člena tega zakona tudi tako, da vloži predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja. V tem primeru ravna sodišče po tretjem odstavku tega člena.

(5) Sodišče zavrže upnikov predlog za začetek stečajnega postopka iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena:

1. če je pravnomočno potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju ali

2. če je pravnomočno potrjena prisilna poravnava v postopku, začetem po sedmem odstavku 44.u člena tega zakona.

(6) Če je postopek preventivnega prestrukturiranja ustavljen po šestem odstavku 44. u člena tega zakona, ne da bi bil hkrati začet postopek prisilne poravnave po sedmem odstavku ali stečajni postopek po desetem odstavku 44.u člena tega zakona, sodišče nadaljuje postopek o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

(7) Če sodišče nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka po šestem odstavku tega člena, do pravnomočne odločitve o tem predlogu ni dovoljeno ponovno predlagati začetka postopka preventivnega prestrukturiranja ali postopka prisilne poravnave.

(8) Če je upnik pred uvedbo postopka preventivnega prestrukturiranja vložil predlog za začetek stečajnega postopka na podlagi domneve o insolventnosti iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona, sodišče ne glede na tretji odstavek tega člena, prekine postopek odločanja o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja do pravnomočne odločitve o začetku stečajnega postopka. Če v tem primeru pravnomočno odloči o začetku stečajnega postopka, zavrže predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

Pododdelek 2.3.3: Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja

44.l člen

(nastanek in trajanje pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja nastanejo z začetkom dneva, ko je bil objavljen sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja.

(2) Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja trajajo do pravnomočnosti sklepa o končanju postopka preventivnega prestrukturiranja.

(3) Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja nastanejo samo za finančne terjatve, vključene v osnovni seznam finančnih terjatev.

(4) Za pravne posledice postopka preventivnega finančnega prestrukturiranja se smiselno uporabljata prvi in četrti odstavek 164.a člena tega zakona.

(5) Niti začetek postopka preventivnega prestrukturiranja niti potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne učinkujeta za finančno zavarovanje po zakonu, ki ureja finančna zavarovanja, in terjatev, zavarovano s takim zavarovanjem, razen, če imetnik tega zavarovanja privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

44.m člen

(vpliv začetka postopka preventivnega prestrukturiranja na izvršilne postopke in postopke zavarovanja)

(1) Po začetku postopka preventivnega prestrukturiranja proti dolžniku ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju za izterjavo ali zavarovanje terjatve iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona.

(2) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti dolžniku za izterjavo ali zavarovanje terjatve iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona pred začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja, se prekine z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja.

(3) O prekinitvi postopka izvršbe ali zavarovanja iz drugega odstavka tega člena odloči izvršilno sodišče na predlog dolžnika. Predlogu mora dolžnik priložiti:

1. sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja in

2. potrdilo sodišča, ki vodi postopek preventivnega prestrukturiranja, da je terjatev, ki je predmet postopka izvršbe ali zavarovanja, vsebovana v osnovnem seznamu finančnih terjatev.

44.n člen

(zadržanje zastaranja in dospelosti terjatev)

(1) V obdobju trajanja pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja zastaranje terjatev iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona ne teče.

(2) V obdobju trajanja pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja velja, da dolžnik ni v zamudi s plačilom glavnice terjatev iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona.

Pododdelek 2.3.4: Glavni postopek preventivnega prestrukturiranja

44.o člen

(pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Sporazum o finančnem prestrukturiranju začne veljati, ko izrečejo privolitev v njegovo sklenitev:

1. dolžnik,

2. upniki, katerih skupni znesek navadnih finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev, je najmanj 75 odstotkov vsote vseh navadnih finančnih terjatev, vključenih v ta seznam, in

3. če sporazum učinkuje tudi za zavarovane finančne terjatve: upniki, katerih skupni znesek zavarovanih finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev, je najmanj 75 odstotkov vsote vseh zavarovanih finančnih terjatev, vključenih v ta seznam.

(2) Če sporazum o finančnem prestrukturiranju kot dodaten pogoj za njegovo uveljavitev določa enega ali več od teh pogojev:

1. soglasje vseh upnikov, ki so imetniki zavarovanih finančnih terjatev do dolžnika oziroma

2. soglasje določenih upnikov, ki so imetniki poslovnih terjatev do dolžnika, oziroma

3. izvedbo spremembe osnovnega kapitala dolžnika, ki vključuje povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika,

začne sporazum veljati, ko se izpolnijo tudi ti dodatni pogoji.

(3) V primeru iz 3. točke drugega odstavka tega člena

1. se za spremembo osnovnega kapitala smiselno uporabljajo 187. do 191. člen, tretji odstavek 192. člena, 193. člen, 2. točka 194. člena, prvi do peti odstavek 195. člena, 196. člen in 199. člen tega zakona;

2. mora vpis in vplačilo novih delnic pregledati revizor; za revizorjevo poročilo se smiselno uporablja 197. člen tega zakona.

(4) Sporazum o finančnem prestrukturiranju in pogoje za njegovo uveljavitev mora pregledati revizor.

(5) O pregledu iz četrtega odstavka tega člena mora revizor pripraviti poročilo (v nadaljnjem besedilu: revizorjevo poročilo o pregledu sporazuma o finančnem prestrukturiranju) v skladu z ustreznim mednarodnim standardom o poslih dajanja zagotovil, ki mora vsebovati:

1. uvod, v katerem je naveden sporazum o finančnem prestrukturiranju, ki je predmet pregleda,

2. opis namena in obsega pregleda,

3. revizorjevo mnenje, v katerem mora biti jasno navedeno:

– ali je sporazum v skladu s četrtim in petim odstavkom 44.c člena tega zakona in

– ali so izpolnjeni pogoji za uveljavitev sporazuma iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(6) Z mnenjem brez pridržka revizor presodi:

1. da je sporazum o finančnem prestrukturiranju v skladu s četrtim in petim odstavkom 44.c člena tega zakona in

2. da so izpolnjeni pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(7) Pri izračunu deležev iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se ne upoštevajo finančne terjatve upnikov, ki imajo v razmerju do dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe, in finančne terjatve iz šestega odstavka 44.c člena tega zakona.

44.p člen

(sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba)

(1) Dolžnik in upniki izrečejo soglasje za sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju tako, da podpišejo isti izvod listine z zapisom besedila tega sporazuma. Ta listina je edini izvirnik sporazuma.

(2) Podpisi zastopnikov podpisnikov sporazuma o finančnem prestrukturiranju morajo biti notarsko overjeni.

(3) Ko sporazum o finančnem prestrukturiranju podpišejo vsi, ki z njim soglašajo, mora dolžnik izvirnik tega sporazuma izročiti v hrambo notarju (v nadaljnjem besedilu: notarska hramba izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju). Za to hrambo se uporabljajo pravila zakona, ki ureja notarsko hrambo listin, če ni v četrtem in petem odstavku tega člena določeno drugače.

(4) Zapisnik o notarski hrambi izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju mora poleg podatkov, ki jih mora vsebovati vsak zapisnik o notarski hrambi listine, vsebovati tudi opravilno številko zadeve, pod katero teče postopek preventivnega prestrukturiranja, v katerem je bil sklenjen ta sporazum.

(5) Notar trajno hrani izvirnik sporazuma o finančnem prestrukturiranju. Notar mora izročiti notarsko overjeni prepis tega sporazuma vsakemu podpisniku in vsakemu upniku, katerega terjatev je vključena v osnovni seznam finančnih terjatev, tudi če ni podpisnik tega sporazuma.

44.r člen

(zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Dolžnik mora vložiti zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju v naslednjih rokih, ki tečejo od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja:

1. če je dolžnik majhna ali srednja družba: v treh mesecih,

2. če je dolžnik velika družba: v petih mesecih.

(2) Zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju mora dolžnik priložiti:

1. notarsko overjeni prepis izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega odstavka 44.p člena tega zakona,

2. odpravek zapisnika o notarski hrambi izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz četrtega odstavka 44.p člena tega zakona,

3. revizorjevo poročilo o pregledu sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz petega odstavka 44.o člena tega zakona, v katerem je revizor dal revizijsko mnenje brez pridržkov.

(3) Sodišče na zahtevo dolžnika, vloženo pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, podaljša rok za vložitev zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega odstavka tega člena, če s takim podaljšanjem soglašajo upniki, ki so imetniki najmanj naslednjega deleža vsote vseh finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev:

1. v primeru iz drugega odstavka 44.g člena tega zakona: 75 odstotkov,

2. v drugih primerih: 30 odstotkov.

(4) Sodišče v primeru iz tretjega odstavka tega člena rok podaljša za naslednje obdobje:

1. če je dolžnik majhna ali srednja družba: za dva meseca,

2. če je dolžnik velika družba: za tri mesece.

(5) Dolžnik mora zahtevi iz tretjega odstavka tega člena priložiti notarsko overjene izjave o soglasju s podaljšanjem roka upnikov iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Dodatni rok iz četrtega odstavka tega člena teče od poteka roka iz prvega odstavka tega člena.

(7) Roka za vložitev zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju, ki je bil podaljšan po četrtem odstavku tega člena, ni dovoljeno znova podaljšati.

44.s člen

(sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Če zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju niso priložene priloge iz drugega odstavka 44.r člena tega zakona, sodišče dolžniku s sklepom o dopolnitvi naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa ustrezno dopolni nepopolno zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

(2) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

(3) Roka za dopolnitev nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ni dovoljeno podaljšati.

44.t člen

(odločanje o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Sodišče odloči o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju zunaj naroka.

(2) Sodišče izda sklep, s katerim potrdi sporazum o finančnem prestrukturiranju (v nadaljnjem besedilu: sklep o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju):

1. če je bila zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju vložena v roku iz prvega odstavka 44.r člena tega zakona,

2. če so zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju priložene listine iz drugega odstavka 44.r člena tega zakona, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega in drugega odstavka 44.o člena tega zakona.

(3) Sodišče s sklepom o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju:

1. odloči, da se potrdi sporazum o finančnem prestrukturiranju,

2. ugotovi, da potrjeni sporazum o finančnem prestrukturiranju, učinkuje:

– za terjatve vseh upnikov, ki so soglašali s sklenitvijo sporazuma,

– za navadne finančne terjatve, navedene v osnovnem seznamu finančnih terjatev, tistih upnikov, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma, in

– za zavarovane finančne terjatve, navedene v osnovnem seznamu finančnih terjatev, tistih upnikov, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma,

3. pouči upnike o notarski hrambi izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju tako:

– da navede podatke o notarju, ki ga hrani, in opravilni številki zadeve, pod katero notar hrani ta sporazum, ter

– da pouk, da lahko vsak upnik od notarja zahteva notarsko overjeni prepis tega sporazuma.

(4) Sodišče zavrže zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju:

1. če je zahteva vložena po poteku roka iz prvega odstavka 44.r člena tega zakona oziroma roka, ki je bil podaljšan v skladu s tretjim odstavkom 44.r člena tega zakona, ali

2. če dolžnik v roku iz prvega odstavka 44.s člena tega zakona nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne dopolni tako, kot mu je s sklepom o dopolnitvi naložilo sodišče.

(5) Sodišče mora odločiti o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju v osmih dneh.

(6) Rok iz petega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 44.s člena tega zakona,

2. v drugih primerih: od prejema zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

(7) Sodišče mora sklep o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju objaviti v treh delovnih dneh po njegovi izdaji.

44.u člen

(ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Razlogi za ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja so:

1. če sodišče zavrže zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju po četrtem odstavku 44.t člena tega zakona,

2. če dolžnik do poteka roka iz prvega odstavka 44.r člena tega zakona oziroma roka, ki je bil podaljšan po tretjem odstavku 44.r člena tega zakona, ne vloži zahteve za potrditev,

3. če ustavitev zahtevajo upniki, katerih skupni znesek finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev, je najmanj 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev, vključenih v ta seznam,

4. če ustavitev zahteva dolžnik pred vložitvijo popolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju,

5. če dolžnik za več kot 15 dni zamuja s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcev.

(2) Zahtevi iz 3. točke prvega odstavka tega člena morajo biti priložene notarsko overjene izjave vseh upnikov, ki zahtevajo ustavitev postopka.

(3) Če nastane razlog za ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena, sodišče izda sklep, s katerim:

1. ugotovi, da je nastal razlog za ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja in

2. pouči dolžnika in upnike o tem, da bo sodišče ustavilo postopek preventivnega prestrukturiranja in bodo prenehale pravne posledice začetka tega postopka, če v enem mesecu od objave sklepa ne bodo vložili predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

(4) Sodišče mora sklep iz tretjega odstavka tega člena izdati v osmih dneh od dneva, ko je nastal razlog za ustavitev postopka iz prvega odstavka tega člena.

(5) Proti sklepu iz tretjega odstavka tega člena ni posebne pritožbe. Sklep je dovoljeno izpodbijati s pritožbo proti sklepu, s katerim sodišče ustavi postopek preventivnega prestrukturiranja.

(6) Sodišče ustavi postopek preventivnega prestrukturiranja po poteku enega meseca od objave sklepa iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Če v enem mesecu po objavi sklepa iz tretjega odstavka tega člena dolžnik vloži predlog za začetek postopka prisilne poravnave ali če tak predlog v skladu z 221.j členom tega zakona vložijo upniki, sodišče odloči o ustavitvi postopka preventivnega prestrukturiranja s sklepom, s katerim odloči o predlogu za začetek prisilne poravnave v skladu s 153. členom tega zakona.

(8) Zahtevo za ustavitev postopka finančnega prestrukturiranja zaradi razloga iz 5. točke prvega odstavka tega člena lahko poleg vsakega upnika, ki je stranka postopka, vloži tudi

vsak delavec dolžnika. Za odločanje o tej zahtevi se smiselno uporabljajo 176. člen, prvi, drugi, četrti in peti odstavek 177. člena in 178. člen tega zakona, če ni v devetem ali desetem odstavku tega člena drugače določeno.

(9) Sodišče mora po uradni dolžnosti v osmih dneh po prejemu zahteve iz osmega odstavka tega člena od pristojnega davčnega organa in drugih pristojnih oseb pridobiti podatke o plačilu plač delavcem ter davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcev.

(10) Če sodišče presodi, da obstaja razlog iz 5. točke prvega odstavka tega člena, ustavi postopek preventivnega finančnega prestrukturiranja in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

44.v člen

(pravni učinki potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Sporazum o finančnem prestrukturiranju začne učinkovati s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi tega sporazuma.

(2) Sporazum o finančnem prestrukturiranju učinkuje za terjatve vseh upnikov, ki so soglašali s sklenitvijo sporazuma, na način in v obsegu, določenem v sporazumu. Proti tem upnikom učinkujejo tudi druge obveznosti, ki so jih prevzeli s sklenitvijo sporazuma.

(3) Zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti navadnih finančnih terjatev iz osnovnega seznama finančnih terjatev, določeno v sporazumu o finančnem prestrukturiranju, učinkuje tudi za imetnike teh terjatev, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma, če ni v šestem in sedmem odstavku 44.c člena tega zakona drugače določeno.

(4) Odložitev dospelosti zavarovanih finančnih terjatev iz osnovnega seznama finančnih terjatev oziroma sprememba obrestnih mer, po katerih se obrestuje glavnica teh terjatev, določena v sporazumu o finančnem prestrukturiranju, učinkuje tudi za imetnike teh terjatev, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma, če ni v šestem in sedmem odstavku 44.c člena tega zakona drugače določeno.

(5) Pravice upnikov v razmerju do dolžnika, določene v sporazumu o finančnem prestrukturiranju, učinkujejo tudi v korist upnikov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(6) Za druge pravne učinke pravnomočno potrjenega sporazuma o finančnem prestrukturiranju na terjatve iz drugega do četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 214., 214.a, 215., 216. in 217. člen tega zakona.

44.z člen

(posebna prednost pri plačilu finančnih terjatev, ki nastanejo med postopkom preventivnega prestrukturiranja, in izključitev izpodbojnosti)

(1) Če sodišče v postopku odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka, ki ga nadaljuje v skladu s šestim odstavkom 44.k člena tega zakona, izda sklep o začetku stečajnega postopka nad dolžnikom, se za finančne terjatve, ki so nastale od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja do začetka stečajnega postopka, smiselno uporablja drugi odstavek 289. člena tega zakona.

(2) V postopku prisilne poravnave, ki se začne po sedmem odstavku 44.u člena tega zakona, se finančne terjatve, ki so nastale od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja do začetka postopka prisilne poravnave, obravnavajo kot prednostne terjatve in zanje potrjena prisilna poravnava ne učinkuje.

(3) Če sodišče v postopku prisilne poravnave, ki se začne po sedmem odstavku 44. u člena tega zakona, izda sklep o začetku stečajnega postopka, se za finančne terjatve, ki so nastale od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja do začetka stečajnega postopka, smiselno uporablja drugi odstavek 289. člena tega zakona.

(4) Ne glede na 271. člen tega zakona v morebitnem poznejšem stečajnem postopku nad dolžnikom ni mogoče izpodbijati pravnih dejanj, ki jih je opravil dolžnik zaradi plačila terjatev upnikov ali izpolnitve drugih obveznosti v skladu s potrjenim sporazumom o finančnem prestrukturiranju.

3. poglavje: SKUPNA PRAVILA O POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI

Oddelek 3.1: Temeljna pravila o postopkih zaradi insolventnosti

45. člen

(uporaba 3. poglavja)

3. poglavje tega zakona se uporablja za vse postopke zaradi insolventnosti, razen če zakon določa, da se posamezna določba uporablja samo za posamezno vrsto postopka.

46. člen

(načelo enakega obravnavanja upnikov)

V postopku zaradi insolventnosti je treba vse upnike, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, obravnavati enako.

47. člen

(načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov)

Postopek zaradi insolventnosti je treba voditi tako, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila in rokov za plačilo terjatev upnikov.

48. člen

(načelo hitrosti postopka)

(1) Sodišče mora svoja procesna dejanja v postopku zaradi insolventnosti izvajati v rokih, določenih s tem zakonom, in si z izvajanjem svojih pristojnosti nadzora nad upraviteljem oziroma upraviteljico (v nadaljnjem besedilu: upravitelj) prizadevati, da upravitelj vsa dejanja v postopku zaradi insolventnosti opravi v rokih, določenih v tem zakonu.

(2) Sodišča in drugi državni organi morajo prednostno obravnavati zadeve, v katerih je kot stranka postopka udeležen stečajni dolžnik ali katerih izid vpliva na potek stečajnega postopka.

(3) V pravdnih postopkih izpodbijanja pravnih dejanj stečajnega dolžnika iz pododdelka 5.3.4. tega zakona in pravdnih postopkih v zvezi s preizkusom terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic iz pododdelka 5.6. tega zakona mora sodišče opraviti poravnalni narok, oziroma, če ni poravnalnega naroka, prvi narok za glavno obravnavo najpozneje v dveh mesecih od prejema odgovora na tožbo.

48.a člen

(obvezna mediacija v postopkih zaradi insolventnosti)

(1) Sodišče, ki vodi postopek zaradi insolventnosti, napoti stranke postopka in upravitelja v postopek mediacije, kadar oceni, da je to glede na okoliščine zadeve primerno za rešitev spornega vprašanja ali interesnega nasprotja, ki izvira iz postopka zaradi insolventnosti ali je v neposredni zvezi z njim.

(2) Postopek mediacije se začne z izdajo sklepa o napotitvi v mediacijo.

(3) Če sodišče ne odloči drugače, sklep o napotitvi v mediacijo ni ovira za nadaljevanje postopka zaradi insolventnosti.

(4) Stranke mediacijskega postopka so se dolžne vestno in pošteno udeleževati postopka mediacije.

(5) Glede napotitve v mediacijo se smiselno uporabljajo določbe drugega do šestega odstavka 19. člena Zakona o alternativnem reševanju sodnih sporov (Uradni list RS, št. 97/09 in 40/12 – ZUJF).

(6) Šteje se, da je bil postopek mediacije neuspešno zaključen, če ni bil dosežen dogovor o rešitvi spornega vprašanja ali interesnega nasprotja v roku 30 dni od začetka postopka mediacije.

48.b člen

(sporazumna mediacija pred vložitvijo tožbe)

(1) V primerih, ko ta zakon določa, da so stranke glavnega postopka zaradi insolventnosti ali upravitelj v zvezi s svojimi zahtevki upravičeni vložiti tožbo, se stranke postopka in upravitelj lahko sporazumejo za mediacijo pred vložitvijo tožbe.

(2) Postopek mediacije se začne z dnem, ko stranke sklenejo pisni sporazum o reševanju spora z mediacijo.

(3) Sporazum je treba skleniti v roku, ki ga za vložitev tožbe določa ta zakon. V sporazumu morajo stranke določno opredeliti spor, na katerega se nanaša mediacija. Listino o sporazumu mora tožeča stranka priložiti tožbi.

(4) O sklenitvi sporazuma morajo stranke mediacijskega postopka v treh dneh od sklenitve sporazuma obvestiti sodišče, ki vodi postopek zaradi insolventnosti.

(5) Stranke mediacijskega postopka so se dolžne vestno in pošteno udeleževati postopka mediacije.

(6) Šteje se, da je bil postopek mediacije neuspešno zaključen, če ni bil dosežen dogovor o rešitvi spora v roku 30 dni od začetka postopka mediacije.

(7) Med postopkom mediacije rok za vložitev tožbe ne teče.

49. člen

(predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti)

(1) Postopek zaradi insolventnosti zajema predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti.

(2) Predhodni postopek zaradi insolventnosti se začne z vložitvijo predloga za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: uvedba postopka zaradi insolventnosti).

(3) V predhodnem postopku zaradi insolventnosti sodišče odloča o pogojih za začetek postopka zaradi insolventnosti.

(4) Glavni postopek zaradi insolventnosti se začne s sklepom, s katerim sodišče odloči o začetku postopka zaradi insolventnosti (v nadaljnjem besedilu: začetek postopka zaradi insolventnosti).

50. člen

(razlog za začetek postopka zaradi insolventnosti)

Postopek zaradi insolventnosti se začne, če dolžnik postane insolventen in so izpolnjeni drugi pogoji, ki jih za posamezno vrsto postopka določa zakon.

Oddelek 3.2: Pristojnost in sestava sodišča

51. člen

(stvarna pristojnost sodišča)

Za odločanje v postopku zaradi insolventnosti je pristojno okrožno sodišče.

52. člen

(krajevna pristojnost sodišča)

(1) Za odločanje v postopku zaradi insolventnosti nad pravno osebo ali podjetnikom je pristojno sodišče, na območju katerega ima insolventni dolžnik svoj sedež.

(2) Za odločanje v postopku osebnega stečaja zasebnika ali potrošnika je pristojno:

1. če ima dolžnik svoje stalno prebivališče na območju Republike Slovenije: sodišče, na območju katerega ima insolventni dolžnik svoje stalno prebivališče,

2. če dolžnik na območju Republike Slovenije nima stalnega prebivališča: sodišče, na območju katerega ima insolventni dolžnik svoje začasno prebivališče,

3. če dolžnik na območju Republike Slovenije nima niti stalnega niti začasnega prebivališča:

– če v Republiki Sloveniji prejema plačo ali druge stalne prejemke, sodišče, na območju katerega je sedež osebe, ki izplačuje te prejemke,

– v drugih primerih sodišče, na območju katerega je premoženje dolžnika.

(3) Za krajevno pristojnost za odločanje v postopku stečaja zapuščine se smiselno uporablja 177. člen ZD.

(4) Za odločanje o pritožbah je v vseh postopkih zaradi insolventnosti krajevno pristojno Višje sodišče v Ljubljani.

53. člen

(sestava sodišča)

(1) V postopku zaradi insolventnosti sodi sodnik ali sodnica (v nadaljnjem besedilu: sodnik) posameznik.

(2) Sodniški pomočnik lahko v postopku zaradi insolventnosti samostojno opravlja ta procesna dejanja sodišča:

1. obvešča upravitelja o vseh zadevah, o katerih ga mora obvestiti sodišče po tem zakonu,

2. izvaja objave vsebine procesnih dejanj po 122. členu tega zakona.

(3) Samostojni sodniški pomočnik in strokovni sodelavec lahko v stečajnem postopku samostojno odloča o vseh vprašanjih, razen o naslednjih:

1. o začetku in končanju postopka,

2. o začasnih odredbah,

3. o preizkusu terjatev,

4. o prodaji premoženja, katerega vrednost presega 100.000 eurov,

5. o razdelitvi razdelitvene mase in

6. o vprašanjih v postopku odpusta obveznosti.

(4) Proti sklepu samostojnega sodniškega pomočnika in strokovnega sodelavca je dovoljen ugovor.

(5) Za ugovor proti sklepu iz četrtega odstavka tega člena se smiselno uporablja 127. člen tega zakona.

(6) O ugovoru proti sklepu iz četrtega odstavka tega člena odloča sodnik posameznik okrožnega sodišča, ki vodi stečajni postopek, v katerem je bil izdan sklep, ki se izpodbija z ugovorom.

(7) Sodnik o ugovoru proti sklepu iz četrtega odstavka tega člena odloči:

1. če je ugovor prepozen ali nedovoljen, ga zavrže,

2. če je ugovor neutemeljen, ga zavrne,

3. če je ugovor utemeljen, spremeni odločitev sodniškega pomočnika ali strokovnega sodelavca, tudi če po splošnih pravilih pravdnega postopka obstajajo razlogi za razveljavitev izpodbijane odločitve in vrnitev zadeve v ponovno odločanje.

(8) Proti sklepu sodnika o ugovoru je dovoljena pritožba. Za odločanje o tej pritožbi se ne uporablja drugi odstavek 128. člena tega zakona.

Oddelek 3.3: Stranke postopka

54. člen

(predlagatelj postopka)

Predlagatelj postopka je oseba, ki je vložila predlog za začetek postopka zaradi insolventnosti.

55. člen

(stranke predhodnega postopka)

V predhodnem postopku zaradi insolventnosti so procesna dejanja upravičeni opravljati:

1. predlagatelj postopka,

2. dolžnik, proti kateremu je vložen predlog za začetek postopka, če ni njegov predlagatelj,

3. upnik, ki verjetno izkaže svojo terjatev do dolžnika, proti kateremu je bil vložen predlog za začetek postopka, če prijavi svojo udeležbo v predhodnem postopku.

56. člen

(stranke glavnega postopka)

V glavnem postopku zaradi insolventnosti so procesna dejanja upravičeni opravljati:

1. vsak upnik, ki v tem postopku uveljavlja terjatev do insolventnega dolžnika, in

2. insolventni dolžnik, če zakon za posamezen postopek tako določa.

Oddelek 3.4: Upnik kot stranka glavnega postopka ter prijava in preizkus terjatev

Pododdelek 3.4.1: Pridobitev in prenehanje procesne legitimacije upnika

57. člen

(pridobitev procesne legitimacije upnika)

(1) Upnik pridobi upravičenje opravljati procesna dejanja v glavnem postopku zaradi insolventnosti, če v tem postopku prijavi svojo terjatev v roku za prijavo terjatve, določenem v 59. členu tega zakona (v nadaljnjem besedilu: pravočasno prijavljena terjatev).

(2) Če zakon za opravljanje posameznega procesnega dejanja poleg predpostavke iz prvega odstavka tega člena določa še druge predpostavke (v nadaljnjem besedilu: dodatne predpostavke za procesno dejanje), pridobi upnik upravičenje opraviti to procesno dejanje, če obstajajo tudi dodatne predpostavke zanj.

(3) Če upnik pravočasno prijavljeno terjatev prenese na novega upnika, novi upnik pridobi procesno legitimacijo in procesna legitimacija prejšnjega upnika preneha, ko eden od njiju o prenosu obvesti upravitelja in mu dokaže prenos.

58. člen

(prenehanje procesne legitimacije upnika)

Upravičenje upnika opravljati procesna dejanja v glavnem postopku zaradi insolventnosti preneha:

1. če je bila njegova prijava pravnomočno zavržena kot nepopolna glede vseh terjatev, ki se z njo uveljavljajo,

2. v stečajnem postopku tudi, če vse njegove terjatve, ki jih uveljavlja v tem postopku, prenehajo, ker:

– je zamudil rok za izvedbo dejanj, potrebnih za njihovo uveljavitev,

– je bilo s pravnomočno sodno odločbo ali odločbo drugega državnega organa ugotovljeno, da ne obstajajo, ali

– so bile v celoti plačane.

Pododdelek 3.4.2: Prijava in preizkus terjatev

59. člen

(rok za prijavo terjatve)

(1) V postopku prisilne poravnave mora upnik prijaviti svojo terjatev do insolventnega dolžnika v enem mesecu po objavi oklica o začetku tega postopka.

(2) V stečajnem postopku mora upnik prijaviti svojo terjatev do insolventnega dolžnika v treh mesecih po objavi oklica o začetku tega postopka, če ni v tretjem ali četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Upnik, proti kateremu je bila vložena tožba za izpodbijanje pravnih dejanj stečajnega dolžnika, mora v enem mesecu po dnevu, ko mu je bila vročena ta tožba, v stečajnem postopku kot pogojno terjatev prijaviti svojo terjatev, ki bo nastala po tretjem odstavku 278. člena tega zakona, če bo tožbenemu zahtevku pravnomočno ugodeno.

(4) Upnik, ki je stečajnemu dolžniku prostovoljno pred vročitvijo tožbe iz tretjega odstavka tega člena vrnil korist, pridobljeno z izpodbojnim pravnim dejanjem, mora v enem mesecu po vračilu te koristi v stečajnem postopku prijaviti svojo terjatev, ki nastane po tretjem odstavku 278. člena tega zakona.

(5) Upnik mora svojo terjatev za povrnitev škode iz tretjega odstavka 248. člena ali iz petega odstavka 268. člena tega zakona ali terjatev za plačilo razlike iz četrtega odstavka 268. člena tega zakona prijaviti v enem mesecu po prejemu izjave stečajnega dolžnika o uresničitvi odpovedne ali odstopne pravice.

60. člen

(vsebina prijave terjatve)

(1) Prijava terjatve v postopku zaradi insolventnosti mora vsebovati:

1. določen zahtevek za priznanje terjatve v postopku,

2. opis dejstev, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka, in dokaze o njih.

(2) Zahtevek za priznanje terjatve mora vsebovati:

1. znesek glavnice terjatve,

2. če upnik v postopku zaradi insolventnosti poleg glavnice terjatve uveljavlja obresti: kapitalizirani znesek morebitnih obresti, obračunanih za obdobje od dospelosti terjatve do začetka postopka zaradi insolventnosti,

3. če upnik v postopku zaradi insolventnosti poleg glavnice terjatve uveljavlja stroške, ki so mu nastali z uveljavljanjem terjatve v sodnem ali drugem postopku pred začetkom postopka zaradi insolventnosti: zneske teh stroškov,

4. če upnik uveljavlja terjatev kot prednostno terjatev: določen zahtevek, da se terjatev ob razdelitvi plača kot prednostna,

5. če upnik uveljavlja terjatev kot pogojno terjatev: določen opis okoliščin, nastanek katerih pomeni uresničitev odložnega ali razveznega pogoja, s katerim je povezana terjatev.

(3) Upnik mora prijavi terjatve priložiti morebitne listinske dokaze o dejstvih iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(4) Če prijava terjatve ne vsebuje opisa dejstev in dokazov iz 2. točke prvega odstavka tega člena ali če ji niso priloženi dokazi iz tretjega odstavka tega člena, se zanjo ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč upnika bremenijo stroški morebitnega postopka za ugotovitev obstoja terjatve, če je bila terjatev prerekana.

(5) Če upnik s prijavo terjatve uveljavlja obresti do začetka postopka zaradi insolventnosti in zahtevek za priznanje terjatve ne vsebuje kapitaliziranega zneska obresti iz 2. točke drugega odstavka tega člena:

1. mora upravitelj v stečajnem postopku, če je predmet prijave prednostna terjatev, ob preizkusu te terjatve izračunati kapitalizirani znesek obresti in ga vnesti v osnovni seznam preizkušenih terjatev,

2. se v drugih primerih za prijavo terjatve ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč velja, in nasproten dokaz ni dovoljen, da upnik v postopku ne uveljavlja obresti za obdobje od dospelosti terjatve do začetka postopka zaradi insolventnosti.

(6) Če zahtevek za priznanje terjatve ne vsebuje zneska stroškov iz 3. točke drugega odstavka tega člena, se za prijavo terjatve ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč velja, in nasproten dokaz ni dovoljen, da upnik v postopku zaradi insolventnosti ne uveljavlja teh stroškov.

(7) Upnik lahko v postopku zaradi insolventnosti z isto vlogo prijavi več svojih terjatev.

61. člen

(izjava upravitelja o prijavljenih terjatvah; osnovni seznam preizkušenih terjatev)

(1) Upravitelj se mora v enem mesecu po poteku roka za prijavo terjatve iz prvega ali drugega odstavka 59. člena tega zakona o vsaki pravočasno prijavljeni terjatvi določno izreči, ali jo priznava ali prereka.

(2) Če zaradi velikega števila pravočasno prijavljenih terjatev upravitelj v stečajnem postopku v roku iz prvega odstavka tega člena ne more preizkusiti vseh terjatev, sodišče na zahtevo upravitelja ta rok podaljša, vendar največ za en mesec.

(3) Upravitelj se mora o pravočasno prijavljenih terjatvah izreči tako, da sodišču predloži seznam (v nadaljnjem besedilu: osnovni seznam preizkušenih terjatev).

(4) Osnovni seznam preizkušenih terjatev mora za vsako pravočasno prijavljeno terjatev vsebovati naslednje podatke:

1. zaporedno številko terjatve,

2. identifikacijske podatke o upniku, ki je prijavil terjatev,

3. znesek glavnice prijavljene terjatve,

4. kapitalizirani znesek obresti iz 2. točke drugega odstavka ali iz 1. točke petega odstavka 60. člena tega zakona, znesek stroškov iz 3. točke drugega odstavka 60. člena tega zakona ter podatke iz 4. in 5. točke drugega odstavka 60. člena tega zakona, če so vsebovani v prijavi terjatve,

5. izjavo upravitelja, ali terjatev priznava ali prereka,

6. če upravitelj prereka terjatev samo delno: prerekani znesek terjatve,

7. če upravitelj prereka terjatev: opis dejstev, iz katerih izhaja, da terjatev ali prerekani del terjatve ne obstaja.

(5) Osnovni seznam preizkušenih terjatev mora sodišče objaviti v treh delovnih dneh po prejemu seznama.

(6) Po objavi osnovnega seznama preizkušenih terjatev upravitelj terjatev, ki jih je priznal, ne more več prerekati.

62. člen

(ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev)

(1) Upnik lahko vloži ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev:

1. če seznam ne vsebuje njegove pravočasno prijavljene terjatve ali

2. če so podatki o tej terjatvi iz 2., 3. ali 4. točke četrtega odstavka 61. člena tega zakona nepravilni.

(2) Ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev mora upnik vložiti v 15 dneh po objavi seznama preizkušenih terjatev.

(3) Če upravitelj presodi, da je ugovor upnika proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev utemeljen, mora v osmih dneh po poteku roka iz drugega odstavka tega člena sodišču predložiti popravek osnovnega seznama preizkušenih terjatev.

(4) Popravek osnovnega seznama preizkušenih terjatev mora vsebovati:

1. podatke iz četrtega odstavka 61. člena tega zakona in

2. v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi: opombo, da se s tem popravljajo podatki o terjatvi iz seznama preizkušenih terjatev.

(5) Popravek osnovnega seznama preizkušenih terjatev mora sodišče objaviti naslednji delovni dan po prejemu.

(6) Rok iz tretjega odstavka 63. člena tega zakona za ugovor o prerekanju terjatev, ki so vsebovane v popravku osnovnega seznama preizkušenih terjatev, začne teči z objavo popravka seznama preizkušenih terjatev.

63. člen

(ugovor o prerekanju terjatve)

(1) Upnik lahko prereka pravočasno prijavljeno terjatev drugega upnika.

(2) Upnik prereka pravočasno prijavljeno terjatev z ugovorom (v nadaljnjem besedilu: ugovor o prerekanju terjatve).

(3) Ugovor o prerekanju terjatve mora upnik vložiti v postopku prisilne poravnave v 15 dneh in v stečajnem postopku v enem mesecu po objavi osnovnega seznama preizkušenih terjatev.

(4) Po poteku roka za vložitev ugovora o prerekanju terjatve upnik pravočasno prijavljene terjatve drugega upnika ne more več prerekati.

(5) Poleg podatkov, ki jih mora vsebovati vsaka vloga, mora ugovor o prerekanju terjatve vsebovati tudi:

1. podatke o terjatvi iz 1. do 4. točke četrtega odstavka 61. člena tega zakona,

2. izjavo upnika, da prereka terjatev,

3. če upnik prereka terjatev samo delno: prerekani znesek terjatve,

4. opis dejstev, iz katerih izhaja, da terjatev ali prerekani del terjatve ne obstaja, in dokaze o njih.

(6) Upnik mora ugovoru o prerekanju terjatve priložiti morebitne listinske dokaze o dejstvih iz 4. točke petega odstavka tega člena.

(7) Če ugovor o prerekanju terjatve ne vsebuje opisa dejstev in dokazov iz 4. točke petega odstavka tega člena ali mu niso priloženi dokazi iz šestega odstavka tega člena, se zanj ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah.

(8) Če ugovor o prerekanju terjatve ne vsebuje podatkov iz 1. ali 2. točke petega odstavka tega člena ali drugih podatkov, ki jih mora vsebovati vsaka vloga, ga sodišče zavrže, ne da bi moralo upniku dati rok za popravo ugovora.

(9) O zavrženju ugovora, ki je bil vložen po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena, in ugovora iz osmega odstavka tega člena odloči sodišče s sklepom o preizkusu terjatev.

64. člen

(ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve)

(1) Če ima insolventni dolžnik v postopku zaradi insolventnosti položaj stranke postopka, lahko tudi on prereka pravočasno prijavljeno terjatev upnika v tem postopku.

(2) Za ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o ugovoru upnika o prerekanju terjatev.

65. člen

(dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev)

(1) Če je bil proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev vložen ugovor iz prvega odstavka 62. člena tega zakona ali ugovor o prerekanju terjatev iz 63. člena tega zakona, mora upravitelj v osmih dneh po poteku roka za vložitev ugovora o prerekanju terjatve iz tretjega odstavka 63. člena tega zakona sodišču predložiti dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev, s katerim dopolni osnovni seznam preizkušenih terjatev tako, da za vsako terjatev, proti kateri je bil vložen ugovor, vnese:

1. identifikacijske podatke o vlagatelju ugovora,

2. podatke iz 2. do 4. točke petega odstavka 63. člena tega zakona.

(2) Če je bil v skladu s petim odstavkom 62. členom tega zakona objavljen popravek osnovnega seznama preizkušenih terjatev, mora upravitelj v dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev vključiti tudi podatke in popravke podatkov o terjatvah, vsebovanih v popravku osnovnega seznama preizkušenih terjatev.

(3) Dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev mora sodišče objaviti v treh delovnih dneh po prejemu seznama.

66. člen

(ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev)

(1) Proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev lahko vloži ugovor:

1. upnik, ki je pravočasno vložil ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev, če upravitelj njegovega ugovora ni upošteval v popravku osnovnega seznama preizkušenih terjatev po tretjem odstavku 62. člena tega zakona,

2. upnik, ki je pravočasno vložil ugovor o prerekanju terjatve:

– če seznam ne vsebuje njegovega ugovora ali

– če so podatki o tem ugovoru nepravilni.

(2) Ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev mora upnik vložiti v 15 dneh po objavi dopolnjenega seznama preizkušenih terjatev.

67. člen

(priznana in prerekana terjatev)

(1) Terjatev je priznana, če jo prizna upravitelj v skladu z 61. členom tega zakona in je ne prereka nihče od upnikov v skladu s 63. členom tega zakona.

(2) Terjatev je prerekana, če jo prereka upravitelj v skladu z 61. členom tega zakona ali upnik v skladu s 63. členom tega zakona.

(3) V stečajnem postopku velja za priznano tudi terjatev, ki je bila prerekana, ko se izpolnijo naslednji pogoji:

1. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 300. člena ali iz prvega odstavka 301. člena tega zakona: ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku za ugotovitev obstoja terjatve,

2. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 302. člena tega zakona:

– ko poteče rok za vložitev tožbe iz drugega odstavka 302. člena tega zakona, če ni nihče od tistih, ki so prerekali terjatev, v tem roku vložil tožbe, ali

– ko postane pravnomočna sodna odločba, s katero je sodišče zavrnilo tožbeni zahtevek za ugotovitev neobstoja terjatve, zavrglo tožbo iz drugega odstavka 302. člena tega zakona ali ustavilo postopek zaradi umika te tožbe.

3. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 314. člena tega zakona:

– ko poteče rok za prijavo udeležbe iz tretjega odstavka 314. člena tega zakona, če nihče od tistih, ki so prerekali terjatev v tem roku ne prijavi udeležbe, ali

– ko postane pravnomočna odločba, s katero je pristojni državni organ odločil, da ta terjatev obstaja.

68. člen

(verjetno izkazana terjatev)

(1) Verjetno izkazana je tista prerekana terjatev, za katero sodišče odloči, da je verjetno izkazana.

(2) Pri presoji, ali je terjatev verjetno izkazana, sodišče upošteva samo opis dejstev o obstoju terjatve v prijavi terjatve in listinske dokaze, ki so bili priloženi tej prijavi, in

1. če je terjatev prerekal upravitelj: opis dejstev o neobstoju terjatve v osnovnem seznamu preizkušenih terjatev ali

2. če je terjatev prerekal upnik: opis dejstev o neobstoju terjatve v ugovoru o prerekanju terjatve in listinske dokaze, ki so bili priloženi temu ugovoru.

(3) Velja, in drugačna presoja ni dovoljena, da terjatev ni verjetno izkazana, če ima prijava terjatve pomanjkljivosti iz četrtega odstavka 60. člena tega zakona.

(4) Velja, in drugačna presoja ni dovoljena, da je terjatev verjetno izkazana:

1. če je bilo o terjatvi odločeno z odločbo sodišča ali drugega državnega organa, ki je postala pravnomočna pred začetkom postopka zaradi insolventnosti,

2. če je terjatev ugotovljena v obračunu davka, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja davčni postopek,

3. v drugih primerih:

– če prijava terjatve nima pomanjkljivosti iz četrtega odstavka 60. člena tega zakona in

– niti osnovni seznam preizkušenih terjatev niti nobeden od pravočasnih ugovorov o prerekanju terjatve ne vsebuje opisa dejstev o neobstoju terjatve.

69. člen

(sklep o preizkusu terjatev)

(1) O preizkusu terjatev sodišče odloči zunaj naroka.

(2) Sodišče s sklepom o preizkusu terjatev odloči:

1. o ugovorih proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev iz 66. člena tega zakona in o zavrženju ugovorov iz devetega odstavka 63. člena tega zakona,

2. katere terjatve so dokončno priznane ali prerekane,

3. v postopku prisilne poravnave tudi, katere prerekane terjatve so verjetno izkazane,

4. v stečajnem postopku tudi o tem, kdo mora v drugem postopku uveljavljati zahtevek za ugotovitev obstoja ali neobstoja prerekane terjatve.

(3) V izreku sklepa o preizkusu terjatev sodišče svoje odločitve iz 2. do 4. točke prvega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede končni seznam preizkušenih terjatev, ki je sestavni del izreka tega sklepa.

(4) Sodišče mora:

1. sprejeti sklep o preizkusu terjatev in o tem obvestiti upravitelja v teh rokih:

– če je bil v skladu s prvim odstavkom 65. člena tega zakona objavljen dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev in je bil proti temu seznamu vložen ugovor, v postopku prisilne poravnave v treh delovnih dneh in v stečajnem postopku v 15 dneh od poteka roka za ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev,

– če je bil v skladu s prvim odstavkom 65. člena tega zakona objavljen dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev in proti temu seznamu ni bil vložen noben ugovor, v treh delovnih dneh od poteka roka za ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev,

– če proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev ni nihče vložil niti ugovora iz prvega odstavka 62. člena tega zakona niti ugovora o prerekanju terjatev iz 63. člena tega zakona, v treh delovnih dneh od poteka rokov za ta ugovor, ter

2. v treh delovnih dneh po dnevu, ko mu upravitelj predloži končni seznam preizkušenih terjatev, objaviti sklep o preizkusu terjatev in končni seznam preizkušenih terjatev, ki je sestavni del izreka tega sklepa.

(5) V stečajnem postopku mora sodišče odločiti, katere prerekane terjatve so verjetno izkazane samo, če upniki zahtevajo oblikovanje upniškega odbora v skladu s prvim odstavkom 82. člena tega zakona.

(6) O tem, katere prerekane terjatve so verjetno izkazane, v stečajnem postopku sodišče odloči:

1. če je vložena zahteva za oblikovanje upniškega odbora iz 1. točke prvega odstavka 82. člena tega zakona: s sklepom o preizkusu terjatev v roku iz 1. točke četrtega odstavka tega člena,

2. če je vložena zahteva za oblikovanje upniškega odbora iz 2. točke prvega odstavka 82. člena tega zakona: z dopolnilnim sklepom o preizkusu terjatev, ki ga mora objaviti hkrati z objavo poziva upnikom iz tretjega odstavka 82. člena tega zakona.

70. člen

(končni seznam preizkušenih terjatev)

(1) Upravitelj mora v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz 1. točke četrtega odstavka 69. člena tega zakona sodišču predložiti končni seznam preizkušenih terjatev v skladu z odločitvijo sodišča iz drugega odstavka 69. člena tega zakona.

(2) Končni seznam preizkušenih terjatev mora za vsako terjatev vsebovati podatke iz 1. do 4. točke četrtega odstavka 61. člena tega zakona, če je bila terjatev prerekana, pa tudi:

1. odločitev sodišča o tem, ali je terjatev verjetno izkazana,

2. podatke o osebah, ki so prerekale terjatev, in sicer:

– če je terjatev prerekal upravitelj: navedbo, da je terjatev prerekal upravitelj,

– če je terjatev prerekal drug upnik: identifikacijske podatke o vlagatelju ugovora,

3. prerekani znesek terjatve ali podatek, da je terjatev prerekana v celoti,

4. v stečajnem postopku tudi: kdo mora v drugem postopku uveljavljati zahtevek za ugotovitev obstoja ali neobstoja prerekane terjatve.

71. člen

(poznejši preizkus terjatev)

(1) O pravočasno prijavljenih terjatvah iz tretjega ali četrtega odstavka 59. člena tega zakona, ki niso bile vključene v osnovni seznam preizkušenih terjatev, se mora upravitelj izreči tako, da sodišču predloži seznam teh terjatev (v nadaljnjem besedilu: dodatni seznam preizkušenih terjatev).

(2) Za preizkus terjatev iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 61. do 70. člen tega zakona.

(3) Pri smiselni uporabi določb tega zakona iz drugega odstavka tega člena se namesto pojma »seznam preizkušenih terjatev« uporablja pojem »dodatni seznam preizkušenih terjatev«.

72. člen

(posodabljanje končnega seznama preizkušenih terjatev)

Upravitelj mora v stečajnem postopku ob vsaki izdelavi načrta razdelitve posodobiti končni seznam preizkušenih terjatev tako, da:

1. dopolni podatke o prerekanih terjatvah s podatki o začetku in izidu postopkov iz 4. točke drugega odstavka 70. člena tega zakona in

2. v primeru iz prvega odstavka 71. člena tega zakona: dopolni ta seznam s podatki o terjatvah, vključenih v končni dodatni seznam preizkušenih terjatev.

Pododdelek 3.4.3: Delež glasovalnih pravic upnika

73. člen

(terjatve upnika za izračun deleža njegovih glasovalnih pravic)

(1) Če se upravičenje opraviti procesno dejanje v postopku zaradi insolventnosti presoja glede na delež glasovalnih pravic upnika, se pri izračunu tega deleža upošteva skupni znesek vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev upnika po stanju ob začetku tega postopka.

(2) Kot znesek terjatve se po prvem odstavku tega člena upoštevajo:

1. znesek glavnice terjatve,

2. kapitalizirani znesek obresti, če jih upnik uveljavlja v skladu z 2. točko drugega odstavka 60. člena tega zakona in

3. znesek stroškov, če jih upnik uveljavlja v skladu s 3. točko drugega odstavka 60. člena tega zakona.

(3) V stečajnem postopku se od zneska terjatev iz drugega odstavka tega člena odšteje znesek terjatev po stanju ob začetku tega postopka, glede katerih je prenehala upnikova pravica do plačila v tem postopku.

74. člen

(osnova za izračun deleža glasovalnih pravic)

Osnova za izračun deleža glasovalnih pravic posameznega upnika je vsota zneskov vseh terjatev upnikov iz 73. člena tega zakona.

75. člen

(procesna dejanja, o katerih odločajo upniki z glasovanjem)

(1) Če je za procesno dejanje, o katerem odločajo upniki z glasovanjem, potrebna večina vseh glasov upnikov, je odločitev sprejeta, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev iz 73. člena tega zakona presega polovico osnove za izračun deleža glasovalnih pravic iz 74. člena tega zakona, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

(2) Če je za procesno dejanje, o katerem odločajo upniki z glasovanjem, potrebna večina oddanih glasov upnikov, je odločitev sprejeta, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev iz 73. člena tega zakona presega polovico zneska terjatev upnikov, ki so se udeležili glasovanja.

(3) Pri presoji izida glasovanja se upoštevajo izjave upnikov o glasovanju, ki jih sodišče prejme do poteka roka za oddajo glasovnic, ne glede na to, ali so bile glasovnice oddane s priporočeno poštno pošiljko ali sodišču predložene na drug način.

Oddelek 3.5: Upniški odbor

76. člen

(upniški odbor kot organ upnikov)

Upniški odbor je organ upnikov, ki v postopku zaradi insolventnosti opravlja procesna dejanja, za katera zakon določa, da jih je pristojen opraviti upniški odbor, za račun vseh upnikov, ki so stranke tega postopka.

77. člen

(oblikovanje upniškega odbora)

(1) Upniški odbor je treba oblikovati:

1. v postopku prisilne poravnave,

2. v stečajnem postopku, če oblikovanje upniškega odbora zahtevajo upniki.

(2) Procesna dejanja, za katera ta zakon določa, da jih v stečajnem postopku opravlja upniški odbor, se v stečajnem postopku ne izvajajo v obdobju od začetka stečajnega postopka do dne, ko so imenovani ali izvoljeni člani upniškega odbora na podlagi zahteve upnikov za oblikovanje upniškega odbora.

78. člen

(člani upniškega odbora)

(1) Za člana upniškega odbora je lahko izvoljen vsak upnik, ki je po 57. členu tega zakona upravičen opravljati procesna dejanja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena za člana upniškega odbora ne more biti izvoljen ali imenovan upnik:

1. ki je hkrati dolžnik insolventnega dolžnika in njegova obveznost do insolventnega dolžnika presega en odstotek vrednosti premoženja insolventnega dolžnika,

2. ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti opravljal funkcijo člana poslovodstva ali organa nadzora ali funkcijo prokurista insolventnega dolžnika ali imel v insolventnem dolžniku položaj družbenika z najmanj 0,5 odstotnim kapitalskim deležem,

3. ki je družba in ima v razmerju do insolventnega dolžnika ali dolžnika iz 1. točke tega odstavka položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1,

4. ki opravlja funkcijo člana poslovodstva ali organa nadzora ali funkcijo prokurista ali ima položaj družbenika z najmanj 0,5 odstotnim kapitalskim deležem v:

– dolžniku iz 1. točke tega odstavka ali

– družbi iz 3. točke tega odstavka,

5. ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika ali osebe iz 1., 2. ali 4. točke tega odstavka položaj ožje povezane osebe,

6. ki ima glede vseh terjatev, ki jih uveljavlja v postopku, položaj ločitvenega upnika, razen če upnik dokaže, da vrednost premoženja, ki je predmet njegove ločitvene pravice, ne zadošča za plačilo celotne terjatve, ali

7. ki ima položaj izločitvenega upnika.

79. člen

(število članov upniškega odbora)

(1) Število članov upniškega odbora določi sodišče.

(2) Število članov upniškega odbora mora biti liho in ne sme biti manjše kot tri, razen če je število upnikov manjše kot tri, ter ne večje kot 11.

(3) Pri določitvi števila članov upniškega odbora mora sodišče upoštevati skupno število upnikov.

(4) Število članov upniškega odbora določi sodišče:

1. če je pristojno odločati o imenovanju članov upniškega odbora: s sklepom, s katerim imenuje upniški odbor,

2. če člane upniškega odbora volijo upniki: s sklepom o izvolitvi upniškega odbora.

(5) Proti sklepu o določitvi števila članov upniškega odbora ni posebne pritožbe, lahko pa se izpodbija s pritožbo proti sklepu o imenovanju ali izvolitvi upniškega odbora.

80. člen

(imenovanje članov upniškega odbora)

(1) V postopku prisilne poravnave sodišče imenuje člane upniškega odbora s sklepom o začetku tega postopka.

(2) Sodišče mora za člane upniškega odbora imenovati upnike, ki so imetniki navadnih terjatev do dolžnika v najvišjem skupnem znesku.

(3) Pri imenovanju članov upniškega odbora sodišče določi upnike z najvišjim skupnim zneskom terjatev po drugem odstavku tega člena:

1. v postopku prisilne poravnave: na podlagi seznama iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

2. v stečajnem postopku: na podlagi podatkov, ki jih izkazuje insolventni dolžnik v svojih poslovnih knjigah.

81. člen

(razrešitev imenovanih članov upniškega odbora)

(1) Če je bil upniški odbor imenovan po 80. členu tega zakona, lahko upniki, ki imajo skupaj 1/10 glasovalnih pravic, po objavi sklepa o preizkusu terjatev zahtevajo razrešitev imenovanega člana upniškega odbora in izvolitev novega člana.

(2) Zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora biti priložena izjava upnika, ki se predlaga za novega člana upniškega odbora, da soglaša z izvolitvijo za člana upniškega odbora in da za njegovo izvolitev ni ovir iz drugega odstavka 78. člena tega zakona.

(3) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu zahteve upnikov iz prvega odstavka tega člena objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva oddajo glasovnice za glasovanje o razrešitvi imenovanega člana upniškega odbora in izvolitvi novega člana.

(4) Za razrešitev imenovanega člana upniškega odbora je potrebna večina oddanih glasov upnikov.

(5) Če imenovani član upniškega odbora ni razrešen, glasovanje o izvolitvi novega člana upniškega odbora nima pravnega učinka.

82. člen

(zahteva upnikov za oblikovanje upniškega odbora v stečajnem postopku)

(1) V stečajnem postopku lahko zahtevo za oblikovanje upniškega odbora vložijo:

1. če je zahteva vložena pred objavo sklepa o preizkusu terjatev: vsak upnik, ki je pravočasno prijavil svojo terjatev v postopku,

2. če je zahteva vložena po objavi sklepa o preizkusu terjatev: upniki, ki imajo skupaj 1/10 glasovalnih pravic.

(2) Sodišče mora na zahtevo iz 1. točke prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu te zahteve izdati in objaviti sklep o imenovanju članov upniškega odbora po drugem in tretjem odstavku 80. člena tega zakona.

(3) Sodišče mora na zahtevo iz 2. točke prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu zahteve objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva:

1. glasujejo o oblikovanju upniškega odbora in

2. dajo predloge izvolitev za člane upniškega odbora po prvem do tretjem odstavku 83. člena tega zakona.

(4) Za sprejetje odločitve o oblikovanju upniškega odbora je potrebna večina vseh glasov upnikov.

(5) Če je odločitev o oblikovanju upniškega odbora sprejeta, mora sodišče v osmih dneh po poteku roka iz drugega odstavka tega člena objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva glasujejo o volilnih predlogih za izvolitev članov upniškega odbora, ki jih sodišče uvrsti na glasovanje po četrtem odstavku 83. člena tega zakona.

83. člen

(volitve članov upniškega odbora)

(1) Predlog za izvolitev za člana upniškega odbora (v nadaljnjem besedilu: volilni predlog) lahko da vsak upnik.

(2) Volilnemu predlogu mora biti priložena izjava upnika, katerega izvolitev se predlaga, da soglaša z izvolitvijo za člana upniškega odbora in da za njegovo izvolitev ni ovir iz drugega odstavka 78. člena tega zakona.

(3) Če volilnemu predlogu ni priložena izjava upnika iz drugega odstavka tega člena, se ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč se volilni predlog ne uvrsti na glasovanje.

(4) Sodišče mora uvrstiti na glasovanje vse volilne predloge, ki jih je prejelo do poteka roka iz tretjega odstavka 82. člena tega zakona.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena sodišče zavrne volilni predlog:

1. če predlagana oseba ne izpolnjuje pogoja za izvolitev iz prvega odstavka 78. člena tega zakona ali

2. če obstaja ovira za izvolitev iz drugega odstavka 78. člena tega zakona.

(6) O zavrnitvi volilnega predloga odloči sodišče s sklepom.

(7) Proti sklepu o zavrnitvi volilnega predloga ni posebne pritožbe, lahko pa se izpodbija s pritožbo proti sklepu o izvolitvi upniškega odbora.

(8) Za izvolitev upnika za člana upniškega odbora je potrebna večina oddanih glasov upnikov.

(9) Če je število volilnih predlogov, ki so bili uvrščeni na glasovanje, večje od števila članov upniškega odbora, so za člane upniškega odbora izvoljeni upniki, ki so prejeli več glasov.

84. člen

(sklep o izvolitvi upniškega odbora)

(1) Sodišče odloči o izidu volitev članov upniškega odbora s sklepom o izvolitvi upniškega odbora.

(2) Sodišče mora sklep o izvolitvi upniškega odbora objaviti v osmih dneh po poteku roka za glasovanje o volilnih predlogih za izvolitev članov upniškega odbora iz petega odstavka 82. člena tega zakona.

(3) Upnik pridobi položaj člana upniškega odbora z objavo sklepa o izvolitvi upniškega odbora.

(4) Izrek sklepa o izvolitvi upniškega odbora mora vsebovati:

1. sklep o določitvi števila članov upniškega odbora iz 2. točke četrtega odstavka 79. člena tega zakona,

2. identifikacijske podatke o upnikih, ki so bili izvoljeni za člane upniškega odbora,

3. morebitni sklep ali sklepe o zavrnitvi volilnih predlogov iz petega odstavka 83. člena tega zakona.

(5) Če je sklep o izvolitvi upniškega odbora na podlagi pravnega sredstva razveljavljen ali spremenjen, to ne vpliva na veljavnost dejanj, ki jih je v upniškem odboru opravil član upniškega odbora do takrat, ko je izvedel za to razveljavitev ali spremembo sklepa o izvolitvi upniškega odbora.

(6) Velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je član upniškega odbora izvedel za razveljavitev ali spremembo sklepa o izvolitvi upniškega odbora najpozneje naslednji delovni dan po dnevu, ko je bila objavljena sodna odločba o razveljavitvi ali spremembi sklepa o izvolitvi upniškega odbora.

85. člen

(prenehanje položaja člana upniškega odbora)

(1) Upniku preneha položaj člana upniškega odbora:

1. če preneha njegovo upravičenje opravljati procesna dejanja po tretjem odstavku 57. člena ali po 58. členu tega zakona,

2. če je razrešen v skladu s 86. členom tega zakona,

3. če odstopi s položaja člana upniškega odbora ali

4. če je sklep o izvolitvi upniškega odbora v delu, v katerem se nanaša nanj, razveljavljen ali spremenjen.

(2) O pravnem dejstvu iz 1. točke prvega odstavka tega člena mora upravitelj obvestiti sodišče v osmih dneh, ko zanj izve.

(3) Izjavo o odstopu s položaja člana upniškega odbora je treba vložiti pri sodišču in začne učinkovati z dnem, ko jo sodišče prejme.

86. člen

(razrešitev izvoljenih članov upniškega odbora in nadomestne volitve)

(1) Upniki, ki imajo skupaj 1/10 glasovalnih pravic, lahko zahtevajo razrešitev izvoljenega člana upniškega odbora in izvolitev novega člana.

(2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu zahteve upnikov iz prvega odstavka tega člena objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva oddajo glasovnice za glasovanje o razrešitvi izvoljenega člana upniškega odbora in izvolitvi novega člana.

(3) Če članu upniškega odbora preneha ta položaj po 1., 3. ali 4. točki prvega odstavka 85. člena tega zakona, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz drugega odstavka 85. člena, izjave iz tretjega odstavka 85. člena tega zakona ali sodne odločbe iz petega odstavka 84. člena tega zakona objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva dajo predloge za izvolitev novega člana upniškega odbora.

(4) Za razrešitev izvoljenega člana upniškega odbora se smiselno uporabljata četrti in peti odstavek 81. člena tega zakona, za izvolitev novega člana upniškega odbora pa 83. in 84. člen tega zakona.

87. člen

(pristojnosti upniškega odbora)

(1) Upniški odbor:

1. odloča o mnenju ali soglasju o zadevah, določenih z zakonom,

2. obravnava poročila, ki jih mora v skladu z zakonom predložiti upravitelj, in

3. izvaja druge pristojnosti, določene z zakonom.

(2) Upniški odbor ima zaradi uresničevanja svojih pravic in izvajanja svojih pristojnosti pravico pregledati poslovne knjige in celotno dokumentacijo, ki jo je prevzel upravitelj v stečajnem postopku ter pregledati dokumentacijo, ki jo mora upravitelj voditi v zvezi s tem postopkom.

(3) Upniški odbor upnike na njihovo zahtevo obvešča o stanju stečajne mase.

88. člen

(postopek v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora)

(1) Če mora sodišče v skladu s tem zakonom o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja upniškega odbora ali v soglasju z upniškim odborom, mora sodišče zahtevo za mnenje ali soglasje objaviti.

(2) Zahteva za mnenje ali soglasje upniškega odbora mora vsebovati:

1. vsebino nameravane odločitve sodišča, ki je predmet zahteve, in

2. razloge sodišča za tako odločitev.

(3) Če o zadevi, ki je predmet zahteve, sodišče odloča na predlog upravitelja ali druge osebe, mora sodišče objaviti tudi ta predlog in listine, ki so mu priložene.

(4) Če mora sodišče v skladu s tem zakonom o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja upniškega odbora ali v soglasju z upniškim odborom in upniški odbor v 15 dneh po objavi zahteve za mnenje ali soglasje predsedniku upniškega odbora, odločitve o mnenju ali soglasju ne sprejme, velja, da je izpolnjena procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora.

89. člen

(postopek v zvezi z obravnavo poročil in mnenj upravitelja na upniškem odboru)

(1) Če mora upravitelj v skladu s tem zakonom predložiti svoje poročilo ali mnenje sodišču, ga mora hkrati poslati tudi vsem članom upniškega odbora.

(2) Skupaj s poročilom ali mnenjem iz prvega odstavka tega člena mora upravitelj članom upniškega odbora poslati tudi listine, ki so mu priložene.

(3) Upravitelj mora na seji upniškega odbora, ki obravnava njegovo poročilo ali mnenje, na zahtevo vsakega člana upniškega odbora dati dodatna pojasnila o izvajanju svojih pristojnosti in nalog upravitelja v postopku in o drugih zadevah, pomembnih za varovanje ali uresničitev interesov upnikov v tem postopku.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za poročila in listine, ki se objavijo.

90. člen

(odločanje upniškega odbora)

(1) Upniški odbor odloča o zadevah iz njegove pristojnosti na sejah.

(2) Vsak član upniškega odbora ima en glas.

(3) Član upniškega odbora lahko da svojo izjavo o glasovanju:

1. ustno na seji upniškega odbora ali

2. pred sejo upniškega odbora tako, da jo predloži predsedniku upniškega odbora.

(4) Izjava o glasovanju iz 2. točke tretjega odstavka tega člena se upošteva pri glasovanju, če jo predsednik upniškega odbora prejme pred začetkom seje upniškega odbora, na kateri se glasuje o zadevi, na katero se izjava nanaša.

(5) Odločitev upniškega odbora je sprejeta:

1. če se je glasovanja udeležila večina članov upniškega odbora in

2. če zanjo glasuje večina članov upniškega odbora, ki so se udeležili glasovanja, razen če zakon določa, da mora biti posamezna odločitev sprejeta z večino glasov vseh članov upniškega odbora.

(6) Upniški odbor lahko z večino glasov vseh članov upniškega odbora sprejme svoj poslovnik.

91. člen

(predsednik upniškega odbora)

(1) Člani upniškega odbora med seboj na prvi seji upniškega odbora izvolijo predsednika.

(2) Če je predsednik upniškega odbora odsoten ali če mu preneha funkcija člana upniškega odbora, opravlja pristojnosti in naloge predsednika član upniškega odbora z najvišjim deležem glasovalnih pravic upnika.

92. člen

(zastopanje člana upniškega odbora)

(1) Če je član upniškega odbora upnik, ki je fizična oseba, lahko sodeluje v upniškem odboru sam ali po svojem pooblaščencu.

(2) Če je član upniškega odbora upnik, ki je pravna oseba, ga v upniškem odboru zastopa njegov zakoniti zastopnik ali oseba, ki jo pooblasti.

(3) Pooblastilo za zastopanje na sejah upniškega odbora mora biti pisno.

(4) Član upniškega odbora lahko da pooblastilo za zastopanje na sejah upniškega odbora kot splošno pooblastilo ali kot pooblastilo za zastopanje na posamezni seji upniškega odbora.

(5) Član upniškega odbora lahko za zastopanje na posamezni seji upniškega odbora pooblasti tudi drugega člana upniškega odbora.

(6) Član upniškega odbora lahko za zastopanje na sejah upniškega odbora pooblasti več kot eno osebo.

(7) Če član upniškega odbora za zastopanje na sejah upniškega odbora pooblasti dve ali več oseb, mora v pooblastilu določiti, kateri od pooblaščencev ga zastopa pri uresničevanju glasovalne pravice.

93. člen

(udeležba na sejah upniškega odbora)

(1) Sej upniškega odbora se smejo udeleževati samo:

1. člani upniškega odbora ali njihovi pooblaščenci,

2. upravitelj in osebe, ki za upravitelja v postopku opravljajo posamezne naloge,

3. sodnik, ki vodi postopek, ter

4. v postopku prisilne poravnave tudi zastopnik in pooblaščenci insolventnega dolžnika.

(2) Upravitelj se mora udeležiti seje upniškega odbora, če se na njej obravnava njegovo poročilo ali mnenje ali če tako v drugih primerih zahteva sklicatelj seje.

(3) V postopku prisilne poravnave se drugi odstavek tega člena smiselno uporablja tudi za zastopnike in pooblaščence insolventnega dolžnika.

94. člen

(sklic seje upniškega odbora)

(1) Prvo sejo upniškega odbora mora sklicati upravitelj za dan, ki ni prej kot deset dni in ne pozneje kot 15 dni po dnevu, ko je bil upniški odbor imenovan ali izvoljen.

(2) Druge seje upniškega odbora sklicuje predsednik upniškega odbora.

(3) Predsednik upniškega odbora mora sklicati sejo upniškega odbora:

1. če mora upniški odbor v skladu s tem zakonom odločiti o mnenju ali soglasju,

2. če mora upniški odbor v skladu s tem zakonom obravnavati poročilo upravitelja ali

3. če tako zahteva član upniškega odbora, ki navede namen in razlog za sklic seje.

(4) Predsednik upniškega odbora mora sklicati sejo upniškega odbora v treh delovnih dneh za dan, ki ni prej kot deset dni in ne pozneje kot 15 dni po dnevu, ko prejme zahtevo sodišča za mnenje ali soglasje upniškega odbora, poročilo upravitelja ali zahtevo člana upniškega odbora.

(5) Če predsednik upniškega odbora v roku iz četrtega odstavka tega člena ne skliče seje upniškega odbora, jo lahko sama skličeta najmanj dva člana upniškega odbora.

(6) O drugih sejah, razen o prvi, mora sklicatelj seje člane upniškega odbora, upravitelja in sodišče obvestiti z vabilom za sejo, ki jim mora biti vročeno najmanj pet delovnih dni pred dnevom seje.

(7) Vabilo za sejo upniškega odbora mora vsebovati:

1. dan in uro seje ter mesto zasedanja,

2. dnevni red seje in

3. predlog sklicatelja seje za sprejetje sklepa upniškega odbora k vsaki točki dnevnega reda.

95. člen

(mesto zasedanja upniškega odbora)

(1) Mesto zasedanja upniškega odbora mora biti na območju sodišča, ki vodi postopek.

(2) Če poslovnik upniškega odbora ne določa stalnega mesta zasedanja upniškega odbora, določi mesto zasedanja sklicatelj seje z vabilom za sejo upniškega odbora.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je lahko mesto zasedanja v kraju zunaj območja sodišča, ki vodi postopek, če z mestom zasedanja v tem drugem kraju soglašajo vsi člani upniškega odbora.

96. člen

(potek seje upniškega odbora)

(1) Seje upniškega odbora vodi predsednik upniškega odbora.

(2) Poleg sklicatelja seje lahko da predlog za sprejetje sklepa upniškega odbora tudi vsak član upniškega odbora.

(3) Če je k posamezni točki dnevnega reda danih več predlogov za sprejetje sklepa, se o njih glasuje po vrstnem redu, ki se določi glede na delež glasovalnih pravic upnika, ki je predlagal sprejetje sklepa, tako da se najprej glasuje o predlogu upnika z najvišjim deležem glasovalnih pravic.

(4) Izid glasovanja o posameznem predlogu sklepa razglasi predsednik upniškega odbora.

(5) Če je v primeru iz tretjega odstavka tega člena sprejet sklep upniškega odbora, se o drugih predlogih za ta sklep s poznejšim vrstnim redom ne glasuje.

(6) O poteku seje se piše zapisnik, ki mora pri vsaki točki dnevnega reda vsebovati:

1. predlog ali predloge sklepov k tej točki,

2. izid glasovanja o predlogu sklepa, ki ga je po četrtem odstavku tega člena razglasil predsednik upniškega odbora.

(7) Zapisnik mora podpisati predsednik upniškega odbora.

96.a člen

(dopisna seja upniškega odbora)

(1) Upniški odbor lahko odloči na dopisni seji, če noben član upniškega odbora ne nasprotuje takemu načinu odločanja v petih delovnih dneh, odkar je imel možnost seznaniti se s sklicem seje.

(2) Glede odločanja upniškega odbora na dopisni seji veljata drugi in peti odstavek 90. člena tega zakona. Član upniškega odbora na dopisni seji glasuje tako, da poda svojo pisno izjavo o glasovanju. Izjava se upošteva, če jo predsednik upniškega odbora prejme pred iztekom dopisne seje. Glede zastopanja pri glasovanju velja 92. člen tega zakona, glede poteka seje pa 96. člen tega zakona.

(3) Način sklica dopisne seje, pošiljanja gradiva in posredovanja pisne izjave o glasovanju na dopisni seji se določi s poslovnikom o delu upniškega odbora.

Oddelek 3.6: Upravitelj

Pododdelek 3.6.1: Temeljna pravila o upravitelju

97. člen

(položaj in pristojnosti upravitelja)

(1) Upravitelj je organ postopka zaradi insolventnosti, ki v tem postopku opravlja svoje pristojnosti in naloge, določene v zakonu, zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov.

(2) V stečajnem postopku upravitelj vodi posle insolventnega dolžnika v skladu s potrebami postopka in ga zastopa:

1. pri procesnih in drugih pravnih dejanjih v zvezi s preizkusom terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic,

2. pri procesnih in drugih dejanjih v zvezi z izpodbijanjem pravnih dejanj insolventnega dolžnika,

3. pri pravnih poslih in drugih dejanjih, potrebnih za unovčitev stečajne mase,

4. pri uresničevanju odstopnih in drugih pravic, ki jih pridobi insolventni dolžnik kot pravne posledice začetka stečajnega postopka, in

5. pri drugih pravnih poslih, ki jih insolventni dolžnik lahko izvede v skladu s tem zakonom.

98. člen

(obveznosti upravitelja)

(1) Upravitelj mora svoje naloge in pristojnosti opravljati v skladu:

1. s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,

2. z drugimi zakoni, ki se uporabljajo za insolventnega dolžnika, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi,

3. s pravili stroke oseb, ki kot mandatarji opravljajo posle za druge osebe.

(2) Upravitelj mora pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti ravnati:

1. vestno in pošteno,

2. z ustrezno profesionalno skrbnostjo ter

3. tako, da varuje in uresničuje interese upnikov, ki mu morajo biti vodilo pri opravljanju teh nalog in pristojnosti.

(3) Upravitelj mora upnike, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, obravnavati enako, in ne sme omogočiti ali dopustiti:

1. da posamezni upniki v postopku dosežejo prednostno plačilo ali druge koristi na škodo drugih upnikov, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, ali

2. da druge osebe pridobijo premoženje insolventnega dolžnika, ki spada v stečajno maso, ne da bi zagotovile enakovredno nasprotno izpolnitev, ali druge koristi na škodo stečajne mase, ki niso v skladu z zakoni, predpisi in pravili stroke iz prvega odstavka tega člena.

(4) Upravitelj mora svoja poročila, sezname preizkušenih terjatev in druga pisanja upravitelja predložiti sodišču v elektronski obliki, podpisana z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejša pravila o vlaganju pisanj upravitelja.

99. člen

(redna poročila upravitelja)

(1) Upravitelj mora za vsako koledarsko trimesečje pripraviti poročilo o poteku postopka (v nadaljnjem besedilu: redno poročilo).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora upravitelj prvo redno poročilo pripraviti:

1. če je obdobje od začetka postopka do konca prvega koledarskega trimesečja po začetku postopka krajše od enega meseca: za obdobje od začetka postopka do konca drugega koledarskega trimesečja po začetku postopka,

2. v drugih primerih: za obdobje od začetka postopka do konca prvega koledarskega trimesečja po začetku postopka.

(3) Upravitelj mora svoje redno poročilo predložiti sodišču v postopku prisilne poravnave v osmih dneh in v stečajnem postopku v enem mesecu po koncu obdobja, na katero se nanaša.

100. člen

(izredna poročila upravitelja)

(1) Upravitelj mora na zahtevo sodišča ali upniškega odbora predložiti svoje pisno poročilo o posamezni zadevi, ki je pomembna za potek postopka ali varovanje ali uresničitev interesov upnikov v tem postopku (v nadaljnjem besedilu: izredno poročilo), v osmih dneh po prejemu zahteve, razen če je v zahtevi določen daljši rok za predložitev.

(2) Proti zahtevi upniškega odbora iz prvega odstavka tega člena lahko upravitelj v treh delovnih dneh ugovarja:

1. ker zadeva, o kateri je upniški odbor zahteval poročilo, ni pomembna za potek postopka ali varovanje ali uresničitev interesov upnikov v tem postopku,

2. ker je rok za izdelavo poročila prekratek glede na obseg in zahtevnost zadeve, ki je predmet zahtevanega poročila.

(3) Sodišče mora odločiti o ugovoru upravitelja iz drugega odstavka tega člena v treh delovnih dneh po prejemu ugovora.

(4) Proti odločitvi sodišča o ugovoru iz drugega odstavka tega člena imata pravico do pritožbe upravitelj in upniški odbor.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora upravitelj v nujnih primerih na zahtevo sodišča temu takoj ustno poročati ali izdelati poročilo o posamezni zadevi iz prvega odstavka tega člena v treh delovnih dneh po prejemu zahteve.

101. člen

(navodila sodišča upravitelju)

(1) Sodnik, ki vodi postopek, daje upravitelju navodila za njegovo delo, ki so zanj obvezna.

(2) Sodnik mora navodilo dati v pisni obliki, če tako zahteva upravitelj.

102. člen

(odškodninska odgovornost upravitelja)

(1) Upravitelj je upnikom odgovoren za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo svojih obveznosti.

(2) Upravitelj je odškodninske odgovornosti oproščen, če dokaže:

1. da je imel upnik škodo zaradi nepravilnih ali nepopolnih podatkov v njegovi prijavi terjatve ali drugih dejanj ali opustitev, ki izvirajo s področja upnika,

2. da je ravnal v skladu s sklepom ali odredbo sodišča ali

3. da je škoda nastala zaradi dogodkov ali ravnanja oseb, ki jih upravitelj, čeprav je ravnal z ustrezno profesionalno skrbnostjo, ni mogel niti preprečiti niti odvrniti ali omejiti njihovih škodljivih posledic.

(3) Upravitelj ni oproščen odškodninske odgovornosti, ker je ravnal v skladu s sklepom ali odredbo sodišča, če upnik dokaže, da je upravitelj izdajo tega sklepa ali odredbe dosegel:

1. tako, da je sodišču namenoma ali zaradi hude malomarnosti dal nepopolne ali nepravilne informacije, ali

2. na drug nepošten način.

(4) Upravitelj je odgovoren upnikom za škodo iz prvega odstavka tega člena, povzročeno v posameznem postopku zaradi insolventnosti, do višine petkratnega zneska nagrade, do katere je upravičen v tem postopku, vendar ne manj kot 5.000 eurov.

(5) Odškodninska odgovornost se po četrtem odstavku tega člena ne omeji, če je bilo dejanje izvedeno ali opuščeno namenoma ali iz hude malomarnosti.

103. člen

(nagrada upravitelja)

(1) Upravitelj ima pravico do nagrade za svoje delo.

(2) V postopku prisilne poravnave nagrada upravitelja vključuje:

1. nadomestilo za preizkus terjatev,

2. nadomestilo za izdelavo poročila o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave,

3. nadomestilo za izdelavo poročila o vpisu in vplačilu novih delnic in

4. nadomestilo za opravljanje nadzora upravitelja po 171. členu tega zakona.

(3) Nadomestila iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se določijo v sorazmerju s številom pravočasno prijavljenih terjatev, nadomestilo iz 4. točke drugega odstavka tega člena pa za vsak mesec trajanja postopka prisilne poravnave.

(4) V stečajnem postopku nagrada upravitelja vključuje:

1. nadomestilo za prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika ter za izdelavo otvoritvenega poročila (v nadaljnjem besedilu: nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila),

2. nadomestilo za preizkus terjatev, ki se določi v sorazmerju s številom pravočasno prijavljenih terjatev, in

3. nadomestilo za unovčenje stečajne mase in razdelitev splošne ali posebne stečajne mase, ki se določi v sorazmerju z višino zneska, ki je predmet razdelitve.

(5) (črtan)

(6) (črtan)

(7) Nadomestila, ki jih vključuje nagrada upravitelja, so nadomestilo za vse storitve, ki so potrebne za izvedbo nalog upravitelja v postopku zaradi insolventnosti, razen:

1. (črtana),

2. računovodskih storitev v zvezi z vodenjem poslovnih knjig in sestavljanjem računovodskih izkazov in davčnih obračunov v stečajnem postopku,

3. storitev pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti,

4. posredniških storitev pri prodaji premoženja na borznem ali drugem organiziranem trgu, na katerem lahko trgujejo samo pooblaščeni udeleženci tega trga,

5. storitev arhiviranja dokumentacije v skladu s predpisi o arhiviranju,

6. drugih storitev, za katere je potrebno posebno strokovno znanje s področij, ki niso predmet strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja, ali ki jih je v posameznem postopku treba opraviti v takem obsegu, da jih ne more opraviti upravitelj sam.

(8) Podrobnejša pravila o odmeri nagrade upravitelja se določijo s tarifo iz 2. točke prvega odstavka 114. člena tega zakona.

104. člen

(odmera in plačilo nagrade upravitelja)

(1) V postopku prisilne poravnave pridobi upravitelj pravico zahtevati plačilo nagrade, ko opravi vsa dejanja v postopku in sodišču predloži svoje končno poročilo.

(2) V stečajnem postopku pridobi upravitelj pravico zahtevati plačilo:

1. 90 odstotkov:

– nadomestila za izdelavo otvoritvenega poročila: ko sodišču predloži otvoritveno poročilo v skladu z 294. členom tega zakona,

– nadomestila za preizkus terjatev: ko sodišču predloži končni seznam preizkušenih terjatev v skladu s 70. členom tega zakona,

– sorazmernega dela nadomestila iz 3. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona: ko sodišču predloži končni načrt razdelitve,

2. 10 odstotkov vseh nadomestil: ko sodišču predloži svoje končno poročilo v skladu s 375. členom tega zakona.

(3) Če je upravitelj razrešen zaradi kršitve svojih obveznosti, nima pravice do nagrade.

(4) Če je upravitelj razrešen na svojo zahtevo, ima pravico do dela nagrade, sorazmernega z obsegom dejanj, ki jih je opravil do svoje razrešitve, zmanjšanega za pavšalno nadomestilo za prevzem poslov razrešenega upravitelja, ki se po petem odstavku tega člena izplača novemu upravitelju.

(5) Upravitelj, ki je bil imenovan med postopkom zaradi razrešitve prejšnjega upravitelja, ima pravico do:

1. pavšalnega nadomestila za prevzem poslov razrešenega upravitelja in

2. dela nagrade, sorazmernega z obsegom dejanj, ki jih opravi od prevzema poslov prejšnjega upravitelja do konca postopka.

(6) O odmeri nadomestil, vključenih v nagrado, in pavšalnega nadomestila odloči sodišče na zahtevo upravitelja.

(7) Sodišče mora odločiti o odmeri nadomestil, vključenih v nagrado, in pavšalnega nadomestila v osmih dneh po prejemu zahteve upravitelja.

(8) Nagrada in pavšalno nadomestilo se izplačata kot strošek postopka po pravnomočnosti sklepa o odmeri iz sedmega odstavka tega člena.

(9) Proti sklepu o odmeri nadomestil, vključenih v nagrado, in pavšalnega nadomestila se lahko pritoži tudi upravitelj.

(10) Pritožba proti sklepu o odmeri nadomestil, vključenih v nagrado, in pavšalnega nadomestila zadrži njegovo izvršitev.

105. člen

(stroški upravitelja)

(1) Upravitelj ima pravico do povrnitve stroškov, ki so mu nastali pri opravljanju nalog in pristojnosti upravitelja.

(2) O povrnitvi stroškov upravitelju, ki so nastali v posameznem mesecu, odloči sodišče s sklepom, s katerim odloča o izplačilu drugih tekočih stroškov postopka za ta mesec.

(3) Za pritožbo proti sklepu o povrnitvi stroškov upravitelju se smiselno uporabljata deveti in deseti odstavek 104. člena tega zakona.

Pododdelek 3.6.2: Nadzor nad upravitelji

106. člen

(pristojnost za nadzor nad upravitelji)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je pristojno za opravljanje nadzora nad upravitelju v skladu s pravili, določenimi v pododdelku 3.6.2 tega zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je upravičeno, v obsegu, potrebnem za opravljanje nadzora iz prvega odstavka tega člena, neposredno dostopati in pridobivati podatke iz centralnega registra prebivalstva, poslovnega registra in podatke, ki jih vodijo drugi upravljavci osebnih podatkov.

(3) Za postopek odločanja o zadevah, urejenih v pododdelku 3.6.2 tega zakona, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(4) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko pri opravljanju nadzora iz prvega odstavka tega člena:

1. opravi pregled dokumentacije insolventnega dolžnika, ki jo je prevzel upravitelj v zvezi s postopkom zaradi insolventnosti, in dokumentacije, ki jo mora voditi upravitelj v zvezi s tem postopkom, ali zahteva od zbornice upraviteljev, da opravi tak pregled,

2. zahteva uvedbo disciplinskega postopka proti upravitelju in

3. odredi ali izvede druge ukrepe, potrebne za preveritev, ali upravitelj opravlja svoje naloge v postopku zaradi insolventnosti v skladu z zakonom.

(5) Pregled iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, ki ga opravi ministrstvo, pristojno za pravosodje, se opravi po vnaprejšnjem obvestilu upravitelju ali brez njega. Pregled opravijo sodniki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja sodniško službo, dodeljeni v ministrstvo, pristojno za pravosodje, za opravljanje zahtevnejših strokovnih nalog in imajo izkušnje na področju postopkov zaradi insolventnosti, gospodarskih sporov ali izvršbe, ali univerzitetni diplomirani pravniki z najmanj petimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih s področja postopkov zaradi insolventnosti po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali revizorji, ki jih imenuje minister, pristojen za pravosodje. O opravljenem pregledu pregledovalci sestavijo poročilo, katerega en izvod se posreduje upravitelju. Ugotovitve iz poročila se lahko uporabijo za izvrševanje zakonitih pristojnosti ministrstva, pristojnega za pravosodje.

(6) Zbornica upraviteljev opravlja nadzor nad poslovanjem upraviteljev v skladu s pravili, določenimi v pododdelku 3.6.4. tega zakona.

107. člen

(komisija)

(1) Minister, pristojen za pravosodje, imenuje komisijo kot svoj svetovalni organ, ki jo sestavljajo:

1. dva neodvisna strokovnjaka za insolventno pravo,

2. dva sodnika, ki sodita v postopkih zaradi insolventnosti, in

3. predstavnik ministrstva, pristojnega za pravosodje.

(2) Člani komisije se imenujejo za pet let in so lahko po poteku tega obdobja ponovno imenovani.

(3) Komisija daje ministru mnenja o izdaji in odvzemu dovoljenj za opravljanje funkcije upravitelja in o drugih zadevah glede izvajanja tega zakona.

(4) Delo komisije vodi predsednik, ki ga med seboj izvolijo člani komisije.

(5) Komisija sprejme poslovnik o svojem delu.

(6) Sredstva za delo komisije ter administrativne, tehnične in druge pogoje za delo komisije zagotavlja ministrstvo, pristojno za pravosodje.

108. člen

(dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja)

(1) Funkcijo upravitelja lahko opravlja le oseba, ki ima veljavno dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja).

(2) Minister, pristojen za pravosodje, izda dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora ali države članice Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj in ima aktivno znanje slovenskega jezika,

2. je poslovno sposobna in ima splošno zdravstveno zmožnost,

3. ima najmanj visokošolsko izobrazbo prve stopnje ali primerljivo izobrazbo, pridobljeno v tujini, nostrificirano, priznano ali ovrednoteno v skladu z zakonom, ki ureja vrednotenje in priznavanje izobraževanja, ali dovoljenje za opravljanje nalog revizorja ali pooblaščenega revizorja v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje,

4. ima najmanj tri leta delovnih izkušenj pri opravljanju del s strokovno izobrazbo iz 3. točke tega odstavka,

5. ima sklenjeno zavarovanje, ki krije njegovo odškodninsko odgovornost iz prvega odstavka 102. člena tega zakona za najnižjo zavarovalno vsoto 500.000 eurov v posameznem letu,

6. je opravila strokovni izpit za opravljanje funkcije upravitelja,

7. je vredna javnega zaupanja za opravljanje te funkcije,

8. je ministru, pristojnem za pravosodje, dala izjavo, da bo vestno in odgovorno opravljala svoje pristojnosti in naloge upravitelja ter si v vsakem postopku zaradi insolventnosti, v katerem bo imenovana, prizadevala za kar najhitrejše končanje postopka in čim ugodnejše poplačilo upnikov.

(3) Pogoja iz 7. točke drugega odstavka tega člena ne izpolnjuje tisti, za katerega je na podlagi njegovega dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da funkcije upravitelja ne bo opravljal strokovno, pošteno in vestno, ali kdor je bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od teh kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti, pranja denarja, izdaje uradne tajnosti, povzročitve splošne nevarnosti ali izdaje državne tajnosti, in kazen še ni bila izbrisana iz kazenske evidence.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja:

1. če vlagatelj zahteve ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena ali

2. če je bilo vlagatelju zahteve že odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja ali

3. če je vlagatelju zahteve že prenehalo veljati dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja po 5. točki četrtega odstavka 109. člena tega zakona ali

4. če je zoper vlagatelja uveden kazenski postopek zaradi suma storitve kaznivega dejanja iz tretjega odstavka tega člena in je v tem postopku obtožnica postala pravnomočna ali je na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava,

5. ne glede na 4. točko tega odstavka pa tudi v primeru, če je proti vlagatelju uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, zoper premoženje ali zoper gospodarstvo, ki se preganja po uradni dolžnosti, in je v tem postopku pravnomočna obtožnica, vložena brez preiskave, ali pravnomočno uvedena preiskava,

6. ne glede na vrsto očitanega kaznivega dejanja, če je zoper vlagatelja pravnomočno odrejen pripor.

(5) Če ima upravitelj položaj odvetnika, ne sme kot odvetnik zastopati stečajnega dolžnika v sodnih ali drugih postopkih, ki se vodijo v zvezi s stečajnim postopkom, v katerem je bil imenovan za upravitelja, in ne sme uporabljati naziva odvetnik.

109. člen

(odvzem in prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja)

(1) Minister, pristojen za pravosodje, upravitelju odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja:

1. če se ugotovi, da krši ali je kršil določbo iz petega odstavka 108. člena tega zakona,

2. če se ugotovi, da ne izpolnjuje pogoja iz 3., 4., 5., 6. ali 7. točke drugega odstavka 108. člena tega zakona.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja je dokončna.

(3) O odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja odloča minister, pristojen na pravosodje, na predlog sodišča, ki vodi postopek zaradi insolventnosti, v katerem je upravitelj storil kršitev, ki je razlog za odvzem dovoljenja, ali po uradni dolžnosti.

(4) Dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja preneha veljati:

1. če upravitelj izgubi državljanstvo Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora, ne da bi istočasno pridobil državljanstvo druge države, ki je Republika Slovenija ali država članice Evropske unije ali država članica Evropskega gospodarskega prostora,

2. če je upravitelju s pravnomočno odločbo odvzeta poslovna sposobnost ali če ne izpolnjuje več pogoja splošne zdravstvene zmožnosti,

3. če da upravitelj pisno izjavo, na kateri je njegov podpis overjen, da naj se izbriše iz seznama upraviteljev,

4. če upravitelj umre,

5. če je upravitelju s pravnomočno odločbo disciplinske komisije izrečen ukrep trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja.

(5) O prenehanju dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja mora minister, pristojen za pravosodje, izdati ugotovitveno odločbo.

(6) Če je upravitelju s pravnomočno odločbo disciplinske komisije izrečen ukrep trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja, mora zbornica o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, v treh delovnih dneh po dnevu, ko taka odločba postane pravnomočna.

(7) Kazensko sodišče mora ministra, pristojnega za pravosodje, obvestiti o pravnomočni obsodbi za kaznivo dejanje iz tretjega odstavka 108. člena tega zakona naslednji delovni dan po nastanku tega dejstva.

110. člen

(seznam upraviteljev)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, vodi seznam upraviteljev.

(2) Seznam mora za vsako osebo, ki ima veljavno dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upravitelju,

2. številko in datum izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja,

3. sodišča, pri katerih oseba opravlja funkcijo upravitelja,

4. za vsak postopek zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije, v katerem oseba opravlja funkcijo upravitelja:

– sodišče, ki vodi postopek, osebno ime sodnika in opravilno številko postopka,

– osebno ime ali firmo in sedež dolžnika,

– vrsto postopka,

– datum začetka postopka,

– datum končanja postopka,

5. datum vpisa v seznam upraviteljev,

6. obdobje začasne ustavitve imenovanja za upravitelja v novih zadevah,

7. datum izbrisa iz seznama upraviteljev in razlog za izbris,

8. podatke o zavarovanju upraviteljeve odgovornosti iz 5. točke drugega odstavka 108. člena tega zakona in

9. elektronski naslov upravitelja.

(3) Identifikacijski podatki o upravitelju so:

1. osebno ime,

2. naslov stalnega prebivališča,

3. datum rojstva, če upravitelj nima niti EMŠO niti davčne številke,

4. identifikacijska številka, in sicer:

– EMŠO, če je upravitelj vpisan v centralni register prebivalstva, ali

– davčna številka v drugih primerih,

5. če upravitelj opravlja pristojnosti in naloge upravitelja prek pravnoorganizacijske oblike podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe, tudi podatki, s katerimi je vpisan v registru:

– firma, sedež in poslovni naslov,

– matična številka.

(4) Seznam upraviteljev se objavi na spletnih straneh za objave v postopkih zaradi insolventnosti iz 122. člena tega zakona.

(5) Podatki se v seznamu upraviteljev vodijo in objavljajo zaradi preverjanja pogojev za imenovanje upravitelja v posameznem postopku in nadzora nad upravitelji.

(6) Seznam upraviteljev, ki se objavi po četrtem odstavku tega člena, ter podatki, sklepi in druga pisanja, ki se objavijo po 122. členu tega zakona, ne smejo vsebovati podatkov iz 2. do 4. točke tretjega odstavka tega člena.

(7) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, odgovarja za pravilnost podatkov, vsebovanih v seznamu upraviteljev, ki ga posreduje agenciji zaradi objave po četrtem odstavku tega člena. Agencija mora zagotoviti, da se na spletnih straneh v postopkih zaradi insolventnosti iz 122. člena tega zakona objavi seznam upraviteljev, ki ji ga zaradi objave posreduje ministrstvo, pristojno za pravosodje.

111. člen

(izbira sodišča, pri katerem upravitelj opravlja funkcijo upravitelja)

(1) Oseba, ki ima veljavno dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, mora izbrati najmanj eno in lahko izbere vsa okrožna sodišča, pri katerih opravlja funkcijo upravitelja.

(2) Oseba mora izjavo o izbiri sodišč po prvem odstavku tega člena priložiti svoji zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja.

(3) Oseba lahko spremeni svojo izbiro sodišč z izjavo, ki jo predloži ministrstvu, pristojnemu za pravosodje.

(4) Oseba lahko spremeni izbiro sodišč:

1. bodisi tako, da pri posameznem okrožnem sodišču ne bo več opravljala funkcije upravitelja,

2. bodisi tako, da izbere dodatno okrožno sodišče, pri katerem bo opravljala funkcijo upravitelja.

(5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, vodi za vsako okrožno sodišče seznam upraviteljev, ki so izbrali posamezno okrožno sodišče (v nadaljnjem besedilu: seznam izbranih upraviteljev posameznega okrožnega sodišča). Upravitelji se v seznamu izbranih upraviteljev posameznega okrožnega sodišča razvrstijo po vrstnem redu zaporedne številke pridobitve dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja.

(6) Sprememba izbire sodišč iz 1. točke četrtega odstavka tega člena začne učinkovati z vpisom te spremembe v seznam upraviteljev in ne vpliva na pristojnosti in naloge osebe v postopkih, v katerih je bila imenovana za upravitelja pred začetkom učinkovanja spremembe izbire.

(7) Sprememba izbire sodišč iz 2. točke četrtega odstavka tega člena, ki je bila zahtevana do 30. novembra posameznega leta, začne učinkovati 1. januarja naslednjega leta.

(8) Če je za posamezno okrožno sodišče izbrano število upraviteljev, ki ne zadošča glede na število zadev, ki jih povprečno vodi to sodišče in okrajna sodišča z njegovega območja, minister, pristojen za pravosodje na predlog tega sodišča določi dodatno število upraviteljev.

(9) Obvestilo o določitvi dodatnega števila upraviteljev iz osmega odstavka tega člena mora ministrstvo, pristojno za pravosodje, objaviti na spletnih straneh za objave v postopkih zaradi insolventnosti iz 122. člena tega zakona skupaj s pozivom upraviteljem, da dodatno izberejo okrožno sodišče, na katerega se nanaša obvestilo.

(10) Pri dodatni izbiri okrožnega sodišča na podlagi poziva iz devetega odstavka tega člena ne velja omejitev, določena v prvem odstavku tega člena.

(11) Če v 15 dneh po objavi obvestila in poziva iz devetega odstavka tega člena ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, izjave o dodatni izbiri okrožnega sodišča, na katerega se nanaša obvestilo, ne da zadostno število upraviteljev, mora minister, pristojen za pravosodje, v osmih dneh po poteku tega roka izdati odločbo, s katero določi dodatne upravitelje, ki morajo svojo funkcijo opravljati tudi pri tem sodišču.

(12) Minister, pristojen za pravosodje, kot dodatne upravitelje po enajstem odstavku tega člena določi med upravitelji, ki so po prvem odstavku tega člena izbrali manj kot tri sodišča.

(13) Če je število upraviteljev iz dvanajstega odstavka tega člena večje od potrebnega dodatnega števila upraviteljev, se kot dodatni upravitelji določijo tisti, ki so bili na sezam upraviteljev vpisani kasneje.

112. člen

(začasna ustavitev imenovanja za upravitelja v novih zadevah)

(1) Oseba, vpisana v seznam upraviteljev, lahko zahteva, da se njeno imenovanje za upravitelja v novih zadevah začasno ustavi:

1. če je imenovana na državno ali mednarodno funkcijo, ki zahteva poklicno opravljanje: za obdobje trajanja te funkcije,

2. v drugih primerih: za obdobje, navedeno v zahtevi, ki ne more biti krajše od treh mesecev.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, mora začasno ustaviti imenovanje posamezne osebe za upravitelja v novih zadevah tudi:

1. če je proti njej uveden kazenski postopek zaradi suma storitve kaznivega dejanja iz tretjega odstavka 108. člena tega zakona in je v tem postopku obtožnica postala pravnomočna ali je na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava,

2. ne glede na 1. točko tega odstavka pa tudi v primeru, če je proti njej uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, zoper premoženje ali zoper gospodarstvo, ki se preganja po uradni dolžnosti, in je v tem postopku pravnomočna obtožnica, vložena brez preiskave, ali pravnomočno uvedena preiskava,

3. ne glede na vrsto očitanega kaznivega dejanja, če je zoper osebo pravnomočno odrejen pripor.

(3) Začasna ustavitev imenovanja iz drugega odstavka tega člena traja:

1. če je kazenski postopek pravnomočno ustavljen ali izdana zavrnilna oziroma oprostilna sodba: do pravnomočnosti te odločitve v kazenskem postopku,

2. če je v kazenskem postopku oseba pravnomočno obsojena: do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja,

3. če je pripor odpravljen in niso izpolnjeni pogoji iz 1. ali 2. točke drugega odstavka tega člena: do pravnomočnosti odločbe o odpravi pripora.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, mora začasno ustaviti imenovanje posamezne osebe za upravitelja v novih zadevah, tudi če je bila proti njej v zvezi z uvedenim disciplinskim postopkom izrečena začasna prepoved opravljati funkcijo upravitelja po šestem odstavku 120.l člena tega zakona. Ta začasna ustavitev traja, dokler traja začasna prepoved po šestem odstavku 120.l člena tega zakona.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, v seznam upraviteljev vpiše obdobje začasne ustavitve imenovanja za upravitelja v novih zadevah iz 6. točke drugega odstavka 110. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, mora odločiti:

1. o zahtevi iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh po prejemu te zahteve,

2. o začasni ustavitvi imenovanja po drugem odstavku tega člena v treh delovnih dneh po dnevu, ko izve za razlog iz drugega odstavka tega člena,

3. o začasni ustavitvi imenovanja po četrtem odstavku tega člena v treh delovnih dneh po dnevu, ko izve za razlog iz četrtega odstavka tega člena; če je ukrep začasnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja izrekel sam, hkrati tudi začasno ustavi imenovanje.

(7) Ministra, pristojnega za pravosodje, mora naslednji delovni dan po nastanku dejstva obvestiti:

1. kazensko sodišče o pravnem dejstvu iz drugega in tretjega odstavka tega člena,

2. Zbornica upraviteljev o pravnem dejstvu iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Obdobje začasne zaustavitve imenovanja za upravitelja v novih zadevah začne teči z vpisom tega pravnega dejstva v seznam upraviteljev.

(9) Upravitelja, katerega imenovanje v novih postopkih je začasno ustavljeno po drugem ali četrtem odstavku tega člena, mora sodišče razrešiti v vseh postopkih zaradi insolventnosti, v katerih je bil imenovan za upravitelja, v treh delovnih dneh po prejemu obvestila o vpisu tega pravnega dejstva v evidenco upraviteljev. Za to razrešitev se smiselno uporabljajo peti in šesti odstavek 119. člena ter prvi in drugi odstavek 120. člena tega zakona.

113. člen

(vodenje seznama upraviteljev)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora v treh delovnih dneh po izdaji odločbe:

1. osebo, ki ji izda dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, vpisati v seznam upraviteljev,

2. osebo, ki ji odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja ali ji dovoljenje preneha veljati po petem odstavku 109. člena tega zakona, izbrisati s seznama upraviteljev.

(2) V seznam upraviteljev se vpiše upraviteljeva identifikacijska številka, drugi identifikacijski podatki upravitelja pa se avtomatično na podlagi povezanosti centralnega registra prebivalstva, davčnega registra in poslovnega registra (v nadaljnjem besedilu: matične evidence) s seznamom upraviteljev prevzamejo iz teh evidenc in so s tem vpisani v seznam upraviteljev.

(3) Če se v matični evidenci spremenijo identifikacijski podatki o upravitelju, se te spremembe avtomatično na podlagi povezanosti z matično evidenco prevzamejo tudi v seznam upraviteljev.

(4) O spremembah identifikacijskih podatkov, ki niso vpisani v matične evidence, mora upravitelj obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, v 15 dneh po nastanku spremembe.

(5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora o vpisu vsake spremembe v seznam upraviteljev v treh delovnih dneh po vpisu obvestiti vsa sodišča, ki na prvi stopnji vodijo postopke zaradi insolventnosti.

(6) Sodišča morajo v treh delovnih dneh po izdaji odločbe o imenovanju ali razrešitvi upravitelja obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, o podatkih iz 4. točke drugega odstavka 110. člena tega zakona.

114. člen

(predpisi o upraviteljih)

(1) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše:

1. program in način opravljanja strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja,

2. tarifo za odmero nagrade upravitelja in pavšalnega nadomestila za prevzem poslov razrešenega upravitelja,

3. podrobnejša pravila o stroških, do povrnitve katerih je upravičen upravitelj, in o pavšalnem znesku za kritje drugih stroškov stečajnega postopka, ki se konča brez razdelitve upnikom, iz 3. točke prvega odstavka 233. člena tega zakona,

4. podrobnejša pravila o vodenju seznama upraviteljev,

5. podrobnejša pravila o vsebini in načinu obveščanja po petem in šestem odstavku 113. člena tega zakona.

(2) V predpisu, s katerim predpiše tarifo za odmero nagrade upravitelja in pavšalnega nadomestila za prevzem poslov razrešenega upravitelja ter podrobnejša pravila o stroških, do povrnitve katerih je upravičen upravitelj, in o pavšalnem znesku za kritje drugih stroškov stečajnega postopka, ki se konča brez razdelitve upnikom, iz 3. točke prvega odstavka 233. člena tega zakona, minister, pristojen za pravosodje, določi tudi maksimalne zneske, ki jih nagrada, pavšalno nadomestilo, povrnitev stroškov ali pavšalni znesek za kritje drugih stroškov v posameznem primeru ne smejo preseči.

(3) Vrhovno sodišče zbira podatke o pravnomočno odmerjenih zneskih iz drugega odstavka tega člena in jih s poročilom, ki vsebuje ugotovitve, ki izhajajo iz sodne prakse, do 30. junija za preteklo leto posreduje ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, in Državnemu zboru.

Pododdelek 3.6.3: Imenovanje in razrešitev upravitelja

115. člen

(pogoji za imenovanje za upravitelja)

(1) V posameznem postopku zaradi insolventnosti je lahko za upravitelja v skladu s 116. členom tega zakona imenovana oseba:

1. ki je vpisana v seznam upraviteljev in

2. je sodišče, ki vodi ta postopek, v seznamu upraviteljev pri njej vpisano kot sodišče, pri katerem opravlja funkcijo upravitelja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena za upravitelja ne more biti imenovana oseba:

1. ki je hkrati dolžnik ali upnik insolventnega dolžnika,

2. ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti

– opravljala funkcijo člana poslovodstva, člana organa nadzora ali prokurista insolventnega dolžnika,

– bila zaposlena pri insolventnem dolžniku ali

– bila na podlagi pogodbe ali drugega pravnega temelja v poslovnem razmerju z insolventnim dolžnikom,

3. ki ima v razmerju do osebe iz 1. ali 2. točke tega odstavka položaj ožje povezane osebe,

4. ki že opravlja funkcijo upravitelja v postopku zaradi insolventnosti nad drugo družbo, ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1,

5. če obstajajo druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o njeni nepristranskosti pri opravljanju funkcije upravitelja v tem postopku.

(3) Oseba mora odkloniti svoje imenovanje za upravitelja v posameznem postopku zaradi insolventnosti, če obstajajo ovire za njeno imenovanje iz drugega odstavka tega člena.

(4) Oseba lahko odkloni svoje imenovanje za upravitelja v posameznem postopku zaradi insolventnosti samo v primeru iz tretjega odstavka tega člena ali če je bilo začasno ustavljeno njeno imenovanje za upravitelja po 112. členu tega zakona.

116. člen

(postopek imenovanja upravitelja)

(1) Upravitelja imenuje sodišče s sklepom o začetku postopka zaradi insolventnosti.

(2) Če je prejšnji upravitelj razrešen, imenuje sodišče novega upravitelja s sklepom, s katerim odloči o razrešitvi prejšnjega upravitelja.

(3) Sodišče mora za upravitelja imenovati vsakič drugo osebo iz seznama izbranih upraviteljev posameznega okrožnega sodišča po vrstnem redu, kot so navedeni v seznamu iz petega odstavka 111. člena tega zakona. Vrstni red imenovanja upraviteljev se vodi ločeno za naslednji skupini postopkov zaradi insolventnosti:

1. za postopke prisilnih poravnav in stečajne postopke nad pravno osebo, ter

2. za postopke osebnih stečajev in stečajev zapuščine.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena je za upravitelja v stečajnem postopku nad gospodarsko družbo, ki je po 55. členu ZGD-1 velika družba, lahko imenovana samo oseba, ki je pred imenovanjem najmanj dve leti opravljala naloge in pristojnosti upravitelja.

(5) Če bi po vrstnem redu iz tretjega odstavka tega člena v stečajnem postopku nad gospodarsko družbo, ki je po 55. členu ZGD-1 velika družba, morala biti imenovana oseba, ki ne izpolnjuje pogoja iz četrtega odstavka tega člena, mora sodišče za upravitelja imenovati prvo naslednjo osebo med osebami, ki izpolnjujejo te pogoje.

(6) Tretji odstavek tega člena se ne uporablja za imenovanje upravitelja, o katerem sodišče odloča na predlog pristojnega nadzornega organa po zakonu, ki ureja bančništvo ali zavarovalništvo.

(7) Če je vložen predlog za začetek postopka prisilne poravnave nad gospodarsko družbo, ki je po 55. členu ZGD-1 velika, srednja ali mala družba, sodišče ne glede na prvi odstavek tega člena imenuje upravitelja s posebnim sklepom naslednji delovni dan po uvedbi postopka prisilne poravnave.

(8) Če je nad dolžnikom iz sedmega odstavka tega člena začet postopek prisilne poravnave ali stečajni postopek, upravitelj, ki je bil imenovan s sklepom iz sedmega odstavka tega člena, nadaljuje z delom kot upravitelj v teh postopkih, razen če v primeru stečajnega postopka nad gospodarsko družbo, ki je po 55. členu ZGD-1 velika družba, ne izpolnjuje pogoja iz četrtega odstavka tega člena.

117. člen

(položaj upravitelja)

(1) Upravitelj se imenuje kot fizična oseba.

(2) Če upravitelj opravlja pristojnosti in naloge upravitelja prek pravnoorganizacijske oblike podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe, se v sklepu o imenovanju navede tudi ta pravnoorganizacijska oblika in podatki iz 5. točke tretjega odstavka 110. člena tega zakona.

118. člen

(razlogi za razrešitev upravitelja)

Upravitelj se razreši:

1. če krši obveznosti upravitelja v postopku, v katerem je bil imenovan,

2. če mu je odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja,

3. če mu je dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja prenehalo veljati po petem odstavku 109. člena tega zakona,

4. če zaradi bolezni, delovne nezmožnosti ali smrti ne more več opravljati funkcije upravitelja,

5. če v skladu s 119.a členom tega zakona tako odloči večina upnikov.

119. člen

(odločanje o razrešitvi upravitelja)

(1) O razrešitvi upravitelja iz razlogov po 1. do 4. točki 118. člena tega zakona odloči sodišče po uradni dolžnosti, na zahtevo upravitelja ali na zahtevo, ki jo lahko vloži upniški odbor ali vsak upnik.

(2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu zahteve upniškega odbora ali upnika iz prvega odstavka tega člena zahtevo vročiti upravitelju, ki se lahko o njej izreče v 15 dneh po prejemu.

(3) Drugi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi, če sodišče po uradni dolžnosti presodi, da obstajajo razlogi za razrešitev upravitelja.

(4) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora sodišče odločiti v osmih dneh po poteku roka za izjavo upravitelja iz drugega odstavka tega člena.

(5) Sklep, s katerim sodišče odloči o razrešitvi upravitelja, se vroči upravitelju, če je sodišče odločilo na zahtevo upniškega odbora ali upnika iz prvega odstavka tega člena, pa tudi vlagatelju zahteve. O pravnomočnosti sklepa, s katerim sodišče razreši upravitelja po 1. točki 118. člena tega zakona, sodišče obvesti ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(6) Upravitelj ima pravico do pritožbe proti sklepu, s katerim ga je sodišče razrešilo.

(7) Proti sklepu, s katerim je sodišče zavrnilo zahtevo upniškega odbora ali upnika za razrešitev upravitelja, ima pravico do pritožbe samo vlagatelj zahteve.

(8) Drugi upniki, razen vlagatelja zahteve, nimajo pravice do pritožbe proti sklepu, s katerim je sodišče odločilo o razrešitvi upravitelja.

119.a člen

(razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja na podlagi odločitve večine upnikov)

(1) Če upravitelj po presoji upniškega odbora ne uživa več zaupanja upnikov, lahko upniški odbor kadarkoli po objavi sklepa o preizkusu terjatev z večino glasov vseh svojih članov brez obrazložitve zahteva glasovanje upnikov o razrešitvi imenovanega upravitelja. Upniški odbor mora hkrati z zahtevo za glasovanje o razrešitvi imenovanega upravitelja zahtevati glasovanje o imenovanju novega upravitelja. V zahtevi za imenovanje novega upravitelja lahko upniški odbor izbere katerokoli osebo, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje iz 115. člena tega zakona.

(2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu zahteve upniškega odbora iz prvega odstavka tega člena objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva oddajo glasovnice za glasovanje o zahtevi upniškega odbora za razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja.

(3) O razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja ima pravico glasovati vsak upnik, katerega terjatev je v postopku zaradi insolventnosti priznana ali verjetno izkazana.

(4) Odločitev o razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja je sprejeta, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev iz 73. člena tega zakona presega polovico osnove za izračun deleža glasovalnih pravic iz 74. člena tega zakona.

(5) Sodišče imenovanega upravitelja razreši in imenuje novega upravitelja, če je dosežena večina iz četrtega odstavka tega člena. Sklep o razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja se vroči upraviteljema.

(6) S pritožbo proti sklepu iz petega odstavka tega člena je dovoljeno izpodbijati samo način izračunavanja večine in da je bila za upravitelja imenovana oseba, ki ne izpolnjuje pogojev za imenovanje iz 115. člena tega zakona. Pritožbo lahko vložita tudi razrešeni in novo imenovani upravitelj.

120. člen

(pravne posledice razrešitve upravitelja)

(1) Z izdajo sklepa o razrešitvi prenehajo pravica razrešenega upravitelja zastopati insolventnega dolžnika in vse njegove pristojnosti v postopku.

(2) Razrešeni upravitelj mora v osmih dneh po prejemu sklepa o razrešitvi:

1. pripraviti svoje poročilo za obdobje od konca trimesečja, na katero se nanaša njegovo prejšnje poročilo, do svoje razrešitve, in

2. novemu upravitelju predati vso dokumentacijo o poslih, ki jih je opravil za insolventnega dolžnika, in drugih dejanjih, ki jih je izvedel v postopku.

(3) Če upravitelj umre, mora dejanja iz 2. točke drugega odstavka tega člena opraviti oseba, ki za stečajnega dolžnika opravlja računovodske storitve. Če je pokojni upravitelj računovodske storitve opravljal sam, mora ta dejanja opraviti sodnik, ki vodi postopek.

Pododdelek 3.6.4: Zbornica upraviteljev in disciplinska odgovornost upraviteljev

120.a člen

(zbornica upraviteljev)

(1) Osebe, ki imajo veljavno dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, se obvezno združujejo v Zbornico upraviteljev (v nadaljnjem besedilu: zbornica).

(2) Zbornica je pravna oseba s pristojnostmi in nalogami, določenimi z zakonom ali statutom zbornice.

(3) Za postopek odločanja v zadevah, urejenih v pododdelku 3.6.4. tega zakona, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, če ni s posebnim pravilom iz pododdelka 3.6.4. člena tega zakona drugače določeno.

120.b člen

(pristojnosti in naloge zbornice)

(1) Zbornica skrbi za ugled stroke upraviteljev in razvoj dobre poslovne prakse upraviteljev.

(2) Zbornica z namenom varovanja ugleda stroke upraviteljev in razvoja dobre poslovne prakse upraviteljev:

1. določa program trajnega strokovnega izobraževanja upraviteljev,

2. sprejema kodeks dobre poslovne prakse upraviteljev in

3. daje upraviteljem priporočila za uveljavljanje dobre poslovne prakse.

120.c člen

(način opravljanja nadzora zbornice nad upravitelji)

(1) Zbornica lahko pri opravljanju nadzora nad upravitelji:

1. opravi pregled dokumentacije insolventnega dolžnika, ki jo je prevzel upravitelj v zvezi s postopkom zaradi insolventnosti, in dokumentacije, ki jo mora voditi upravitelj v zvezi s tem postopkom,

2. odredi ali izvede druge ukrepe, potrebne za preveritev, ali upravitelj opravlja svoje naloge v postopku zaradi insolventnosti v skladu z zakonom in dobro poslovno prakso upraviteljev,

3. odredi upravitelju, da odpravi nepravilnosti pri svojem poslovanju in o tem izdela poročilo.

(2) Zbornica mora opraviti pregled iz 1. točke prvega odstavka tega člena, če to zahteva minister, pristojen za pravosodje, in ministru o tem predložiti ustrezno poročilo.

120.d člen

(nadzor nad zbornico)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je pristojno za opravljanje nadzora nad zbornico.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko pri opravljanju nadzora iz prvega odstavka tega člena:

1. opravi pregled poslovanja zbornice,

2. zahteva poročilo zbornice o posameznem postopku nadzora nad upraviteljem ali o drugih zadevah s področja pristojnosti in nalog zbornice po tem zakonu,

3. odredi ali izvede druge ukrepe, potrebne za zagotovitev, da zbornica opravlja svoje pristojnosti in naloge v skladu z zakonom.

(3) Zbornica mora do 31. januarja posameznega leta ministru, pristojnem za pravosodje, predložiti svoje poročilo o delu v preteklem letu.

120.e člen

(položaj člana zbornice)

(1) Oseba pridobi položaj člana zbornice z vpisom v seznam upraviteljev iz 110. člena tega zakona in ji preneha položaj člana zbornice z izbrisom iz tega seznama.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora zbornico obvestiti o vpisu novega upravitelja v seznam upraviteljev ali o izbrisu upravitelja iz seznama v treh delovnih dneh po izvedenem vpisu ali izbrisu.

120.f člen

(organi zbornice)

(1) Organi zbornice so skupščina, upravni odbor in predsednik zbornice.

(2) Skupščino zbornice sestavljajo vsi člani zbornice.

(3) Upravni odbor in predsednika zbornice izvoli skupščina zbornice za dobo štirih let.

120.g člen

(statut in drugi splošni akti zbornice)

(1) Skupščina zbornice sprejema statut zbornice in druge splošne akte zbornice, s katerimi ureja organizacijo in poslovanje zbornice ter zadeve iz njene pristojnosti.

(2) Statut zbornice ali njegove spremembe začnejo veljati, ko minister, pristojen za pravosodje, da soglasje k njihovi uveljavitvi.

120.h člen

(disciplinska odgovornost upraviteljev)

(1) Upravitelj je disciplinsko odgovoren:

1. če pri opravljanju pristojnosti in nalog upravitelja v postopku zaradi insolventnosti krši obveznosti upravitelja, določene s tem zakonom, ali pravila dobre poslovne prakse upraviteljev,

2. če zamuja s plačevanjem članarine in drugih prispevkov zbornici,

3. če se ne izobražuje v skladu s programom trajnega strokovnega izobraževanja, ki ga določi zbornica.

(2) Upravitelj stori hujšo disciplinsko kršitev:

1. če krši obveznosti iz tretjega odstavka 98. člena tega zakona,

2. če pri opravljanju pristojnosti in nalog upravitelja v postopku zaradi insolventnosti krši obveznosti upravitelja, določene s tem zakonom, in je zaradi kršitve obveznosti nastala škoda za premoženje insolventnega dolžnika, ki spada v stečajno maso,

3. če stori kršitev iz 1. točke prvega odstavka tega člena enakih značilnosti že drugič v petletnem obdobju ali kršitev iz 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena enakih značilnosti že drugič v obdobju zadnjega leta.

120.i člen

(disciplinski ukrepi)

(1) Za hujšo disciplinsko kršitev se upravitelju lahko izreče:

1. denarna kazen, ki ni manjša od 5.000 eurov in ne večja od 15.000 eurov,

2. pogojni odvzem pravice opravljati funkcijo upravitelja, ki se izvrši, če upravitelj v petih letih po izreku ukrepa znova stori disciplinsko kršitev,

3. trajni odvzem pravice opravljati funkcijo upravitelja.

(2) Za disciplinsko kršitev, ki nima znakov hujše disciplinske kršitve iz prvega odstavka tega člena, se upravitelju lahko izreče:

1. opomin,

2. denarna kazen, ki ni manjša od 1.700 eurov in ne večja od 5.000 eurov.

(3) Pri izrekanju disciplinskih ukrepov se upoštevajo teža kršitve in njene posledice, stopnja odgovornosti, prejšnje delo in vedenje osebe, proti kateri se vodi disciplinski postopek, ter morebitni prej izrečeni disciplinski ukrepi.

(4) Če disciplinska komisija izreče disciplinski ukrep denarne kazni, mora določiti rok za plačilo te kazni, ki ne sme biti krajši od enega meseca in ne daljši od šestih mesecev.

(5) Z odločbo, s katero izreče disciplinski ukrep, disciplinska komisija naloži upravitelju, da zbornici povrne stroške disciplinskega postopka.

(6) Pravnomočna odločba, s katero je bila izrečena denarna kazen ali naložena povrnitev stroškov disciplinskega postopka, je izvršilni naslov, na podlagi katerega se na predlog zbornice lahko izvede prisilna izterjava v postopku sodne izvršbe.

(7) Sredstva od vplačane denarne kazni se uporabijo za namene, določene s statutom zbornice.

120.j člen

(disciplinska evidenca)

(1) Zaradi izvajanja pristojnosti nadzora po tem zakonu zbornica vodi disciplinsko evidenco, v kateri se obdelujejo naslednji podatki o pravnomočno izrečenih disciplinskih ukrepih:

1. identifikacijski podatki o upravitelju,

2. podatki o odločbi disciplinske komisije,

3. izrečen disciplinski ukrep.

(2) Disciplinska evidenca se hrani trajno.

(3) Podatke iz disciplinske evidence imajo pravico pridobiti organi zbornice in ministrstvo, pristojno za pravosodje, če jih potrebujejo za izvajanje nadzora nad upravitelji v skladu s tem zakonom.

120.k člen

(organi disciplinskega postopka)

(1) Organa disciplinskega postopka sta disciplinska komisija prve stopnje in disciplinska komisija druge stopnje.

(2) Disciplinsko komisijo prve stopnje in disciplinsko komisijo druge stopnje sestavljata predsednik in dva člana.

(3) Predsednika in enega člana disciplinske komisije prve stopnje imenuje minister, pristojen za pravosodje; predsednika imenuje izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj šestimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu, člana pa izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj tremi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali izmed revizorjev. Enega člana izvoli skupščina zbornice iz vrst upraviteljev.

(4) Predsednika in enega člana disciplinske komisije druge stopnje imenuje minister, pristojen za pravosodje; predsednika imenuje izmed višjih oziroma vrhovnih sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti, člana pa izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj petimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali izmed revizorjev. Enega člana izvoli skupščina zbornice iz vrst upraviteljev.

(5) Predsednik in člani komisije disciplinske komisije prve in druge stopnje imajo namestnike, ki se izvolijo oziroma imenujejo na enak način kot člani disciplinskih komisij. Imenovani oziroma izvoljeni so za dobo štirih let in so lahko po poteku tega obdobja ponovno imenovani oziroma izvoljeni.

(6) Če je predsednik ali član disciplinske komisije zadržan ali izločen, ga nadomešča njegov namestnik.

(7) O izločitvi člana disciplinske komisije odloča predsednik disciplinske komisije.

(8) O izločitvi predsednika disciplinske komisije prve stopnje odloča predsednik disciplinske komisije druge stopnje, o izločitvi predsednika disciplinske komisije druge stopnje pa minister, pristojen za pravosodje.

(9) Predsedniki in člani disciplinskih komisij iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ter njihovi namestniki imajo pravico do povrnitve potnih stroškov in sejnine v višini, ki jo na predlog zbornice določi minister, pristojen za pravosodje.

(10) Sredstva za povrnitev stroškov in plačilo sejnine predsednikom, članom in namestnikom, ki jih imenuje minister, pristojen za pravosodje, se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

120.l člen

(uvedba disciplinskega postopka)

(1) Postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje uvede predsednik zbornice na lastno pobudo ali na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, predsednika okrožnega sodišča ali predsednika višjega sodišča.

(2) Postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje zoper predsednika zbornice uvede minister, pristojen za pravosodje, na lastno pobudo ali na predlog predsednika okrožnega sodišča ali predsednika višjega sodišča.

(3) Postopek iz prvega in drugega odstavka tega člena se uvede s sklepom o uvedbi disciplinskega postopka, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(4) Če je podan predlog za uvedbo disciplinskega postopka iz prvega ali drugega odstavka tega člena mora predsednik zbornice oziroma minister, pristojen za pravosodje, v enem mesecu od prejema tega predloga uvesti disciplinski postopek.

(5) Sklep o uvedbi disciplinskega postopka mora vsebovati:

1. opis disciplinske kršitve, ki je razlog za uvedbo postopka, in

2. dokaze o tem, da je bila storjena očitana kršitev.

(6) Če je uveden disciplinski postopek zaradi kršitev, zaradi katerih se sme izreči ukrep trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja, lahko organ disciplinskega postopka ali minister, pristojen za pravosodje, upravitelju izreči začasno prepoved opravljati

funkcijo upravitelja. Začasna prepoved lahko traja do konca disciplinskega postopka, vendar največ eno leto.

120.m člen

(disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje)

(1) Predsednik disciplinske komisije mora sklep o uvedbi disciplinskega postopka poslati upravitelju, proti kateremu se vodi disciplinski postopek, s poukom, da se v 15 dneh po prejemu lahko izreče o očitani disciplinski kršitvi, in o uvedbi disciplinskega postopka obvesti ministra, pristojnega za pravosodje.

(2) Predsednik disciplinske komisije mora v osmih dneh po prejemu izjave upravitelja o očitani disciplinski kršitvi ali po poteku roka iz prvega odstavka tega člena razpisati obravnavo za dan, ki ni poznejši od enega meseca po razpisu.

(3) Vabilo za obravnavo mora biti upravitelju, proti kateremu se vodi disciplinski postopek, vročeno najmanj osem dni pred dnevom obravnave in mora vključevati pouk o posledicah iz četrtega odstavka tega člena in pravicah iz petega odstavka tega člena.

(4) Če je bil upravitelj, proti kateremu se vodi disciplinski postopek, pravilno vabljen in se ne udeleži obravnave, se obravnava lahko opravi v njegovi odsotnosti.

(5) Upravitelj ima pravico podati svoj zagovor bodisi ustno na obravnavi bodisi pisno tako, da ga pošlje disciplinski komisiji prve stopnje pred obravnavo.

(6) Obravnava pred disciplinsko komisijo prve stopnje ni javna, razen če tako zahteva upravitelj, proti kateremu se vodi disciplinski postopek.

(7) Predsednik disciplinske komisije prve stopnje mora v 15 dneh po koncu obravnave izdati pisni odpravek odločbe disciplinske komisije prve stopnje o disciplinski kršitvi in jo vročiti:

1. upravitelju, proti kateremu se vodi disciplinski postopek,

2. predsedniku zbornice in

3. ministru, pristojnemu za pravosodje.

120.n člen

(disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

(1) Proti odločbi disciplinske komisije prve stopnje je dovoljena pritožba v 15 dneh.

(2) Pritožbo lahko vložijo:

1. upravitelj, proti kateremu se vodi disciplinski postopek,

2. predsednik zbornice in

3. minister, pristojen za pravosodje.

(3) O pritožbi mora odločiti disciplinska komisija druge stopnje v dveh mesecih po prejemu pritožbe na seji brez obravnave.

120.o člen

(disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

(1) Proti odločbi disciplinske komisije druge stopnje, s katero je bil upravitelju izrečen pogojni ali trajni odvzem pravice opravljati funkcijo upravitelja ali potrjena odločba disciplinske komisije prve stopnje, s katero je bil izrečen tak ukrep, je dovoljen upravni spor.

(2) Tožbo v upravnem sporu lahko vložijo osebe iz drugega odstavka 120.n člena tega zakona.

120.p člen

(zastaranje pregona disciplinskih kršitev in izvršitev disciplinskega ukrepa)

(1) Pregon disciplinskih kršitev zastara v petih letih od dneva kršitve.

(2) Če ima disciplinska kršitev tudi znake kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, zastara pregon v enakem roku, kot ga določa zakon za zastaranje pregona za kaznivo dejanje.

(3) Zastaranje pregona disciplinske kršitve pretrga vsako dejanje v postopku pred disciplinsko komisijo.

(4) Izvršitev disciplinskega ukrepa zastara v petih letih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ukrep izrečen.

(5) V vsakem primeru pregon disciplinske kršitve zastara, ko preteče dvakrat toliko časa, kot je določen za zastaranje pregona v prvem in drugem odstavku tega člena.

Oddelek 3.7: Druga pravila postopka

121. člen

(podrejena uporaba pravil pravdnega postopka)

(1) Za postopek zaradi insolventnosti se glede vprašanj, ki s tem zakonom niso urejena drugače, smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek.

(2) V postopku zaradi insolventnosti ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti predlagati obnove postopka in ne vložiti revizije.

(3) Kdor je zamudil rok ali izostal z naroka, na katerem bi moral dati ali vložiti predloge, izjave in ugovore, jih po poteku roka ali koncu naroku ne more več dati ali vložiti.

122. člen

(spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti)

(1) Na spletnih straneh za objave v postopkih zaradi insolventnosti je treba v zvezi s posameznim postopkom zaradi insolventnosti objaviti:

1. naslednje podatke o posameznem postopku zaradi insolventnosti:

– identifikacijske podatke insolventnega dolžnika, razen podatka o EMŠO ter podatka o davčni številki insolventnega dolžnika, ki je potrošnik,

– sodišče, ki vodi postopek in opravilno številko zadeve,

– identifikacijske podatke o upravitelju,

– začetek postopka, potek roka za prijavo terjatev v postopku in podatke o drugih procesnih dejanjih v postopku,

– pri stečajnem postopku tudi: podatke o višini stečajne mase in deležih poplačil upnikov,

2. sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti in vse sklepe, izdane v glavnem postopku zaradi insolventnosti, razen:

– sklepa o začetku postopka osebnega stečaja,

– sklepa, s katerim sodišče odloči o predlogu za začetek postopka odpusta obveznosti, ali dolžniku naloži določena ravnanja v postopku odpusta obveznosti,

– sklepa o izterjavi stalnih prejemkov iz 393. člena tega zakona,

– sklepa o zasegu denarnega dobroimetja iz 394. člena tega zakona in

– sklepa o ustavitvi nadaljnje izterjatve stalnih prejemkov ali zasega denarnega dobroimetja iz tretjega odstavka 410. člena tega zakona,

3. oklic o začetku postopka, oklic o razpisu naroka in druge oklice ali pozive za glasovanje, ki jih po tem zakonu izda sodišče,

4. vse zapisnike o narokih in poteku sej upniškega odbora,

5. poročila upravitelja in listine, ki so mu priložene, in v postopku prisilne poravnave tudi poročila insolventnega dolžnika in listine, ki so mu priložene,

6. sezname preizkušenih terjatev,

7. vloge strank postopka in druga sodna pisanja, za katere ta zakon določa, da se objavijo,

8. v stečajnem postopku tudi vse razpise javnih dražb in vabil k dajanju ponudb v zvezi z unovčevanjem stečajne mase.

(2) Spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti upravlja agencija.

(3) Spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti morajo biti zasnovane tako, da je vsakomur omogočen brezplačen vpogled v podatke, objavljene na teh straneh, in sicer:

1. po datumu objave,

2. po opravilni številki postopka zaradi insolventnosti ali sodišču, ki vodi ta postopek,

3. če ima insolventni dolžnik položaj pravne osebe, podjetnika ali zasebnika: po kateremkoli identifikacijskem podatku, s katerim je vpisan v sodnem ali poslovnem registru, in po davčni številki,

4. če ima insolventni dolžnik položaj potrošnika, podjetnika ali zasebnika: po kombinaciji naslednjih pogojev, pri čemer sistem vrne podatek o opravilni številki postopka zaradi insolventnosti samo, če se ujemajo vsi pogoji:

– kombinaciji EMŠO ter imena in priimka,

– kombinaciji davčne številke ter imena in priimka ali

– kombinaciji imena in priimka, naslova stalnega prebivališča in rojstnega datuma,

5. če ima insolventni dolžnik položaj potrošnika, podjetnika ali zasebnika, tudi samo po EMŠO ali davčni številki, pri čemer sistem vrne samo podatek, ali je nad osebo, ki ustreza temu pogoju, začet postopek zaradi insolventnosti, brez podatka o opravilni številki zadeve, če je postopek začet.

(4) Velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da se je stranka postopka zaradi insolventnosti ali druga oseba seznanila z vsebino sodne odločbe, vloge druge stranke v tem postopku ali drugega pravnega dejanja iz prvega odstavka tega člena s potekom osmih dni po objavi tega pravnega dejanja.

(5) Za objave iz prvega odstavka tega člena je treba ob objavi oklica o začetku postopka plačati pavšalno nadomestilo, ki ga glede na vrsto postopka določa tarifa agencije. Nadomestilo iz prvega stavka tega odstavka agenciji plača sodišče v breme predujma iz petega odstavka 141. člena ali prvega odstavka 233. člena tega zakona.

(6) Agencija sprejme tarifo, s katero določi nadomestila iz petega odstavka tega člena, v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

(7) Vlada Republike Slovenije določi podrobnejša pravila o objavah v postopkih zaradi insolventnosti.

(8) S predpisom iz sedmega odstavka tega člena lahko Vlada Republike Slovenije tudi:

1. določi, da se podatki iz prvega odstavka tega člena objavijo tudi na javnih spletnih straneh, namenjenih skupnim objavam podatkov o postopkih zaradi insolventnosti v več državah članicah EU, ki se vzpostavijo in vodijo na podlagi dogovora med pristojnimi organi držav članic EU in

2. uredi podrobnejša pravila o teh objavah.

(9) Sklep ali drugo pisanje iz 2. do 8. točke prvega odstavka tega člena, ki se objavi, ne sme vsebovati podatka o EMŠO ter podatka o davčni številki insolventnega dolžnika, ki je potrošnik.

(10) Sodišče, ki vodi postopek zaradi insolventnosti, odgovarja za pravilnost podatkov, vsebovanih v sklepu ali drugem pisanju, ki ga posreduje agenciji zaradi objave po prvem odstavku tega člena.

(11) Agencija mora zagotoviti:

1. da se na spletnih straneh za objave v postopkih zaradi insolventnosti objavijo pisanja, ki ji jih zaradi objave posredujejo sodišča, in

2. da so te spletne strani zasnovane v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

122.a člen

(vodenje in posredovanje podatkov v postopkih zaradi insolventnosti)

(1) Center za informatiko na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Center za informatiko) upravlja programsko opremo, ki omogoča:

1. vodenje vpisnika zadev v postopkih zaradi insolventnosti,

2. posredovanje podatkov o posameznem postopku zaradi insolventnosti v objavo po 1. točki prvega odstavka 122. člena tega zakona in

3. posredovanje pisanj v objavo po 2. do 8. točki prvega odstavka 122. člena tega zakona.

(2) Center za informatiko lahko podatke iz 1. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona o postopkih zaradi insolventnosti nad potrošnikom v informatizirani obliki posreduje:

1. osebam držav članic EU, ki te podatke potrebujejo za vzdrževanje svojih informatiziranih evidenc o dolžnikih,

2. bankam, zavarovalnicam ali drugim finančnim institucijam držav članic EU, ki te podatke potrebujejo za upravljanje kreditnega tveganja ali zaradi uporabe pravil, določenih v 158., 245., 246. in 386. členu tega zakona,

3. upravljavcem sistemov bonitetnih podatkov o strankah bank, zavarovalnic ali drugih finančnih institucij držav članic EU, ki te podatke potrebujejo za upravljanje kreditnega tveganja članic tega sistema,

4. Davčni upravi Republike Slovenije, ki te podatke potrebuje za izvajanje nalog pobiranja davkov in drugih obveznih dajatev,

5. Državnemu pravobranilstvu Republike Slovenije, ki te podatke potrebuje za izvajanje svoje pristojnosti zastopanja države pri uveljavljanju njenih pravic v postopku zaradi insolventnosti in varstva njenega pravnega položaja ali organov in organizacij, ki jih je Državno pravobranilstvo Republike Slovenije po zakonu pristojno zastopati, pred sodišči in drugimi državnimi organi.

(3) Za posredovanje podatkov po drugem odstavku tega člena se smiselno uporabljajo 3. do 5. točka tretjega odstavka 122. člena tega zakona.

(4) Pri posredovanju podatkov v informatizirani obliki po drugem odstavku tega člena Center za informatiko ne sme posredovati obeh identifikacijskih številk insolventnega dolžnika iz 4. točke tretjega odstavka 17. člena tega zakona, temveč po izbiri upravičenca iz drugega odstavka tega člena bodisi samo EMŠO bodisi samo davčno številko.

(5) Center za informatiko lahko podatke iz 1. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona o postopkih zaradi insolventnosti nad pravno osebo, podjetnikom ali zasebnikom v informatizirani obliki posreduje:

1. osebam iz drugega odstavka tega člena

2. zunanji bonitetni instituciji države članice EU:

– ki jo je pristojni nadzorni organ države članice EU priznal kot primerno za izdelavo zunanje bonitetne ocene po predpisih, ki urejajo upravljanje kreditnega tveganja bank, zavarovalnic ali drugih finančnih institucij in

– ki te podatke potrebuje za izdelavo zunanjih bonitetnih ocen,

3. agenciji za izdelavo uskupinjenih informacij o gospodarskih gibanjih.

(6) Podatke o postopkih zaradi insolventnosti, ki se posredujejo v informatizirani obliki po drugem ali petem odstavku tega člena, je dovoljeno uporabiti samo za namene iz 1., 2., 3., 4. ali 5. točke drugega odstavka ali 2. in 3. točke petega odstavka tega člena ali za namen iz sedmega odstavka 17. člena tega zakona.

(7) Za posredovanje podatkov v informatizirani obliki po drugem in petem odstavku tega člena morajo osebe iz 1. do 3. točke drugega odstavka in iz 2. točke petega odstavka tega člena plačevati nadomestilo.

(8) Minister, pristojen za pravosodje, na predlog Centra za informatiko določi podrobnejša pravila o posredovanju podatkov v informatizirani obliki po drugem in petem odstavku tega člena, in s tarifo določi nadomestila iz sedmega odstavka tega člena.

123. člen

(vročitve)

(1) V predhodnem postopku zaradi insolventnosti se sodna pisanja ter pisanja strank vročijo strankam postopka.

(2) V glavnem postopku zaradi insolventnosti se sodna pisanja ter pisanja strank ali upravitelja vročijo samo, če za posamezno pisanje tako določa zakon, in osebi, za katero zakon določa, da se ji pisanje vroči.

123.a člen

(elektronsko vlaganje pisanj in elektronsko vročanje)

(1) Odvetnik, ki zastopa stranko v postopku zaradi insolventnosti, mora prijavo terjatev in druge vloge stranke vložiti v elektronski obliki, podpisani z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom.

(2) Če vloga iz prvega odstavka tega člena ni vložena v elektronski obliki, se zanjo ne uporabljajo pravila o nepopolni vlogi in jo sodišče zavrže.

(3) Odvetniku, ki zastopa stranko v postopku zaradi insolventnosti, in upravitelju se vsa pisanja vročajo elektronsko v njegov varni elektronski poštni predal.

(4) Odvetniku za zastopanje stranke v postopku zaradi insolventnosti ni treba predložiti pooblastila.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejša pravila o vlaganju pisanj strank v elektronski obliki in o elektronskem vročanju.

124. člen

(odločbe)

(1) Sodišče v postopku zaradi insolventnosti odloča s sklepom ali odredbo.

(2) Sodišče upravitelju izda navodilo za njegovo delo z odredbo.

(3) Sodišče o drugih zadevah, razen o zadevah iz drugega odstavka tega člena, odloča s sklepom.

(4) Sodišče izda izvirnik sklepa ali odredbe v elektronski obliki, podpisan z varnim elektronskim podpisom sodnika, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejša pravila za izdajo elektronskega izvirnika sklepa ali odredbe.

125. člen

(pritožba proti sklepu)

(1) Proti sklepu je dovoljena pritožba, če ni v zakonu za posamezen sklep drugače določeno.

(2) Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa, če ni v zakonu za posamezen sklep drugače določeno.

(3) Višje sodišče mora o pritožbi proti sklepu o začetku postopka zaradi insolventnosti odločiti v 15 dneh, o drugi pritožbi pa v enem mesecu.

126. člen

(procesna legitimacija za vložitev pritožbe)

(1) Vsaka stranka postopka zaradi insolventnosti ima pravico vložiti pritožbo proti sklepu, razen če zakon za posamezen sklep določa, da pritožbo lahko vložijo samo nekatere stranke.

(2) Upravitelj ali druga oseba, ki ni stranka postopka, ima pravico vložiti pritožbo samo proti tistim sklepom, za katere tako določa zakon.

127. člen

(rok za pritožbo)

(1) Pritožbo je treba vložiti v 15 dneh.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. za osebe, ki jim je v skladu s tem zakonom treba vročiti sklep: od vročitve sklepa,

2. za druge osebe: od objave sklepa.

128. člen

(odločanje o pritožbi)

(1) Prepozno ali nedovoljeno pritožbo zavrže sodišče prve stopnje.

(2) Če sodišče prve stopnje ugotovi, da je pravočasna in dovoljena pritožba utemeljena, lahko z novim sklepom nadomesti sklep, ki se izpodbija s pritožbo.

(3) Če sodišče prve stopnje ne odloči po prvem ali drugem odstavku tega člena, odstopi zadevo sodišču druge stopnje, da odloči o pritožbi.

(4) Višje sodišče odloča o pritožbi proti sklepu v senatu treh sodnikov.

128.a člen

(ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov)

(1) Upnik, ki meni, da ravnanje upravitelja, drugega upnika ali upniškega odbora posega v njegovo pravico do enakega obravnavanja upnikov, lahko pri sodišču vloži ugovor in poda obrazložen predlog, kako naj upravitelj v konkretnem primeru ravna.

(2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu ugovora in obrazloženega predloga upnika iz prvega odstavka tega člena ugovor vročiti upravitelju in članom upniškega odbora, ki se lahko o njem izjavijo v osmih dneh od prejema. Sodišče izjavo vroči vlagatelju ugovora v treh delovnih dneh po njenem prejemu.

(3) Če sodišče po prejemu ugovora ali izjave iz drugega odstavka tega člena oceni, da je to smotrno, razpiše narok za obravnavo ugovora, na katerega povabi vlagatelja ugovora in upravitelja, objavi pa tudi oklic o naroku. Narok mora razpisati na dan, ki ni prej kot 15 dni po objavi oklica o naroku in ne pozneje kot en mesec od prejema ugovora.

(4) Če se vlagatelj ugovora ne udeleži naroka, velja, da je umaknil ugovor, na kar mora sodišče vlagatelja ugovora v vabilu na narok posebej opozoriti.

(5) Če se upravitelj ne udeleži naroka, sodišče opravi narok v njegovi nenavzočnosti, na kar ga mora sodišče v vabilu opozoriti.

(6) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o ugovoru, v osmih dneh:

– od konca naroka, če ga je sodišče opravilo,

– od izteka osemdnevnega roka iz drugega odstavka tega člena, če naroka ni razpisalo.

(7) Če sodišče ugotovi, da je ugovor utemeljen, odredi vse potrebne ukrepe za odpravo neenakopravne obravnave upnika.

129. člen

(stroški upnika)

Vsak upnik mora sam pokrivati svoje stroške udeležbe v postopku zaradi insolventnosti.

Oddelek 3.8: Vpliv postopka zaradi insolventnosti na izvršilne postopke in postopke zavarovanja

130. člen

(uporaba oddelka 3.8)

(1) Oddelek 3.8 tega zakona se uporablja za vse postopke izvršbe ali zavarovanja, ki jih vodi sodišče (v nadaljnjem besedilu: izvršilno sodišče).

(2) Oddelek 3.8 in druga pravila tega zakona o postopkih izvršbe ali zavarovanju, ki jih vodi sodišče, se smiselno uporablja tudi za postopke davčne izvršbe in druge postopke izvršbe ali zavarovanja, ki jih vodi drug državni organ.

131. člen

(nedovoljenost izvršbe ali zavarovanja)

(1) Po začetku postopka zaradi insolventnosti proti insolventnemu dolžniku ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju.

(2) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za izvršbo na podlagi:

1. pravnomočnih sklepov:

– ki jih izda v postopku zaradi insolventnosti sodišče, ki vodi ta postopek, in

– za katere ta zakon določa, da so izvršilni naslov,

2. pravnomočne sodne odločbe ali odločbe drugega državnega organa, izdane v postopku iz oddelka 5.6 tega zakona, v delu, v katerem je bila insolventnemu dolžniku s to odločbo naložena povrnitev stroškov postopka,

3. sodne odločbe, izdane o zahtevku, katerega predmet je terjatev, ki se v stečajnem postopku plača kot strošek postopka, ali izvršilni naslovi, izdani v upravnem postopku, na podlagi katerih mora dolžnik poravnati obveznost, ki se v stečajnem postopku plača kot strošek postopka,

4. odločbe, s katero je insolventnemu dolžniku naloženo plačilo takse za dejanja, opravljena v tem postopku po začetku postopka zaradi insolventnosti.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za zavarovanje:

1. zahtevka upnika za uveljavitev ločitvene ali izločitvene pravice, razen če je upnik v stečajnem postopku zamudil rok za prijavo te pravice,

2. terjatve, ki se v stečajnem postopku plača kot strošek postopka.

132. člen

(vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na začete postopke izvršbe ali zavarovanja)

(1) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začeti proti insolventnemu dolžniku pred začetkom postopka prisilne poravnave, se prekine z začetkom postopka prisilne poravnave.

(2) Postopek izvršbe ali zavarovanja iz prvega odstavka tega člena se lahko nadaljuje samo na podlagi sklepa sodišča, ki vodi postopek prisilne poravnave, za katerega ta zakon določa, da je podlaga za nadaljevanje postopka izvršbe ali zavarovanja.

(3) Začetek stečajnega postopka ima naslednje pravne posledice za postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti insolventnemu dolžniku pred začetkom postopka:

1. če v postopku izvršbe ali v postopku zavarovanja z zastavno pravico na nepremičnini ali z zastavno pravico na premičnini upnik do začetka stečajnega postopka še ni pridobil ločitvene pravice, se postopek izvršbe ali zavarovanja ustavi z začetkom stečajnega postopka,

2. če je upnik v postopku izvršbe ali v postopku zavarovanja z zastavno pravico na nepremičnini ali z zastavno pravico na premičnini pred začetkom stečajnega postopka pridobil ločitveno pravico in če do začetka stečajnega postopka v postopku izvršbe še ni bila opravljena prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, se postopek izvršbe ali zavarovanja prekine z začetkom stečajnega postopka,

3. če je upnik v postopku izvršbe pred začetkom stečajnega postopka pridobil ločitveno pravico in če je bila do začetka stečajnega postopka v postopku izvršbe opravljena prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, začetek stečajnega postopka ne vpliva na tek tega izvršilnega postopka,

4. postopek zavarovanja z začasno odredbo ali predhodno odredbo se ustavi z začetkom stečajnega postopka in razveljavijo vsa dejanja, opravljena v tem postopku.

(4) Velja, da je bila v postopku izvršbe do začetka stečajnega postopka opravljena prodaja premoženja po 2. ali 3. točki tretjega odstavka tega člena, če je bil pred začetkom stečajnega postopka v postopku izvršbe:

1. pri prodaji nepremičnine: razglašen sklep o domiku nepremičnine kupcu,

2. pri prodaji nematerializiranih vrednostnih papirjev na organiziranem trgu: sklenjena prodajna pogodba,

3. pri izvršbi na denarna sredstva pri ponudniku plačilnih storitev glede denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika pri ponudniku plačilnih storitev ob začetku stečajnega postopka: vročen sklep o rubežu ponudniku plačilnih storitev,

4. v drugih primerih: kupec deponiral ali plačal kupnino.

(5) Če je v izvršilnem postopku iz tretjega odstavka tega člena izvršilno sodišče dovolilo izvršbo glede več sredstev izvršbe ali glede več predmetov izvršbe, se pravne posledice začetka stečajnega postopka presojajo po 1., 2. ali 3. točki tretjega odstavka tega člena ločeno za vsako sredstvo izvršbe in za vsak predmet izvršbe.

(6) Če je bila pred začetkom stečajnega postopka dovoljena izvršba na denarna sredstva pri ponudniku plačilnih storitev in ob začetku stečajnega postopka dolžnik nima denarnega dobroimetja ali je stanje denarnega dobroimetja manjše od dolžnikove obveznosti, za izterjavo katere je bila izvršba dovoljena, se z začetkom stečajnega postopka izvršba ustavi po 1. točki tretjega odstavka tega člena v delu, ki presega denarno dobroimetje stečajnega dolžnika pri ponudniku plačilnih storitev.

Oddelek 3.9: Vpisi pravnih dejstev v zvezi s postopkom zaradi insolventnosti v sodni ali poslovni register

133. člen

(register, v katerem se opravi vpis)

Če ta zakon določa, da se začetek postopka zaradi insolventnosti, sklep sodišča, izdan v tem postopku, ali drugo pravno dejstvo v zvezi s tem postopkom vpiše v register, se to pravno dejstvo vpiše:

1. v sodni register, če ima dolžnik položaj gospodarske družbe ali druge pravne osebe, ki je subjekt vpisa v sodni register, ali

2. v poslovni register, če ima dolžnik položaj:

– podjetnika ali druge fizične osebe, ki je subjekt vpisa v poslovni register, ali

– pravne osebe, ki ni subjekt vpisa v sodni register in je subjekt vpisa v poslovni register, in

3. v drug register, ki se vodi po zakonu, ki ureja pravnoorganizacijsko obliko dolžnika (v nadaljnjem besedilu: primarni register), če ima dolžnik položaj zasebnika ali pravne osebe, ki je subjekt vpisa v primarni register.

134. člen

(odločanje o vpisu v register)

(1) Sodišče mora naslednji delovni dan po nastanku pravnega dejstva iz 133. člena tega zakona o tem obvestiti:

1. če ima dolžnik položaj gospodarske družbe ali druge pravne osebe, ki je subjekt vpisa v sodni register: registrsko sodišče, ki je krajevno pristojno odločati o vpisih v sodni register glede tega subjekta, ali

2. če ima dolžnik položaj osebe iz 2. točke 133. člena tega zakona: agencijo kot upravljavca poslovnega registra, in

3. če ima dolžnik položaj osebe iz 3. točke 133. člena tega zakona: tudi upravljavca primarnega registra.

(2) Sodišče mora obvestilo iz prvega odstavka tega člena poslati na elektronski naslov registrskega sodišča, agencije oziroma upravljavca primarnega registra za sprejem obvestil o postopkih zaradi insolventnosti in mu priložiti svoj sklep, ki je podlaga za nastanek pravnega dejstva, ki je predmet obvestila.

(3) Center za informatiko mora na notranjih spletnih straneh, namenjenih obvestilom sodiščem, objaviti elektronske naslove iz drugega odstavka tega člena.

(4) Agencija in upravljavci primarnih registrov morajo Center za informatiko obveščati o določitvi ali spremembi elektronskih naslovov iz drugega odstavka tega člena.

(5) Registrsko sodišče, agencija ali upravljavec primarnega registra odloči o vpisu pravnega dejstva iz 133. člena tega zakona po uradni dolžnosti na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena.

4. poglavje: POSTOPEK PRISILNE PORAVNAVE

Oddelek 4.1: Temeljna pravila postopka prisilne poravnave

135. člen

(dolžnik v postopku prisilne poravnave)

(1) Postopek prisilne poravnave je dovoljeno voditi:

1. nad pravno osebo, ki je organizirana kot gospodarska družba ali zadruga, če ni v zakonu za posamezno gospodarsko družbo ali zadrugo glede na dejavnost, ki jo opravlja, drugače določeno, in

2. nad podjetnikom.

(2) Postopek prisilne poravnave je dovoljeno voditi tudi nad pravno osebo, ki je organizirana v drugi pravnoorganizacijski obliki, če zakon določa, da je nad pravno osebo, organizirano v tej pravnoorganizacijski obliki, dovoljeno voditi postopek prisilne poravnave.

136. člen

(namen postopka prisilne poravnave)

Postopek prisilne poravnave se vodi za izvedbo finančnega prestrukturiranja dolžnikovega podjema, ki zagotavlja, da:

1. sedanji družbeniki dolžnika lahko obdržijo samo tak delež v osnovnem kapitalu dolžnika, ki ustreza vrednosti preostanka premoženja dolžnika, ki bi ga prejeli, če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek,

2. se upnikom zagotovijo ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek, ob upoštevanju vrstnega reda in drugih pravil poplačila prednostnih, navadnih in podrejenih terjatev ter zavarovanih terjatev v stečajnem postopku,

3. se nadaljuje poslovanje dolžnikovega podjema oziroma rentabilnega dela tega podjema.

137. člen

(razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika)

Dolžnik mora upnikom v postopku prisilne poravnave razkriti svoj finančni položaj in poslovanje ter jim dati vse informacije, potrebne za presojo:

1. ali je dolžnik insolventen,

2. ali bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in

3. ali bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

138. člen

(vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne poravnave)

(1) V register se vpišejo:

1. začetek postopka prisilne poravnave,

2. ustavitev postopka prisilne poravnave in začetek stečajnega postopka in

3. zavrnitev predloga za prisilno poravnavo.

(2) Na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave se v register vpišejo:

1. opravilna številka in datum izdaje sklepa ter sodišče, ki je izdalo sklep o potrditvi prisilne poravnave,

2. vsebina potrjene prisilne poravnave s podatki iz 2. točke prvega odstavka 210. člena tega zakona.

(3) Če je potrjena prisilna poravnava razveljavljena, se v register na podlagi pravnomočnega sklepa o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave pri vpisu iz drugega odstavka tega člena vpiše:

1. da je bila potrjena prisilna poravnava pravnomočno razveljavljena in

2. podatki iz 1. točke drugega odstavka tega člena o sklepu o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave.

Oddelek 4.2: Predhodni postopek prisilne poravnave

Pododdelek 4.2.1: Predlog za začetek postopka prisilne poravnave

139. člen

(upravičeni predlagatelj)

(1) O začetku postopka prisilne poravnave odloča sodišče na predlog upravičenega predlagatelja za začetek postopka.

(2) Predlog za začetek postopka prisilne poravnave je upravičen vložiti:

1. dolžnik in

2. osebno odgovorni družbenik dolžnika.

140. člen

(procesne ovire za vodenje postopka prisilne poravnave)

(1) Predlog za prisilno poravnavo ni dovoljen, če je vložen pred potekom:

1. treh let od dneva, ko je dolžnik izpolnil vse obveznosti iz prejšnje potrjene prisilne poravnave, ali

2. roka iz petega odstavka 149. člena ali drugega odstavka 179. člena tega zakona.

(2) Po začetku stečajnega postopka ni več dovoljeno predlagati postopka prisilne poravnave.

141. člen

(predlog za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Predlog za začetek postopka prisilne poravnave mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku in

2. zahtevek, da sodišče nad dolžnikom začne postopek prisilne poravnave.

(2) Predlogu za začetek postopka prisilne poravnave je treba priložiti:

1. poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika,

2. revizorjevo poročilo, v katerem je revizor dal revizijsko mnenje brez pridržkov,

3. načrt finančnega prestrukturiranja,

4. poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja, v katerem je pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja dal pritrdilno mnenje ali v primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona mnenje s pridržkom, in

5. dokaz o plačilu začetnega predujma.

(3) Velja, da predlog za začetek postopka prisilne poravnave vsebuje tudi podrejeni zahtevek, da sodišče začne stečajni postopek, če bo predlog za začetek postopka prisilne poravnave zavrglo ali zavrnilo.

(4) Uporabe tretjega odstavka tega člena s predlogom za začetek postopka prisilne poravnave ni mogoče izključiti.

(5) Predlagatelj mora ob vložitvi predloga za začetek postopka prisilne poravnave založiti začetni predujem, ki je enak:

1. znesku pavšalnega nadomestila za objave iz petega odstavka 122. člena tega zakona in

2. znesku najnižjega nadomestila upravitelja iz 1. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka, če bi bil postopek prisilne poravnave ustavljen in začet stečajni postopek.

142. člen

(poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

(1) Poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika mora vsebovati:

1. računovodske izkaze, pripravljene v skladu z izbranim okvirom računovodskega poročanja dolžnika, in sicer:

– bilanco stanja, katere bilančni presečni dan je zadnji dan zadnjega koledarskega trimesečja, ki se je končalo pred uvedbo postopka prisilne poravnave, in

– izkaza poslovnega izida in denarnih tokov dolžnika za obdobje od začetka zadnjega poslovnega leta dolžnika do bilančnega presečnega dne bilance stanja iz 1. točke tega odstavka,

2. pojasnila k računovodskim izkazom iz 1. točke tega odstavka,

3. seznam navadnih terjatev do dolžnika, ki je razvrščen po velikosti skupnega zneska terjatev posameznega upnika in za vsakega od njih vključuje:

– identifikacijske podatke o upniku,

– skupni znesek upnikovih terjatev po stanju na bilančni presečni dan bilance stanja iz 1. točke tega odstavka, in

– opis okoliščin za imenovanje za člana upniškega odbora iz 1. do 5. točke drugega odstavka 78. člena tega zakona, če za upnika taka ovira obstaja.

4. če obstajajo podrejene terjatve upnikov do dolžnika, tudi seznam teh terjatev s podatki iz prve in druge alineje 3. točke tega odstavka,

5. seznam dolžnikovih ločitvenih upnikov, ki za vsakega ločitvenega upnika vključuje:

– podatke iz prve in druge alineje 3. točke tega odstavka,

– pravni temelj pridobitve ločitvene pravice,

– opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, in

– ocenjeno vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice (v nadaljnjem besedilu: vrednost zavarovanja),

6. znesek povprečnih mesečnih stroškov rednega poslovanja dolžnika v zadnjem letu pred bilančnim presečnim dnem bilance stanja iz 1. točke tega odstavka,

7. vrednost sredstev, ocenjeno v skladu z mednarodnimi standardi ocenjevanja vrednosti ob predpostavki prisilne prodaje v stečajnem postopku (v nadaljnjem besedilu: likvidacijska vrednost sredstev).

(2) V računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka tega člena morajo biti v skladu z računovodskimi standardi ustrezno upoštevane vse slabitve zaradi neizterljivosti terjatev ali druge slabitve sredstev in s temi slabitvami povezani odhodki.

(3) Poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika mora revidirati revizor.

(4) Za revidiranje poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika se smiselno uporabljajo mednarodni standardi revidiranja in stališče o revidiranju, ki ga za namen revidiranja tega poročila sprejme Slovenski inštitut za revizijo.

(5) Vrednost zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka tega člena mora biti ocenjena po merilih tržne vrednosti. Izdelati jo mora pooblaščeni ocenjevalec vrednosti premoženja iz prvega odstavka oziroma iz 1. točke drugega odstavka 25. člena tega zakona.

143. člen

(predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem in odložitvijo zapadlosti terjatev)

(1) Predlog prisilne poravnave je ponudba dolžnika upnikom, da pristanejo na zmanjšanje svojih navadnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo.

(2) S predlogom prisilne poravnave mora dolžnik vsem upnikom ponuditi enak delež plačila njihovih navadnih terjatev, enake roke za njihovo plačilo in obresti po enaki obrestni meri od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo.

(3) Predlog prisilne poravnave mora vsebovati:

1. glede nezavarovanih terjatev upnikov:

– skupni znesek teh terjatev po stanju na bilančni presečni dan bilance stanja iz prve alineje 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– delež plačila teh terjatev, roke za njihovo plačilo in obrestno mero, po kateri se obrestujejo terjatve upnikov v obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do poteka odloženega roka za njihovo plačilo,

2. opis in skupni znesek prednostnih terjatev in skupni znesek zavarovanih terjatev ter navedbo, da za imetnike prednostnih in zavarovanih terjatev prisilna poravnava, če bo potrjena, ne bo učinkovala,

3. opis in skupni znesek morebitnih podrejenih terjatev ter navedbo, da bodo podrejene terjatve prenehale, če bo prisilna poravnava potrjena.

144. člen

(alternativni predlog prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže)

(1) Če je dolžnik organiziran kot kapitalska družba, lahko s predlogom prisilne poravnave ponudi upnikom, da po svoji izbiri:

1. bodisi pristanejo na zmanjšanje in odložitev zapadlosti svojih navadnih terjatev

2. bodisi te terjatve prenesejo na dolžnika kot stvarni vložek na podlagi povečanja osnovnega kapitala dolžnika.

(2) Dolžnik lahko da ponudbo iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih ali podrejenih terjatev.

(3) Če da dolžnik predlog prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena, se za ta predlog poleg pravil, določenih v 143. členu tega zakona, uporabljajo tudi pravila, določena v četrtem do sedmem odstavku tega člena.

(4) S predlogom prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena mora dolžnik vsem upnikom ponuditi enako število delnic ali enak nominalni znesek osnovnega vložka za vsak euro terjatve, prenesene kot stvarni vložek, če ni v petem ali šestem odstavku tega člena drugače določeno.

(5) Če da dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, jim lahko ponudi večje število delnic ali večji nominalni znesek osnovnega vložka za vsak euro zavarovane terjatve, prenesene kot stvarni vložek, od števila delnic ali nominalnega zneska osnovnega vložka, ki ga ponuja za vsak euro navadne terjatve, prenesene kot stvarni vložek.

(6) Če da dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev, jim lahko ponudi manjše število delnic ali manjši nominalni znesek osnovnega vložka za vsak euro podrejene terjatve, prenesene kot stvarni vložek, od števila delnic ali nominalnega zneska osnovnega vložka, ki ga ponuja za vsak euro navadne terjatve, prenesene kot stvarni vložek.

(7) Predlog prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. glede navadnih terjatev upnikov poleg podatkov iz 1. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona tudi:

– če je dolžnik organiziran kot družba z omejeno odgovornostjo, nominalni znesek osnovnega vložka, ki ga pridobi upnik za vsak euro terjatve, prenesene kot stvarni vložek, ali

– če je dolžnik organiziran kot delniška družba, število delnic, ki jih pridobi upnik za vsak euro terjatve, prenesene kot stvarni vložek, in vsebino pravic iz teh delnic,

2. podatke iz 2. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona in če je dolžnik imetnikom zavarovanih terjatev dal ponudbo iz drugega odstavka tega člena, tudi podatke iz 1. točke tega odstavka,

3. glede izvedbe povečanja osnovnega kapitala:

– najnižji skupni znesek navadnih ali zavarovanih terjatev, ki jih morajo upniki prenesti na dolžnika kot stvarni vložek, da bi bilo mogoče uspešno uresničiti dolžnikovo finančno prestrukturiranje,

– če bo dolžnik hkrati s povečanjem izvedel tudi poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube, nominalni znesek zmanjšanja osnovnega kapitala,

4. če obstajajo podrejene terjatve upnikov do dolžnika:

– če je dolžnik imetnikom teh terjatev dal ponudbo iz drugega odstavka tega člena: poleg podatkov iz 3. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona tudi podatke iz 1. točke tega odstavka,

– če dolžnik take ponudbe ni dal: podatke iz 3. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona.

(8) Dolžnik mora dati alternativni predlog prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena:

1. če v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona izkazuje preneseno čisto izgubo oziroma čisto izgubo poslovnega obdobja in če morebitni preneseni čisti dobiček oziroma čisti dobiček poslovnega obdobja in rezerve, ki jih je po 64. členu ZGD-1 dovoljeno uporabiti za pokrivanje izgube, izkazane v teh izkazih, ne zadoščajo za pokritje celotne nepokrite izgube, oziroma

2. če je vrednost sredstev insolventnega dolžnika, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, večja od likvidacijske vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(9) Če v primeru iz 1. točke osmega odstavka tega člena s poenostavljenim zmanjšanjem osnovnega kapitala po 1. točki tretjega odstavka 199.d člena tega zakona ni mogoče pokriti celotne nepokrite izgube, ponudba iz 2. točke prvega odstavka tega člena upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev, ni dovoljena.

145. člen

(načrt finančnega prestrukturiranja)

(1) Načrt finančnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. opis dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da je dolžnik insolventen,

2. predlog prisilne poravnave z vsebino iz tretjega odstavka 143. člena ali iz četrtega in sedmega odstavka 144. člena tega zakona,

3. oceno deleža plačila nezavarovanih terjatev upnikov in rokov za njihovo plačilo, če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek,

4. opis drugih ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki jih bo dolžnik izvedel, in za vsakega od teh ukrepov:

– časovni načrt izvedbe,

– oceno stroškov izvedbe in

– oceno učinkov izvedbe ukrepa na odpravo vzrokov insolventnosti ter kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobnost dolžnika,

5. opis dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da bo dolžnik sposoben izpolniti vse svoje obveznosti v skladu s predlagano prisilno poravnavo.

(2) Če je za uspešno finančno prestrukturiranje treba prestrukturirati tudi zavarovane terjatve, mora načrt finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi:

1. opis zavarovanih terjatev, ki jih je treba prestrukturirati,

2. način, na katerega je treba prestrukturirati te zavarovane terjatve,

3. opozorilo, da je soglasje imetnikov teh zavarovanih terjatev za njihovo prestrukturiranje na način iz 2. točke tega odstavka nujen pogoj uspešnega finančnega prestrukturiranja.

146. člen

(poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja)

(1) Načrt finančnega prestrukturiranja mora pregledati pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja in o pregledu pripraviti svoje poročilo (v nadaljnjem besedilu: poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja).

(2) Poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja mora vsebovati:

1. uvod, v katerem je naveden načrt finančnega prestrukturiranja, ki ga obravnava poročilo,

2. opis namena in obsega pregleda, ki vsebuje tudi navedbo, na podlagi katerih načel in standardov ocenjevanja vrednosti podjetja je bil opravljen pregled,

3. mnenje pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja, v katerem mora biti jasno navedeno:

– ali je dolžnik insolventen,

– ali bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in

– ali bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek,

4. datum in podpis pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja.

(3) Mnenje pooblaščenega ocenjevalca je lahko pritrdilno, s pridržkom ali odklonilno.

(4) S pritrdilnim mnenjem pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja:

1. presodi, da je dolžnik insolventen, in

2. s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, oceni:

– da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in

– da bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

(5) V primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona da pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja mnenje s pridržkom, če presodi, da obstaja verjetnost, ki presega 50 odstotkov, da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, če bodo imetniki zavarovanih terjatev soglašali s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev na način in v obsegu, navedenem v načrtu finančnega prestrukturiranja.

(6) Odklonilo mnenje da pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja:

1. če presodi, da dolžnik ni insolventen, ali

2. če s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, oceni:

– bodisi da izvedba načrta finančnega prestrukturiranja ne bo omogočila takega finančnega prestrukturiranja dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben,

– bodisi da upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, ne bodo zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

(7) Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij je odgovoren upnikom za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo pravil stroke ocenjevanja vrednosti podjetij pri pripravi svojega poročila, do višine 150.000 eurov.

(8) Odškodninska odgovornost iz sedmega odstavka tega člena se ne omeji, če je bila škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

147. člen

(sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Če vsebina predloga za začetek postopka prisilne poravnave ni v skladu s prvim in četrtim odstavkom 141. člena tega zakona, če mu niso priložene priloge iz drugega odstavka 141. člena tega zakona ali če vsebina teh prilog ni v skladu s 142. do 146. členom tega zakona (v nadaljnjem besedilu: nepopoln predlog za začetek postopka prisilne poravnave), sodišče predlagatelju s sklepom (v nadaljnjem besedilu: sklep o dopolnitvi) naloži, da v 15 dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi ustrezno dopolni nepopoln predlog za začetek postopka prisilne poravnave.

(2) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

(3) Roka za dopolnitev nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(4) Če predlagatelj v roku iz prvega odstavka tega člena predloga za začetek postopka prisilne poravnave ne dopolni tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi, mora sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavreči predlog za začetek postopka prisilne poravnave in izdati sklep o začetku stečajnega postopka.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena sodišče zavrže predlog za prisilno poravnavo, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek, če dolžnik v roku iz prvega odstavka tega člena ne dopolni predloga za začetek postopka prisilne poravnave tako, da založi začetni predujem iz petega odstavka 141. člena tega zakona.

148. člen

(objava predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Sodišče mora v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek postopka prisilne poravnave objaviti ta predlog in priloge iz drugega odstavka 141. člena tega zakona.

(2) Če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi, mora hkrati z objavo po prvem odstavku tega člena objaviti tudi sklep o dopolnitvi.

149. člen

(umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Če predlagatelj umakne predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ko je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi ali sklep o začetku prisilne poravnave, če ni prej izdalo sklepa o dopolnitvi, tak umik nima učinka umika predloga v delu, v katerem vsebuje podrejeni zahtevek, da sodišče začne stečajni postopek iz tretjega odstavka 141. člena tega zakona.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora sodišče v osmih dneh po prejemu izjave o umiku predloga za začetek postopka prisilne poravnave izdati sklep o začetku stečajnega postopka, če ni v tretjem in četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Če predlagatelj umakne predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ker je zunaj postopka prisilne poravnave odpravil vzroke za insolventnost, mora v izjavi o umiku predloga opisati okoliščine, zaradi katerih je znova postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in izjavi o umiku priložiti dokaze o tem.

(4) V primeru iz tretjega odstavka tega člena mora sodišče:

1. če je bil zaradi uvedbe postopka prisilne poravnave prekinjen postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka po prvem odstavku 152. člena tega zakona, v treh delovnih dneh po prejemu izjave o umiku predloga izjavo s prilogami vročiti upniku, ki je predlagal začetek stečajnega postopka, in razpisati narok za začetek stečajnega postopka na dan, ki ne sme biti poznejši od enega meseca po prejemu izjave o umiku predloga,

2. v drugih primerih v osmih dneh po prejemu izjave o umiku predloga ustaviti postopek prisilne poravnave, ne da bi izdalo sklep o začetku stečajnega postopka po drugem odstavku tega člena.

(5) Če sodišče ustavi postopek prisilne poravnave po 2. točki četrtega odstavka tega člena, dolžnik dve leti po izdaji sklepa o ustavitvi postopka prisilne poravnave ne sme vložiti novega predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

(6) Če poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejme sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona ali če upniški odbor ali ločitveni upniki sprejmejo sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega oziroma petega odstavka 199.b člena tega zakona, umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave ni več dovoljen.

Pododdelek 4.2.2: Pravne posledice uvedbe postopka prisilne poravnave

150. člen

(nastanek in trajanje pravnih posledic uvedbe postopka prisilne poravnave)

Pravne posledice uvedbe postopka prisilne poravnave nastanejo z začetkom naslednjega dne po vložitvi predloga za prisilno poravnavo in trajajo do konca postopka prisilne poravnave.

151. člen

(omejitev dolžnikovih poslov)

(1) Po uvedbi postopka prisilne poravnave sme dolžnik opravljati samo redne posle v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti in poravnavanjem svojih obveznosti iz teh poslov, če ni v tretjem odstavku tega člena drugače določeno. Za plačila, ki so dovoljena po prejšnjem stavku, veljajo tudi plačila za obveznosti, ki so nastale pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti, če je tako plačilo v skladu s prvim odstavkom 34. člena tega zakona in za storitve revizorjev, odvetnikov, pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti podjetja in drugih strokovnjakov v zvezi s pripravo popolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave ali listin, ki jih je takemu predlogu treba priložiti.

(2) Po uvedbi postopka prisilne poravnave dolžnik ne sme:

1. razpolagati s svojim premoženjem, razen v obsegu, potrebnem za opravljanje poslov iz prvega odstavka tega člena,

2. najemati posojil ali kreditov,

3. dajati poroštev in avalov ali

4. opravljati poslov ali drugih dejanj, katerih posledica je neenakopravno obravnavanje upnikov ali onemogočanje izvedbe finančnega prestrukturiranja.

(3) Po začetku postopka prisilne poravnave lahko dolžnik poleg poslov iz prvega odstavka tega člena, če dobi soglasje sodišča:

1. proda tisto premoženje, ki ga ne potrebuje pri svojem poslovanju, če je prodaja tega premoženja v načrtu finančnega prestrukturiranja določena kot ukrep finančnega prestrukturiranja,

2. najema posojila ali kredite, vendar največ v skupnem znesku likvidnih sredstev, potrebnih za financiranje poslovanja iz prvega odstavka tega člena in kritje stroškov postopka prisilne poravnave.

(4) Če dolžnik ne dokaže drugače, velja, da je mesečni znesek likvidnih sredstev, potrebnih za financiranje poslovanja iz prvega odstavka tega člena, enak znesku povprečnih mesečnih stroškov iz 6. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(5) Sodišče odloči o soglasju iz tretjega odstavka tega člena na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora.

(6) Upravitelj, ki je bil imenovan ob uvedbi postopka prisilne poravnave, nadzoruje poslovanje dolžnika po prvem in drugem odstavku tega člena. V ta namen mu mora insolventni dolžnik dati vse informacije, potrebne za nadzor, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije.

(7) Na predlog upravitelja lahko sodišče do začetka postopka prisilne poravnave prepove posel ali dejanje, ki bi pomenilo kršitev prvega in drugega odstavka tega člena. O predlogu iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti v treh delovnih dneh.

(8) Za nagrado upravitelja za nadzor po tem členu se smiselno uporabljajo pravila o nadomestilu iz 4. točke drugega odstavka 103. člena tega zakona.

151.a člen

(omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika)

(1) Organ nadzora ali skupščina insolventnega dolžnika sta ne glede na splošna pravila o pristojnosti organov insolventnega dolžnika pristojna sprejeti samo:

1. sklep o odpoklicu ali razrešitvi člana in imenovanju novega člana poslovodstva ali člana organa nadzora insolventnega dolžnika, če za tako odločitev dobi soglasje sodišča,

2. sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja iz 191. člena tega zakona,

3. sklep o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki, če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki,

4. drug sklep, ki je potreben za izvedbo ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja, če za tako odločitev dobi soglasje sodišča.

(2) Sodišče odloči o soglasju iz 1. in 4. točke prvega odstavka tega člena na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora v osmih dneh od prejema zadnjega od obeh mnenj.

(3) Če je prisilna poravnava potrjena, trajajo omejitve pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika iz prvega odstavka tega člena, ne glede na 150. člen tega zakona, do:

1. če je bila v postopku prisilne poravnave izvedena sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja: poteka 15 dni po vpisu spremembe osnovnega kapitala v sodni register po 199. členu tega zakona,

2. v drugih primerih: pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

152. člen

(prekinitev postopka odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Če je upnik pred uvedbo postopka prisilne poravnave vložil predlog za začetek stečajnega postopka, o katerem sodišče do uvedbe postopka prisilne poravnave še ni odločilo, ali če je upnik tak predlog vložil po uvedbi in pred koncem postopka prisilne poravnave, sodišče prekine postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka do konca postopka prisilne poravnave.

(2) Upnik iz prvega odstavka tega člena ima položaj stranke v predhodnem postopku prisilne poravnave.

(3) Sodišče nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka iz prvega odstavka tega člena:

1. če predlagatelj postopka prisilne poravnave po vložitvi upnikovega predloga za začetek stečajnega postopka umakne predlog za začetek postopka prisilne poravnave in ni pogojev za začetek stečajnega postopka po drugem odstavku 149. člena tega zakona ali

2. če zavrne dolžnikov predlog za prisilno poravnavo po prvem odstavku 179. člena tega zakona.

(4) Če sodišče nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka po tretjem odstavku tega člena, do pravnomočne odločitve o tem predlogu ni dovoljeno ponovno predlagati začetka postopka prisilne poravnave.

(5) Če upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 139. člena tega zakona vloži predlog za začetek postopka prisilne poravnave v nasprotju s četrtim odstavkom tega člena, velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je dolžnik insolventen.

(6) Če sodišče v postopku prisilne poravnave izda sklep o začetku stečajnega postopka po četrtem odstavku 147. člena, drugem odstavku 149. člena, 156. členu, tretjem odstavku 179. člena, četrtem odstavku 192. člena, drugem odstavku 198. člena ali prvem odstavku 208. člena tega zakona, velja, da je s tem sklepom odločilo tudi o upnikovem predlogu iz prvega odstavka tega člena.

(7) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena, sodišče zavrže upnikov predlog iz prvega odstavka tega člena.

Pododdelek 4.2.3: Odločanje o začetku postopka prisilne poravnave

153. člen

(odločanje o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Sodišče odloči o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave zunaj naroka.

(2) Sodišče izda sklep, s katerim odloči, da se začne postopek prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka prisilne poravnave):

1. če je predlog vložil upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 139. člena tega zakona,

2. če ne obstajajo procesne ovire iz 140. člena tega zakona,

3. če je vsebina predloga prisilne poravnave v skladu s prvim in četrtim odstavkom 141. člena tega zakona,

4. če so predlogu priložene priloge iz drugega odstavka 141. člena tega zakona in

5. če je vsebina teh prilog v skladu s 142. do 146. členom tega zakona.

(3) Sodišče mora s sklepom o začetku postopka prisilne poravnave naložiti predlagatelju, da založi predujem za kritje stroškov postopka prisilne poravnave, in določiti rok za plačilo predujma, ki ne sme biti krajši od osem dni in ne daljši od 15 dni od prejema sklepa.

(4) Izrek sklepa o začetku postopka prisilne poravnave mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o insolventnem dolžniku,

2. odločitev sodišča o začetku postopka in

3. znesek predujma za stroške postopka prisilne poravnave in rok za založitev predujma.

(5) Sodišče zavrže predlog za začetek postopka prisilne poravnave:

1. če predloga ni vložil upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 139. člena tega zakona ali

2. če obstajajo procesne ovire iz 140. člena tega zakona.

(6) Sodišče mora sklep, s katerim odloči o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, objaviti isti dan, ko ga je izdalo.

154. člen

(rok za odločitev o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Sodišče mora odločiti o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave v osmih dneh.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 147. člena tega zakona,

2. v drugih primerih: od prejema predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

155. člen

(oklic o začetku postopka prisilne poravnave)

(1) Sodišče o začetku postopka prisilne poravnave obvesti upnike z oklicem (v nadaljnjem besedilu: oklic o začetku postopka prisilne poravnave).

(2) Oklic o začetku postopka prisilne poravnave mora vsebovati:

1. podatke o sodišču, ki vodi postopek, in opravilni številki zadeve, pod katero se postopek vodi,

2. identifikacijske podatke o insolventnem dolžniku in odločitev sodišča, da se nad njim začne postopek prisilne poravnave,

3. identifikacijske podatke o upravitelju,

4. poziv upnikom, naj v enem mesecu po objavi oklica prijavijo svoje terjatve v postopku prisilne poravnave z vlogo v dveh izvodih, in pouk o pravnih posledicah zamude roka za prijavo,

5. dan objave oklica.

(3) Sodišče mora oklic o začetku postopka prisilne poravnave objaviti hkrati z objavo sklepa o začetku postopka prisilne poravnave.

156. člen

(posledica neplačila predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave)

Če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka 153. člena tega zakona ne založi predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

Oddelek 4.3: Pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave

Pododdelek 4.3.1: Splošna pravila o pravnih posledicah začetka postopka prisilne poravnave

157. člen

(nastanek pravnih posledic začetka postopka prisilne poravnave)

(1) Pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave nastanejo z začetkom dneva, ko je bil objavljen oklic o začetku postopka prisilne poravnave.

(2) Če je sklep o začetku postopka prisilne poravnave na podlagi pritožbe razveljavljen, v ponovnem postopku pa je sodišče znova izdalo sklep o začetku postopka prisilne poravnave, velja, da so nastale pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave z dnem, ko je bil objavljen oklic o začetku postopka prisilne poravnave na podlagi prvega sklepa o začetku postopka prisilne poravnave.

158. člen

(dovoljena plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

(1) Upravitelj mora najpozneje naslednji delovni dan po začetku postopka prisilne poravnave izvajalce plačilnega prometa, ki vodijo dolžnikove transakcijske račune, obvestiti o začetku postopka prisilne poravnave.

(2) V obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do konca tega postopka sme izvajalec plačilnega prometa, ki vodi transakcijski račun insolventnega dolžnika, izvršiti nalog za plačilo v breme tega računa samo na podlagi soglasja upravitelja, razen če ob njegovi izvršitvi ni vedel za začetek postopka prisilne poravnave.

(3) Upravitelj da soglasje iz drugega odstavka tega člena, če je plačilo v skladu s 151. členom tega zakona.

(4) Po začetku postopka prisilne poravnave izvajalec plačilnega prometa ne sme izvršiti nobenega plačila v breme transakcijskega računa insolventnega dolžnika na podlagi sklepa o izvršbi ali sklepa o prisilni izterjavi, tudi če do takrat, ko so izpolnjeni pogoji za izvršitev tega plačila, določeni v ZIZ ali zakonu, ki ureja davčni postopek, še ni prejel sklepa izvršilnega sodišča ali davčnega organa o prekinitvi postopka izvršbe po prvem odstavku 132. člena tega zakona.

(5) Prepoved iz četrtega odstavka tega člena ne velja za plačila, katerih izvršitve takrat, ko je izvajalec plačilnega prometa prejel obvestilo upravitelja o začetku postopka prisilne poravnave, po pravilih, določenih z zakonom, ki ureja plačilne storitve ni več mogoče preklicati.

(6) Prepoved iz četrtega odstavka tega člena velja, dokler izvajalec plačilnega prometa ne prejme sklepa izvršilnega sodišča ali davčnega organa o nadaljevanju postopka izvršbe iz 216. člena.

159. člen

(ureditev plačil v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

(1) Če insolventni dolžnik ne more razpolagati z dobroimetjem na svojem transakcijskem računu po pravilih, določenih z zakonom, ki ureja plačilne storitve in zaradi tega ne more založiti predujma v skladu s tretjim odstavkom 153. člena tega zakona, sodišče na predlog insolventnega dolžnika izvajalcu plačilnega prometa s sklepom naloži, da izvrši nalog insolventnega dolžnika za plačilo predujma.

(2) Ne glede na pravila, določena z zakonom, ki ureja plačilne storitve, mora izvajalec plačilnega prometa izvršiti nalog insolventnega dolžnika v skladu s sklepom sodišča iz prvega odstavka tega člena.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za druga plačila v breme transakcijskega računa insolventnega dolžnika, če so ta plačila nujna za njegovo redno poslovanje v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona.

Pododdelek 4.3.2: Pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave za terjatve upnikov

160. člen

(terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave, določene v pododdelku 4.3.2 tega zakona, nastanejo za vse terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, ki so nastale

do začetka postopka prisilne poravnave, če ni v drugem odstavku tega člena ali v pododdelku 4.3.3 tega zakona drugače določeno.

(2) Začetek postopka prisilne poravnave ne učinkuje za zavarovane in prednostne terjatve ter izločitvene pravice.

161. člen

(pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

(1) Nedenarna terjatev upnika do insolventnega dolžnika se z začetkom postopka prisilne poravnave pretvori v denarno terjatev po tržni vrednosti ob začetku postopka prisilne poravnave.

(2) Tržna vrednost nedenarne terjatve, pretvorjene po prvem odstavku tega člena, se določi po cenah na trgu za premoženje, ki je predmet nedenarne dajatve, ali za storitve.

162. člen

(pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

Denarne in nedenarne terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, katerih predmet so občasne dajatve, se z začetkom postopka prisilne poravnave pretvorijo v enkratne denarne terjatve.

163. člen

(pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

Denarne terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, ki so izražene v tuji valuti, se z začetkom postopka prisilne poravnave pretvorijo v terjatve, izražene v eurih, po tečaju, ki ga objavlja ali določa in objavlja Banka Slovenije in ki velja na dan začetka postopka prisilne poravnave.

164. člen

(pobot terjatev ob začetku postopka prisilne poravnave)

(1) Če ob začetku postopka prisilne poravnave hkrati obstajata terjatev posameznega upnika do insolventnega dolžnika in nasprotna terjatev insolventnega dolžnika do tega upnika, terjatvi z začetkom postopka prisilne poravnave veljata za pobotani.

(2) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za nedenarne terjatve in terjatve, ki ob začetku postopka prisilne poravnave še niso zapadle.

(3) Za terjatve upnikov in nasprotne terjatve insolventnega dolžnika, ki so predmet pobota po drugem odstavku tega člena, se smiselno uporabljajo 161. do 163. člen tega zakona.

164.a člen

(posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

(1) Niti začetek postopka prisilne poravnave niti potrjena prisilna poravnava ne učinkujeta za dogovor o izravnavi in za kvalificirano finančno pogodbo, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi.

(2) Za medsebojne terjatve upnika in insolventnega dolžnika na podlagi kvalificirane finančne pogodbe, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi, ne nastanejo pravne posledice, določene v 161. do 164. členu tega zakona.

(3) Za kvalificirano finančno pogodbo, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi, se ne uporabljajo pravila iz pododdelka 4.3.3. tega zakona.

(4) Če po izravnavi medsebojnih pravic in obveznosti v skladu s pravili, določenimi v dogovoru o izravnavi, nastane neto denarna terjatev druge pogodbene stranke do insolventnega dolžnika, za to terjatev učinkuje potrjena prisilna poravnava.

Pododdelek 4.3.3: Posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe

165. člen

(izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Za medsebojne terjatve upnikov in insolventnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe z začetkom postopka prisilne poravnave ne nastanejo pravne posledice iz pododdelka 4.3.2 tega zakona.

(2) Niti začetek postopka prisilne poravnave niti potrjena prisilna poravnava ne učinkujeta za terjatev upnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, razen če insolventni dolžnik uresniči odstopno pravico v skladu s 166. členom tega zakona.

166. člen

(pravica insolventnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Z začetkom postopka prisilne poravnave pridobi insolventni dolžnik pravico odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe.

(2) Insolventni dolžnik lahko odstopno pravico iz prvega odstavka tega člena uresniči v enem mesecu od začetka postopka prisilne poravnave, če za njeno uresničitev dobi soglasje sodišča.

(3) Izjava o uresničitvi odstopne pravice, dana po poteku obdobja iz drugega odstavka tega člena, nima pravnega učinka.

(4) Sodišče da soglasje k uresničitvi odstopne pravice, če je njena uresničitev potrebna za izvedbo finančnega prestrukturiranja v skladu z načrtom finančnega prestrukturiranja.

(5) Izjava o uresničitvi odstopne pravice začne učinkovati, ko postane sklep, s katerim je sodišče dalo soglasje k uresničitvi odstopne pravice, pravnomočen.

(6) Če sodišče zavrne zahtevo insolventnega dolžnika za soglasje k uresničitvi odstopne pravice ali če do poteka obdobja iz drugega odstavka tega člena ne odloči o soglasju, izjava o uresničitvi odstopne pravice nima pravnega učinka.

167. člen

(pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Če insolventni dolžnik uresniči odstopno pravico v skladu s 166. členom tega zakona, se pogodba razveže z dnem, ko postane sklep, s katerim je sodišče dalo soglasje k uresničitvi odstopne pravice, pravnomočen.

(2) Če sta insolventni dolžnik in druga pogodbena stranka svoje obveznosti na podlagi razvezane pogodbe delno že izpolnili, se njuna medsebojna zahtevka za vračilo delne izpolnitve pobotata.

(3) Za pobot iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja 164. člen tega zakona.

(4) Če zahtevek druge pogodbene stranke za vračilo delne izpolnitve zaradi pobota po drugem odstavku tega člena ne preneha v celoti, za terjatev druge pogodbene stranke za plačilo te razlike potrjena prisilna poravnava ne učinkuje.

(5) Uresničitev odstopne pravice v skladu s 166. členom tega zakona ne posega v pravico druge pogodbene stranke od insolventnega dolžnika zahtevati povrnitev škode, ki jo je imela zaradi razveze pogodbe zaradi uresničitve odstopne pravice.

(6) Za terjatev druge pogodbene stranke za povrnitev škode iz petega odstavka tega člena učinkuje potrjena prisilna poravnava.

Oddelek 4.4: Glavni postopek prisilne poravnave

Pododdelek 4.4.1: Razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika

168. člen

(redna poročila insolventnega dolžnika)

(1) Insolventni dolžnik mora za vsak koledarski mesec sestaviti poročilo o svojem poslovanju med postopkom prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: redno poročilo insolventnega dolžnika).

(2) Insolventni dolžnik mora poročilu iz prvega odstavka tega člena priložiti mesečno bilanco stanja, izkaz poslovnega izida in izkaz denarnih tokov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora insolventni dolžnik prvo poročilo sestaviti za obdobje od bilančnega presečnega dne bilance stanja iz prve alineje 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona do zadnjega dne meseca, v katerem je bil začet postopek prisilne poravnave.

(4) Insolventni dolžnik mora svoje redno poročilo predložiti sodišču in upravitelju v 15 dneh po koncu obdobja, na katero se nanaša.

169. člen

(druga pravila o poročilih insolventnega dolžnika)

(1) Za poročila insolventnega dolžnika se smiselno uporabljata 89. in 100. člen tega zakona.

(2) Pri smiselni uporabi določb iz prvega odstavka tega člena se namesto pojma » upravitelj« uporablja pojem »insolventni dolžnik«.

(3) Insolventni dolžnik se mora udeležiti seje, na kateri upniški odbor obravnava njegovo poročilo.

170. člen

(mnenje upravitelja o poročilih insolventnega dolžnika)

(1) Upravitelj mora o poročilu insolventnega dolžnika dati svoje mnenje.

(2) Mnenje iz prvega odstavka tega člena mora upravitelj dati:

1. o rednem poročilu insolventnega dolžnika v treh delovnih dneh po prejemu poročila,

2. o izrednem poročilu insolventnega dolžnika na seji upniškega odbora, ki obravnava to poročilo.

171. člen

(nadzor upravitelja)

(1) Upravitelj mora nadzorovati poslovanje insolventnega dolžnika in izpolnjevanje njegovih obveznosti, določenih v 4. poglavju tega zakona.

(2) Insolventni dolžnik mora upravitelju dati vse informacije, potrebne za nadzor po prvem odstavku tega člena, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije.

(3) Če upravitelj pri nadzoru po prvem odstavku tega člena ugotovi, da obstaja razlog iz 172. člena tega zakona, mora vložiti ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave.

Pododdelek 4.4.2: Ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave

172. člen

(razlogi za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

Vsak upnik ali upravitelj lahko vloži ugovor, da ni pogojev za vodenje postopka prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave):

1. če dolžnik ni insolventen ter lahko v celoti in pravočasno izpolni vse svoje obveznosti,

2. če lahko insolventni dolžnik svoje obveznosti izpolni v večjem deležu ali krajših rokih, kot jih ponuja s predlogom prisilne poravnave,

3. če je stopnja verjetnosti, da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, nižja od 50 odstotkov,

4. če je stopnja verjetnosti, da bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek, nižja od 50 odstotkov ali

5. če insolventni dolžnik ravna v nasprotju s 151. členom, 151.a členom ali pododdelkom 4.4.1 tega zakona ali če za več kot 15 dni zamudi s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem.

173. člen

(roki za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

(1) Ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave je treba vložiti v treh mesecih po objavi oklica o začetku postopka prisilne poravnave, če ni v drugem odstavku tega člena ali drugem odstavku 174. člena tega zakona drugače določeno.

(2) Če se z ugovorom uveljavlja razlog iz 5. točke 172. člena tega zakona, je ugovor treba vložiti do poteka osmih dni po objavi oklica za oddajo glasov o prisilni poravnavi.

174. člen

(posebna pravila, če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če dolžnik v skladu s pododdelkom 4.4.3 tega zakona spremeni načrt finančnega prestrukturiranja.

(2) Ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, s katerim se uveljavlja razlog iz 2., 3. ali 4. točke 172. člena tega zakona v zvezi s spremenjenim načrtom finančnega prestrukturiranja, je treba vložiti v 15 dneh po objavi spremembe načrta finančnega prestrukturiranja.

(3) Če je bil pred objavo spremembe načrta finančnega prestrukturiranja vložen ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, s katerim se uveljavlja razlog iz 2., 3. ali 4. točke 172. člena tega zakona, mora vlagatelj ugovora v 15 dneh po objavi spremembe načrta finančnega prestrukturiranja izjaviti, da vztraja pri ugovoru, sicer velja, da je ugovor umaknil.

175. člen

(postopek z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave)

(1) Če je ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave vložen po poteku roka iz 173. ali 174. člena tega zakona, ga sodišče zavrže.

(2) Če je ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave vložen pravočasno, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave:

1. objaviti ugovor in listine, ki so mu predložene,

2. ugovor s prilogami vročiti insolventnemu dolžniku in ga opozoriti na pravne posledice iz drugega odstavka 176. člena tega zakona ter

3. ugovor s prilogami vročiti upravitelju, če ni vlagatelj ugovora.

176. člen

(izjava insolventnega dolžnika o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

(1) Insolventni dolžnik se lahko v osmih dneh po prejemu izreče o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave.

(2) Če insolventni dolžnik v osmih dneh po prejemu ugovora ne vloži izjave iz prvega odstavka tega člena, velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da obstaja razlog iz 172. člena tega zakona, ki se uveljavlja z ugovorom.

(3) Po poteku roka za izjavo iz prvega odstavka tega člena insolventni dolžnik ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

177. člen

(narok za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave)

(1) Če insolventni dolžnik v roku iz prvega odstavka 176. člena tega zakona ne vloži izjave o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave, sodišče odloči o ugovoru zunaj naroka.

(2) Če insolventni dolžnik v roku iz prvega odstavka 176. člena tega zakona vloži izjavo o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu izjave razpisati in objaviti oklic naroka za obravnavo ugovora za dan, ki ne sme biti poznejši od enega meseca po vložitvi izjave in ne zgodnejši od 15 dni po objavi oklica o naroku.

(3) Če se vlagatelj ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave, velja, da je umaknil ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave.

(4) Če se dolžnik ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave, sodišče opravi narok v njegovi odsotnosti.

(5) Na naroku za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave sodišče izvede dokaze o razlogu, ki se uveljavlja z ugovorom, in odloči o ugovoru na podlagi izida dokazovanja.

178. člen

(rok za odločitev o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

(1) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o pravočasnem ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave, v osmih dneh.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če insolventni dolžnik v roku iz prvega odstavka 176. člena tega zakona ne vloži izjave o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave: od poteka roka za izjavo,

2. če insolventni dolžnik v roku iz prvega odstavka 176. člena tega zakona vloži izjavo o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave: od konca naroka.

179. člen

(odločanje o ugovoru)

(1) Če se z ugovorom uveljavlja razlog iz 1. točke 172. člena tega zakona in sodišče presodi, da ta razlog obstaja, zavrne dolžnikov predlog za prisilno poravnavo.

(2) Dolžnik dve leti po izdaji sklepa iz prvega odstavka tega člena ne sme vložiti novega predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

(3) Če se z ugovorom uveljavlja razlog iz 2., 3., 4. ali 5. točke 172. člena tega zakona in sodišče presodi, da ta razlog obstaja, ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

(4) Če sodišče presodi, da razlog, ki se uveljavlja z ugovorom, ne obstaja, zavrne ugovor.

Pododdelek 4.4.3: Sprememba načrta finančnega prestrukturiranja

180. člen

(vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Po začetku postopka prisilne poravnave lahko insolventni dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja samo tako, da:

1. upnikom ponudi ugodnejše pogoje za plačilo njihovih terjatev, kot jih je ponudil s predlogom prisilne poravnave, vključenim v prejšnji načrt finančnega prestrukturiranja,

2. pri alternativni ponudbi iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbi iz drugega odstavka 144. člena upnikom ponudi višje število delnic ali nominalni znesek osnovnega vložka, kot ga je ponudil s predlogom prisilne poravnave, vključenim v prejšnji načrt finančnega prestrukturiranja, ali

3. upnikom da alternativno ponudbo iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbo iz drugega odstavka 144. člena tega zakona glede zavarovanih terjatev, če take ponudbe ni dal s predlogom prisilne poravnave, vključenim v prejšnji načrt finančnega prestrukturiranja.

(2) Sprememba načrta finančnega prestrukturiranja mora biti oblikovana kot čistopis spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja.

(3) Čistopis spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. povzetek z opisom vsebine sprememb načrta finančnega prestrukturiranja,

2. sestavine iz 2. do 5. točke 145. člena tega zakona.

181. člen

(poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Čistopis spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja mora pregledati pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja in o pregledu sestaviti svoje poročilo.

(2) Za poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja se smiselno uporabljajo 1. in 2. točka, druga in tretja alineja 3. točke ter 4. točka drugega odstavka, tretji odstavek, 2. točka četrtega odstavka in 2. točka petega odstavka 146. člena tega zakona.

(3) Če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja po 1. točki prvega odstavka 180. člena tega zakona, mora poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja vsebovati tudi pritrdilno ali odklonilno mnenje pooblaščenega ocenjevalca o tem, ali so pogoji za plačilo terjatev, ki jih dolžnik ponuja upnikom s spremenjenim načrtom finančnega prestrukturiranja, ugodnejši.

182. člen

(zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja je potrebno dovoljenje sodišča.

(2) Zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja mora biti vložena v treh mesecih od začetka postopka prisilne poravnave.

(3) Zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja je treba priložiti:

1. čistopis spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja,

2. poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij o spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja, v katerem je pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja dal pritrdilno mnenje, in

3. v primeru iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 180. člena tega zakona:

– zapisnik skupščine insolventnega dolžnika, na kateri je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, in

– poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic z vsebino iz 193. člena tega zakona.

(4) Sodišče na zahtevo insolventnega dolžnika, vloženo pred potekom roka iz drugega odstavka tega člena, podaljša rok za vložitev zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja za dva meseca, če s podaljšanjem roka soglaša upniški odbor.

(5) Dodatni dvomesečni rok iz četrtega odstavka tega člena teče od poteka roka iz drugega odstavka tega člena.

(6) Roka za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja, ki je bil podaljšan po četrtem odstavku tega člena, ni dovoljeno znova podaljšati.

183. člen

(sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Če zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja niso priložene priloge iz tretjega odstavka 182. člena tega zakona ali če vsebina teh prilog ni v skladu s tretjim odstavkom 180. člena in 181. členom tega zakona in v primeru iz 3. točke 182. člena tega zakona tudi s 191. in 193. členom tega zakona (v nadaljnjem besedilu: nepopolna zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja), sodišče predlagatelju s sklepom o dopolnitvi naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi ustrezno dopolni nepopolno zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja.

(2) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja.

(3) Roka za dopolnitev nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

184. člen

(odločanje o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Sodišče odloči o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja zunaj naroka.

(2) Sodišče izda sklep, s katerim dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja:

1. če je bila zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja vložena v roku iz drugega odstavka 182. člena tega zakona,

2. če je vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja v skladu s prvim odstavkom 180. člena tega zakona,

3. če so zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja priložene priloge iz tretjega odstavka 182. člena tega zakona in

4. če je vsebina teh prilog v skladu s tretjim odstavkom 180. člena in 181. členom tega zakona in v primeru iz 3. točke 182. člena tega zakona tudi s 191. in 193. členom tega zakona.

(3) Sodišče zavrže zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja:

1. če je zahteva vložena po poteku roka iz drugega odstavka 182. člena tega zakona ali

2. če predlagatelj v roku iz prvega odstavka 183. člena tega zakona zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja ne dopolni tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi.

(4) Sodišče zavrne zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, če je vsebina te spremembe v nasprotju s prvim odstavkom 180. člena tega zakona.

(5) Sodišče mora odločiti o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja v osmih dneh.

(6) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 183. člena tega zakona,

2. v drugih primerih: od prejema zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja.

185. člen

(objava spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

Če sodišče dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja, mora naslednji delovni dan po izdaji sklepa o dovolitvi spremembe načrta finančnega prestrukturiranja objaviti ta sklep in listine iz tretjega odstavka 182. člena tega zakona.

185.a člen

(izpolnitev dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij dal mnenje s pridržkom iz petega odstavka 146. člena tega zakona.

(2) Dolžnik mora v treh mesecih po začetku postopka prisilne poravnave predložiti poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje iz drugega odstavka 145. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev).

(3) Poročilu o izpolnitvi dodatnih pogojev je treba priložiti:

1. pogodbe, sklenjene z imetniki zavarovanih terjatev, s katerimi ti soglašajo z ustreznim prestrukturiranjem njihovih terjatev in na katerih je overjen njihov podpis,

2. dodatno poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij o presoji učinkov teh pogodb za uspešno finančno prestrukturiranje dolžnika, s katerim je pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij dal pritrdilno mnenje iz četrtega odstavka 146. člena tega zakona.

(4) Za podaljšanje roka iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo četrti do šesti odstavek 182. člena tega zakona.

(5) Za postopek z nepopolnim ali prepoznim poročilom o izpolnitvi dodatnih pogojev se smiselno uporabljajo 183. člen ter tretji, peti in šesti odstavek 184. člena tega zakona.

(6) Sodišče izda sklep o ugotovitvi, da so izpolnjeni dodatni pogoji za uspešno finančno prestrukturiranje:

1. če je bilo poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev vloženo v roku iz drugega odstavka tega člena, in

2. če so mu priložene listine iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Sodišče izda sklep, s katerim ustavi postopek prisilne poravnave in začne stečajni postopek:

1. če dolžnik do poteka roka iz drugega odstavka tega člena ne predloži poročila o izpolnitvi dodatnih pogojev ali

2. če v roku iz prvega odstavka 183. člena tega zakona v zvezi s petim odstavkom tega člena ne dopolni nepopolnega poročila o izpolnitvi dodatnih pogojev, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi.

Pododdelek 4.4.4: Posebna pravila o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja

186. člen

(uporaba pododdelka 4.4.4)

(1) Sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja je:

1. povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, in

2. poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala, če se v skladu s 199.d členom tega zakona izvede hkrati s povečanjem osnovnega kapitala iz 1. točke tega odstavka.

(2) Pododdelek 4.4.4 tega zakona se uporablja za spremembo osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja, če:

1. je bil nad insolventnim dolžnikom, ki je organiziran kot delniška družba, začet postopek prisilne poravnave in

2. insolventni dolžnik da ali namerava dati alternativno ponudbo iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbo iz drugega odstavka 144. člena tega zakona.

(3) Če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki, se za postopek te spremembe osnovnega kapitala smiselno uporabljajo:

1. tretji odstavek 191. člena, prvi do tretji odstavek 192. člena, 193. člen, 194. člen, 1. do 3. točka prvega odstavka 195. člena, prvi odstavek in 1. točka drugega odstavka 196. člena, 197. člen, drugi odstavek 198. člena, 199. člen ter četrti, peti, šesti, sedmi in osmi odstavek 199.a člena tega zakona,

2. če je upravičenec do vpisa upnik, tudi: šesti odstavek 195. člena in 2. točka drugega odstavka 196. člena tega zakona.

187. člen

(smiselna uporaba pododdelka za družbo z omejeno odgovornostjo)

(1) Pravila pododdelka 4.4.4 tega zakona o insolventnem dolžniku, ki je organiziran kot delniška družba, se smiselno uporabljajo tudi za insolventnega dolžnika, ki je organiziran kot družba z omejeno odgovornostjo.

(2) Pri smiselni uporabi pravil iz prvega odstavka tega člena se namesto:

1. pojmov »število delnic« in »nominalni ali pripadajoči znesek delnice« uporablja pojem » nominalni znesek osnovnega vložka«,

2. pojma »statut« uporablja pojem »družbena pogodba«.

188. člen

(uporaba pravil ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala)

(1) Za spremembo osnovnega kapitala insolventnega dolžnika zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja se uporabljajo pravila ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo, če ni v pododdelku 4.4.4 tega zakona drugače določeno.

(2) Za povečanje osnovnega kapitala insolventnega dolžnika zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja se ne uporablja 334. člen ZGD-1.

189. člen

(sklic skupščine)

Ne glede na prvi odstavek 297. člena ZGD-1 je treba skupščino, ki bo odločala o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja, sklicati vsaj 15 dni pred dnem zasedanja skupščine.

190. člen

(terjatev upnikov, ki so lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

(1) Predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja je lahko vsaka navadna terjatev upnika do insolventnega dolžnika, ki je vključena v seznam iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ne glede na to, ali je bila prijavljena v postopku prisilne poravnave.

(2) Če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev, je lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja tudi vsaka podrejena terjatev upnika do insolventnega dolžnika, ki je vključena v seznam iz 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ne glede na to, ali je bila prijavljena v postopku prisilne poravnave.

(3) Če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, je lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja tudi vsaka zavarovana terjatev upnika do insolventnega dolžnika, ki je vključena v seznam iz 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ne glede na to, ali je bila prijavljena v postopku prisilne poravnave.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena kot stvarni vložek ni dovoljeno prenesti terjatve upnika, ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika:

1. položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1, razen če ima položaj nadrejene družbe, ali

2. položaj ožje povezane osebe.

191. člen

(sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

(1) Sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja mora vsebovati odločitev:

1. da se osnovni kapital poveča z novimi stvarnimi vložki,

2. da so predmet stvarnih vložkov:

– navadne terjatve upnikov, navedene v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev: tudi podrejene terjatve upnikov, navedene v seznamu iz 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev: tudi zavarovane terjatve upnikov, navedene v seznamu iz 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

3. o vsebini pravic iz delnic, ki bodo izdane zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala (v nadaljnjem besedilu: nove delnice),

4. o pripadajočem znesku novih delnic in emisijski ceni novih delnic, izraženi kot denarni znesek terjatve za eno novo delnico,

5. da se zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala izda število novih delnic, ki je enako številu delnic, ki jih bodo upniki vpisali in vplačali s prenosom svojih terjatev iz 2. točke tega odstavka na dolžnika,

6. da se osnovni kapital poveča za znesek, ki je enak številu novih delnic iz 5. točke tega odstavka, pomnoženemu z nominalnim ali pripadajočim zneskom teh delnic,

7. o najnižjem skupnem znesku navadnih oziroma zavarovanih terjatev iz 3. točke sedmega odstavka 144. člena tega zakona, ki jih morajo upniki prenesti na dolžnika kot stvarni vložek, da bi bilo mogoče uspešno uresničiti dolžnikovo finančno prestrukturiranje,

8. da sklep učinkuje pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(2) Če v primeru iz 1. točke drugega odstavka 199.d člena tega zakona s poenostavljenim zmanjšanjem osnovnega kapitala ni mogoče pokriti celotne nepokrite izgube, in če te izgube tudi ni mogoče pokriti v breme morebitnih podrejenih terjatev (v nadaljnjem besedilu: preostala nepokrita izguba), mora biti emisijska cena za stvarni vložek, katerega predmet je navadna terjatev, najmanj enaka znesku, ki se izračuna tako:

1. od vsote vseh navadnih terjatev, navedenih v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, se odšteje preostala nepokrita izguba,

2. vsota vseh navadnih terjatev, navedenih v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, se deli z razliko iz 1. točke tega odstavka,

3. izid iz 2. točke tega odstavka se pomnoži s pripadajočim zneskom nove delnice.

(3) V primeru iz drugega odstavka 199.d člena tega zakona mora sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi odločitev o hkratnem poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala.

192. člen

(rok za sprejetje sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je alternativna ponudba iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudba iz drugega odstavka 144. člena tega zakona vključena v načrt finančnega prestrukturiranja, na podlagi katerega je sodišče izdalo sklep o začetku postopka prisilne poravnave.

(2) Skupščina insolventnega dolžnika mora sprejeti sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v načrtu finančnega prestrukturiranja, v treh mesecih po začetku postopka prisilne poravnave.

(3) Insolventni dolžnik mora v treh delovnih dneh po sprejetju sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja sodišče obvestiti o sprejetju tega sklepa in obvestilu priložiti:

1. odpravek notarskega zapisnika skupščine, na kateri je bil sprejet ta sklep, in

2. poziv upnikom za vpis in vplačilo delnic z vsebino iz 193. člena tega zakona.

(4) Sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka:

1. če:

– skupščina insolventnega dolžnika v roku iz drugega odstavka tega člena ne sprejme sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, ali

– insolventni dolžnik v treh delovnih dneh po sprejetju sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja sodišču ne predloži listin iz tretjega odstavka tega člena in

2. če:

– niti upniški odbor v roku iz 2. točke četrtega odstavka 199.b člena tega zakona ne sprejme sklepa o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona,

– niti ločitveni upniki v roku iz prvega stavka petega odstavka 199.b člena tega zakona ne sprejmejo sklepa o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz petega odstavka 199.b člena tega zakona.

(5) Sodišče mora v treh delovnih dneh po nastanku okoliščin iz 1. točke četrtega odstavka tega člena o teh okoliščinah obvestiti upniški odbor.

193. člen

(poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

(1) Poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic mora vključevati:

1. vsebino sklepa skupščine insolventnega dolžnika o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja,

2. vsebino izjave upnika o vpisu in vplačilu novih delnic s prenosom svoje terjatve na insolventnega dolžnika s sestavinami, določenimi v 195. členu tega zakona,

3. rok za vpis in vplačilo novih delnic v skladu z drugim odstavkom tega člena,

4. opozorilo upnikom, da morajo do poteka roka za vpis in vplačilo novih delnic izjavo o vpisu in vplačilu novih delnic v dveh izvodih namesto insolventnemu dolžniku predložiti sodišču s podatki o naslovu sodišča, na katero je treba poslati izjavo.

(2) Rok za vpis in vplačilo novih delnic je en mesec od objave poziva po 194. členu tega zakona.

(3) Poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic ne velja za ponudbo teh delnic javnosti po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

194. člen

(objava poziva upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

Sodišče mora objaviti poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic:

1. če je poziv priložen zahtevi za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja: v roku iz 185. člena tega zakona,

2. če je poziv priložen obvestilu iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona: v treh delovnih dneh po prejemu tega obvestila.

195. člen

(izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

(1) Izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upniku,

2. sodišče in opravilno številko zadeve, pod katero sodišče vodi postopek prisilne poravnave,

3. identifikacijske podatke o dolžniku,

4. upnikovo izjavo, da na insolventnega dolžnika prenaša svoje terjatve, in s tem vpisuje in vplačuje nove delnice v skladu s sklepom insolventnega dolžnika o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena,

5. skupni znesek terjatev, ki so predmet izjave iz 4. točke tega odstavka,

6. podatek o tem, ali so terjatve, ki so predmet izjave iz 4. točke tega odstavka, navadne, zavarovane ali podrejene, in

7. če je upnik svojo terjatev prijavil v postopku prisilne poravnave: tudi upnikovo izjavo, da glasuje za prisilno poravnavo.

(2) Če so predmet stvarnega vložka upnika poleg njegovih navadnih terjatev tudi zavarovane ali podrejene terjatve, mora za vsako vrsto teh terjatev dati posebno izjavo o vpisu in vplačilu novih delnic.

(3) Upnikova izjava, ki ni v skladu s prvim odstavkom tega člena, nima pravnega učinka vpisa in vplačila novih delnic.

(4) Če je predmet stvarnega vložka upnika terjatev, ki je zavarovana s hipoteko, mora biti njegovi izjavi o vpisu in vplačilu novih delnic priloženo notarsko overjeno zemljiškoknjižno dovolilo za izbris te hipoteke, sicer izjava nima pravnega učinka.

(5) Četrti odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi, če je terjatev zavarovana z zastavno pravico, vpisano v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(6) Če je upnik vpisal in vplačal nove delnice v skladu s prvim do petim odstavkom tega člena:

1. mu ni treba oddati posebne glasovnice o glasovanju za prisilno poravnavo,

2. svoje izjave iz 7. točke prvega odstavka tega člena ne more preklicati in njegova glasovnica, s katero glasuje proti prisilni poravnavi, nima pravnega učinka.

196. člen

(postopek z izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

(1) Upnik mora do poteka roka iz drugega odstavka 193. člena tega zakona izjavo o vpisu in vplačilu novih delnic v dveh izvodih predložiti sodišču.

(2) Velja, da je upnik s predložitvijo izjave o vpisu in vplačilu novih delnic po prvem odstavku tega člena:

1. to izjavo dal insolventnemu dolžniku in

2. oddal glasovnico o glasovanju za prisilno poravnavo, razen če upnik terjatve, ki je predmet te izjave, ni pravočasno prijavil v postopku prisilne poravnave.

197. člen

(poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic)

(1) Upravitelj mora sodišču in insolventnemu dolžniku predložiti poročilo o vpisu in vplačilu novih delnic (v nadaljnjem besedilu: poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic) hkrati s svojim poročilom o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave iz 206. člena tega zakona.

(2) Poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic mora vsebovati:

1. za vsakega upnika, ki je vpisal in vplačal delnice:

– identifikacijske podatke o upniku,

– skupni znesek navadnih ter morebitnih zavarovanih ali podrejenih terjatev, ki so predmet njegove izjave o vpisu in vplačilu delnic,

– število novih delnic, ki pripadajo upniku,

2. skupni znesek terjatev, ločeno za navadne ter morebitne zavarovane ali podrejene terjatve, ki so jih upniki prenesli na dolžnika z izjavami o vpisu in vplačilu novih delnic,

3. izjavo upravitelja, ali je postopek vpisa in vplačila novih delnic uspešen,

4. če je postopek vpisa in vplačila novih delnic uspešen:

– skupno število novih delnic, ki se izdajo zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala, in

– znesek povečanja osnovnega kapitala.

(3) Sodišče mora poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic objaviti v treh delovnih dneh po prejemu.

198. člen

(pravne posledice neuspešnega postopka vpisa in vplačila novih delnic)

(1) Postopek vpisa in vplačila novih delnic je neuspešen, če je skupni znesek navadnih ali zavarovanih terjatev, ki so jih upniki v roku iz drugega odstavka 193. člena tega zakona z izjavami o vpisu in vplačilu novih delnic prenesli kot stvarni vložek, nižji od skupnega zneska, ki je po prvi alineji 3. točke sedmega odstavka 144. člena tega zakona določen v načrtu finančnega prestrukturiranja.

(2) Če je postopek vpisa in vplačila novih delnic neuspešen, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu poročila upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic ustaviti postopek prisilne poravnave in izdati sklep o začetku stečajnega postopka.

199. člen

(vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register)

(1) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena, z dnem, v katerem postane sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave pravnomočen, velja, da:

1. so nove delnice vplačane,

2. je upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice, na insolventnega dolžnika prenesel tudi celoten znesek obresti od zneska terjatve, ki je predmet stvarnega vložka, ki so se natekle do pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave, tudi če niso bile vključene v znesek te terjatve, naveden v seznamu iz 3., 4. ali 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

3. če se zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube dotedanji osnovni kapital zmanjša na 0, so dotedanje delnice razveljavljene, in

4. je osnovni kapital spremenjen.

(2) Insolventni dolžnik mora vložiti predlog za vpis spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja in s tem povezane spremembe statuta v sodni register v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

(3) Predlogu za vpis iz drugega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. overjen prepis notarskega zapisnika zasedanja skupščine, na katerem je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja,

2. sklep o potrditvi prisilne poravnave s potrdilom o pravnomočnosti,

3. poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic.

(4) Če insolventni dolžnik v roku iz drugega odstavka tega člena ne vloži predloga za vpis spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja in s tem povezane spremembe statuta v sodni register, lahko tak predlog vloži vsak upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena izdela čistopis statuta družbe notar ob upoštevanju sprememb, ki izhajajo iz listin iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Insolventni dolžnik mora v 15 dneh po vpisu spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja in s tem povezane spremembe statuta v sodni register v skladu z ZNVP vložiti:

1. nalog za izdajo novih delnic zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala in

2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena tudi nalog za izbris razveljavljenih delnic.

(7) Če insolventni dolžnik v roku iz šestega odstavka tega člena ne vloži naloga v skladu z ZNVP, lahko tak nalog vloži vsak upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice.

199.a člen

(posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo tudi, če ni izpolnjen pogoj iz 2. točke drugega odstavka 186. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 333. člena ZGD-1 lahko v petih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi vložki sprejme:

1. poslovodstvo insolventnega dolžnika, če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki, ali

2. upniški odbor.

(3) Upniški odbor lahko sklep iz drugega odstavka tega člena sprejme tudi, če insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja ni predvidel povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki. Če sta sklep iz drugega odstavka tega člena sprejela tako poslovodstvo insolventnega dolžnika kot upniški odbor, se postopek povečanja osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati odločitev:

1. o emisijskem znesku, ki se vplača za eno delnico in ki je lahko nižji od emisijskega zneska, ki je predmet morebitnega alternativnega predloga prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže,

2. o tem, da ima pravico do vpisa in vplačila novih delnic (v nadaljnjem besedilu: upravičenec do vpisa delnic):

– vsak upnik čigar terjatve so vključene v seznama iz 3. in 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in

– vsaka oseba, ki ima na dan sprejetja sklepa položaj delničarja insolventnega dolžnika,

3. o številki fiduciarnega denarnega računa upravitelja, v dobro katerega je treba vplačati vpisane delnice,

4. najnižji skupni znesek povečanja osnovnega kapitala, da bi bil postopek vpisa in vplačila novih delnic uspešen, ki mora biti določen najmanj v obsegu, potrebnem za zagotovitev dolžnikove kratkoročne in dolgoročne plačilne sposobnosti ob upoštevanju preostalih ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja,

5. da se osnovni kapital poveča za znesek, ki je enak številu vpisanih in vplačanih novih delnic, pomnoženim z nominalnim ali pripadajočim zneskom teh delnic,

6. da sklep učinkuje pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(5) Sklep iz drugega odstavka tega člena lahko določa tudi, da so upravičenec do vpisa delnic poleg ali namesto oseb iz četrtega odstavka tega člena tudi druge osebe. Če sklep vsebuje odločitev iz prejšnjega stavka, mora v zvezi z vsako osebo iz prejšnjega stavka vsebovati tudi:

1. osebno ime in naslov ali firmo in sedež,

2. število delnic, ki jih ima pravico vpisati in vplačati.

(6) Ne glede na prvi odstavek 372. člena ZGD-1 mora poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor v primeru iz drugega odstavka 199.d člena tega zakona s sklepom iz drugega odstavka tega člena odločiti tudi o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala.

(7) Upravičenec do vpisa delnic vplača nove delnice tako, da do poteka roka za vpis in vplačilo novih delnic v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja nakaže denarni znesek v višini emisijskega zneska iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, pomnožen s številom vpisanih novih delnic. Vplačilo učinkuje kot vplačilo novih delnic insolventnemu dolžniku pod odložnim pogojem, da je prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(8) Postopek vpisa in vplačila novih delnic iz drugega odstavka tega člena je neuspešen, če v roku za vpis in vplačilo novih delnic upravičenci do vpisa delnic niso vpisali in vplačali najmanjšega števila delnic iz 4. točke četrtega odstavka tega člena.

(9) Za postopek spremembe osnovnega kapitala iz drugega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo:

1. prvi do tretji odstavek 192. člena, 193. člen, 194. člen, 1. do 3. točka prvega odstavka 195. člena, prvi odstavek in 1. točka drugega odstavka 196. člena, 197. člen, drugi odstavek 198. člen in 199. člen tega zakona,

2. če je upravičenec do vpisa upnik tudi: šesti odstavek 195. člena in 2. točka drugega odstavka 196. člena tega zakona.

(10) Pri smiselni uporabi pravil iz devetega odstavka tega člena se:

1. besedilo »skupščina insolventnega dolžnika« nadomesti z besedilom »poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor«,

2. beseda »upnik« nadomesti z besedo »upravičenec do vpisa delnic«,

3. besedilo »s prenosom svojih terjatev« nadomesti z besedilom »z vplačilom emisijskega zneska v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja«.

(11) Če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki in niti poslovodstvo insolventnega dolžnika niti upniški odbor v petih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave ne sprejme sklepa iz drugega odstavka tega člena ali v roku iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona sodišču ne predloži listin iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

(12) Upravitelj mora v treh delovnih dneh po dnevu, ko ga sodišče obvesti, da je pravnomočno odločeno o ustavitvi postopka prisilne poravnave, zavrnitvi predloga za prisilno poravnavo ali potrditvi prisilne poravnave:

1. če je bil postopek prisilne poravnave pravnomočno ustavljen ali predlog za prisilno poravnavo pravnomočno zavrnjen: vrniti vplačane zneske osebam, ki so vplačale nove delnice po sedmem odstavku tega člena,

2. če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena: insolventnemu dolžniku prenesti vplačila za nove delnice, ki jih je prejel po sedmem odstavku tega člena.

199.b člen

(posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo tudi, če ni izpolnjen pogoj iz 2. točke drugega odstavka 186. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 333. člena ZGD-1 lahko po začetku postopka prisilne poravnave sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, sprejme upniški odbor.

(3) S sklepom iz drugega odstavka tega člena mora biti dana tudi možnost kot stvarni vložek vložiti zavarovano terjatev po razmerju enota terjatve za eno delnico, ki je za 25 odstotkov ugodnejše od razmerja za navadne terjatve.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena mora upniški odbor sprejeti v petih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave.

(5) Če upniški odbor v roku iz četrtega odstavka tega člena ne sprejme sklepa iz drugega odstavka tega člena, lahko tak sklep sprejmejo ločitveni upniki v 15 dneh po poteku roka iz četrtega odstavka tega člena. Sklep iz prejšnjega stavka je sprejet, če zanj glasujejo ločitveni upniki, ki so skupaj imetniki priznanih ali verjetno izkazanih zavarovanih terjatev, katerih višina presega polovico vsote vseh priznanih ali verjetno izkazanih zavarovanih terjatev.

(6) Ne glede na prvi odstavek 372. člena ZGD-1 mora v primeru iz drugega odstavka 199.d člena tega zakona upniški odbor s sklepom iz drugega odstavka tega člena ali ločitveni upniki s sklepom iz petega odstavka tega člena odločiti tudi o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala.

(7) Za postopek spremembe osnovnega kapitala iz drugega, petega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 190. člen, 191. člen, tretji odstavek 192. člena in 193. do 199. člen tega zakona.

(8) Pri smiselni uporabi pravil iz sedmega odstavka tega člena se besedilo » insolventni dolžnik« ali »skupščina insolventnega dolžnika« nadomesti z besedilom »upniški odbor« oziroma »ločitveni upniki«.

(9) Če sta sklep iz drugega odstavka tega člena sprejela tako insolventni dolžnik kot upniški odbor oziroma ločitveni upniki, se postopek povečanja osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor oziroma ločitveni upniki.

199.c člen

(prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo:

1. če je insolventni dolžnik sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona ali z novimi stvarnimi vložki iz prvega odstavka 191. člena tega zakona, ali

2. če je poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona, ali

3. če je upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona, ali

4. če so ločitveni upniki sprejeli sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz petega odstavka 199.b člena tega zakona.

(2) Vsak upnik ali oseba iz petega odstavka 199.a člena tega zakona, ki je vpisala in vplačala nove delnice z novimi denarnimi vložki po 199.a členu tega zakona, ali upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice s prenosom svojih terjatev po 199.b členu tega zakona (v nadaljnjem besedilu: vplačnik novih delnic), lahko do poteka roka za vpis in vplačilo novih

delnic iz drugega odstavka 193. člena tega zakona zahteva, da ga sodišče pooblasti za vodenje poslov insolventnega dolžnika.

(3) Sodišče mora v 15 dneh po prejemu zahteve iz drugega odstavka tega člena izdati sklep, s katerim odloči, da se upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika prenese na vplačnika novih delnic.

(4) Če zahtevo iz drugega odstavka tega člena vloži več vplačnikov novih delnic in se ti sporazumejo o skupnem vodenju poslov, sodišče upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika prenese na vse vplačnike.

(5) Če zahtevo iz drugega odstavka tega člena vloži več vplačnikov novih delnic in se ti ne sporazumejo o skupnem vodenju poslov, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki pristane, da insolventnemu dolžniku odobri posojilo za financiranje tekočih poslov v času trajanja prisilne poravnave in se hkrati za primer, če bo nad insolventnim dolžnikom začet stečajni postopek, odpove pravici zahtevati povrnitev posojila po pravilih o stroških stečajnega postopka iz drugega odstavka 289. člena tega zakona.

(6) Če je na odobritev posojila pod pogoji iz petega odstavka tega člena pristalo več vplačnikov, ali če nihče med njimi ni pristal na odobritev takega posojila, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki je vplačal najvišji denarni vložek. Če nihče med njimi ni vplačal denarnega vložka, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki je kot stvarni vložek prenesel najvišji skupni znesek terjatev. Pri izračunu po prejšnjem stavku se nominalni znesek terjatve, ki je predmet stvarnega vložka, pomnoži s količnikom iz 1. točke drugega odstavka 201. člena tega zakona.

(7) Pritožbo proti sklepu iz tretjega odstavka tega člena lahko vloži samo vplačnik novih delnic, ki je vložil zahtevo iz drugega odstavka tega člena.

(8) Z izdajo sklepa iz tretjega odstavka tega člena, vplačnik, na katerega je sodišče preneslo upravičenje za vodenje, pridobi upravičenje odpoklicati ali razrešiti sedanje člane in imenovati nove člane poslovodstva in organa nadzora insolventnega dolžnika, ne da bi za to odločitev potreboval soglasje sodišča iz 1. točke prvega odstavka 151.a člena tega zakona.

(9) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena morata poslovodstvo in organ nadzora dolžnika v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave objaviti sklic skupščine, ki naj odloči o potrditvi mandata sedanjim ali odpoklicu sedanjih in imenovanju novih članov organov vodenja in nadzora družbe, o imenovanju katerih je pristojna odločati skupščina dolžnika, za dan, ki ne sme biti pozneje kot en mesec po objavi sklica skupščine. Ne glede na prvi odstavek 275. člena ZGD-1 je za sprejetje sklepa iz prejšnjega stavka potreba večina oddanih glasov delničarjev.

(10) Če poslovodstvo in organ nadzora dolžnika v roku iz devetega odstavka tega člena ne objavita sklica skupščine, lahko skupščino skliče vsak vplačnik novih delnic.

(11) Ne glede na drugi odstavek tega člena vplačnik novih delnic nima pravice zahtevati, da ga sodišče pooblasti za vodenje poslov insolventnega dolžnika, če ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe.

199.d člen

(posebna pravila za poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala)

(1) Pravila, določena v tem členu se uporabljajo:

1. če je insolventni dolžnik sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona ali z novimi stvarnimi vložki iz prvega odstavka 191. člena tega zakona ali

2. če je poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona ali

3. če je upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona ali

4. če so ločitveni upniki sprejeli sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz petega odstavka 199.b člena tega zakona.

(2) Sklep iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati tudi odločitev, da se hkrati s povečanjem osnovnega kapitala izvede poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala v naslednjih primerih:

1. če dolžnik v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona izkazuje preneseno čisto izgubo oziroma čisto izgubo poslovnega obdobja (v nadaljnjem besedilu: nepokrita izguba) in če morebitni preneseni čisti dobiček oziroma čisti dobiček poslovnega obdobja (v nadaljnjem besedilu: morebitni čisti dobiček) in rezerve, ki jih je po 64. členu ZGD-1 dovoljeno uporabiti za pokrivanje izgube, izkazane v teh izkazih (v nadaljnjem besedilu: razpoložljive rezerve), ne zadoščajo za pokritje celotne nepokrite izgube, oziroma

2. če je vrednost sredstev insolventnega dolžnika, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, večja od likvidacijske vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(3) Poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala iz drugega odstavka tega člena se izvede za naslednje zneske in na naslednji način:

1. v primeru iz 1. točke drugega odstavka tega člena:

– tako, da se nepokrita izguba pokrije v breme morebitnega čistega dobička in razpoložljivih rezerv ter do višine zneska teh sestavin kapitala in

– da se osnovni kapital zmanjša za pokrivanje nepokrite izgube za znesek, ki je enak preostalemu znesku te izgube, ki je ni mogoče pokriti po prvi alineji te točke, oziroma

2. v primeru iz 2. točke drugega odstavka tega člena:

– tako, da se osnovni kapital zmanjša za znesek, ki je enak razliki med vrednostjo sredstev insolventnega dolžnika, izkazano v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in likvidacijsko vrednostjo sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ter

– se znesek v višini te razlike prenese v kapitalske rezerve.

(4) Če se zaradi poenostavljenega zmanjšanja osnovnega kapitala iz tretjega odstavka tega člena dotedanji osnovni kapital zmanjša na 0, se poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala izvede z razveljavitvijo dotedanjih delnic, na katere je bil razdeljen ta osnovni kapital.

Pododdelek 4.4.5: Odločanje o prisilni poravnavi

200. člen

(odločanje upnikov o sprejetju prisilne poravnave)

(1) O sprejetju prisilne poravnave odločajo upniki z glasovanjem.

(2) Vsak upnik, katerega terjatev do insolventnega dolžnika je v postopku prisilne poravnave priznana ali verjetno izkazana, ima pravico glasovati o prisilni poravnavi, če ni v tretjem ali četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Upnik nima pravice glasovati o prisilni poravnavi glede:

1. zavarovane terjatve, razen če je to terjatev prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona, in

2. prednostne terjatve.

(4) Upnik nima pravice glasovati o prisilni poravnavi, če ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe.

(5) Ne glede na 1. točko tretjega odstavka tega člena ima upnik pravico glasovati o prisilni poravnavi glede zavarovane terjatve, če je z dolžnikom sklenil dogovor, po katerem se dospelost te terjatve odloži v skladu s potrebami izvedbe načrta finančnega prestrukturiranja dolžnika. Dogovor je lahko sklenjen pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena, in pod razveznim pogojem, ki se uresniči, če je potrjena prisilna poravnava pozneje razveljavljena.

(6) Upnik uveljavi glasovalno pravico glede terjatve iz petega odstavka tega člena tako, da glasovnici o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave priloži:

1. dogovor iz petega odstavka tega člena in

2. poročilo pooblaščenega ocenjevalca podjetij, s pozitivnim mnenjem, da je odložitev dospelosti zavarovane terjatve v skladu s potrebami izvedbe načrta finančnega prestrukturiranja.

201. člen

(izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

(1) Pri izračunu deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave se upošteva znesek vsake priznane ali verjetno izkazane terjatve upnika iz 73. člena tega zakona, pomnožen s količnikom za glasovanje o prisilni poravnavi (v nadaljnjem besedilu: ponderiran znesek terjatve).

(2) Količnik za glasovanje o prisilni poravnavi je:

1. pri terjatvi, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona:

– če je predmet prenosa zavarovana terjatev: 3,

– če je predmet prenosa navadna terjatev: 2,

– če je predmet prenosa podrejena terjatev: 0,25,

2. pri terjatvi, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona, če je upnik hkrati v postopku povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki iz 199.a člena tega zakona vpisal in vplačal nove delnice za skupno emisijsko ceno, ki je večja od 10 odstotkov zneska terjatve, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika:

– če je predmet prenosa zavarovana terjatev: 5,

– če je predmet prenosa navadna terjatev: 4,

3. pri zavarovani terjatvi iz petega odstavka 200. člena tega zakona: 0,75,

4. pri navadni terjatvi, povezani z odložnim pogojem: 0,5,

5. pri drugi navadni terjatvi, razen terjatvi iz 1., 2. in 4. točke tega odstavka: 1,

6. pri drugi podrejeni terjatvi, razen terjatvi iz 1. in 2. točke tega odstavka: 0,5.

(3) Osnova za izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave je vsota ponderiranih zneskov vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev upnikov v postopku prisilne poravnave.

(4) Pri izračunu deleža glasovalnih pravic glede nezavarovanega dela zavarovane terjatve iz petega odstavka 20. člena tega zakona se od zneska priznane ali verjetno izkazane terjatve iz 73. člena tega zakona odšteje vrednost zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

202. člen

(poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

Poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave, mora vsebovati:

1. poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave tako, da v enem mesecu po objavi poziva sodišču oddajo svoje glasovnice v dveh izvodih s podatki o naslovu sodišča, na katero je treba poslati glasovnice,

2. vsebino glasovnice s sestavinami, določenimi v 204. členu tega zakona,

3. rok za oddajo glasovnic o sprejetju prisilne poravnave,

4. opozorilo upnikom, da bo sodišče upoštevalo samo tiste glasovnice, ki jih bo prejelo v enem mesecu po objavi poziva.

203. člen

(objava poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

Sodišče mora objaviti poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave:

1. hkrati z objavo poziva za vpis in vplačilo novih delnic po 194. členu tega zakona v naslednjih primerih:

– če je skupščina insolventnega dolžnika v skladu z drugim odstavkom 192. člena tega zakona sprejela sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja ali

– če je poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona ali

– če je upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona,

2. če je dolžnik spremenil načrt finančnega prestrukturiranja in je odločitev sodišča o spremembi načrta finančnega prestrukturiranja postala pravnomočna po objavi sklepa o preizkusu terjatev: v treh delovnih dneh po pravnomočnosti sklepa, s katerim je sodišče odločilo o spremembi načrta finančnega prestrukturiranja,

3. v drugih primerih: hkrati z objavo sklepa o preizkusu terjatev po 2. točki četrtega odstavka 69. člena tega zakona.

204. člen

(glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

Glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upniku,

2. sodišče in opravilno številko zadeve, pod katero sodišče vodi postopek prisilne poravnave,

3. identifikacijske podatke o dolžniku,

4. upnikovo izjavo, ali glasuje za sprejetje prisilne poravnave ali proti njemu.

205. člen

(večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave)

Prisilna poravnava je sprejeta, če za njeno sprejetje glasujejo upniki, katerih skupni ponderirani zneski terjatev so najmanj enaki 6/10 zneska osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona.

206. člen

(poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave)

(1) Pri presoji izida glasovanja o sprejetju prisilne poravnave se upoštevajo glasovnice, ki jih je sodišče prejelo do poteka enega meseca od objave poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave.

(2) Če upnik do poteka roka iz prvega odstavka tega člena sodišču ne predloži svoje glasovnice, velja, da je glasoval proti sprejetju prisilne poravnave.

(3) Upravitelj mora v osmih dneh po poteku roka iz prvega odstavka tega člena sodišču predložiti poročilo o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave), če ni v 207. členu tega zakona drugače določeno.

(4) Poročilo o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave mora upravitelj pripraviti na podlagi podatkov o priznanih in verjetno izkazanih terjatvah, ki so vključeni v končni seznam preizkušenih terjatev.

(5) Poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave mora vsebovati:

1. za vsako priznano ali verjetno izkazano terjatev:

– podatke iz 1. do 4. točke četrtega odstavka 61. člena,

– količnik za glasovanje o prisilni poravnavi iz drugega odstavka 201. člena tega zakona,

– ponderirani znesek terjatve in

– podatek, ali je upnik glasoval za sprejetje prisilne poravnave ali proti njemu,

2. znesek osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona,

3. vsoto ponderiranih zneskov terjatev upnikov, ki so glasovali za sprejetje prisilne poravnave, in njihov delež v znesku osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona.

207. člen

(posebna pravila, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je bila proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba, o kateri do poteka roka iz prvega odstavka 206. člena še ni odločeno.

(2) Če se s pritožbo iz prvega odstavka tega člena sklep o preizkusu terjatev izpodbija glede terjatve, katere upoštevanje ali neupoštevanje bi lahko vplivalo na izid glasovanja o sprejetju prisilne poravnave, sodišče upravitelju naloži, da odloži izdelavo poročila o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave do odločitve o pritožbi.

(3) Sodišče mora upravitelja obvestiti o odločbi, s katero je sodišče druge stopnje odločilo o pritožbi iz prvega odstavka tega člena, naslednji delovni dan po njenem prejemu.

(4) Če sodišče druge stopnje zavrže ali zavrne pritožbo iz prvega odstavka tega člena, mora upravitelj pripraviti poročilo o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če sodišče druge stopnje spremeni sklep o preizkusu terjatev, mora upravitelj v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz tretjega odstavka tega člena:

1. popraviti končni seznam preizkušenih terjatev v skladu z odločitvijo sodišča druge stopnje in

2. na podlagi popravljenega seznama iz 1. točke tega odstavka pripraviti poročilo o izidu glasovanja.

(6) Če sodišče druge stopnje razveljavi sklep o preizkusu terjatev, mora sodišče z istim sklepom odločiti o preizkusu terjatev v delu, v katerem je bil prejšnji sklep o preizkusu terjatev razveljavljen, in o izidu glasovanja o prisilni poravnavi po 208. ali 209. členu tega zakona.

(7) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu sklepa sodišča druge stopnje iz šestega odstavka tega člena ponovno sprejeti sklep o preizkusu terjatev v delu, v katerem je bil prejšnji sklep o preizkusu terjatev razveljavljen, in o tem obvestiti upravitelja.

(8) Upravitelj mora v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz sedmega odstavka tega člena:

1. popraviti končni seznam preizkušenih terjatev v skladu z odločitvijo sodišča in

2. na podlagi popravljenega seznama iz 1. točke tega odstavka pripraviti poročilo o izidu glasovanja.

208. člen

(odločanje sodišča, če prisilna poravnava ni sprejeta)

(1) Če večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave, ni dosežena, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

(2) Sodišče mora sklep iz prvega odstavka tega člena izdati in objaviti naslednji delovni dan po prejemu poročila upravitelja o izidu prisilne poravnave.

209. člen

(sklep o potrditvi prisilne poravnave)

(1) Sodišče izda sklep, s katerim potrdi prisilno poravnavo (v nadaljnjem besedilu: sklep o potrditvi prisilne poravnave):

1. če je dosežena večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave,

2. če ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave ni bil vložen ali je bil zavržen ali zavrnjen,

3. če je predmet prisilne poravnave alternativna ponudba iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali iz drugega odstavka 144. člena tega zakona, če je bil postopek vpisa in vplačila novih delnic uspešen, in

4. če je pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij dal mnenje s pridržkom iz petega odstavka 146. člena tega zakona, tudi: če je izdalo sklep o ugotovitvi, da so izpolnjeni dodatni pogoji za uspešno finančno prestrukturiranje iz šestega odstavka 185.a člena tega zakona.

(2) Sodišče mora sklep o potrditvi prisilne poravnave izdati in objaviti v treh delovnih dneh po prejemu poročila upravitelja o izidu prisilne poravnave, če ni v tretjem do šestem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Če je proti sklepu, s katerim je sodišče zavrglo ali zavrnilo ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, vložena pritožba, o kateri do poteka roka iz drugega odstavka tega člena še ni odločeno, sodišče odloži izdajo sklepa o potrditvi prisilne poravnave do odločitve o tej pritožbi.

(4) Če sodišče druge stopnje zavrže ali zavrne pritožbo iz tretjega odstavka tega člena, mora sodišče izdati in objaviti sklep o potrditvi prisilne poravnave naslednji delovni dan po prejemu sklepa sodišča druge stopnje.

(5) Če sodišče druge stopnje spremeni sklep iz tretjega odstavka tega člena tako, da odloči po prvem ali tretjem odstavku 179. člena tega zakona, sodišče ne odloči o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave.

(6) Če je bil vložen ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, o katerem do poteka roka iz drugega odstavka tega člena sodišče še ni odločilo, glede na vsebino svoje odločitve o ugovoru:

1. če ugovor zavrže ali zavrne: z istim sklepom odloči o potrditvi prisilne poravnave,

2. če o ugovoru odloči po prvem ali tretjem odstavku 179. člena tega zakona: ne odloči o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave.

210. člen

(vsebina sklepa o potrditvi prisilne poravnave)

(1) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave:

1. odloči, da se potrdi prisilna poravnava,

2. ugotovi vsebino potrjene poravnave tako, da navede:

– delež plačila terjatev upnikov,

– roke za njihovo plačilo in

– obrestno mero, po kateri se obrestujejo terjatve upnikov v obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo,

3. odloči, katere terjatve so ugotovljene v postopku prisilne poravnave, in

4. naloži dolžniku, da mora upnikom plačati terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave, v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi.

(2) Če je v postopku prisilne poravnave druga oseba kot porok prevzela obveznost plačila dolžnikovih obveznosti v skladu s prisilno poravnavo, mora izrek sklepa o potrditvi prisilne poravnave vsebovati tudi:

1. identifikacijske podatke o poroku in

2. ugotovitev, da je porok solidarno z dolžnikom odgovoren za izpolnitev obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave.

(3) V izreku sklepa o potrditvi prisilne poravnave sodišče svoje odločitve iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede seznam terjatev, ugotovljenih v

postopku prisilne poravnave, iz drugega odstavka 211. člena tega zakona, ki je sestavni del izreka tega sklepa.

211. člen

(terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave)

(1) Terjatev je ugotovljena v postopku prisilne poravnave, če:

1. ima značilnosti navadne terjatve,

2. je priznana v tem postopku in

3. je upnik ni prenesel na dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona.

(2) Če je dosežena večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave, mora upravitelj pripraviti seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, in ga predložiti sodišču hkrati s svojim poročilom o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave.

(3) Seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, mora upravitelj pripraviti na podlagi:

1. končnega seznama preizkušenih terjatev in

2. če je predmet prisilne poravnave alternativna ponudba iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudba iz drugega odstavka 144. člena tega zakona: tudi svojega poročila o vpisu in vplačilu novih delnic.

(4) Seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, mora za vsako terjatev iz prvega odstavka tega člena vsebovati:

1. podatke iz 1. do 4. točke četrtega odstavka 61. člena tega zakona z vsebino iz končnega seznama preizkušenih terjatev in

2. zmanjšani znesek te terjatve, ki se izračuna tako, da se znesek terjatve iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona pomnoži z deležem plačila, določenim v potrjeni prisilni poravnavi.

(5) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za nezavarovani del zavarovane terjatve iz petega odstavka 20. člena tega zakona.

Oddelek 4.5: Pravni učinki potrjene prisilne poravnave

212. člen

(terjatve, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava)

(1) Potrjena prisilna poravnava učinkuje za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka prisilne poravnave, ne glede na to, ali je upnik to terjatev prijavil v postopku prisilne poravnave, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena ali v 213. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Pravila, določena v oddelku 4.5 tega zakona, se ne uporabljajo za terjatev, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona.

(3) V postopku prisilne poravnave nad podjetnikom se pravila, določena v oddelku 4.5 tega zakona, uporabljajo samo za terjatve upnikov do podjetnika, ki so nastale v zvezi z opravljanjem njegove dejavnosti.

(4) Terjatev, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, vključuje:

1. glavnico te terjatve po stanju ob začetku postopka prisilne poravnave,

2. obresti, ki so se natekle do začetka postopka prisilne poravnave, in

3. če je bilo o terjatvi odločeno s pravnomočno sodno odločbo ali odločbo drugega pristojnega državnega organa, tudi stroške postopka, v katerem je bila izdana ta odločba, in morebitne stroške postopka prisilne izvršitve te odločbe.

(5) Pravila, določena v oddelku 4.5 tega zakona o terjatvi, o kateri je bilo odločeno z odločbo drugega pristojnega državnega organa, se smiselno uporabljajo tudi za davčno terjatev, ki jo je dolžnik kot zavezanec za davek izračunal sam v obračunu davka.

(6) Za terjatev, povezano z odložnim pogojem, velja, da je nastala do začetka postopka prisilne poravnave in da zanjo učinkuje potrjena prisilna poravnava, če je do takrat nastal pravni temelj nastanka te terjatve, ne glede na to, ali se je do takrat že uresničil odložni pogoj.

213. člen

(terjatve, za katere ne učinkuje potrjena prisilna poravnava)

(1) Potrjena prisilna poravnava ne učinkuje za:

1. zavarovane terjatve,

2. prednostne terjatve in

3. izločitvene pravice.

(2) Potrjena prisilna poravnava tudi ne učinkuje za terjatve upnikov do porokov, solidarnih sodolžnikov insolventnega dolžnika in regresnih zavezancev.

(3) Če ločitveni upnik z uresničitvijo ločitvene pravice iz vrednosti premoženja, ki je predmet te pravice, ne doseže plačila celotne terjatve, ki je bila zavarovana s to pravico, za neplačani del te terjatve učinkuje potrjena prisilna poravnava po prvem odstavku 214. člena tega zakona.

214. člen

(učinek potrjene prisilne poravnave za navadne in podrejene terjatve)

(1) S pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave preneha upnikova pravica uveljavljati plačilo v sodnem ali drugem postopku, ki ga vodi pristojni državni organ:

1. zneska navadne terjatve iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona:

– v višjem deležu od deleža, določenega v potrjeni prisilni poravnavi, in

– pred potekom rokov za plačilo, določenih v potrjeni prisilni poravnavi, ter

2. obresti od zneska te terjatve po višji obrestni meri od obrestne mere, določene v potrjeni prisilni poravnavi.

(2) S pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave preneha pravica upnika uveljavljati plačilo v sodnem ali drugem postopku, ki ga vodi pristojni državni organ, celotnega zneska podrejene terjatve iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona.

(3) Če dolžnik prostovoljno plača terjatev v višjem znesku od zneska iz prvega ali drugega odstavka tega člena, nima pravice zahtevati vračila po pravilih o neupravičeni pridobitvi.

(4) Tretji odstavek tega člena ne izključuje pravice izpodbijati dolžnikova pravna dejanja v stečajnem postopku.

214.a člen

(učinek potrjene prisilne poravnave, če je bila izvedena sprememba osnovnega kapitala)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je bila v postopku prisilne poravnave izvedena sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona.

(2) Če je v pogodbi, ki jo je sklenil dolžnik pred začetkom postopka prisilne poravnave, sprememba imetnikov določenega deleža delnic ali poslovnih deležev dolžnika (v nadaljnjem besedilu: sprememba kontrolnega deleža) pogoj za pridobitev pravice dolžnikovega sopogodbenika odstopiti od pogodbe, odstopiti od posameznih obveznosti, ki jih je dolžnikov sopogodbenik prevzel s pogodbo, ali preklicati določene ugodnosti glede rokov za izpolnitev dolžnikovih obveznosti ali drugih ugodnosti, velja, da se ta pogoj ni uresničil, če je sprememba kontrolnega deleža posledica izvedbe spremembe osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena.

(3) Za posojila, ki jih v petih letih po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave dajo dolžniku upniki, ki so pridobili delnice oziroma poslovne deleže z vplačilom stvarnih vložkov, katerih predmet so bile njihove terjatve do dolžnika, v postopku spremembe osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, se ne uporablja 498. člen ZGD-1.

215. člen

(učinek potrjene prisilne poravnave za izvršilne naslove)

(1) Sodna odločba ali odločba drugega državnega organa, ki je bila izdana pred pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave in s katero je bilo odločeno o terjatvi, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, proti insolventnemu dolžniku izgubi moč izvršilnega naslova v obsegu, v katerem po prvem odstavku 214. člena tega zakona preneha upnikova pravica sodno uveljavljati plačilo.

(2) Na podlagi izvršilnega naslova iz prvega odstavka tega člena izvršilno sodišče dovoli in opravi izvršbo za prisilno izterjavo terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi.

(3) Pravnomočni sklep o potrditvi prisilne poravnave je izvršilni naslov za prisilno izterjavo terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi, proti dolžniku in morebitnim porokom iz drugega odstavka 210. člena tega zakona.

216. člen

(nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

(1) Izvršilno sodišče nadaljuje postopek izvršbe, ki je bil prekinjen po prvem odstavku 132. člena tega zakona, na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave in:

1. če je bila izvršba dovoljena na podlagi izvršilnega naslova iz prvega odstavka 215. člena tega zakona in upnik v tem postopku do začetka postopka prisilne poravnave še ni pridobil ločitvene pravice, utesni izvršbo in opravi samo prisilno izterjavo terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi,

2. v drugih primerih opravi izvršbo za izterjavo celotne terjatve v skladu z izvršilnim naslovom.

(2) Izvršilno sodišče na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave ustavi postopek zavarovanja z začasno ali predhodno odredbo, ki je bil prekinjen po prvem odstavku 132. člena tega zakona, in razveljavi dejanja, opravljena v tem postopku.

217. člen

(odločanje o terjatvah po potrditvi prisilne poravnave)

Če sodišče ali drug pristojni državni organ po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave v postopku, ki teče proti insolventnemu dolžniku ali porokom iz drugega odstavka 210. člena tega zakona, odloča o terjatvi, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava in ni bila ugotovljena v postopku prisilne poravnave, ter presodi, da terjatev obstaja, z odločbo:

1. ugotovi obstoj celotnega zneska terjatve ob začetku postopka prisilne poravnave in

2. insolventnemu dolžniku naloži plačilo terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi.

218. člen

(učinek izpolnitve obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave v poznejšem stečajnem postopku)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je bil po potrditvi prisilne poravnave nad insolventnim dolžnikom začet stečajni postopek.

(2) Če terjatve vseh upnikov niso bile v celoti plačane v skladu s potrjeno prisilno poravnavo, upniki, ki so prejeli plačilo svojih terjatev v skladu s potrjeno prisilno poravnavo, niso dolžni vrniti prejetih zneskov plačil in teh plačil tudi ni mogoče izpodbijati po pravilih o izpodbijanju dolžnikovih pravnih dejanj.

(3) Če je bila terjatev, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, plačana v celotnem deležu in z obrestmi v skladu s potrjeno prisilno poravnavo, upnik te terjatve ne more uveljavljati v stečajnem postopku.

(4) Če terjatev, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, ni bila niti delno izpolnjena, lahko upnik v stečajnem postopku uveljavlja celoten znesek svoje terjatve, ki bi ga lahko sodno uveljavljal, če prisilna poravnava ne bi bila potrjena.

(5) Če je bila terjatev, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, delno izpolnjena na podlagi potrjene prisilne poravnave, lahko upnik v stečajnem postopku uveljavlja znesek svoje terjatve, ki bi ga lahko sodno uveljavljal, če prisilna poravnava ne bi bila potrjena, v deležu, ki je enak deležu, v katerem terjatev ni bila plačana v skladu s potrjeno prisilno poravnavo.

(6) Tretji do peti odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi v ponovnem postopku prisilne poravnave.

Oddelek 4.6: Razveljavitev potrjene prisilne poravnave

219. člen

(izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

(1) Vsak upnik, za terjatev katerega učinkuje potrjena prisilna poravnava, lahko od sodišča zahteva, da razveljavi potrjeno prisilno poravnavo, če lahko insolventni dolžnik plača terjatve upnikov, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava, v celotnem znesku navadnih terjatev iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona.

(2) Tožbo za uveljavitev izpodbojnega zahtevka iz prvega odstavka tega člena je treba vložiti v šestih mesecih po poteku roka za plačilo terjatev, določenem v potrjeni prisilni poravnavi.

(3) Vsak upnik, za terjatev katerega učinkuje potrjena prisilna poravnava, lahko od sodišča zahteva, da razveljavi potrjeno prisilno poravnavo, če je bila sprejeta na goljufiv način.

(4) Tožbo za uveljavitev izpodbojnega zahtevka iz tretjega odstavka tega člena je treba vložiti v dveh letih po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

220. člen

(odločanje o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave)

(1) O tožbi iz 219. člena tega zakona je pristojno odločati sodišče, ki je izdalo sklep o potrditvi prisilne poravnave.

(2) S sklepom, s katerim sodišče razveljavi potrjeno prisilno poravnavo, naloži dolžniku, da mora v roku, ki ga določi in ne sme biti daljši od enega leta od pravnomočnosti sklepa, plačati neplačani del terjatev, za katere je učinkovala potrjena prisilna poravnava.

(3) S pravnomočnostjo sklepa iz drugega odstavka tega člena:

1. prenehajo pravni učinki potrjene prisilne poravnave iz prvega in drugega odstavka 214. člena, prvega in drugega odstavka 215. člena ter 1. točke 216. člena tega zakona,

2. sklep o potrditvi prisilne poravnave pridobi moč izvršilnega naslova za prisilno izterjavo terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, v celotnem znesku iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona proti insolventnemu dolžniku.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena ne učinkuje za obveznosti poroka iz drugega odstavka 210. člena tega zakona.

221. člen

(delno izpobijanje potrjene prisilne poravnave)

Če lahko insolventni dolžnik plača terjatve upnikov, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava, v večjem deležu od deleža, določenega v potrjeni prisilni poravnavi, se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 219. člena in 220. člen tega zakona.

Oddelek 4.7: Postopek poenostavljene prisilne poravnave

221.a člen

(dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

Postopek poenostavljene prisilne poravnave je dovoljeno voditi:

1. nad gospodarsko družbo, ki se po drugem odstavku 55. člena ZGD-1 razvršča med mikro družbe, in

2. nad podjetnikom, ki ustreza merilom iz prve in druge alineje drugega odstavka 55. člena ZGD-1 ali merilom iz prve in druge alineje tretjega odstavka 55. člena ZGD-1.

221.b člen

(uporaba pravil o prisilni poravnavi)

(1) V postopku poenostavljene prisilne poravnave se ne uporabljajo:

– oddelek 3.4,

– oddelek 3.5, in

– oddelek 3.6 tega zakona.

(2) Če ni v oddelku 4.7 drugače določeno, se za postopek poenostavljene prisilne poravnave smiselno uporabljajo:

– prvi odstavek 132. člena,

– 133. do 138. člen,

– 139. člen,

– 140. člen,

– prvi odstavek, 1., 3. in 5. točka drugega odstavka in 1. točka petega odstavka 141. člena,

– prvi in drugi odstavek 142. člena,

– 143. člen,

– 145. člen, razen 3. točke prvega odstavka,

– prvi do tretji odstavek 147. člena,

– prvi in drugi odstavek 151. člena,

– prvi in drugi odstavek, 1. in 2. točka četrtega odstavka ter peti in šesti odstavek 153. člena,

– 154. člen,

– prvi odstavek, 1., 2., 3. in 5. točka drugega odstavka in tretji odstavek 155. člena,

– 157. člen,

– 160. do 164.a člen,

– tretji in četrti odstavek 200. člena,

– 1. in 2. točka prvega odstavka 210. člena,

– 212. do 218. člen in

– 219. do 221. člen tega zakona.

(3) Za obveznosti poslovodstva dolžnika glede poenostavljene prisilne poravnave se smiselno uporablja pododdelek 2.2.2 tega zakona.

(4) V postopku poenostavljene prisilne poravnave se 212. do 218. člen tega zakona smiselno uporabljajo tako, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, navedene v posodobljenem seznamu terjatev iz četrtega odstavka 221.d člena tega zakona.

(5) Poleg terjatev iz 213. člena tega zakona poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje tudi na terjatve za plačilo davkov, kot jih določa zakon, ki ureja davčni postopek.

221.c člen

(procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave)

Poleg procesnih ovir iz 1. točke prvega odstavka in drugega odstavka 140. člena tega zakona, predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo ni dovoljen, če je vložen pred potekom roka iz sedmega odstavka 221.f člena tega zakona.

221.d člen

(odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave; posodobljeni seznam terjatev)

(1) Predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave je treba poleg listin iz 1., 3. in 5. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona priložiti izjavo dolžnika, da poročilo iz 1. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona resnično in pošteno prikazuje njegov finančni položaj in poslovanje. Izjava mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa.

(2) Če predlagatelj v roku iz prvega odstavka 147. člena tega zakona predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave ne dopolni tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi, sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavrže predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

(3) Sodišče hkrati z objavo sklepa o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave objavi tudi predlog za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave z vsemi prilogami.

(4) Dolžnik mora v enem mesecu po začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave sodišču predložiti posodobljeni seznam terjatev, za katere učinkuje poenostavljena prisilna poravnava, ki za vsako terjatev vključuje identifikacijske podatke o upniku, višini njegove terjatve in pravnem temelju njenega nastanka in navedbo, ali ima upnik v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali ožje povezane osebe ter je izdelan po stanju na dan začetka postopka prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: posodobljeni seznam terjatev) in njegovo izjavo, da posodobljeni seznam terjatev resnično in pošteno prikazuje stanje navadnih terjatev upnikov ob začetku postopka prisilne poravnave. Izjava mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa.

(5) Sodišče mora objaviti posodobljeni seznam terjatev v treh delovnih dneh po njegovi predložitvi.

(6) Če dolžnik v roku iz četrtega odstavka tega člena sodišču ne predloži posodobljenega seznama terjatev, sodišče zavrne poenostavljeno prisilno poravnavo.

(7) Če vsebina posodobljenega seznama terjatev ni v skladu s četrtim odstavkom tega člena ali če ji ni priložen notarski zapis izjave iz četrtega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo tretji do sedmi odstavek 221.f člena tega zakona.

221.e člen

(večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

(1) O poenostavljeni prisilni poravnavi ima pravico glasovati vsak upnik, katerega terjatev do dolžnika je navedena v posodobljenemu seznamu terjatev.

(2) Osnova za izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju poenostavljene prisilne poravnave je vsota zneskov vseh navadnih terjatev upnikov, navedenih v posodobljenemu seznamu terjatev.

(3) Poenostavljena prisilna poravnava je sprejeta:

1. če za njeno sprejetje glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev je najmanj 6/10 zneska osnove iz drugega odstavka tega člena, in

2. če za njeno sprejetje glasuje več kot polovica vseh upnikov, katerih terjatve so navedene v posodobljenemu seznamu terjatev.

(4) Upnik lahko za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave glasuje:

1. bodisi tako, da izreče soglasje s pisno izjavo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave,

2. bodisi tako, da z dolžnikom sklene pogodbo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave.

(5) Izjava upnika o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave mora vsebovati:

1. podatke o upniku in njegovi terjatvi,

2. vsebino poenostavljene prisilne poravnave, ki jo je dolžnik priložil predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave, in

3. izjavo upnika, da soglaša, da se njegova terjatev zmanjša oziroma odloži njena dospelost v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave.

(6) Če je upnik Republika Slovenija, za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave v njenem imenu glasuje Državno pravobranilstvo Republike Slovenije.

(7) Pogodba o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa in mora vsebovati:

1. podatke o upniku in njegovi terjatvi,

2. vsebino poenostavljene prisilne poravnave, ki jo je dolžnik priložil predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave,

3. izjavo upnika, da soglaša, da se njegova terjatev zmanjša oziroma odloži njena dospelost v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave, in

4. izjavo dolžnika, da soglaša, da je notarski zapis izvršilni naslov za izterjavo njegove obveznosti do upnika v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave.

(8) Pogodba o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave učinkuje pod odložnim pogojem, da bo poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(9) Izid glasovanja o sprejetju prisilne poravnave mora preveriti notar in o tem sestaviti notarski zapisnik (v nadaljnjem besedilu: notarski zapisnik o izidu glasovanja).

(10) Notarski zapisnik o izidu glasovanja mora notar sestaviti na zahtevo dolžnika, ki ji mora dolžnik priložiti vse izjave upnikov o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave oziroma odpravke notarskih zapisov pogodb o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave.

(11) Notarski zapisnik o izidu glasovanja mora notar sestaviti v treh delovnih dneh po prejemu zahteve dolžnika in vseh listin, ki ji morajo biti priložene po desetem odstavku tega člena.

(12) Notarski zapisnik o izidu glasovanja mora vsebovati:

1. naslednje podatke iz posodobljenega seznama terjatev:

– višina osnove za izračun deleža glasovalnih pravic iz drugega odstavka tega člena in

– število vseh upnikov,

2. seznam vseh upnikov, ki so glasovali za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, in za vsakega od njih:

– podatke o upniku,

– skupni znesek njegovih terjatev po stanju na dan začetka postopka prisilne poravnave,

– način glasovanja o poenostavljeni prisilni poravnavi,

3. skupni znesek terjatev upnikov, ki so glasovali za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, in delež teh terjatev v osnovi iz drugega odstavka tega člena,

4. skupno število upnikov, ki so glasovali za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, in deleže števila teh upnikov v skupnem številu upnikov.

(13) Notarskemu zapisniku morajo biti priložene listine iz desetega odstavka tega člena.

221.f člen

(zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

(1) Predlagatelj mora v štirih mesecih od objave oklica o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave vložiti zahtevo za potrditev prisilne poravnave.

(2) Zahtevi za potrditev poenostavljene prisilne poravnave mora priložiti:

1. notarski zapisnik o izidu glasovanja in

2. listine iz desetega odstavka 221.e člena tega zakona.

(3) Če zahtevi za potrditev prisilne poravnave niso priložene listine iz drugega odstavka tega člena, sodišče predlagatelju naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi predloži ustrezne listine.

(4) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave.

(5) Roka za dopolnitev nepopolne zahteve iz tretjega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(6) Sodišče zavrne predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo:

1. če predlagatelj v roku iz prvega odstavka tega člena ne vloži zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave ali

2. če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka tega člena ne dopolni nepopolne zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave.

(7) Dolžnik dve leti po izdaji sklepa iz šestega odstavka tega člena ali iz šestega odstavka 221.d člena tega zakona ne more vložiti novega predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave.

221.g člen

(sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave)

Sodišče izda sklep, s katerim potrdi poenostavljeno prisilno poravnavo:

1. če je bila zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave vložena v roku iz prvega odstavka 221.f člena tega zakona in

2. če je dosežena večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave.

Oddelek 4.8: Posebna pravila za prisilno poravnavo nad majhno, srednjo ali veliko družbo

Pododdelek 4.8.1: Skupna posebna pravila za prisilno poravnavo nad majhno, srednjo ali veliko družbo

221.h člen

(uporaba oddelka 4.8)

(1) Pravila, določena v oddelku 4.8 tega zakona, se uporabljajo za postopek prisilne poravnave nad pravno osebo:

1. ki ima položaj kapitalske družbe in

2. ki se po 55. členu ZGD-1 razvršča med majhne, srednje ali velike družbe.

(2) Za imenovanje upravitelja se ne uporablja tretji odstavek 116. člena tega zakona. Za upravitelja lahko imenuje sodišče vsako osebo:

1. ki izpolnjuje pogoje iz 115. člena in četrtega odstavka 116. člena tega zakona in

2. ki ima po presoji sodišča znanje in izkušnje, potrebne za opravljanje pristojnosti in nalog upravitelja ob upoštevanju značilnosti dolžnika, nad katerim se vodi postopek.

(3) Ne glede na 1. točko prvega odstavka 140. člena tega zakona obstaja ovira za vodenje postopka prisilne poravnave, če je predlog za prisilno poravnavo vložen, preden dolžnik izpolni vse obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

(4) V seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona morajo biti ločeno izkazani podatki o navadnih poslovnih terjatvah in navadnih finančnih terjatvah.

(5) Sodišče mora sklep o začetku postopka prisilne poravnave vročiti strankam predhodnega postopka v skladu s prvim odstavkom 123. člena tega zakona in Banki Slovenije.

(6) Upniški odbor lahko imenuje pooblaščenca upnikov. Pooblaščenec upnikov je upravičen:

1. spremljati vodenje tekočih poslov dolžnika in izvajanje ukrepov finančnega prestrukturiranja,

2. od poslovodstva dolžnika zahtevati vse informacije, poročila in dokumentacijo, ki je pomembna za odločitev upnikov o sprejetju prisilne poravnave.

(7) Zahtevo za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja lahko vloži tudi upniški odbor. Če upniški odbor sprejme sklep, da bo pripravil spremenjeni načrt finančnega prestrukturiranja, se smiselno uporabljajo tretji do šesti odstavek 221.l člena tega zakona.

(8) Za spremenjeni načrt finančnega prestrukturiranja, ki ga sprejme upniški odbor, se smiselno uporabljajo 181. člen, prvi odstavek, 1. in 2. točka tretjega odstavka, četrti, peti in šesti odstavek 182. člena, 183. člen, 184. člen in 185. člen tega zakona.

(9) Če spremenjeni načrt finančnega prestrukturiranja, ki ga sprejme upniški odbor, vključuje spremembo osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, je treba zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja priložiti tudi:

1. zapisnik upniškega odbora, na katerem je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, če ta zapisnik ni bil že prej predložen sodišču, in

2. poziv za vpis in vplačilo novih delnic.

(10) Če v roku iz drugega odstavka 182. člena tega zakona vložita zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja dolžnik in upniški odbor in sta obe zahtevi popolni oziroma pravilno dopolnjeni v skladu s sklepom sodišča o dopolnitvi nepopolne zahteve, sodišče:

1. dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja na podlagi zahteve upniškega odbora in

2. zavrne zahtevo dolžnika za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja.

(11) Če v roku iz drugega odstavka 182. člena dolžnik vloži zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, upniški odbor pa vloži zahtevo za podaljšanje roka za vložitev zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, veljajo ta pravila:

1. sodišče s sklepom, s katerim upniškemu odboru podaljša rok za vložitev zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, prekine odločanje o dolžnikovi zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja. Če je dolžnikova zahteva nepopolna, s tem sklepom odloči tudi o dopolnitvi te zahteve v skladu s 183. členom tega zakona;

2. če upniški odbor v podaljšanem roku ne vloži zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja ali če vloži nepopolno zahtevo in je ne dopolni v skladu s sklepom sodišča o dopolnitvi, sodišče odloči o dolžnikovi zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja;

3. če upniški odbor v podaljšanem roku vloži zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, sodišče odloči o zahtevi dolžnika in upniškega odbora za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja po desetem odstavku tega člena.

221.i člen

(prenos pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upnike)

(1) Upniški odbor in upniki, na predlog katerih je sodišče začelo postopek prisilne poravnave po 221.j členu tega zakona (v nadaljnjem besedilu tega člena: upniki), lahko zahtevajo, da jih sodišče pooblasti za vodenje poslov dolžnika:

1. če je vsota dolžnikovih obveznosti, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, enaka ali večja od likvidacijske vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ali

2. če poslovodstvo dolžnika krši obveznosti iz 151. člena, iz oddelka 4.4.1 ali iz 221.l člena tega zakona.

(2) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena odloči sodišče zunaj naroka na podlagi:

1. mnenja upravitelja in

2. če so zahtevo vložili upniki, tudi mnenja upniškega odbora.

(3) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora sodišče odločiti v osmih dneh po prejemu mnenja upravitelja in upniškega odbora.

(4) Če zahtevo iz prvega odstavka tega člena vloži upniški odbor in upniki, sodišče podeli pooblastilo za vodenje poslov dolžnika upnikom.

(5) Z izdajo sklepa, s katerim sodišče upravičenje za vodenje poslov dolžnika prenese na upniški odbor oziroma upnike, pridobijo upniški odbor oziroma upniki upravičenje odpoklicati in razrešiti sedanje člane in imenovati nove člane poslovodstva in organa nadzora dolžnika, ne da bi za to odločitev potrebovali soglasje sodišča iz 1. točke prvega odstavka 151. a člena tega zakona.

(6) Proti sklepu iz petega odstavka tega člena ni pritožbe.

(7) Pritožbo proti sklepu, s katerim sodišče zavrže ali zavrne zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko vložijo samo vlagatelji zahteve.

(8) Če sodišče izda sklep iz petega odstavka tega člena, ne preneha pravica dolžnika vložiti naknadni predlog prisilne poravnave iz tretjega odstavka 221.k člena tega zakona.

(9) Če sodišče izda sklep iz petega odstavka tega člena in če je bil vložen ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave iz 5. točke 172. člena tega zakona zaradi kršitev, ki jih je storilo poslovodstvo dolžnika, ki mu je prenehalo pooblastilo za zastopanje dolžnika na podlagi odpoklica oziroma razrešitve v skladu s petim odstavkom tega člena, sodišče ne glede na tretji odstavek 179. člena tega zakona zavrne ta ugovor:

1. če je razlog za ugovor ta, da je dolžnik opravil posel dolžnika iz tretjega odstavka 151. člena tega zakona, ne da bi za ta posel pridobil soglasje sodišča, in so izpolnjeni pogoji za izdajo takega soglasja sodišča ali

2. če je razlog za ugovor kršitev dolžnikovih obveznosti iz pododdelka 4.4.1 tega zakona.

(10) Upravičenje za vodenje poslov, podeljeno upniškemu odboru oziroma upnikom s sklepom iz petega odstavka tega člena preneha, če sodišče s sklepom iz osmega odstavka 199.c člena tega zakona podeli to pooblastilo vplačniku novih delnic.

Pododdelek 4.8.2: Posebna pravila o upniškem predlogu za začetek postopka prisilne poravnave

221.j člen

(upniki kot upravičeni predlagatelji za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Ne glede na drugi odstavek 139. člena tega zakona so začetek postopka prisilne poravnave upravičeni predlagati tudi upniki, ki so skupno imetniki finančnih terjatev do dolžnika, katerih vsota presega 20 odstotkov finančnih obveznosti dolžnika, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu dolžnika.

(2) Za predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ki ga vložijo upniki (v nadaljnjem besedilu: upniški predlog), se smiselno uporabljajo prvi odstavek, 5. točka drugega odstavka ter tretji, četrti in peti odstavek 141. člena tega zakona.

(3) Upniškemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave je treba priložiti:

1. izjave upnikov, ki so vložili upniški predlog (v nadaljnjem besedilu: predlagatelji), da soglašajo z začetkom postopka prisilne poravnave, na katerih je podpis notarsko overjen,

2. za vsakega predlagatelja poročilo revizorja, s katerim revizor z mnenjem brez pridržka ugotovi:

– skupni znesek finančnih obveznosti dolžnika, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu dolžnika,

– skupni znesek predlagateljevih finančnih terjatev do dolžnika po stanju na dan, ki je enak presečnemu dnevu zadnjega javno objavljenega letnega poročila dolžnika,

– delež, ki ga predstavlja znesek iz druge alineje te točke v skupnem znesku iz prve alineje te točke.

(4) Za nepopoln upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 147. člena tega zakona. Če predlagatelji v roku iz prvega odstavka 147. člena tega zakona ne dopolnijo nepopolnega predloga, sodišče zavrže upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

(5) Če predlagatelji umaknejo upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

(6) Če predlagatelji v predlogu za začetek postopka prisilne poravnave predlagajo imenovanje upravitelja, se za imenovanje upravitelja ob uvedbi postopka prisilne poravnave ne uporablja 2. točka drugega odstavka 221.h člena tega zakona, in sodišče za upravitelja imenuje osebo, ki jo predlagajo predlagatelji.

(7) Za pravne posledice uvedbe postopka prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek postopka prisilne poravnave se smiselno uporablja pododdelek 4.2.2 tega zakona.

(8) Za odločanje o začetku postopka prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek prisilne poravnave se smiselno uporabljajo 153. do 155. člen tega zakona.

(9) Če predlagatelji v roku iz tretjega odstavka 153. člena tega zakona v zvezi z osmim odstavkom tega člena ne založijo predujma za kritje stroškov prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

(10) Proti sklepu o začetku postopka prisilne poravnave, izdanem na podlagi upniškega predloga, dolžnik nima pravice do pritožbe. Izpodbija ga lahko z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave zaradi razloga iz 1. točke 172. člena tega zakona.

221.k člen

(naknadni predlog prisilne poravnave)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sodišče začelo postopek prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek postopka.

(2) Predlagatelji morajo v treh mesecih po začetku postopka prisilne poravnave vložiti predlog prisilne poravnave, vključen v njihov načrt finančnega prestrukturiranja.

(3) Predlog prisilne poravnave lahko v roku iz drugega odstavka tega člena vloži tudi dolžnik.

(4) Predlogu prisilne poravnave, ki ga vložijo predlagatelji po drugem odstavku tega člena oziroma dolžnik po tretjem odstavku tega člena (v nadaljnjem besedilu: naknadni predlog prisilne poravnave), je treba priložiti:

1. listine iz 1. do 4. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona,

2. v primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona tudi poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev in listine iz 1. točke tretjega odstavka 185.a člena tega zakona,

3. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave, ki so ga vložili predlagatelji, vključuje spremembo osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, tudi:

– zapisnik upniškega odbora, na katerem je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, če ta zapisnik ni bil že predložen sodišču, in

– poziv za vpis in vplačilo novih delnic,

4. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave, ki ga je vložil dolžnik, vključuje alternativno ponudbo iz 144. člena tega zakona ali povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona, tudi:

– zapisnik skupščine dolžnika, na kateri je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, in

– poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic z vsebino iz 193. člena tega zakona.

(5) Za poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij, priloženo naknadnemu predlogu prisilne poravnave, veljajo ta posebna pravila:

1. ne glede na 4. točko drugega odstavka 141. člena tega zakona, mora biti mnenje pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij pritrdilno,

2. v primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona mora pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij pregledati in dati mnenje tudi o izpolnitvi dodatnih pogojev v skladu z 2. točko tretjega odstavka 185.a člena tega zakona.

(6) Za podaljšanje roka iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo četrti do šesti odstavek 182. člena tega zakona.

(7) Za postopek z nepopolnim ali prepoznim naknadnim predlogom se smiselno uporabljajo 183. člen ter tretji, peti in šesti odstavek 184. člena tega zakona.

(8) Načrta finančnega prestrukturiranja, ki je predmet naknadnega predloga prisilne poravnave, ni dovoljeno spremeniti.

(9) Sodišče izda sklep, s katerim ustavi postopek prisilne poravnave in začne stečajni postopek:

1. če niti predlagatelji niti dolžnik do poteka roka iz drugega odstavka tega člena ne vloži naknadnega predloga prisilne poravnave ali

2. če v roku iz prvega odstavka 183. člena tega zakona v zvezi s šestim odstavkom tega člena niti predlagatelji niti dolžnik ne dopolni nepopolnega naknadnega predloga prisilne poravnave, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi.

(10) Sodišče izda sklep o ugotovitvi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o naknadnem predlogu prisilne poravnave:

1. če je bil naknadni predlog prisilne poravnave vložen v roku iz drugega odstavka tega člena,

2. če so mu priložene priloge iz četrtega odstavka tega člena,

3. če je vsebina predloga prisilne poravnave glede na ukrepe finančnega prestrukturiranja, ki jih vključuje, v skladu s 143. in 144. členom oziroma s prvim odstavkom 221.m člena oziroma s prvim odstavkom 221.n člena oziroma z 221.o členom tega zakona, in

4. če je vsebina preostalih prilog v skladu s 142., 145. in 146. členom tega zakona v zvezi s petim odstavkom tega člena in četrtim odstavkom 221.h člena tega zakona.

(11) Izrek sklepa iz desetega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. podatke o vlagatelju naknadnega predloga prisilne poravnave, glede katerega so izpolnjeni pogoji za glasovanje, in datumu njegove vložitve,

2. če je predmet naknadnega predloga prisilne poravnave po prvem odstavku 221.m člena tega zakona omejen na zmanjšanje oziroma odložitev zapadlosti navadnih finančnih terjatev, tudi ugotovitev sodišča, da je naknadni predlog prisilne poravnave naslovljen samo na upnike, ki so imetniki navadnih finančnih terjatev, in da prisilna poravnava, če bo potrjena, ne bo učinkovala na navadne poslovne terjatve,

3. če je predmet naknadnega predloga prisilne poravnave prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona, tudi ugotovitev sodišča, da je naknadni predlog prisilne poravnave naslovljen tudi na upnike, ki so imetniki zavarovanih terjatev.

(12) Sodišče mora sklep iz devetega ali desetega odstavka tega člena izdati v osmih dneh. Ta rok teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 183. člena tega zakona v zvezi s šestim odstavkom tega člena,

2. v drugih primerih: od prejema naknadnega predloga prisilne poravnave.

(13) Če sodišče izda sklep iz desetega odstavka tega člena, mora naslednji delovni dan po izdaji sklepa objaviti ta sklep in listine iz četrtega odstavka tega člena.

(14) Če vložijo popoln in pravočasen naknadni predlog prisilne poravnave dolžnik in predlagatelji, se izvede glasovanje o sprejetju prisilne poravnave na podlagi naknadnega predloga prisilne poravnave, ki so ga vložili predlagatelji. O tem odloči sodišče s sklepom iz desetega odstavka tega člena.

221.l člen

(dodatne obveznosti poslovodstva in druga posebna pravila)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sodišče začelo postopek prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek postopka.

(2) Poslovodstvo dolžnika mora v enem mesecu po začetku postopka prisilne poravnave pripraviti osnutek poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona po stanju na zadnji dan koledarskega trimesečja, ki se je končalo pred začetkom postopka prisilne poravnave, in ga predložiti predlagateljem.

(3) Poslovodstvo dolžnika mora predlagateljem dati vse informacije, poročila in dokumentacijo, potrebno za pripravo načrta finančnega prestrukturiranja.

(4) Predlagatelji imajo pravico v imenu dolžnika skleniti:

1. pogodbe z ustrezno usposobljenimi pravnimi oziroma finančnimi svetovalci o pravnih in finančnih storitvah, potrebnih za pripravo poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika, načrta finančnega prestrukturiranja, in drugih listin, ki jih je treba priložiti naknadnemu predlogu prisilne poravnave,

2. pogodbo z revizorjem o revidiranju poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz četrtega odstavka 142. člena tega zakona, in

3. pogodbo s pooblaščenim ocenjevalcem vrednosti o storitvah pregleda načrta finančnega prestrukturiranja iz 146. člena tega zakona.

(5) Plačilo nadomestila za storitve iz četrtega odstavka tega člena velja za plačilo, ki je v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona, in je to nadomestilo dovoljeno plačati v breme dolžnikovega transakcijskega računa.

(6) Poslovodstvo dolžnika mora zagotoviti pravočasno plačilo nadomestil za storitve iz četrtega odstavka tega člena njihovim izvajalcem na podlagi računa izvajalcev, ki ga potrdijo predlagatelji. O vsakem plačilu mora obvestiti predlagatelje.

Pododdelek 4.8.3: Posebna pravila o ukrepih finančnega prestrukturiranja

221.m člen

(predlog prisilne poravnave, omejen na prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev)

(1) Predlog prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, lahko namesto ponudbe za zmanjšanje vseh navadnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo iz prvega odstavka 143. člena tega zakona vsebuje ponudbo samo za zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo.

(2) Dolžnik lahko predlaga prisilno poravnavo z vsebino iz prvega odstavka tega člena samo, če s tem soglašajo upniki, ki so skupno imetniki več kot 50 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika.

(3) Če dolžnik predlaga prisilno poravnavo z vsebino iz prvega odstavka tega člena, mora predlogu za začetek postopka prisilne poravnave oziroma predlogu za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja oziroma naknadnemu predlogu za prisilno poravnavo priložiti tudi notarsko overjene izjave upnikov, ki so skupno imetniki več kot 50 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, da soglašajo s takim predlogom prisilne poravnave.

(4) Če je predlog prisilne poravnave omejen samo na zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo, se pravila o navadnih terjatvah, določena v oddelku 4.3 ter pododdelkih 4.4.4 in 4.4.5, uporabljajo samo za navadne finančne terjatve.

(5) Če je predlog prisilne poravnave omejen samo na zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo, sodišče dovoli začetek postopkov izvršbe ali zavarovanja za uveljavitev poslovnih terjatev do dolžnika in nadaljevanje postopkov izvršbe in zavarovanja za uveljavitev poslovnih terjatev, ki so bili prekinjeni po prvem odstavku 132. člena tega zakona.

(6) O dovolitvi oziroma nadaljevanju postopkov izvršbe ali zavarovanja iz petega odstavka tega člena sodišče odloči:

1. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave: s sklepom o začetku postopka prisilne poravnave,

2. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, ni vseboval predloga prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena in je tak predlog vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen zahtevi za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja: s sklepom, s katerim dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja,

3. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena, vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave: s sklepom, s katerim ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o tem naknadnem predlogu prisilne poravnave.

(7) Z objavo sklepa iz šestega odstavka tega člena prenehajo pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave iz 131. in 132. člena tega zakona za navadne poslovne terjatve in izvršilno sodišče nadaljuje prekinjene postopke izvršbe in zavarovanja za uveljavitev teh terjatev.

(8) Če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, in če upniški odbor predlaga spremembo načrta finančnega prestrukturiranja tako, da je predmet predloga prisilne poravnave zmanjšanje vseh navadnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo iz prvega odstavka 143. člena tega zakona, sodišče s sklepom, s katerim odloči o dovolitvi te spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, odloči tudi, da za navadne poslovne terjatve nastanejo pravne posledice iz 131. in 132. člena tega zakona.

(9) Z objavo sklepa iz osmega odstavka tega člena se prekine postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti dolžniku za uveljavitev navadne poslovne terjatve do objave tega sklepa. Za nadaljevanje tega postopka se uporablja 216. člen tega zakona.

(10) Sodišče mora hkrati z objavo sklepa iz osmega odstavka tega člena objaviti oklic upnikom, ki so imetniki navadnih poslovnih terjatev, da svoje terjatve prijavijo v postopku prisilne poravnave. Za ta oklic se smiselno uporabljajo 4. in 5. točka drugega odstavka 155. člena in 1. točka tretjega odstavka 221.p člena tega zakona.

(11) V primeru iz osmega odstavka tega člena teče enomesečni rok za prijavo navadnih poslovnih terjatev iz prvega odstavka 59. člena tega zakona od objave oklica iz desetega odstavka tega člena.

221.n člen

(predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

(1) Če je treba za zagotovitev dolgoročne plačilne sposobnosti dolžnika poleg prestrukturiranja navadnih finančnih terjatev po prvem odstavku 221.m člena tega zakona ali vseh navadnih terjatev po prvem odstavku 143. člena tega zakona prestrukturirati tudi zavarovane terjatve, lahko predlog prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, vsebuje tudi ponudbo upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, za prestrukturiranje zavarovanih terjatev. Za predlog prisilne poravnave, ki vsebuje ponudbo za prestrukturiranje zavarovanih terjatev, veljajo ta pravila:

1. s predlogom je dovoljeno ponuditi prestrukturiranje zavarovanih terjatev z odložitvijo dospelosti teh terjatev oziroma znižanjem obrestnih mer, po katerih se od začetka postopka prisilne poravnave obrestuje glavnica zavarovane terjatve;

2. predmet predloga je lahko poleg prestrukturiranja iz 1. točke tega odstavka tudi preoblikovanje ločitvenih pravic, s katerimi so zavarovane te terjatve, v skupne ločitvene pravice v korist vseh imetnikov zavarovanih terjatev kot skupnosti.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se o sprejetju prisilne poravnave glasuje v dveh razredih:

1. v razredu nezavarovanih upnikov glasujejo upniki glede nezavarovanih terjatev, za katere učinkuje prisilna poravnava, in je v tem razredu prisilna poravnava sprejeta, če je dosežena večina iz 205. člena tega zakona;

2. v razredu ločitvenih upnikov glasujejo upniki glede zavarovanih terjatev po naslednjih pravilih:

– za glasovanje v razredu ločitvenih upnikov se smiselno uporablja prvi odstavek, druga alineja 1. točke ter 4. in 5. točka drugega odstavka ter tretji odstavek 201. člena tega zakona;

– kot zavarovana terjatev se pri glasovanju upošteva priznani ali verjetno izkazani znesek te terjatve iz 73. člena tega zakona, vendar največ do višine vrednosti zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona;

– v tem razredu je prisilna poravnava sprejeta, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni ponderirani zneski terjatev so najmanj 3/4 osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona;

3. prisilna poravnava je sprejeta, če je sprejeta v obeh razredih;

4. če je predmet prisilne poravnave tudi prestrukturiranje iz 2. točke prvega odstavka tega člena, veljajo ta posebna pravila:

– prisilna poravnava s prestrukturiranjem iz 2. točke prvega odstavka tega člena je sprejeta v razredu ločitvenih upnikov, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni ponderirani zneski terjatev so najmanj 85/100 osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona;

– če ni dosežena večina iz prve alineje te točke in je dosežena večina iz 1. točke in tretje alineje 2. točke tega odstavka, velja, da je sprejeta prisilna poravnava glede preostalih načinov prestrukturiranja, razen prestrukturiranja iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena se poleg upniškega odbora iz 76. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: upniški odbor nezavarovanih upnikov) oblikuje upniški odbor ločitvenih upnikov, za katerega veljajo naslednja pravila:

1. za upniški odbor ločitvenih upnikov se smiselno uporabljajo pravila tega zakona o upniškem odboru nezavarovanih upnikov, če ni v 2. do 6. točki tega odstavka drugače določeno;

2. člani upniškega odbora ločitvenih upnikov so vsi ločitveni upniki, razen tistih, ki imajo v razmerju do dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe;

3. če mora sodišče po pravilih, določenih v tem zakonu, o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja ali soglasja upniškega odbora nezavarovanih upnikov, mora pridobiti tudi mnenje ali soglasje upniškega odbora ločitvenih upnikov;

4. če oba upniška odbora vložita zahtevo za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja in so glede obeh zahtev izpolnjeni pogoji za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja iz drugega odstavka 184. člena tega zakona:

– sodišče dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja, ki jo zahteva upniški odbor ločitvenih upnikov, in

– zavrne zahtevo za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja upniškega odbora nezavarovanih upnikov;

5. če oba upniška odbora sprejmeta sklep o spremembi osnovnega kapitala iz 199.a člena ali 199.b člena tega zakona, se postopek spremembe osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor ločitvenih upnikov;

6. če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je prestrukturiranje z izčlenitvijo iz prvega odstavka 221.o člena tega zakona, o imenovanjih iz šestega odstavka 221.u člena tega zakona odloča samo upniški odbor ločitvenih upnikov.

(4) V primeru iz prvega odstavka tega člena veljajo tudi naslednja posebna pravila:

1. predlog prisilne poravnave mora glede zavarovanih terjatev:

– namesto podatkov iz 2. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona vsebovati skupni znesek teh terjatev in odložene roke njihovega plačila oziroma znižano obrestno mero, po kateri se obrestujejo od začetka postopka prisilne poravnave do poteka odloženega roka za njihovo plačilo, in

– v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi opis preoblikovanja ločitvenih pravic v skupne ločitvene pravice;

2. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena, vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, mora oklic o začetku postopka prisilne poravnave poleg podatkov iz drugega odstavka 155. člena in 1. točke tretjega odstavka 221.p člena tega zakona vsebovati opozorilo, da bo prisilna poravnava, če bo potrjena, učinkovala tudi na zavarovane terjatve, in poziv upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, da prijavijo svoje terjatve v postopku prisilne poravnave;

3. drugi odstavek 145. člena, peti odstavek 146. člena in 185.a člen tega zakona se uporabljajo samo, če je za uspešno finančno prestrukturiranje dolžnika treba prestrukturirati zavarovane finančne terjatve v obsegu, ki je večji od obsega, v katerem za zavarovane finančne terjatve učinkuje potrjena prisilna poravnava po 221.t členu tega zakona;

4. ne uporabljajo se peti do deveti odstavek 199.b člena tega zakona;

5. po začetku postopka prisilne poravnave mora ločitveni upnik za zunajsodno uveljavitev ločitvene pravice pridobiti soglasje sodišča. Sodišče zavrne soglasje, če je premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, nujno za opravljanje podjema dolžnika. Sodišče odloči o tem soglasju na podlagi mnenja upravitelja in mnenja upniškega odbora ločitvenih upnikov ter upniškega odbora nezavarovanih upnikov.

(5) Sodišče mora objaviti poseben oklic zavarovanim upnikom:

1. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, ni vseboval predloga prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena in je tak predlog vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen zahtevi za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja: z objavo sklepa, s katerim dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja,

2. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave: z objavo sklepa, s katerim ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o tem naknadnem predlogu prisilne poravnave.

(6) Za poseben oklic zavarovanim upnikom se smiselno uporabljajo 4. in 5. točka drugega odstavka 155. člena in 1. točka tretjega odstavka 221.p člena tega zakona.

(7) V primeru iz petega odstavka tega člena teče rok za prijavo zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 59. člena tega zakona od objave posebnega oklica zavarovanim upnikom.

221.o člen

(predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

(1) Načrt finančnega prestrukturiranja lahko kot ukrep prestrukturiranja določa izvedbo izčlenitve z ustanovitvijo nove družbe ali več novih družb.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora načrt finančnega prestrukturiranja v posebni prilogi vsebovati:

1. sestavine izčlenitvenega načrta iz 1., 2., 3., 9., 12., 13. in 14. točke drugega odstavka 624. člena ZGD-1,

2. kot dan obračuna izčlenitve mora biti določen bilančni presečni dan poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona.

(3) Načrt finančnega prestrukturiranja lahko določa, da se po izvedbi izčlenitve nad dolžnikom opravi:

1. postopek redne, prostovoljne likvidacije ali

2. stečajni postopek.

(4) Če načrt finančnega prestrukturiranja določa, da se po izvedbi izčlenitve nad dolžnikom opravi stečajni postopek, se ne uporabljajo prvi odstavek 143. člena, 144. člen, 2. točka prvega odstavka 145. člena in prvi odstavek 221.m člena tega zakona.

(5) Za izčlenitveni načrt iz drugega odstavka tega člena veljajo ta posebna pravila:

1. na novo družbo je dovoljeno prenesti samo tisto premoženje dolžnika kot prenosne družbe, ki je potrebno za opravljanje podjema nove družbe;

2. novi družbi je dovoljeno dodeliti samo tiste obveznosti, katerih predmet so terjatve, ki so zavarovane z ločitveno pravico na premoženju, ki se prenese nanjo;

3. če je premoženje, ki se pri izvedbi izčlenitve prenese na novo družbo, predmet ločitvene pravice in če je predmet prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena, v skladu s prvim odstavkom 221.n člena tega zakona tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev, mora načrt finančnega prestrukturiranja določiti, da nova družba prevzame samo novo zavarovano terjatev, ki bo nastala s potrditvijo prisilne poravnave po drugem odstavku 221.t člena tega zakona.

(6) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora revizorjevo poročilo o revidiranju poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona vsebovati tudi poročilo o pregledu izčlenitvenega načrta v skladu s prvim in drugim odstavkom 627. člena ZGD-1.

(7) V primeru iz prvega odstavka tega člena se za odločanje o izčlenitvi ne uporabljajo 626., 628., 629., 630. in 632. člen ZGD-1, in velja, da je dolžnik kot prenosna družba sprejel izčlenitveni načrt, če je sprejeta prisilna poravnava, ki jo vključuje načrt finančnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena.

(8) Če je obseg zavarovanih obveznosti iz 2. in 3. točke petega odstavka tega člena večji od obsega obveznosti, ki še omogoča kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobnost nove družbe, mora načrt finančnega prestrukturiranja določiti, da se hkrati z izčlenitvijo izvede povečanje osnovnega kapitala nove družbe s stvarnimi vložki, katerih predmet so zavarovane terjatve iz 2. in 3. točke petega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: povečanje osnovnega kapitala nove družbe).

(9) V primeru iz osmega odstavka tega člena mora načrt finančnega prestrukturiranja vključevati tudi sklep o povečanju osnovnega kapitala nove družbe in poziv za vpis in vplačilo novih delnic.

(10) Za povečanje osnovnega kapitala nove družbe veljajo ta posebna pravila:

1. za sklep o povečanju osnovnega kapitala nove družbe se smiselno uporabljajo 1. točka, tretja alineja 2. točke, 3. do 6. in 8. točka prvega odstavka 191. člena tega zakona. Če je

vrednost premoženja, ki se prenese na novo družbo manjša od skupne višine obveznosti iz 2. in 3. točke petega odstavka tega člena, se za določitev emisijske cene smiselno uporablja drugi odstavek 191. člena tega zakona;

2. v sklepu o povečanju osnovnega kapitala nove družbe mora biti določen najnižji znesek skupnega povečanja osnovnega kapitala, v obsegu, potrebnem za zagotovitev kratkoročne in dolgoročne plačilne sposobnosti nove družbe;

3. za odločanje o povečanju osnovnega kapitala nove družbe se ne uporablja prvi odstavek 333. člena ZGD-1 in velja, da je nova družba sprejela sklep o povečanju osnovnega kapitala, če je sprejeta prisilna poravnava;

4. za izvedbo povečanja osnovnega kapitala nove družbe se smiselno uporabljajo 193. do 198. člen tega zakona.

Pododdelek 4.8.4: Posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev ter vrednosti zavarovanja

221.p člen

(posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev)

(1) Za naslednje terjatve velja, da so prijavljene v postopku prisilne poravnave:

1. vse navadne terjatve, navedene v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in v znesku, navedenem v tem seznamu,

2. vse podrejene terjatve, navedene v seznamu iz 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in v znesku, navedenem v tem seznamu,

3. vse zavarovane terjatve, navedene v seznamu iz 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in v znesku, navedenem v tem seznamu.

(2) Upravitelj mora v osnovni seznam preizkušenih terjatev vključiti terjatve iz prvega odstavka tega člena, tudi če jih upnik ni prijavil v roku za prijavo terjatev iz prvega odstavka 59. člena tega zakona.

(3) Če je postopek prisilne poravnave začet na predlog dolžnika, veljajo ta posebna pravila:

1. oklic o začetku postopka prisilne poravnave mora poleg podatkov iz drugega odstavka 155. člena tega zakona vsebovati tudi pouk upnikom, katere terjatve veljajo za prijavljene v postopku prisilne poravnave po prvem odstavku tega člena;

2. upravitelj mora ne glede na prvi in drugi odstavek 61. člena tega zakona predložiti osnovni seznam preizkušenih terjatev v roku 15 dni.

(4) Če je postopek prisilne poravnave začet na podlagi upniškega predloga, veljajo ta posebna pravila:

1. z izdajo sklepa o ugotovitvi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o naknadnem predlogu prisilne poravnave, iz desetega odstavka 221.k člena tega zakona velja, da so v postopku prisilne poravnave pravočasno prijavljene terjatve iz prvega odstavka tega člena, navedene v seznamih, ki so vključeni v poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona, priloženo temu naknadnemu predlogu prisilne poravnave;

2. ne glede na prvi in drugi odstavek 61. člena tega zakona mora upravitelj predložiti osnovni seznam preizkušenih terjatev v roku 15 dni po objavi sklepa iz 1. točke tega odstavka.

(5) Če začne rok za prijavo navadnih poslovnih terjatev po enajstem odstavku 221. m člena tega zakona teči od objave oklica iz desetega odstavka 221.m člena tega zakona ali če začne rok za prijavo zavarovanih terjatev po sedmem odstavku 221.n člena tega zakona teči z objavo posebnega oklica zavarovanim upnikom, se za preizkus teh terjatev smiselno uporablja 71. člen tega zakona tako, da mora upravitelj v 15 dneh po poteku roka za prijavo teh terjatev izdelati dodatni osnovni seznam.

(6) Če je predmet prisilne poravnave prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona, morajo seznami preizkušenih terjatev poleg podatkov, ki jih morajo vsebovati v skladu s četrtim odstavkom 61. člena, prvim odstavkom 65. člena oziroma drugim odstavkom 70. člena tega zakona, o zavarovanih terjatvah vsebovati tudi te podatke:

1. opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice,

2. če je skupna višina zavarovane terjatve večja od vrednosti zavarovanja, tudi navedbo, da se terjatev obravnava:

– kot zavarovani del te terjatve do višine vrednosti zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– morebitni višji znesek terjatve iz prve alineje te točke pa kot nezavarovani del te terjatve,

3. če je premoženje predmet več ločitvenih pravic in ob upoštevanju vrednosti zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona to premoženje ne zadošča za prednostno poplačilo zavarovanih terjatev s poznejšim poplačilnim vrstnim redom: pri vsaki taki terjatvi tudi navedbo, da se obravnava kot nezavarovana, navadna terjatev, razen če je zavarovana tudi z ločitveno pravico na drugem premoženju, ki ob upoštevanju vrednost zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona zadošča za njeno poplačilo.

221.r člen

(preizkus ocene vrednosti zavarovanja)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je predmet prisilne poravnave prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona.

(2) Upnik, ki je imetnik zavarovane terjatve, lahko izpodbija ocenjeno vrednost zavarovanja z ugovorom (v nadaljnjem besedilu: ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja). Če je predmet prisilne poravnave tudi preoblikovanje ločitvenih pravic iz 2. točke prvega odstavka 221.n člena tega zakona, lahko z ugovorom proti oceni vrednosti zavarovanja upnik, ki je imetnik zavarovane terjatve, izpodbija tudi ocenjeno vrednost zavarovanja drugega upnika.

(3) Upnik mora ugovoru proti oceni vrednosti zavarovanja priložiti poročilo pooblaščenega ocenjevalca z novo oceno vrednosti, izdelano v skladu s petim odstavkom 141. člena tega zakona.

(4) Za ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja se smiselno uporabljajo tretji, četrti, sedmi, osmi in deveti odstavek 63. člena tega zakona.

(5) Če je bil proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev vložen ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja, upravitelj v dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev pri zavarovani terjatvi, ki je predmet ugovora, spremeni podatke tako, da se ta terjatev obravnava:

1. kot zavarovani del terjatve do višine, ki je enaka aritmetični sredini med:

– vrednostjo zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona in

– vrednostjo zavarovanja iz nove ocene vrednosti, priložene ugovoru proti oceni vrednosti zavarovanja,

2. morebitni višji znesek te terjatve pa kot nezavarovani del terjatve.

(6) Upnik, ki je pravočasno vložil ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja, lahko vloži ugovor proti dopolnjenemu seznamu:

1. če seznam ne vsebuje njegovega ugovora ali

2. če vrednost zavarovanja ni določena v skladu s petim odstavkom tega člena.

(7) Sodišče s sklepom o preizkusu terjatev, poleg odločitev iz drugega odstavka 69. člena tega zakona, odloči tudi o obravnavi zavarovanih terjatev v skladu s šestim odstavkom 221.p člena tega zakona oziroma v skladu s petim odstavkom tega člena.

Pododdelek 4.8.5: Posebna pravila o potrditvi prisilne poravnave in učinkih pravnomočno potrjene prisilne poravnave

221.s člen

(potrditev in učinki prisilne poravnave, ki je omejena na prestrukturiranje finančnih terjatev)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je po prvem odstavku 221.m člena tega zakona omejen na zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti navadnih finančnih terjatev.

(2) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave tako, da:

1. za navadne finančne terjatve navede podatke iz 2. točke prvega odstavka 210. člena tega zakona,

2. za navadne poslovne terjatve ugotovi, da zanje prisilna poravnava ne učinkuje.

(3) Pravila o učinkih potrjene prisilne poravnave na navadne terjatve, določena v oddelku 4.5 tega zakona, se uporabljajo samo za navadne finančne terjatve.

221.t člen

(potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona.

(2) Če je skupna višina zavarovane terjatve večja od zneska, ki se izračuna tako, da se vrednost zavarovanja, ugotovljena s pravnomočnim sklepom o preizkusu terjatev, poveča za 20 odstotkov (v nadaljnjem besedilu: zaščitena vrednost zavarovanja), se s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave zavarovana terjatev razdeli na dve terjatvi:

1. na terjatev, ki je enaka višini zaščitene vrednosti zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: nova zavarovana terjatev), in

2. na terjatev, ki je enaka skupni višini razdeljene terjatve, zmanjšani za zaščiteno vrednost zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: nova navadna terjatev).

(3) Z razdelitvijo zavarovane terjatve po drugem odstavku tega člena se prednostno poplačilno upravičenje, vključeno v ločitveni pravici, utesni tako, da je z uveljavitvijo ločitvene pravice mogoče doseči samo prednostno poplačilo nove zavarovane terjatve, in da preneha glede nove navadne terjatve.

(4) Če je premoženje predmet več ločitvenih pravic in ob upoštevanju zaščitene vrednosti zavarovanja ne zadošča za prednostno poplačilo zavarovanih terjatev s poznejšim poplačilnim vrstnim redom, s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave preneha ločitvena pravica, ustanovljena v zavarovanje teh terjatev.

(5) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave poleg odločitve o vsebini potrjene prisilne poravnave glede navadnih terjatev iz 2. točke prvega odstavka 210. člena tega zakona odloči tudi o vsebini potrjene prisilne poravnave glede zavarovanih terjatev tako, da ugotovi:

1. katere zavarovane terjatve se razdelijo na dve terjatvi v skladu z drugim odstavkom tega člena, in za vsako zavarovano terjatev, ki se razdeli, navede podatke o novih terjatvah, ki nastanejo z razdelitvijo,

2. katere ločitvene pravice prenehajo v skladu s četrtim odstavkom tega člena,

3. vsebino potrjene prisilne poravnave za nove zavarovane terjatve tako, da navede:

– roke za njihovo plačilo in

– obrestno mero, po kateri se obrestujejo od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo, in

4. da za nove navadne terjatve in terjatve iz četrtega odstavka tega člena nastanejo učinki potrjene prisilne poravnave z vsebino, s katero nastanejo za navadne terjatve.

(6) V izreku sklepa o potrditvi prisilne poravnave sodišče svoje odločitve iz 1. in 2. točke petega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede seznam ločitvenih pravic, za katere učinkuje prisilna poravnava, iz desetega odstavka tega člena.

(7) Če je v postopku prisilne poravnave priznana zavarovana terjatev, ki se razdeli po drugem odstavku tega člena, se za novo navadno terjatev ne uporablja peti odstavek 211. člena tega zakona in velja, da je ta terjatev ugotovljena v postopku prisilne poravnave kot navadna terjatev.

(8) Če je v postopku prisilne poravnave priznana zavarovana terjatev, ki po četrtem odstavku tega člena postane nezavarovana terjatev, se zanjo ne uporablja peti odstavek 211. člena tega zakona in velja, da je ta terjatev ugotovljena v postopku prisilne poravnave kot navadna terjatev.

(9) Seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, mora poleg podatkov o navadnih terjatvah vsebovati tudi podatke iz četrtega odstavka 211. člena tega zakona za vsako novo navadno terjatev ali terjatev iz četrtega odstavka tega člena.

(10) Upravitelj mora pripraviti tudi seznam ločitvenih pravic, za katere učinkuje prisilna poravnava, in ga predložiti sodišču hkrati s svojim poročilom o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave. Seznam mora vsebovati vse ločitvene pravice, ki obstajajo na premoženju dolžnika, in za vsako od njih:

1. opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, in če je ločitvena pravica hipoteka, tudi identifikacijski znak, s katerim je hipoteka vpisana v zemljiški knjigi,

2. za ločitveno pravico, pri kateri je zaščitena vrednost zavarovanja enaka ali večja od zneska zavarovane terjatve tudi:

– zaščiteno vrednost zavarovanja,

– znesek zavarovane terjatve in

– opis, da se zaradi potrditve prisilne poravnave ločitvena pravica ne utesni,

3. če se terjatev, zavarovana s posamezno ločitveno pravico, v skladu z drugim odstavkom tega člena razdeli, za vsako tako ločitveno pravico tudi:

– zaščiteno vrednost zavarovanja,

– znesek nove zavarovane terjatve in

– opis obsega utesnitve ločitvene pravice iz tretjega odstavka tega člena,

4. če ločitvena pravica po četrtem odstavku tega člena preneha, tudi navedbo o njenem prenehanju.

(11) Za novo zavarovano terjatev:

1. se ne uporablja 1. točka prvega odstavka 213. člena in 2. točka 216. člena tega zakona, in

2. se smiselno uporabljajo pravila o navadnih terjatvah, določena v prvem in petem odstavku 212. člena ter 214., 215., 216. in 217. členu tega zakona.

(12) Za novo navadno terjatev in terjatev iz četrtega odstavka tega člena se uporabljajo pravila o navadnih terjatvah, določena v oddelku 4.5 tega zakona.

(13) Če je ločitvena pravica, za katero učinkuje prisilna poravnava, hipoteka, je pravnomočni sklep o potrditvi prisilne poravnave listina, ki je podlaga za vpis utesnitve te hipoteke ali za vpis njenega izbrisa v zemljiško knjigo po uradni dolžnosti.

(14) Sodišče mora v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave obvestiti zemljiškoknjižno sodišče o utesnitvi oziroma prenehanju hipotek iz trinajstega odstavka tega člena. Obvestilu mora priložiti odpravek sklepa o potrditvi prisilne poravnave s potrdilom o pravnomočnosti in seznam ločitvenih pravic, za katere učinkuje prisilna poravnava, iz desetega odstavka tega člena.

(15) Štirinajsti odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za izbris zastavne pravice na nematerializiranih vrednostnih papirjih, v skladu z ZNVP, in za izbris zastavne pravice iz registra neposestnih zastavnih pravic na premičninah.

(16) Če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je tudi preoblikovanje ločitvenih pravic iz 2. točke prvega odstavka 221.n člena tega zakona, veljajo ta pravila:

1. s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave se vse ločitvene pravice, razen ločitvenih pravic, ki prenehajo po četrtem odstavku tega člena, preoblikujejo tako, da namesto ločitvenih pravic, ki obstajajo v korist posameznih imetnikov zavarovanih terjatev, nastanejo ločitvene pravice za skupno zavarovanje vseh teh zavarovanih terjatev (v nadaljnjem besedilu: skupna ločitvena pravica) v korist vseh imetnikov zavarovanih terjatev;

2. odločitev sodišča o vsebini potrjene prisilne poravnave mora poleg podatkov iz petega odstavka tega člena vsebovati tudi ugotovitev o preoblikovanju ločitvenih pravic v skupne ločitvene pravice v skladu s 1. točko tega odstavka;

3. seznam ločitvenih pravic mora vsebovati tudi:

– skupni znesek zaščitenih vrednosti zavarovanj, ki je enak vsoti zneskov iz prve alineje 2. točke in iz prve alineje 3. točke desetega odstavka tega člena, in

– skupni znesek zavarovanih terjatev, ki je enak vsoti zneskov iz druge alineje 2. točke in iz druge alineje 3. točke desetega odstavka tega člena;

4. seznam ločitvenih pravic mora pri posamezni ločitveni pravici iz 2. in 3. točke desetega odstavka tega člena vsebovati:

– namesto opisa iz tretje alineje 2. točke ali tretje alineje 3. točke desetega odstavka tega člena opis, da se ločitvena pravica preoblikuje v skupno ločitveno pravico, in

– delež njenega imetnika na skupni ločitveni pravici, izračunan v skladu s 6. točko tega odstavka (v nadaljnjem besedilu: delež imetnika na skupni ločitveni pravici);

5. med imetniki zavarovanih terjatev glede skupne ločitvene pravice nastane skupnost (v nadaljnjem besedilu: skupnost imetnikov). Za skupnost imetnikov se uporabljajo pravila XXVIII. poglavja posebnega dela OZ o skupnosti, če ni v 6. do 9. točki tega odstavka drugače določeno;

6. delež posameznega imetnika na skupni ločitveni pravici se izračuna tako, da se zaščitena vrednost zavarovanja pri ločitveni pravici, imetnik katere je bil pred njenim preoblikovanjem v skupno ločitveno pravico, deli s skupnim zneskom zaščitenih vrednosti zavarovanj iz prve alineje 3. točke tega odstavka;

7. odločitev skupnosti imetnikov za uveljavitev skupne ločitvene pravice glede posameznega premoženja, ki je njen predmet, je sprejeta, če z njo soglašajo imetniki, delež katerih na skupni ločitveni pravici dosegajo ali presegajo 75 odstotkov. Enako velja za odločitve skupnosti imetnikov o drugih pravno mogočih načinih razpolaganja s skupno ločitveno pravico in o drugih skupnih zadevah, ki presegajo redno upravljanje;

8. iz zneska, doseženega z uveljavitvijo skupne ločitvene pravice, se njeni imetniki poplačajo v skladu z njihovimi deleži na skupni ločitveni pravici;

9. če preneha zavarovana terjatev posameznega imetnika zaradi njenega poplačila ali na drug način, preneha tudi delež tega imetnika na skupni ločitveni pravici. V tem primeru se sorazmerno povečajo deleži preostalih imetnikov v skupnosti imetnikov;

10. za izbris prejšnjih ločitvenih pravic in vpis novih skupnih ločitvenih pravice se smiselno uporabljajo trinajsti, štirinajsti in petnajsti odstavek tega člena.

221.u člen

(potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je prestrukturiranje z izčlenitvijo iz 221.o člena tega zakona.

(2) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave, poleg odločitev iz prvega odstavka 210. člena oziroma drugega odstavka 221.s člena oziroma petega odstavka 221.t člena tega zakona:

1. ugotovi, da je vsebina potrjene prisilne poravnave tudi izvedba izčlenitve v skladu z izčlenitvenim načrtom,

2. če načrt finančnega prestrukturiranja v skladu z 2. točko tretjega odstavka 221.o člena tega zakona določa, da se po izvedbi izčlenitve nad dolžnikom opravi stečajni postopek, sodišče s sklepom, s katerim odloči o potrditvi prisilne poravnave, hkrati odloči, da se nad dolžnikom začne stečajni postopek.

(3) V izreku sklepa o potrditvi prisilne poravnave sodišče svojo odločitev iz 1. točke drugega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede prilogo načrta finančnega prestrukturiranja iz drugega odstavka 221.o člena tega zakona.

(4) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena, z dnem, v katerem postane sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave pravnomočen, velja, da:

1. je ustanovljena nova družba oziroma nove družbe, določene v izčlenitvenem načrtu,

2. da je na vsako novo družbo prešlo premoženje skupaj z obveznostmi, določenimi v izčlenitvenem načrtu.

(5) Za odgovornost nove družbe oziroma novih družb za obveznosti dolžnika kot prenosne družbe, nastale do vpisa izčlenitve v sodni register, se ne uporabljata 636. člen ZGD-1 in 433. člen oziroma Nove družbe odgovarjajo samo za obveznosti, določene v izčlenitvenem načrtu.

(6) Člane poslovodstva oziroma organov nadzora nove družbe imenuje upniški odbor. Predsednik upniškega odbora mora sklicati sejo upniškega odbora, ki naj odloči o teh imenovanjih, v osmih dneh po objavi poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave, za dan ki ni poznejši od zadnjega dne roka za oddajo glasovnic.

(7) Za vpis izčlenitve v sodni register se ne uporablja 634. člen ZGD-1. Sodišče mora v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave obvestiti registrsko sodišče o izvedeni izčlenitvi. Obvestilu mora priložiti:

1. odpravek sklepa o potrditvi prisilne poravnave s potrdilom o pravnomočnosti,

2. prilogo načrta finančnega prestrukturiranja iz drugega odstavka 221.o člena tega zakona, s potrdilom, da je bila izčlenitev izvedena v skladu z izčlenitvenim načrtom, ki ga vsebuje ta priloga, in

3. zapisnik seje upniškega odbora iz šestega odstavka tega člena.

(8) Če je bilo hkrati z izčlenitvijo izvedeno povečanje osnovnega kapitala nove družbe iz osmega odstavka 221.o člena tega zakona, veljajo ta posebna pravila:

1. smiselno se uporablja prvi odstavek 199. člena tega zakona in sodišče s sklepom iz drugega odstavka tega člena ugotovi tudi skupno višino osnovnega kapitala nove družbe;

2. obvestilu iz sedmega odstavka tega člena mora sodišče priložiti tudi čistopis statuta nove družbe, ki ga ob upoštevanju povečanja osnovnega kapitala izdela notar;

3. za izdajo delnic nove družbe se smiselno uporabljata šesti in sedmi odstavek 199. člena tega zakona.

Pododdelek 4.8.6: Ponovna prisilna poravnava po pravnomočni potrditvi prisilne poravnave

221.v člen

(predlog za ponovno prisilno poravnavo)

(1) Ne glede na tretji odstavek 221.h člena tega zakona, je predlog za prisilno poravnavo dovoljen, tudi če dolžnik še ni izpolnil vseh obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: ponovna prisilna poravnava):

1. če sta od pravnomočnosti sklepa o potrditvi prejšnje prisilne poravnave pretekli dve leti in

2. če z začetkom ponovne prisilne poravnave soglašajo upniki, ki so skupaj imetniki terjatev, za katere učinkuje prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava in katerih vsota dosega 50 odstotkov vsote vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

(2) Predlogu za začetek postopka ponovne prisilne poravnave morajo biti poleg listin, ki morajo biti priložene predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, priložene tudi notarsko overjene izjave upnikov iz 2. točke prvega odstavka tega člena o soglasju z začetkom postopka ponovne prisilne poravnave.

(3) Ne glede na prvi odstavek 221.j člena tega zakona so začetek postopka ponovne prisilne poravnave upravičeni predlagati samo upniki, ki so skupno imetniki terjatev, za katere učinkuje prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava in katerih vsota dosega 50 odstotkov vsote vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

(4) Za upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave se ne uporablja 2. točka tretjega odstavka 221.j člena tega zakona.

(5) Če terjatev upnika iz 2. točke prvega odstavka oziroma iz tretjega odstavka tega člena v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave ni bila priznana ali verjetno izkazana, je treba predlogu za začetek postopka ponovne prisilne poravnave priložiti tudi poročilo revizorja, s katerim revizor z mnenjem brez pridržka ugotovi skupni znesek terjatev tega upnika do dolžnika po stanju na dan začetka postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

(6) Če je pravnomočno potrjena ponovna prisilna poravnava, nov predlog za ponovno prisilno poravnavo ni dovoljen, če je vložen, preden je dolžnik izpolnil vse obveznosti iz pravnomočno potrjene ponovne prisilne poravnave.

221.z člen

(posebna pravila za ponovno prisilno poravnavo)

(1) Za ponovno prisilno poravnavo se uporabljajo pravila tega zakona o prisilni poravnavi, če ni v pododdelku 4.8.6 tega zakona drugače določeno.

(2) Ponovna prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, za katere je učinkovala prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava.

(3) V postopku ponovne prisilne poravnave se izvede ponovna prijava in preizkus terjatev po stanju ob začetku postopka ponovne prisilne poravnave. Terjatve, ki so bile prijavljene v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, veljajo za prijavljene v postopku ponovne prisilne poravnave.

(4) Če je predmet ponovne prisilne poravnave prestrukturiranje z izčlenitvijo iz 221.o člena, veljajo ta posebna pravila:

1. izčlenitveni načrt mora določati, da nova družba poleg obveznosti glede terjatev iz 2. in 3. točke petega odstavka 221.o člena tega zakona prevzame tudi vse obveznosti glede terjatev, ki so nastale po začetku postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave;

2. v primeru iz osmega odstavka 221.o člena tega zakona so predmet stvarnih vložkov pri povečanju osnovnega kapitala nove družbe lahko tudi navadne terjatve iz 1. točke tega odstavka in se za določitev emisijske cene za stvarni vložek, katerega predmet je zavarovana terjatev, smiselno uporablja tretji odstavek 199.b člena tega zakona.

5. poglavje: STEČAJNI POSTOPKI

Oddelek 5.1: Temeljna pravila o stečajnih postopkih

222. člen

(uporaba 5. poglavja)

(1) Oddelki 5.1 do 5.10 tega zakona se uporabljajo za stečajni postopek nad pravno osebo.

(2) Oddelek 5.11 tega zakona se uporablja za postopek osebnega stečaja.

(3) Oddelek 5.12 tega zakona se uporablja za postopek stečaja zapuščine.

223. člen

(stečajni dolžnik)

(1) Stečajni dolžnik je insolventni dolžnik, nad katerim se vodi stečajni postopek.

(2) Stečajni postopek je dovoljeno voditi nad vsako pravno osebo, če ni v zakonu za posamezno pravnoorganizacijsko obliko ali vrsto pravne osebe ali za posamezno pravno osebo drugače določeno.

(3) Nad invalidskim podjetjem je stečajni postopek dovoljeno začeti samo, če da Vlada Republike Slovenije predhodno soglasje.

224. člen

(stečajna masa)

(1) Stečajna masa je premoženje stečajnega dolžnika, ki se v stečajnem postopku unovči za kritje stroškov postopka in plačilo terjatev upnikov.

(2) V stečajno maso spadajo:

1. premoženje stečajnega dolžnika ob začetku tega postopka,

2. vse premoženje, doseženo z:

– unovčenjem stečajne mase,

– upravljanjem stečajne mase in

– izpodbijanjem pravnih dejanj stečajnega dolžnika, ter

3. premoženje, doseženo z nadaljevanjem poslovanja, če stečajni dolžnik v skladu s tem zakonom nadaljuje poslovanje po začetku stečajnega postopka.

225. člen

(splošna in posebna stečajna masa)

(1) V splošno stečajno maso spada vse premoženje stečajnega dolžnika razen premoženja, ki spada v posebne stečajne mase.

(2) Posebna stečajna masa je premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, ali denarno dobroimetje, doseženo z unovčenjem tega premoženja.

(3) V zvezi z vsakim posameznim premoženjem, ki je predmet ločitvene pravice, je treba oblikovati posebno stečajno maso, ter to premoženje voditi in upravljati ločeno od:

1. premoženja, ki spada v splošno stečajno maso, in

2. premoženja, ki spada v druge posebne stečajne mase.

226. člen

(razdelitvena masa)

(1) Razdelitvena masa je unovčeni del stečajne mase, namenjen za plačilo terjatev upnikov.

(2) Splošna razdelitvena masa je denarno dobroimetje, nastalo z unovčenjem splošne stečajne mase, zmanjšano za stroške stečajnega postopka, razen stroškov iz tretjega odstavka tega člena.

(3) Posebna razdelitvena masa je denarno dobroimetje, nastalo z unovčenjem posebne stečajne mase, zmanjšano za stroške v zvezi s tem unovčenjem.

(4) Stroški v zvezi z unovčenjem posebne stečajne mase so:

1. stroški ocene vrednosti premoženja, ki spada v posebno stečajno maso,

2. davek na promet nepremičnin ali drug davek ali obvezna dajatev, ki jo je treba plačati pri prodaji,

3. sorazmerni del nadomestila upravitelju iz 3. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona, ki se določi v sorazmerju z višino zneska, ki je predmet razdelitve posebne stečajne mase,

4. če je predmet posebne stečajne mase onesnažena premičnina ali nepremičnina: stroški predpisanega ravnanja z odpadki, ki bremenijo stečajnega dolžnika po predpisih o varstvu okolja,

5. sorazmerni del:

– nadomestila upravitelju za izdelavo otvoritvenega poročila,

– drugih stroškov v zvezi z izdelavo računovodskih izkazov iz 291. člena tega zakona in

– če je splošna stečajna neznatne vrednosti: tudi stroškov arhiviranja in drugih stroškov v zvezi s končanjem stečajnega postopka,

6. stroški izvedbe prodaje premoženja, ki spada v posebno stečajno maso, in stroški, nastali z upravljanjem tega premoženja od začetka stečaja do njegove prodaje (elektrika, stavbno zemljišče, komunalni prispevki, voda, parkirnina in podobno), zmanjšani za morebitne prejete najemnine v zvezi s predmetnim premoženjem.

(5) Sorazmerni del stroškov iz 5. točke četrtega odstavka tega člena je enak deležu ocenjene vrednosti premoženja, ki je predmet posebne stečajne mase, v ocenjeni vrednosti splošne in vseh posebnih stečajnih mas.

227. člen

(načelo koncentracije)

(1) Upnik lahko svoj zahtevek za izpolnitev obveznosti, ki je nastala do začetka stečajnega postopka, v razmerju do stečajnega dolžnika uveljavlja samo v stečajnem postopku proti temu dolžniku in v skladu s pravili tega postopka, če v zakonu za posamezen primer ni drugače določeno.

(2) Upnik, ki zamudi rok za izvedbo dejanj, ki jih mora v skladu s tem zakonom opraviti v zvezi z uveljavitvijo svojega zahtevka iz prvega odstavka tega člena, izgubi pravico od stečajnega dolžnika zahtevati izpolnitev te obveznosti in pravico do plačila iz razdelitvene mase.

228. člen

(načelo omejevanja tveganj)

Pri upravljanju stečajne mase in opravljanju drugih poslov, ki jih sme po tem zakonu opravljati stečajni dolžnik, ni dovoljeno prevzemati vseh poslovnih tveganj, značilnih za poslovanje delujočega podjema, temveč samo tista, ki so nujna za uresničitev interesa upnikov za plačilo terjatev, ki jih uveljavljajo v stečajnem postopku.

229. člen

(vpisi v register v zvezi s stečajnim postopkom)

(1) V register se vpišeta:

1. začetek stečajnega postopka,

2. sklep o njegovem končanju.

(2) Hkrati z vpisom začetka stečajnega postopka se v register:

1. pri firmi dolžnika vpiše dodatek »v stečaju«,

2. pri osebah, pooblaščenih za zastopanje, vpišejo:

– prenehanje pooblastil za zastopanje dolžnikovih zastopnikov iz prvega odstavka 245. člena tega zakona,

– identifikacijski podatki o upravitelju iz tretjega odstavka 110. člena tega zakona kot novem zastopniku,

– če upravitelj opravlja pristojnosti in naloge upravitelja prek pravnoorganizacijske oblike podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe, tudi ta okoliščina in podatki iz 5. točke tretjega odstavka 110. člena tega zakona.

Oddelek 5.2: Odločanje o začetku stečajnega postopka

230. člen

(splošno pravilo)

(1) O začetku stečajnega postopka odloči sodišče na predlog upravičenega predlagatelja za začetek postopka.

(2) Po uradni dolžnosti odloči sodišče o začetku stečajnega postopka samo, če za posamezen primer tako določa zakon.

231. člen

(upravičeni predlagatelj)

Predlog za začetek stečajnega postopka je upravičen vložiti:

1. dolžnik,

2. osebno odgovorni družbenik dolžnika,

3. upnik, ki verjetno izkaže:

– svojo terjatev do dolžnika, proti kateremu predlaga začetek postopka, in

– okoliščino, da dolžnik zamuja s plačilom te terjatve več kot dva meseca,

4. Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije, ki verjetno izkaže:

– terjatve delavcev do dolžnika, proti kateremu predlaga začetek postopka, in

– okoliščino, da dolžnik zamuja s plačilom teh terjatev za več kot dva meseca.

232. člen

(predlog za začetek stečajnega postopka)

(1) Predlog za začetek stečajnega postopka mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,

2. opis dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da je dolžnik postal insolventen, in dokaze o teh dejstvih,

3. zahtevek, da sodišče nad dolžnikom začne stečajni postopek.

(2) Predlogu za začetek stečajnega postopka je treba priložiti:

1. morebitne listinske dokaze o tem, da je dolžnik postal insolventen, in

2. dokaz o plačilu predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka, razen če je predlagatelj po tem zakonu založitve predujma oproščen.

(3) Za predlog za začetek stečajnega postopka, ki ga vloži dolžnik (v nadaljnjem besedilu: dolžnikov predlog za začetek stečajnega postopka), se ne uporabljata 2. točka prvega odstavka in 1. točka drugega odstavka tega člena.

(4) Predlog za začetek stečajnega postopka, ki ga vloži upnik (v nadaljnjem besedilu: upnikov predlog za začetek stečajnega postopka), mora vsebovati tudi opis dejstev in okoliščin, iz katerih verjetno izhaja, da ima terjatev do dolžnika in da dolžnik zamuja s plačilom te terjatve več kot dva meseca.

(5) Upnik mora predlogu za začetek stečajnega postopka priložiti morebitne listinske dokaze o svoji terjatvi in zamudi z njenim plačilom.

(6) Predlog za začetek stečajnega postopka se lahko umakne do izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka.

233. člen

(predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka in dopolnitev nepopolnega predloga)

(1) Predlagatelj mora ob vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka založiti predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka v znesku, ki je enak:

1. znesku pavšalnega nadomestila za objave iz petega odstavka 122. člena tega zakona,

2. znesku najnižjega nadomestila upravitelja iz 1. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona in

3. pavšalnemu znesku za kritje drugih stroškov stečajnega postopka, ki se konča brez razdelitve upnikom, določenem s predpisom iz 3. točke prvega odstavka 114. člena tega zakona.

(2) Če začetek stečajnega postopka predlaga upnik in vrednost unovčene stečajne mase presega znesek stroškov iz prvega odstavka tega člena, ima upnik pravico do vrnitve založenega zneska predujma po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka.

(3) Če predlagatelj ob vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka ne založi predujma iz prvega odstavka tega člena ali če ni v skladu s prvim odstavkom 232. člena tega zakona, mu sodišče s sklepom (v nadaljnjem besedilu: sklep o dopolnitvi) naloži, da v 15 dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi založi predujem ali ustrezno odpravi pomanjkljivosti predloga.

(4) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka.

(5) Če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka tega člena ne dopolni predloga, mora sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavreči predlog za začetek stečajnega postopka.

(6) Založitve predujma iz prvega odstavka tega člena je oproščen:

1. dolžnik in

2. delavec, ki vloži predlog za začetek stečajnega postopka iz razloga po četrtem odstavku 14. člena tega zakona.

(7) V primeru iz šestega odstavka tega člena sodišče, ki vodi stečajni postopek, s sklepom o začetku stečajnega postopka odloči, da se iz proračuna sodišča opravijo naslednja plačila:

1. znesek v višini pavšalnega nadomestila za objave nakaže agenciji v skladu s petim odstavkom 122. člena tega zakona in

2. znesek v višini vsote zneskov iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena nakaže v dobro denarnega računa stečajnega dolžnika.

(8) Če vrednost unovčene stečajne mase presega znesek plačil iz sedmega odstavka tega člena, sodišče, ki vodi stečajni postopek odloči, da se ta plačila vrnejo v dobro proračuna sodišča po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka in v skladu zakonom, ki ureja javne finance.

234. člen

(postopek z dolžnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

(1) Če začetek stečajnega postopka predlaga dolžnik, velja, če se ne dokaže drugače, da je dolžnik insolventen.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za predlog za začetek stečajnega postopka, ki ga vloži osebno odgovorni družbenik dolžnika.

(3) Domnevo insolventnosti iz prvega odstavka tega člena lahko izpodbija samo družbenik dolžnika ali dolžnik, če je predlog za začetek stečajnega postopka vložil njegov osebno odgovorni družbenik.

(4) Družbenik dolžnika ali dolžnik, če je predlog za začetek stečajnega postopka vložil njegov osebno odgovorni družbenik, lahko izpodbija domnevo insolventnosti iz prvega odstavka tega člena s pritožbo proti sklepu o začetku stečajnega postopka, ki ji mora priložiti dokaze o tem, da dolžnik ni insolventen.

235. člen

(postopek z upnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

(1) Sodišče mora dolžniku v treh delovnih dneh po prejemu vročiti upnikov predlog za začetek stečajnega postopka in ga opozoriti na pravne posledice iz tretjega odstavka tega člena.

(2) Dolžnik lahko v 15 dneh po prejemu upnikovega predloga za začetek stečajnega postopka ugovarja, da ni insolventen ali da upnikova terjatev ne obstaja.

(3) Če dolžnik izjavi, da z upnikovim predlogom za začetek postopka soglaša, ali če v 15 dneh po prejemu ne vloži niti ugovora iz drugega odstavka tega člena niti zahteve iz prvega odstavka 236. člena tega zakona, velja, če se ne dokaže drugače, da je dolžnik insolventen.

(4) Za izpodbijanje domneve o insolventnosti iz tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek 234. člena tega zakona.

236. člen

(zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Dolžnik lahko v roku iz drugega odstavka 235. člena tega zakona zahteva, da sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka, ker bo z izvedbo finančnega prestrukturiranja odpravil svojo insolventnost (v nadaljnjem besedilu: zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka).

(2) Dolžnik mora zahtevi za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka priložiti:

1. izjavo poslovodstva, da

– dolžnik ne zamuja niti s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače niti s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je bilo plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in

– bo dolžnik v dvomesečnem obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka sposoben pravočasno plačevati plače delavcem do višine minimalne plače ter davke in prispevke, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek;

2. poročilo pooblaščenega revizorja o pregledu izjave iz 1. točke tega odstavka, v katerem je revizor dal mnenje brez pridržkov;

3. poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja, ki vsebuje pritrdilno mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona, in

4. v primeru iz prvega odstavka 36. člena tega zakona dokaz o objavi sklica skupščine v skladu s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona.

(3) Če zahtevi za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka niso priložene listine iz drugega odstavka tega člena, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu zahteve dolžniku s sklepom naložiti, da v treh delovnih dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi zahteve predloži te listine.

(4) Roka iz tretjega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(5) Če dolžnik v roku iz tretjega odstavka tega člena ne ravna po sklepu o dopolnitvi zahteve, velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je dolžnik insolventen.

237. člen

(odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Sodišče s sklepom odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka (v nadaljnjem besedilu: sklep o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka) za dva meseca, če:

1. je bila zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka vložena v roku iz prvega odstavka 236. člena tega zakona in

2. so ji priložene listine iz drugega odstavka 236. člena tega zakona, iz katerih izhaja:

– da dolžnik ne zamuja s plačili obveznosti iz 1. točke prvega odstavka 236. člena tega zakona in jih bo sposoben pravočasno plačevati tudi v dvomesečnem obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka,

– da je dal o tem pooblaščeni revizor v poročilu iz 2. točke prvega odstavka 236. člena tega zakona mnenje brez pridržkov,

– da je poslovodstvo dolžnika sprejelo poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja, ki vsebuje pritrdilno mnenje poslovodstva iz 3. točke drugega odstavka in 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona, in

– v primeru iz prvega odstavka 36. člena tega zakona: da je poslovodstvo dolžnika objavilo sklic skupščine v skladu s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona.

(2) Dvomesečno obdobje odložitve iz prvega odstavka tega člena začne teči naslednji dan po poteku roka za vložitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka iz prvega odstavka 236. člena tega zakona.

(3) V izreku sklepa o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka mora biti naveden zadnji dan dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka tega člena.

(4) Sodišče mora sklep o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka izdati v treh delovnih dneh.

(5) Rok iz četrtega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi zahteve iz tretjega odstavka 236. člena tega zakona: od prejema dopolnitve zahteve,

2. v drugih primerih: od prejema zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka.

(6) Odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka ni ovira za izdajo začasne odredbe po 240. členu tega zakona.

237.a člen

(poslovanje dolžnika v obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka po prvem odstavku 237. člena tega zakona.

(2) Sodišče s sklepom o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka imenuje upravitelja.

(3) Upravitelj mora nadzorovati poslovanje dolžnika v obsegu, potrebnem za preverjanje razlogov za preklic odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka iz petega odstavka tega člena.

(4) Dolžnik mora upravitelju dati vse informacije, potrebne za nadzor po tretjem odstavku tega člena, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije.

(5) Sodišče na predlogu upravitelja ali upnika, ki je predlagal začetek stečajnega postopka, prekliče odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka (v nadaljnjem besedilu: preklic odložitve) in začne stečajni postopek, če dolžnik:

1. krši prepovedi iz prvega ali tretjega odstavka 34. člena tega zakona,

2. zamudi s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je bilo plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, ali

3. upravitelju ne omogoči izvajanja nadzora v skladu s četrtim odstavkom tega člena.

(6) Upravitelj mora naslednji delovni dan po dnevu, ko ugotovi, da obstaja razlog iz petega odstavka tega člena, vložiti predlog za preklic odložitve.

(7) Sodišče mora predlog za preklic odložitve vročiti dolžniku naslednji delovni dan po njegovem prejemu.

(8) Dolžnik lahko v treh delovnih dneh po prejemu predloga za preklic odložitve ugovarja, da razlog iz petega odstavka tega člena ne obstaja. Ugovoru mora predlagati dokaze o tem in mu priložiti listinske dokaze, na katere se sklicuje.

(9) Če dolžnik v roku iz osmega odstavka tega člena ne vloži ugovora ali v ugovoru ne predlaga dokazov o tem, da razlog za preklic ne obstaja, ali mu ne priloži listinskih dokazov, na katere se sklicuje, velja in nasprotni dokaz ni dovoljen, da ta razlog obstaja, in mora sodišče naslednji delovni dan po poteku tega roka preklicati odložitev in začeti stečajni postopek.

(10) Če dolžnik v roku iz osmega odstavka tega člena vloži ugovor, v katerem predlaga dokaze o tem, da razlog za preklic ne obstaja, in mu priloži listinske dokaze, na katere se sklicuje, mora sodišče naslednji delovni dan razpisati narok za obravnavo ugovora za dan, ki ne sme biti poznejši od osmih dni po prejemu ugovora.

(11) Za narok iz desetega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tretji do peti odstavek 239. člena tega zakona.

(12) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o ugovoru, v treh delovnih dneh po koncu naroka iz desetega odstavka tega člena.

(13) Če sodišče nad dolžnikom začne postopek prisilne poravnave ali stečajni postopek, upravitelj, ki je bil imenovan po drugem odstavku tega člena, nadaljuje z delom kot upravitelj v postopku prisilne poravnave ali stečajnem postopku.

(14) Za nagrado upravitelja za nadzor po drugem odstavku tega člena se smiselno uporabljajo pravila o nadomestilu iz 4. točke drugega odstavka 103. člena tega zakona.

(15) Če sodišče v primeru iz četrtega odstavka 238. člena tega zakona zavrne upnikov predlog za začetek stečajnega postopka:

1. sodišče razreši upravitelja, ki je bil imenovan po drugem odstavku tega člena,

2. se nagrada upravitelja in stroški, do povrnitve katerih je upravičen, plačajo v breme predujma, ki ga je založil upnik v zvezi s predlogom za začetek stečajnega postopka, in

3. sodišče s sklepom o zavrnitvi upnikovega predloga naloži dolžniku, da upniku plača znesek v višini predujma, ki je bil porabljen po 1. točki tega odstavka.

238. člen

(opravičitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Dolžnik mora do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona opravičiti odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka tako, da:

1. bodisi vloži predlog za prisilno poravnavo

2. bodisi predloži dokaze, da je:

– uspešno izvedel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki in

– ni več insolventen.

(2) Če dolžnik do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona ne ravna po prvem odstavku tega člena, velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je dolžnik insolventen.

(3) Če dolžnik do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona vloži predlog za prisilno poravnavo, sodišče ravna po 152. členu tega zakona.

(4) Če dolžnik do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona predloži dokaze iz 2. točke prvega odstavka tega člena, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu teh dokazov razpisati narok za začetek stečajnega postopka na dan, ki ne sme biti poznejši od 15 dni po prejemu teh dokazov.

239. člen

(odločanje o začetku stečajnega postopka)

(1) Sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka zunaj naroka in ne da bi izvajalo dokaze o tem, ali je dolžnik insolventen in ali je bil upnik procesno legitimiran vložiti predlog:

1. če začetek stečajnega postopka predlaga dolžnik in

2. v primeru iz enajstega odstavka 40. člena, petega odstavka 152. člena, tretjega odstavka 235. člena, petega odstavka 236. člena ali drugega odstavka 238. člena tega zakona.

(2) Če dolžnik v 15 dneh po prejemu upnikovega predloga za začetek stečajnega postopka vloži ugovor iz drugega odstavka 235. člena tega zakona, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu ugovora razpisati narok za začetek stečajnega postopka na dan, ki ne sme biti poznejši od enega meseca po prejemu ugovora.

(3) Če se upnik ne udeleži naroka za začetek stečajnega postopka, velja, da je umaknil predlog za začetek stečajnega postopka.

(4) Če se dolžnik ne udeleži naroka za začetek stečajnega postopka, sodišče opravi narok v njegovi odsotnosti.

(5) Na naroku za začetek stečajnega postopka sodišče izvede dokaze o upnikovi procesni legitimaciji za vložitev predloga in o tem, ali je dolžnik insolventen, in odloči o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka na podlagi izida dokaznega postopka.

(6) Dolžnik, člani njegovih organov vodenja in nadzora, njegovi družbeniki in osebe, ki so zaposlene pri dolžniku, morajo sodišču dati vse podatke in pojasnila ter mu izročiti listine, ki se nanašajo na dolžnika in so pomembne za presojo okoliščin iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Za dolžnost iz šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek, o dolžnostih priče in pravnih posledicah kršitve te dolžnosti.

240. člen

(začasna odredba proti stečajnemu dolžniku)

(1) Sodišče, ki vodi predhodni stečajni postopek, lahko po uvedbi stečajnega postopka na predlog upnika, ki verjetno izkaže svojo terjatev do dolžnika, izda začasno odredbo za zavarovanje denarnih terjatev vseh upnikov do dolžnika.

(2) Za začasno odredbo iz prvega odstavka tega člena se uporabljata 270. in 271. člen ZIZ, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Sodišče sme za zavarovanje denarnih terjatev iz prvega odstavka tega člena izdati vsako začasno odredbo, s katero je mogoče doseči namen zavarovanja, zlasti pa:

1. omejiti upravičenja dolžnika ali njegovega poslovodstva ali prokuristov za sklepanje pogodb ali opravljanje drugih pravnih poslov,

2. odrediti izvajalcu plačilnega prometa, ki vodi dolžnikov denarni račun, da sme dolžnikove naloge za plačilo v breme tega računa izvršiti samo na podlagi soglasja sodišča,

3. prepovedati dolžniku, da odtuji ali obremeni svoje nepremičnine ali stvarne pravice, ki so v njegovo korist vknjižene na nepremičnini, in odrediti zaznambo te prepovedi v zemljiški knjigi,

4. določiti, da je soglasje sodišča predpostavka za veljavnost pravnih poslov dolžnika, ki so pravni temelj za razpolaganje s premoženjem dolžnika.

(4) Začasna odredba iz 1. in 4. točke tretjega odstavka tega člena se vpiše v register.

241. člen

(rok za odločitev o začetku stečajnega postopka)

(1) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o začetku stečajnega postopka, v treh delovnih dneh.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če začetek stečajnega postopka predlaga dolžnik ali osebno odgovorni družbenik: od vložitve predloga za začetek stečajnega postopka,

2. v primeru iz tretjega odstavka 235. člena tega zakona: od poteka roka za ugovor iz drugega odstavka 235. člena tega zakona,

3. v primeru iz petega odstavka 236. člena tega zakona: od poteka roka za dopolnitev zahteve iz tretjega odstavka 236. člena tega zakona,

4. v primeru iz drugega odstavka 238. člena tega zakona: od poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona,

5. v primeru iz četrtega odstavka 238. člena ali drugega odstavka 239. člena tega zakona: od konca naroka.

242. člen

(sklep o začetku stečajnega postopka)

(1) Izrek sklepa, s katerim sodišče odloči, da se začne stečajni postopek (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku stečajnega postopka), mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o stečajnem dolžniku in

2. odločitev sodišča o začetku postopka.

(2) Če je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka na upnikov predlog, lahko pritožbo proti temu sklepu vloži tudi družbenik stečajnega dolžnika.

(3) Sodišče mora sklep o začetku stečajnega postopka objaviti v istem dnevu, v katerem ga je izdalo.

243. člen

(oklic o začetku stečajnega postopka)

(1) Sodišče o začetku stečajnega postopka obvesti upnike z oklicem (v nadaljnjem besedilu: oklic o začetku stečajnega postopka).

(2) Oklic o začetku stečajnega postopka mora vsebovati:

1. podatke o sodišču, ki vodi postopek, in opravilni številki zadeve, pod katero se postopek vodi,

2. podatke iz prvega odstavka 242. člena tega zakona,

3. identifikacijske podatke o upravitelju,

4. poziv upnikom, naj v treh mesecih po objavi oklica prijavijo svoje terjatve ter ločitvene in izločitvene pravice v stečajnem postopku z vlogo v dveh izvodih, in pouk o pravnih posledicah zamude roka za prijavo,

5. dan objave oklica.

(3) Sodišče mora oklic o začetku stečajnega postopka objaviti hkrati z objavo sklepa o začetku stečajnega postopka.

Oddelek 5.3: Pravne posledice začetka stečajnega postopka

Pododdelek 5.3.1: Splošna pravila o pravnih posledicah začetka stečajnega postopka

244. člen

(nastanek pravnih posledic začetka stečajnega postopka)

(1) Pravne posledice začetka stečajnega postopka nastanejo z začetkom dneva, ko je bil objavljen oklic o začetku stečajnega postopka.

(2) Če je sklep o začetku stečajnega postopka na podlagi pritožbe razveljavljen, v ponovnem postopku pa je sodišče znova izdalo sklep o začetku stečajnega postopka, velja, da so nastale pravne posledice začetka stečajnega postopka z dnem, ko je bil objavljen oklic o začetku stečajnega postopka na podlagi prvega sklepa o začetku stečajnega postopka.

245. člen

(prenos pooblastil na upravitelja)

(1) Z začetkom stečajnega postopka prenehajo pooblastila dolžnikovih zastopnikov, prokuristov in drugih pooblaščencev za zastopanje dolžnika in pooblastila poslovodstva dolžnika za vodenje njegovih poslov.

(2) Z začetkom stečajnega postopka upravitelj pridobi pooblastila za zastopanje stečajnega dolžnika in vodenje njegovih poslov iz drugega odstavka 97. člena tega zakona.

(3) Upravitelj mora najpozneje naslednji delovni dan po začetku stečajnega postopka izvajalce plačilnega prometa, ki vodijo dolžnikove transakcijske račune, obvestiti o začetku stečajnega postopka.

246. člen

(prenehanje veljavnosti dolžnikovih nalogov in druga plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

(1) Z začetkom stečajnega postopka nehajo veljati nalogi za izvedbo pravnega posla ali drugega pravnega dejanja za račun dolžnika, ki jih je dolžnik izdal pred začetkom stečajnega postopka, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena ali drugem zakonu za posamezno vrsto naloga drugače določeno.

(2) Začetek stečajnega postopka ne vpliva na veljavnost dolžnikovega naloga, ki ga je prejemnik naloga izvršil v osmih dneh po objavi oklica o začetku stečajnega postopka, če ob izvršitvi naloga ni vedel za začetek stečajnega postopka, če ni v zakonu za posamezno vrsto naloga drugače določeno.

(3) Začetek stečajnega postopka ne vpliva na veljavnost dolžnikovega naloga za plačilo v breme njegovega transakcijskega računa, če je izvajalec plačilnega prometa, ki vodi ta transakcijski račun, obvestilo upravitelja o začetku stečajnega postopka prejel, ko naloga po pravilih, določenih z zakonom, ki ureja plačilne storitve ni več mogoče preklicati.

(4) Po začetku stečajnega postopka ponudnik plačilnih storitev ne sme izvršiti nobenega plačila v breme denarnega dobroimetja insolventnega dolžnika na podlagi sklepa o izvršbi ali sklepa o prisilni izterjavi, razen plačila do višine denarnega dobroimetja po stanju ob začetku stečajnega postopka v skladu s 3. točko četrtega odstavka 132. člena tega zakona, tudi če do takrat, ko so izpolnjeni pogoji za izvršitev tega plačila, določeni v ZIZ ali zakonu, ki ureja davčni postopek, še ni prejel sklepa izvršilnega sodišča ali davčnega organa o ustavitvi postopka izvršbe po šestem odstavku 132. člena tega zakona.

(5) Prepoved iz četrtega odstavka tega člena ne velja za plačila, katerih izvršitve takrat, ko je izvajalec plačilnega prometa prejel obvestilo upravitelja o začetku stečajnega postopka, po pravilih, določenih z zakonom, ki ureja plačilne storitve ni več mogoče preklicati.

247. člen

(prenehanje veljavnosti dolžnikovih ponudb)

Z začetkom stečajnega postopka nehajo veljati ponudbe, ki jih je dal stečajni dolžnik pred začetkom stečajnega postopka, razen če je naslovnik sprejel ponudbo do začetka stečajnega postopka.

248. člen

(odpoved najemnih in zakupnih pogodb)

(1) Z začetkom stečajnega postopka pridobi stečajni dolžnik pravico odpovedati najemne in zakupne pogodbe (v nadaljnjem besedilu: odpovedna pravica), ki jih je sklenil pred začetkom stečajnega postopka, z enomesečnim odpovednim rokom, ne glede na splošna pravila, določena z zakonom ali pogodbo, o pravici odpovedati najemno ali zakupno pogodbo, ki bi se uporabljala, če nad stečajnim dolžnikom kot najemnikom ali najemodajalcem ne bi bil začet stečajni postopek.

(2) Če stečajni dolžnik uresniči odpovedno pravico, začne odpovedni rok teči zadnji dan meseca, v katerem je druga pogodbena stranka prejela izjavo stečajnega dolžnika o odpovedi, in poteče zadnji dan naslednjega meseca.

(3) Uresničitev odpovedne pravice po prvem in drugem odstavku tega člena ne posega v pravico druge pogodbene stranke od stečajnega dolžnika zahtevati povrnitev škode, ki jo je imela zato, ker je bila odpovedna pravica uresničena v nasprotju s splošnimi pravili iz prvega odstavka tega člena.

(4) Druga pogodbena stranka mora svojo terjatev za povrnitev škode iz tretjega odstavka tega člena prijaviti v stečajnem postopku in se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

249. člen

(zadržanje zastaranja terjatev stečajnega dolžnika)

Zastaranje terjatev stečajnega dolžnika do njegovih dolžnikov ne teče v obdobju enega leta od začetka stečajnega postopka.

250. člen

(zasledovalna pravica)

(1) Prodajalec, ki mu kupnina ni bila v celoti plačana, ima pravico zahtevati, da se mu vrne blago, ki je bilo poslano stečajnemu dolžniku iz drugega kraja in do začetka stečajnega postopka še ni prispelo v namembni kraj ali ga do začetka stečajnega postopka stečajni dolžnik še ni prevzel (v nadaljnjem besedilu: zasledovalna pravica).

(2) Zasledovalno pravico ima tudi komisionar pri nakupni komisiji.

(3) Če je stečajni dolžnik blago, ki je prispelo v namembni kraj pred začetkom stečajnega postopka, prevzel samo v hrambo, prodajalec nima zasledovalne pravice, temveč lahko v stečajnem postopku uveljavlja izločitveno pravico.

251. člen

(vročanje pisanj upravitelju v sodnih in drugih postopkih)

Po začetku stečajnega postopka je treba vsa pisanja v sodnih in drugih postopkih, ki jih je treba vročiti stečajnemu dolžniku kot stranki ali drugem udeležencu postopka, vročiti upravitelju:

1. v primeru iz 5. točke tretjega odstavka 110. člena tega zakona: na poslovni naslov pravnoorganizacijske oblike, prek katere opravlja pristojnosti in naloge upravitelja, vpisan v register po tretji alineji 2. točke drugega odstavka 229. člena tega zakona.

2. v drugih primerih: na njegov naslov, vpisan po drugi alineji 2. točke drugega odstavka 229. člena tega zakona.

Pododdelek 5.3.2: Pravne posledice začetka stečajnega postopka za terjatve upnikov

252. člen

(terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek stečajnega postopka)

Pravne posledice začetka stečajnega postopka, določene v pododdelku 5.3.2 tega zakona, nastanejo za vse terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, ki so nastale do začetka stečajnega postopka, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

253. člen

(pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

(1) Nedenarna terjatev upnika do stečajnega dolžnika se z začetkom stečajnega postopka pretvori v denarno terjatev po tržni vrednosti ob začetku stečajnega postopka.

(2) Tržna vrednost terjatve, pretvorjene po prvem odstavku tega člena, se določi po cenah na trgu za premoženje, ki je predmet nedenarne dajatve, ali za storitve.

254. člen

(pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

Denarne in nedenarne terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, katerih predmet so občasne dajatve, se z začetkom stečajnega postopka pretvorijo v enkratne denarne terjatve.

255. člen

(pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

Denarne terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, ki so izražene v tuji valuti, se z začetkom stečajnega postopka pretvorijo v terjatve, izražene v eurih, po tečaju, ki ga objavlja ali določa in objavlja Banka Slovenije in ki velja na dan začetka stečajnega postopka.

256. člen

(obrestovanje terjatev)

(1) Obrestna mera pogodbenih ali zamudnih obresti, po kateri so se obrestovale terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, se z začetkom stečajnega postopka spremeni tako, da od terjatev upnikov, ki so se obrestovale do začetka stečajnega postopka, od začetka stečajnega postopka dalje tečejo obresti po predpisani obrestni meri.

(2) Če se terjatev upnika do stečajnega dolžnika pred njeno zapadlostjo ne obrestuje in terjatev ob začetku stečajnega postopka še ni zapadla, začnejo obresti po predpisani obrestni meri od te terjatve teči od njene zapadlosti.

257. člen

(pravica stečajnega dolžnika do predčasnega plačila)

(1) Če se v skladu s pravili tega zakona o plačilu upnikov iz splošne ali posebne razdelitvene mase pogoji za plačilo terjatve posameznega upnika izpolnijo pred zapadlostjo te terjatve, ima stečajni dolžnik ne glede na splošna pravila, določena z zakonom ali pogodbo, o pravici predčasnega plačila, ki bi se uporabljala, če nad stečajnim dolžnikom ne bi bil začet stečajni postopek, pravico predčasno plačati to terjatev in pri tej izpolnitvi odšteti obresti za obdobje od plačila do zapadlosti.

(2) Če od terjatve iz prvega odstavka tega člena do njene zapadlosti ne tečejo obresti, se glavnica terjatve zmanjša za obresti po vodilni obresti meri za obdobje od plačila do zapadlosti.

258. člen

(pretrganje zastaranja terjatev)

Zastaranje upnikove terjatve do stečajnega dolžnika se pretrga s prijavo te terjatve v stečajnem postopku.

259. člen

(terjatve, povezane z odložnim pogojem)

Če je upnikova terjatev povezana z odložnim pogojem in se ta pogoj do izdelave načrta končne razdelitve ne uresniči, terjatev preneha.

260. člen

(terjatve, povezane z razveznim pogojem)

Če je upnikova terjatev povezana z razveznim pogojem in se ta pogoj do izdelave načrta končne razdelitve ne uresniči, velja, da pogoj ne obstaja in da je terjatev postala nepogojna.

261. člen

(pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

(1) Če ob začetku stečajnega postopka hkrati obstajata terjatev posameznega upnika do stečajnega dolžnika in nasprotna terjatev stečajnega dolžnika do tega upnika, terjatvi z začetkom stečajnega postopka veljata za pobotani, če ni v 263. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za nedenarne terjatve in terjatve, ki ob začetku stečajnega postopka še niso zapadle.

(3) Za terjatve upnikov in nasprotne terjatve stečajnega dolžnika, ki so predmet pobota po drugem odstavku tega člena, se smiselno uporabljajo 253. do 255. člen tega zakona.

(4) Upnik svoje terjatve do stečajnega dolžnika, ki preneha zaradi pobota po prvem odstavku tega člena, ne prijavi v stečajnem postopku, mora pa v treh mesecih po objavi oklica o začetku stečajnega postopka o pobotu obvestiti upravitelja.

(5) Če upnik upravitelja o pobotu ne obvesti v skladu s četrtim odstavkom tega člena, je stečajnemu dolžniku odgovoren za stroške in drugo škodo, ki jo je imel zaradi upnikove opustitve.

262. člen

(pobot pogojnih terjatev)

(1) Če je terjatev upnika do stečajnega dolžnika povezana s pogojem, se pobot iz prvega odstavka 261. člena tega zakona izvede:

1. če upnik zahteva, da se izvede pobot, in

2. če da sodišče soglasje k izvedbi pobota.

(2) Sodišče lahko svoje soglasje iz 2. točke prvega odstavka tega člena veže na pogoj, da upnik zagotovi ustrezno zavarovanje za izpolnitev svoje obveznosti do stečajnega dolžnika, ki zaradi pobota preneha, če se do končne razdelitve ne uresniči odložni pogoj ali se uresniči razvezni pogoj, s katerim je povezana njegova terjatev do stečajnega dolžnika, ki je predmet pobota.

263. člen

(prepoved pobota s terjatvami, pridobljenimi po začetku stečajnega postopka)

Terjatve do stečajnega dolžnika, ki je nastala pred začetkom stečajnega postopka in ki jo je novi upnik po začetku stečajnega postopka pridobil na podlagi cesije prejšnjega upnika, ni dovoljeno pobotati z nasprotno terjatvijo stečajnega dolžnika do novega upnika, ki je nastala do začetka stečajnega postopka.

264. člen

(prepoved pobota terjatev stečajnega dolžnika, nastalih po začetku stečajnega postopka)

Terjatve upnika do stečajnega dolžnika, ki je nastala do začetka stečajnega postopka, ni dovoljeno pobotati z nasprotno terjatvijo stečajnega dolžnika do tega upnika, ki je nastala po začetku stečajnega postopka.

264.a člen

(posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

(1) Začetek stečajnega postopka ne učinkuje za dogovor o izravnavi in za kvalificirano finančno pogodbo, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi.

(2) Za medsebojne terjatve upnika in stečajnega dolžnika na podlagi kvalificirane finančne pogodbe, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi, ne nastanejo pravne posledice, določene v 253. do 256. členu in v 264. členu tega zakona.

(3) Za kvalificirano finančno pogodbo, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi, se ne uporabljajo pravila iz pododdelka 5.3.3. tega zakona.

(4) Če po izravnavi medsebojnih pravic in obveznosti v skladu s pravili, določenimi v dogovoru o izravnavi, nastane neto denarna terjatev druge pogodbene stranke do stečajnega dolžnika, mora druga pogodbena stranka to terjatev prijaviti v stečajnem postopku in se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

Pododdelek 5.3.3: Posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe

265. člen

(izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Za medsebojne terjatve upnikov in stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe z začetkom stečajnega postopka ne nastanejo pravne posledice iz pododdelka 5.3.2 tega zakona.

(2) Stečajni dolžnik mora svojo obveznost do upnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe izpolniti v skladu s to pogodbo in po pravilih tega zakona o plačilu stroškov stečajnega postopka, razen če uresniči odstopno pravico v skladu z 267. členom tega zakona.

(3) Upnik svoje terjatve do stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe ne prijavi v stečajnem postopku in ima pravico do plačila te terjatve po pravilih tega zakona o plačilu stroškov stečajnega postopka.

(4) Upnik mora v treh mesecih po objavi oklica o začetku stečajnega postopka obvestiti upravitelja o svoji terjatvi do stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, sicer je stečajnemu dolžniku odgovoren za stroške in škodo, ki jo je imel zaradi upnikove opustitve.

266. člen

(posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Če mora druga pogodbena stranka prva izpolniti vzajemno neizpolnjeno dvostransko pogodbo, pridobi z začetkom stečajnega postopka pravico odkloniti to izpolnitev, dokler stečajni dolžnik ne opravi svoje izpolnitve ali ji ne da ustreznega zavarovanja.

(2) Če rok za izpolnitev obveznosti stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ki je določen kot bistvena sestavina te pogodbe, poteče po začetku stečajnega postopka in stečajni dolžnik v tem roku svoje obveznosti ne izpolni, je pogodba razvezana in druga pogodbena stranka nima pravice vztrajati pri izpolnitvi obveznosti.

(3) Za pravne posledice vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ki je razvezana zaradi neizpolnitve po drugem odstavku tega člena, se smiselno uporabljajo drugi do šesti odstavek 268. člena tega zakona.

267. člen

(pravica stečajnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Z začetkom stečajnega postopka pridobi stečajni dolžnik pravico odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe.

(2) Stečajni dolžnik lahko odstopno pravico iz prvega odstavka tega člena uresniči v treh mesecih, če za njeno uresničitev dobi soglasje sodišča. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče od tistega med naslednjimi dnevi, ki je poznejši:

1. od pravnomočnosti sklepa o začetku stečajnega postopka ali

2. od dneva, ko upravitelj prejme obvestilo upnika iz četrtega odstavka 265. člena tega zakona.

(3) Izjava o uresničitvi odstopne pravice, dana po poteku obdobja iz drugega odstavka tega člena, nima pravnega učinka.

(4) Sodišče da soglasje k uresničitvi odstopne pravice, če se z njeno uresničitvijo dosežejo ugodnejši pogoji za plačilo upnikov.

(5) Izjava o uresničitvi odstopne pravice začne učinkovati, ko postane sklep, s katerim je sodišče dalo soglasje k uresničitvi odstopne pravice, pravnomočen.

(6) Če sodišče zavrne zahtevo upravitelja za soglasje k uresničitvi odstopne pravice ali če do poteka obdobja iz drugega odstavka tega člena ne odloči o soglasju, izjava o uresničitvi odstopne pravice nima pravnega učinka.

268. člen

(pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Če stečajni dolžnik uresniči odstopno pravico v skladu z 267. členom tega zakona, se pogodba razveže z dnem, ko postane sklep, s katerim je sodišče dalo soglasje k uresničitvi odstopne pravice, pravnomočen.

(2) Če sta stečajni dolžnik in druga pogodbena stranka svoje obveznosti na podlagi razvezane pogodbe že delno izpolnili, se njuna medsebojna zahtevka za vračilo delne izpolnitve pobotata.

(3) Za pobot iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 261. člena tega zakona.

(4) Če zahtevek druge pogodbene stranke za vračilo delne izpolnitve zaradi pobota po drugem odstavku tega člena ne preneha v celoti, mora druga pogodbena stranka terjatev za

plačilo razlike prijaviti v stečajnem postopku in se ta terjatev plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(5) Uresničitev odstopne pravice v skladu z 267. členom tega zakona ne posega v pravico druge pogodbene stranke od stečajnega dolžnika zahtevati povrnitev škode, ki jo je imela zaradi razveze pogodbe zaradi uresničitve odstopne pravice.

(6) Druga pogodbena stranka mora svojo terjatev za povrnitev škode iz petega odstavka tega člena prijaviti v stečajnem postopku in se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(7) Četrti odstavek tega člena se uporablja tudi, če stečajni dolžnik ali njegov sopogodbenik po začetku stečaja uresniči pravico odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ki jo ima po splošnih pravilih obligacijskega prava.

Pododdelek 5.3.4: Izpodbijanje pravnih dejanj stečajnega dolžnika

269. člen

(obdobje izpodbojnosti)

Pododdelek 5.3.4 tega zakona se uporablja za vse pravne posle in druga pravna dejanja, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v obdobju od začetka zadnjih 12 mesecev pred uvedbo stečajnega postopka do začetka stečajnega postopka, če gre za pravna dejanja iz drugega odstavka 271. člena tega zakona, pa v obdobju od začetka zadnjih 36 mesecev pred uvedbo stečajnega postopka do začetka stečajnega postopka (v nadaljnjem besedilu: obdobje izpodbojnosti).

270. člen

(prenehanje izpodbojne pravice po splošnih pravilih obligacijskega prava)

(1) Z začetkom stečajnega postopka prenehajo pravice upnikov izpodbijati dolžnikova pravna dejanja po splošnih pravilih obligacijskega prava o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih dejanj in lahko ta pravna dejanja izpodbijajo samo v skladu s pravili, določenimi v pododdelku 5.3.4 tega zakona.

(2) Če je upnik pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo, s katero uveljavlja zahtevke na podlagi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava, lahko po začetku stečajnega postopka te zahtevke uveljavlja samo še za račun stečajnega dolžnika in za tako spremembo tožbe soglasje toženca ni potrebno.

(3) Za postopek, ki teče na podlagi tožbe iz drugega odstavka tega člena, se smiselno uporabljata četrti in peti odstavek 350. člena tega zakona.

(4) Za postopek izvršbe ali zavarovanja za uveljavitev zahtevkov iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi do četrti odstavek 351. člena tega zakona.

271. člen

(izpodbojna pravna dejanja)

(1) Pravno dejanje stečajnega dolžnika, izvedeno v obdobju izpodbojnosti, je izpodbojno:

1. če je bila posledica tega dejanja:

– bodisi zmanjšanje čiste vrednosti premoženja stečajnega dolžnika tako, da zaradi tega drugi upniki lahko prejmejo plačilo svojih terjatev v manjšem deležu, kot če dejanje ne bi bilo opravljeno,

– bodisi, da je oseba, v korist katere je bilo dejanje opravljeno, pridobila ugodnejše pogoje za plačilo svoje terjatve do stečajnega dolžnika, in

2. če je oseba, v korist katere je bilo dejanje opravljeno, takrat, ko je bilo to dejanje opravljeno, vedela ali bi morala vedeti, da je dolžnik insolventen.

(2) Pravno dejanje stečajnega dolžnika, na podlagi katerega je druga oseba prejela dolžnikovo premoženje, ne da bi bila dolžna opraviti svojo nasprotno izpolnitev, ali za nasprotno izpolnitev majhne vrednosti, je izpodbojno ne glede na to, ali je izpolnjen pogoj iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Za pravno dejanje, ki je izpodbojno po prvem ali drugem odstavku tega člena, velja tudi opustitev pravnega dejanja, zaradi katere je stečajni dolžnik izgubil premoženjsko pravico ali je zanj nastala kakšna premoženjska obveznost.

272. člen

(domneve o obstoju pogojev za izpodbijanje)

(1) Če upnik, v korist katerega je bilo dejanje opravljeno, ne dokaže drugače, velja, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka 271. člena tega zakona izpolnjen:

1. če je bilo dejanje opravljeno zaradi izpolnitve obveznosti stečajnega dolžnika na podlagi dvostranske pogodbe ali drugega dvostranskega pravnega posla v korist upnika, ki je svojo nasprotno izpolnitev opravil pred izpolnitvijo stečajnega dolžnika,

2. če je upnik zaradi pravnega dejanja stečajnega dolžnika pridobil položaj ločitvenega upnika glede plačila terjatve, ki je nastala, preden je bilo opravljeno to dejanje, ali

3. če je bilo dejanje opravljeno med postopkom prisilne poravnave v nasprotju s 151. členom tega zakona.

(2) Upnik, v korist katerega je bilo dejanje opravljeno, izpodbije domnevo iz 1. točke prvega odstavka tega člena, če dokaže, da je stečajni dolžnik svojo izpolnitev opravil v roku po prejemu njegove nasprotne izpolnitve, ki po poslovnih običajih, uzancah ali praksi, ki je obstajala med njim in stečajnim dolžnikom, velja za običajen rok izpolnitve obveznosti na podlagi pravnih poslov enakih značilnosti kot pravni posel, na podlagi katerega je bila opravljena izpolnitev stečajnega dolžnika.

(3) Če upnik, v korist katerega je bilo dejanje opravljeno, ne dokaže drugače, velja, da je pogoj iz 2. točke prvega odstavka 271. člena tega zakona izpolnjen:

1. če je upnik prejel izpolnitev svoje terjatve pred njeno zapadlostjo ali prejel izpolnitev v obliki ali na način, ki po poslovnih običajih, uzancah ali praksi, ki je obstajala med njim in

stečajnim dolžnikom, ne velja za običajno obliko ali način izpolnitve obveznosti na podlagi pravnih poslov enakih značilnosti kot pravni posel, na podlagi katerega je bila opravljena izpolnitev stečajnega dolžnika, ali

2. če je bilo dejanje opravljeno v zadnjih treh mesecih pred uvedbo stečajnega postopka.

273. člen

(pravna dejanja, ki jih ni mogoče izpodbijati)

Ne glede na 271. člen tega zakona ni mogoče izpodbijati:

1. pravnih dejanj, ki jih je opravil stečajni dolžnik med postopkom prisilne poravnave v skladu s 151. členom tega zakona,

2. pravnih dejanj, ki jih je opravil stečajni dolžnik zaradi plačila terjatev upnikov v deležih, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi,

3. plačil za menice in čeke, če je morala druga stranka prejeti plačilo, da stečajni dolžnik ne bi izgubil pravice do regresa proti drugim meničnim ali čekovnim zavezancem.

274. člen

(izpodbojnost pravnih dejanj, za katera obstaja izvršilni naslov)

(1) Pravno dejanje iz 271. člena tega zakona je mogoče izpodbijati tudi, če je o pravici osebe, v korist katere je bilo dejanje opravljeno, že odločeno z odločbo sodišča ali drugega državnega organa, ki je ali lahko postane izvršilni naslov.

(2) Če je zahtevku za izpodbijanje pravnega dejanja iz prvega odstavka tega člena pravnomočno ugodeno, preneha pravni učinek izvršilnega naslova proti stečajnemu dolžniku.

275. člen

(vsebina in način uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

(1) Zahtevek za izpodbijanje pravnih dejanj (v nadaljnjem besedilu: izpodbojni zahtevek) vsebuje pravico zahtevati, da se razveljavijo učinki pravnega dejanja iz 271. člena tega zakona v razmerju med stečajnim dolžnikom in osebo, v korist katere je bilo opravljeno to dejanje.

(2) Izpodbojni zahtevek je treba uveljavljati s tožbo (v nadaljnjem besedilu: izpodbojna tožba).

(3) Izpodbojni zahtevek, katerega predmet je pravno dejanje, na podlagi katerega je bila opravljena vknjižba lastninske ali druge stvarne pravice v korist določene osebe, je treba uveljavljati z izbrisno tožbo v skladu s 1. točko drugega odstavka 243. člena ZZK-1, razen če izbris izpodbijanih vpisov ni dovoljen po tretjem odstavku 244. člena ZZK-1.

(4) Če oseba, v korist katere je bilo opravljeno dejanje iz 271. člena tega zakona, s tožbo ali drugo procesno vlogo v postopku pred pristojnim sodiščem ali drugim državnim organom proti stečajnemu dolžniku uveljavlja ugotovitev ali izpolnitev svoje terjatve, ki jo je pridobila s tem dejanjem, je izpodbojni zahtevek mogoče uveljavljati tudi z ugovorom v

postopku, ki teče na podlagi take tožbe ali druge procesne vloge (v nadaljnjem besedilu: ugovor izpodbojnosti).

(5) Če oseba, v korist katere je bilo opravljeno dejanje iz 271. člena tega zakona, s prijavo v stečajnem postopku uveljavlja svojo terjatev ali ločitveno ali izločitveno pravico, ki jo je pridobila s tem dejanjem, je izpodbojni zahtevek glede tega dejanja dovoljeno uveljaviti samo, če je ta terjatev ali ločitvena ali izločitvena pravica prerekana v skladu s pravili tega zakona o preizkusu terjatev ali ločitvenih in izločitvenih pravic.

(6) Če je bil v primeru iz petega odstavka tega člena tisti, ki je prerekal terjatev ali ločitveno ali izločitveno pravico, napoten, da v pravdnem postopku uveljavi zahtevek za ugotovitev neobstoja te terjatve ali ločitvene ali izločitvene pravice, mora hkrati s tem zahtevkom v istem postopku uveljavljati tudi izpodbojni zahtevek v skladu z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

276. člen

(legitimacija za uveljavljanje izpodbojnega zahtevka)

(1) Izpodbojni zahtevek lahko v imenu stečajnega dolžnika uveljavlja stečajni upravitelj.

(2) Izpodbojni zahtevek lahko v svojem imenu in za račun stečajnega dolžnika uveljavlja tudi vsak upnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen opravljati procesna dejanja v stečajnem postopku.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko izpodbojni zahtevek glede dejanja iz petega odstavka 275. člena tega zakona uveljavlja samo tisti, ki je prerekal terjatev ali ločitveno ali izločitveno pravico.

277. člen

(rok za uveljavitev izpodbojnega zahtevka)

(1) Izpodbojno tožbo je treba vložiti v 12 mesecih po pravnomočnosti sklepa o začetku stečajnega postopka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je treba izpodbojno tožbo glede dejanja iz petega odstavka 275. člena tega zakona vložiti v roku za vložitev tožbe za ugotovitev neobstoja te terjatve ali ločitvene ali izločitvene pravice.

(3) Če zaradi uspešno uveljavljenega izpodbojnega zahtevka nastane povračilni zahtevek iz drugega odstavka 278. člena tega zakona, je treba tudi ta zahtevek uveljavljati z izpodbojno tožbo v roku iz prvega odstavka tega člena.

(4) Sodišče zavrže izpodbojno tožbo:

1. če je vložena po poteku roka iz prvega ali drugega odstavka tega člena ali

2. če v primeru iz tretjega odstavka tega člena z izpodbojno tožbo ni uveljavljen tudi povračilni zahtevek.

(5) Uveljavljanje ugovora izpodbojnosti ni vezano na rok.

278. člen

(pravne posledice uspešne uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

(1) Pravne posledice po drugem ali tretjem odstavku tega člena nastanejo, ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče na podlagi izpodbojnega zahtevka razveljavilo pravne učinke pravnega dejanja po prvem odstavku 275. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: izpodbito pravno dejanje).

(2) Če je oseba, v korist katere je bilo izpodbito pravno dejanje opravljeno, na podlagi tega dejanja prejela izpolnitev svoje terjatve, mora stečajnemu dolžniku vrniti to, kar je na podlagi izpodbitega pravnega dejanja prejela, če pa to ni več mogoče, plačati denarno nadomestilo po cenah ob izdaji te sodne odločbe (v nadaljnjem besedilu: povračilni zahtevek).

(3) Če je zaradi izpodbitega pravnega dejanja prenehala terjatev osebe, v korist katere je bilo izpodbito pravno dejanje opravljeno, do stečajnega dolžnika, ta terjatev znova nastane in se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov, če je prijavljena v roku iz tretjega ali četrtega odstavka 59. člena tega zakona.

Pododdelek 5.3.5: Pravne posledice začetka stečajnega postopka za ločitvene in izločitvene pravice

279. člen

(splošno pravilo)

(1) Začetek stečajnega postopka ne vpliva na ločitveno pravico in terjatev, zavarovano s to ločitveno pravico.

(2) Začetek stečajnega postopka ne vpliva na izločitveno pravico.

280. člen

(ločitvene pravice, pridobljene v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki se prekine z začetkom stečajnega postopka)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za ločitvene pravice, pridobljene v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki je bil prekinjen z začetkom stečajnega postopka po 2. točki tretjega odstavka 132. člena tega zakona.

(2) Če je bil v stečajnem postopku opravljen preizkus terjatev, izvršilno sodišče na podlagi pravnomočnega sklepa o preizkusu terjatev po uradni dolžnosti preveri, ali je upnik pravočasno prijavil terjatev in ločitveno pravico, pridobljeno v postopku izvršbe ali zavarovanja, in glede na izid te preveritve:

1. če je upnik pravočasno prijavil terjatev in ločitveno pravico:

– ustavi postopek izvršbe ali zavarovanja, ne da bi razveljavilo dejanja v tem postopku, na podlagi katerih je upnik pridobil ločitveno pravico, in

– odloči, da ostane v veljavi ločitvena pravica, pridobljena v postopku izvršbe ali zavarovanja.

2. če upnik ni pravočasno prijavil terjatve in ločitvene pravice: ustavi postopek izvršbe ali zavarovanja in razveljavi dejanja v tem postopku, na podlagi katerih je upnik pridobil ločitveno pravico.

(3) Če je bil stečajni postopek pravnomočno končan brez razdelitve upnikom in ne da bi bil opravljen preizkus terjatev, izvršilno sodišče na podlagi pravnomočnega sklepa o končanju stečajnega postopka po uradni dolžnosti:

1. če je bila ločitvena pravica pridobljena v izvršilnem postopku: izda sklep o nadaljevanju postopka izvršbe in opravi dejanja, potrebna za plačilo upnikove terjatve iz premoženja, ki je predmet te ločitvene pravice,

2. če je bila ločitvena pravica pridobljena v postopku zavarovanja:

– če je insolventni dolžnik pravna oseba: ustavi postopek zavarovanja in razveljavi dejanja v tem postopku, na podlagi katerih je upnik pridobil ločitveno pravico,

– če je insolventni dolžnik fizična oseba: ustavi postopek zavarovanja.

(4) Prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice iz 1. točke drugega odstavka tega člena, in plačilo terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, se opravita v stečajnem postopku.

281. člen

(posebna pravila za ločitvene pravice, pridobljene v postopku izvršbe, na tek katerega ne vpliva začetek stečajnega postopka)

(1) Če je bila ločitvena pravica pridobljena v postopku izvršbe, na tek katerega po 3. točki tretjega odstavka 132. člena tega zakona ne vpliva začetek stečajnega postopka, ločitvenemu upniku te ločitvene pravice in terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico ni treba prijaviti v stečajnem postopku, temveč jo lahko uveljavi v izvršilnem postopku.

(2) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za nezavarovani del terjatve ločitvenega upnika, za katerega znesek terjatve presega vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice.

282. člen

(posebna pravila za ločitvene pravice, ki se lahko uveljavijo zunajsodno)

(1) Če ima ločitveni upnik po splošnih pravilih, ki se uporabljajo za njegovo ločitveno pravico, pravico opraviti zunajsodno prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, zaradi plačila terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, to pravico obdrži tudi po začetku stečajnega postopka.

(2) Ločitvenemu upniku ločitvene pravice iz prvega odstavka tega člena in terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, ni treba prijaviti v stečajnem postopku, temveč jo lahko uveljavi zunajsodno v skladu s splošnimi pravili, ki se uporabljajo za to ločitveno pravico.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za nezavarovani del terjatve ločitvenega upnika, za katerega znesek terjatve presega vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice.

Pododdelek 5.3.6: Pravne posledice začetka stečajnega postopka za vrednostne papirje, ki jih je izdal stečajni dolžnik

283. člen

(razveljavitev in izbris vrednostnih papirjev)

(1) Serijski vrednostni papirji, ki jih je izdal stečajni dolžnik, se razveljavijo z začetkom stečajnega postopka.

(2) Če so vrednostni papirji iz prvega odstavka tega člena izdani kot nematerializirani vrednostni papirji po ZNVP, jih klirinškodepotna družba izbriše iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev na podlagi naloga za izbris, ki ga v imenu stečajnega dolžnika da stečajni upravitelj.

284. člen

(terjatve, vsebovane v razveljavljenih vrednostnih papirjih)

(1) Za terjatve, ki so bile ob začetku stečajnega postopka vsebovane v vrednostnih papirjih iz 283. člena tega zakona, se uporabljajo 253. do 264. člen tega zakona.

(2) Za imetnika terjatve, vsebovane v vrednostnem papirju iz drugega odstavka 283. člena tega zakona, velja oseba, v korist katere je bil vrednostni papir vpisan v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev na presečni dan za izbris iz 70.a člena ZNVP, če dejanski imetnik ne dokaže drugače.

Pododdelek 5.3.7: Posebna pravila o pravnih posledicah, če je bil stečajni postopek začet v postopku prisilne poravnave

285. člen

(uporaba pododdelka 5.3.7)

Posebna pravila, določena v pododdelku 5.3.7 tega zakona, se uporabljajo, če je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka v postopku prisilne poravnave:

1. po četrtem odstavku 147. člena tega zakona,

2. po drugem odstavku 149. člena tega zakona,

3. na podlagi upnikovega predloga za začetek stečajnega postopka iz prvega odstavka 152. člena tega zakona,

4. po 156. členu tega zakona,

5. po tretjem odstavku 179. člena tega zakona,

6. po četrtem odstavku 192. člena tega zakona,

7. po drugem odstavku 198. člena tega zakona ali

8. po prvem odstavku 208. člena tega zakona.

286. člen

(posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev ob začetku stečajnega postopka)

Prepoved pobota iz 263. člena tega zakona velja tudi v primeru, če je novi upnik pridobil terjatev na podlagi cesije prejšnjega upnika po začetku postopka prisilne poravnave.

287. člen

(posebna pravila o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih poslov)

(1) Obdobje izpodbojnosti iz 269. člena tega zakona teče od začetka zadnjih 12 mesecev pred uvedbo postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka.

(2) Obdobje iz 2. točke tretjega odstavka 272. člena tega zakona teče od začetka zadnjih treh mesecev pred uvedbo postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka.

288. člen

(črtan)

289. člen

(posebni pravili o prijavi in plačilu terjatev)

(1) Terjatve, ki so bile prijavljene v postopku prisilne poravnave, veljajo za prijavljene v stečajnem postopku.

(2) Upniki terjatev na podlagi pogodb, ki jih je sklenil, ali drugih pravnih poslov, ki jih je opravil stečajni dolžnik od začetka postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka v skladu s 151. členom tega zakona, ne prijavijo v stečajnem postopku. Te terjatve se v stečajnem postopku poplačajo iz splošne razdelitvene mase pred poplačilom prednostnih terjatev iz prvega in drugega odstavka 21. člena tega zakona.

Oddelek 5.4: Prevzem poslov, poslovne knjige in računovodski izkazi insolventnega dolžnika ter poročila upravitelja

290. člen

(uporaba pravil o poslovnih knjigah in računovodskih izkazih)

(1) Za poslovne knjige in računovodske izkaze stečajnega dolžnika, ki je gospodarska družba, se uporabljajo 54. člen, prva in druga alineja drugega odstavka ali tretji odstavek 60. člena in 61. do 67. člen ZGD-1, če ni v oddelku 5.4 tega zakona drugače določeno.

(2) Določbe ZGD-1 iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za poslovne knjige in računovodske izkaze stečajnega dolžnika, ki je pravna oseba in ni gospodarska družba, če v zakonu, ki ureja pravnoorganizacijsko obliko insolventnega dolžnika, ni drugače določeno.

(3) Upravitelj mora voditi poslovne knjige in sestavljati računovodske izkaze stečajnega dolžnika v skladu z računovodskimi rešitvami za podjetja v stečaju, ki jih določajo slovenski računovodski standardi.

(4) Upravitelj mora sestavljati in predlagati davčnemu organu obračune davka za obdobje po začetku stečajnega postopka z vsebino in v rokih, ki jih določata zakon, ki ureja davčni postopek, in zakon, ki ureja obdavčenje.

291. člen

(računovodski izkazi do začetka stečajnega postopka in otvoritvena bilanca)

(1) Upravitelj mora sestaviti in predložiti davčnemu organu davčni obračun na dan pred začetkom stečajnega postopka z vsebino in v rokih, določenih z zakonom, ki ureja davčni postopek, in zakonom, ki ureja obdavčenje.

(2) Upravitelj mora v štirih mesecih po začetku stečajnega postopka v skladu s pravili iz 290. člena tega zakona pripraviti tudi otvoritveno bilanco po stanju na dan začetka stečajnega postopka.

(3) Upravitelj ne odgovarja za nepravilnosti računovodskih izkazov iz prvega odstavka tega člena in na njihovi podlagi izdelanega zaključnega davčnega izkaza:

1. če so vzrok za te nepravilnosti:

– napačni ali pomanjkljivi podatki, ki so jih upravitelju dale osebe iz tretjega odstavka 292. člena tega zakona,

– napake ali pomanjkljivosti poslovne dokumentacije stečajnega dolžnika do začetka stečajnega postopka ali

– druga ravnanja ali opustitve stečajnega dolžnika ali oseb iz tretjega odstavka 292. člena tega zakona, in

2. če nepravilnosti ni mogel ugotoviti ali odpraviti, čeprav je ravnal z ustrezno profesionalno skrbnostjo.

(4) Banke, borznoposredniške družbe, klirinškodepotna družba, sodišča, davčne uprave in drugi upravljavci zbirk podatkov morajo upravitelju na njegovo zahtevo posredovati vse podatke, vključene v zbirkah podatkov, ki jih upravljajo, pomembne za ugotovitev pravnega položaja in premoženja stečajnega dolžnika, ter poslov, ki bi lahko imeli značilnosti izpodbojnih pravnih ravnanj iz 271. člena tega zakona.

(5) Za posredovanje podatkov iz četrtega odstavka tega člena upravitelj ni dolžan plačati takse ali drugega nadomestila.

292. člen

(predaja in prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika)

(1) Osebe, ki so opravljale funkcijo člana poslovodstva stečajnega dolžnika ob začetku stečajnega postopka, morajo upravitelju takoj, ko sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka:

1. omogočiti dostop do prostorov, v katerih stečajni dolžnik opravlja svoje posle ali hrani svoje stvari,

2. izročiti ključe in drugo opremo, potrebno za dostop in varovanje teh prostorov, ter

3. izročiti drugo premoženje, ki ga imajo v posesti, ali opremo ali listine, potrebne za prevzem tega premoženja.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo upravitelju v treh delovnih dneh po začetku stečajnega postopka predati posle stečajnega dolžnika in mu izročiti vso poslovno in drugo dokumentacijo, ki se nanaša na stečajnega dolžnika.

(3) O predaji in prevzemu iz prvega in drugega odstavka tega člena upravitelj sestavi zapisnik, ki ga podpišejo osebe iz prvega odstavka tega člena in upravitelj.

(4) Če oseba iz prvega odstavka tega člena odkloni podpis zapisnika iz tretjega odstavka tega člena, upravitelj to navede v zapisniku.

(5) Stečajni dolžnik, člani njegovih organov vodenja in nadzora, njegovi družbeniki in osebe, ki so bile zaposlene pri stečajnem dolžniku, morajo upravitelju dati pojasnila o poslih stečajnega dolžnika ter drugih dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za vodenje stečajnega postopka ali za sestavo računovodskih izkazov iz prvega odstavka 291. člena tega zakona.

(6) Za dolžnost iz prvega in petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek, o dolžnostih priče in pravnih posledicah kršitve te dolžnosti.

293. člen

(pomoč policije)

(1) Upravitelj lahko glede na okoliščine primera zaprosi za prisotnost in pomoč policije pri predaji in prevzemu prostorov, premoženja in dokumentacije stečajnega dolžnika iz prvega ali drugega odstavka 292. člena tega zakona, če naleti na upiranje ali ogrožanje ali če to utemeljeno pričakuje.

(2) Stroški policije so stroški stečajnega postopka.

294. člen

(otvoritveno poročilo upravitelja)

(1) Upravitelj mora v roku za pripravo otvoritvene bilance iz drugega odstavka 291. člena tega zakona pripraviti otvoritveno poročilo in ga predložiti sodišču.

(2) Otvoritveno poročilo sestavljajo:

1. opis stečajne mase, ki mora vključevati podatke o vrednosti stečajne mase in premoženju, ki jo sestavlja,

2. predlog načrta poteka stečajnega postopka iz 321. člena tega zakona in

3. predlog predračuna stroškov stečajnega postopka iz 356. člena tega zakona.

(3) Otvoritvenemu poročilu mora upravitelj priložiti računovodske izkaze iz 291. člena tega zakona.

295. člen

(vsebina rednega poročila upravitelja)

Redno poročilo upravitelja mora za obdobje, na katero se nanaša, vsebovati:

1. opis poslov in drugih dejanj, ki jih je opravil upravitelj,

2. stanje unovčene stečajne mase ob začetku in koncu obdobja,

3. višino prihodkov od upravljanja stečajne mase, razčlenjeno po vrstah prihodkov,

4. višino stroškov stečajnega postopka, razčlenjeno po vrstah stroškov,

5. podatke o vrednosti stečajne mase, ki še ni unovčena, in o premoženju, ki jo sestavlja, ter

6. druge podatke, potrebne za presojo:

– ali upravitelj opravlja dejanja v skladu z načrtom poteka stečajnega postopka in

– ali so stroški, vključeni v predračun stroškov stečajnega postopka, po vrsti ali obsegu še potrebni ali zadostni za izvedbo dejanj, ki jih je treba opraviti v stečajnem postopku.

Oddelek 5.5: Posebna pravila o prijavi terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic

296. člen

(terjatve, ki jih je treba prijaviti v stečajnem postopku)

(1) Upniki morajo v stečajnem postopku prijaviti vse svoje terjatve do stečajnega dolžnika, ki so nastale do začetka stečajnega postopka, razen tistih, za katere zakon določa, da se ne prijavijo.

(2) Upnik, ki je odgovoren za obveznost stečajnega dolžnika kot solidarni sodolžnik, porok ali zastavitelj, mora v stečajnem postopku prijaviti tudi svojo morebitno regresno terjatev, ki do začetka stečajnega postopka še ni nastala, pod odložnim pogojem, da bo na podlagi plačila te terjatve, ki ga bo opravil po začetku stečajnega postopka, pridobil regresno terjatev do stečajnega dolžnika.

(3) Če so za izpolnitev upnikove terjatve poleg stečajnega dolžnika odgovorni tudi drugi solidarni sodolžniki ali poroki, lahko upnik v stečajnem postopku prijavi in uveljavlja celotni znesek terjatve, dokler ni v celoti plačan, pod razveznim pogojem, ki se uresniči, če upnikovo terjatev plača drug solidarni sodolžnik ali porok.

(4) V stečajnem postopku je treba prijaviti tudi terjatev, ki nastane po začetku stečajnega postopka, če ta zakon določa, da se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(5) Če upnik zamudi rok za prijavo terjatve iz prvega, drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena, njegova terjatev v razmerju do stečajnega dolžnika preneha in sodišče zavrže prepozno prijavo terjatve.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena v stečajnem postopku ni treba prijaviti:

1. prednostne terjatve iz 4., 5. in 6. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem, ko nastane,

2. terjatve za plačilo davka na podlagi obračuna davka na dan pred začetkom stečajnega postopka iz prvega odstavka 291. člena tega zakona in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem predložitve obračuna davka davčnemu organu,

3. terjatve za plačilo davka na podlagi obračuna davka ali popravljenega obračuna davka za obdobje pred začetkom stečajnega postopka, ki je bil davčnemu organu predložen po začetku stečajnega postopka in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem predložitve obračuna davka ali popravljenega obračuna davka davčnemu organu, ter

4. terjatve za plačilo davka za obdobje pred začetkom stečajnega postopka na podlagi odločbe davčnega organa, izdane po začetku stečajnega postopka v davčnem postopku, ki se je začel pred začetkom stečajnega postopka, in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem vročitve odločbe upravitelju.

(7) Terjatve iz šestega odstavka tega člena mora upravitelj vnesti v osnovni ali dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev in veljajo za ugotovljene v znesku, ki ga upravitelj navede v seznamu preizkušenih terjatev, v katerega so vključene.

(8) Znesek terjatve iz šestega odstavka tega člena, ki ga upravitelj navede v seznamu preizkušenih terjatev po sedmem odstavku tega člena, lahko imetnik te terjatve izpodbija z ugovorom proti seznamu, v katerega je vključena.

(9) Drugi upniki terjatve iz šestega odstavka tega člena, ki je vključena v seznamu preizkušenih terjatev po sedmem odstavku tega člena, ne morejo izpodbijati z ugovorom o prerekanju terjatve, temveč jo lahko izpodbijajo z ugovorom proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev

297. člen

(prijava nezavarovane terjatve)

(1) Prijava terjatve v stečajnem postopku mora poleg podatkov iz prvega odstavka 60. člena tega zakona vsebovati:

1. podatek o denarnem računu, v dobro katerega naj se opravi plačilo terjatve, in

2. če je upnik za uveljavitev terjatve pred začetkom stečajnega postopka začel pravdni ali drug postopek: tudi podatek o sodišču ali drugem pristojnem organu, pred katerim teče postopek, in o opravilni številki zadeve, pod katero se postopek vodi.

(2) Velja, da prijava nezavarovane terjatve v stečajnem postopku vsebuje tudi zahtevek za plačilo te terjatve v skladu s tem zakonom.

(3) Če prijava terjatve ne vsebuje podatkov iz prvega odstavka tega člena, se zanjo ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč upnika bremenijo vsi stroški, ki nastanejo zaradi take opustitve.

(4) Če se po prijavi terjatve spremeni podatek iz 1. točke prvega odstavka tega člena ali če terjatev preide na novega upnika kot singularnega ali univerzalnega pravnega naslednika, mora upnik ali novi upnik o tem obvestiti upravitelja in mu sporočiti podatke, potrebne za plačilo terjatve.

(5) Če prijava terjatve ne vsebuje podatka iz 1. točke prvega odstavka tega člena ali če upnik ali novi upnik upravitelja ne obvesti o spremembi iz četrtega odstavka tega člena, velja, da je upnik v upniški zamudi glede plačila njegove terjatve, dokler upravitelja ne obvesti o podatkih, potrebnih za njeno plačilo.

298. člen

(prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice)

(1) Če je terjatev iz 296. člena tega zakona zavarovana z ločitveno pravico, mora upnik v stečajnem postopku v roku za prijavo te zavarovane terjatve prijaviti tudi ločitveno pravico, če ni v prvem odstavku 281. člena ali v drugem odstavku 282. člena tega zakona drugače določeno.

(2) Prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice mora vsebovati:

1. podatke o zavarovani terjatvi iz prvega odstavka 60. člena tega zakona,

2. določen zahtevek za priznanje ločitvene pravice, ki vključuje določen opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice,

3. opis dejstev, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za priznanje ločitvene pravice, in dokaze o teh dejstvih.

(3) Za prijavo ločitvene pravice se smiselno uporabljajo tretji in četrti odstavek 60. člena ter prvi in tretji do peti odstavek 297. člena tega zakona.

(4) Velja, da prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice v stečajnem postopku vsebuje tudi:

1. zahtevek za prednostno plačilo priznane zavarovane terjatve iz premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, in

2. zahtevek za plačilo nezavarovanega dela terjatve iz splošne razdelitvene mase v skladu s tem zakonom.

(5) Če upnik zamudi rok za prijavo ločitvene pravice iz prvega odstavka tega člena, ločitvena pravica preneha.

298.a člen

(posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke in terjatve, zavarovane s to hipoteko ali maksimalno hipoteko)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za hipoteko ali maksimalno hipoteko, ki se pridobi z vpisom v zemljiško knjigo, in za terjatev, zavarovano s tako hipoteko ali maksimalno hipoteko.

(2) Če je po stanju ob začetku stečajnega postopka na nepremičnini vknjižena lastninska pravica v korist stečajnega dolžnika, in je ta lastninska pravica omejena z vknjiženo hipoteko ali maksimalno hipoteko, katere vknjižba je začela učinkovati pred začetkom stečajnega postopka, veljajo ta posebna pravila:

1. velja, da sta v stečajnem postopku pravočasno prijavljeni ta hipoteka ali maksimalna hipoteka in terjatev, zavarovana z njo;

2. upravitelj mora v osnovni seznam preizkušenih terjatev vključiti to hipoteko ali maksimalno hipoteko in terjatev, zavarovano z njo, tudi če ju upnik ni prijavil v roku za prijavo iz drugega odstavka 59. člena tega zakona.

(3) Če se z vpisom, ki je začel učinkovati pred začetkom stečajnega postopka in je bil opravljen po začetku stečajnega postopka, v korist stečajnega dolžnika vknjiži lastninska pravica, ki je omejena s hipoteko ali maksimalno hipoteko, ali če se s takim vpisom vknjiži hipoteka ali maksimalna hipoteka, se za preizkus te hipoteke ali maksimalne hipoteke in terjatve, zavarovana z njo, smiselno uporablja 71. člena tega zakona tako, da mora upravitelj v 15 dneh po dnevu, ko zve za pravnomočnost sklepa o dovolitvi tega vpisa, izdelati dodatni osnovni seznam.

299. člen

(prijava izločitvenih pravic)

(1) Upniki morajo v stečajnem postopku prijaviti svoje izločitvene pravice, ki so nastale do začetka stečajnega postopka, v treh mesecih po objavi oklica o začetku stečajnega postopka.

(2) Prijava izločitvene pravice mora vsebovati:

1. določen zahtevek za priznanje izločitvene pravice, ki vključuje določen opis premoženja, ki je predmet izločitvene pravice,

2. opis dejstev, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za priznanje izločitvene pravice, in dokaze o teh dejstvih.

(3) Za prijavo izločitvene pravice se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek 60. člena ter 2. točka prvega odstavka in tretji odstavek 297. člena tega zakona.

(4) Če upnik zamudi rok za prijavo izločitvene pravice iz prvega odstavka tega člena, izločitvena pravica ne preneha.

(5) Če v primeru iz četrtega odstavka tega člena upravitelj v skladu s tem zakonom proda premoženje, ki je predmet izločitvene pravice, izločitveni upnik izgubi izločitveno pravico, lahko pa zahteva, da se mu plača denarni znesek, dosežen s prodajo tega premoženja, zmanjšan za stroške v zvezi s prodajo.

(6) Izločitveni upnik nima pravice zahtevati povrnitve škode, ki jo je imel zaradi prenehanja izločitvene pravice po petem odstavku tega člena.

(7) V primeru iz četrtega odstavka tega člena izločitveni upnik izgubi izločitveno pravico in pravico do plačila denarnega zneska iz petega odstavka tega člena, če te pravice ne prijavi do objave načrta prve splošne razdelitve.

299.a člen

(posebna pravila za prijavo in preizkus izločitvene pravice glede nepremičnine)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je lastninska pravica na določeni nepremičnini vknjižena v korist stečajnega dolžnika,

2. če izločitveni upravičenec sodno uveljavlja pridobitev lastninske pravice na tej nepremičnini in

3. če je v zvezi z začetkom sodnega postopka iz 2. točke tega odstavka pri tej lastninski pravici v korist izločitvenega upravičenca v zemljiški knjigi vpisana ena od naslednjih zaznamb:

– zaznamba spora o pridobitvi lastninske pravice,

– zaznamba spora o določitvi pripadajoče nepremičnine,

– zaznamba izbrisne tožbe za izbris vknjižbe pridobitve lastninske pravice ali

– zaznamba izrednega pravnega sredstva glede vknjižbe prenosa lastninske pravice.

(2) Če je po stanju na zadnji dan roka za prijavo izločitvene pravice v stečajnem postopku pri nepremičnini iz 1. točke prvega odstavka tega člena vpisana zaznamba iz 3. točke prvega odstavka tega člena, veljajo ta posebna pravila:

1. velja, da je v stečajnem postopku pravočasno prijavljena izločitvena pravica glede lastninske pravice, ki je predmet sodnega postopka, v zvezi z začetkom katerega je v zemljiški knjigi vpisana zaznamba iz 3. točke prvega odstavka tega člena,

2. upravitelj mora v osnovni seznam preizkušenih terjatev vključiti to izločitveno pravico, tudi če je izločitveni upravičenec ni prijavil v roku za prijavo iz prvega odstavka 299. člena tega zakona.

(3) Če se z vpisom, ki začne učinkovati pred potekom roka za prijavo izločitvene pravice v stečajnem postopku in je bil opravljen po poteku tega roka, vpiše zaznamba iz 3. točke prvega odstavka tega člena, se za preizkus izločitvene pravice glede lastninske pravice, ki je predmet sodnega postopka, v zvezi z začetkom katerega je v zemljiški knjigi vpisana ta zaznamba, smiselno uporablja 71. člen tega zakona tako, da mora upravitelj v 15 dneh po dnevu, ko zve za pravnomočnost sklepa o dovolitvi tega vpisa, izdelati dodatni seznam preizkušenih terjatev.

(4) Če se vpiše zaznamba iz 3. točke prvega odstavka tega člena z vpisom, ki začne učinkovati po poteku roka za prijavo izločitvene pravice, veljajo ta posebna pravila:

1. velja, da je v stečajnem postopku prijavljena izločitvena pravica glede lastninske pravice, ki je predmet sodnega postopka, v zvezi z začetkom katerega je v zemljiški knjigi vpisana zaznamba, na dan, od katerega učinkuje njen vpis v zemljiško knjigo,

2. upravitelj mora izdelati dodatni seznam preizkušenih terjatev za preizkus te izločitvene pravice v 15 dneh po dnevu, ko zve za pravnomočnost sklepa o dovolitvi tega vpisa,

3. upravitelj mora prekiniti prodajo nepremičnine, ki je predmet te izločitvene pravice, do pravnomočne odločitve v sodnem postopku, v zvezi z začetkom katerega je vpisana ta zaznamba,

4. ne glede na 3. točko tega odstavka se prodaja ne prekine, če je do dneva, od katerega učinkuje vpis te zaznambe v zemljiški knjigi, sodišče na podlagi pravnomočnega sklepa o prodaji, katerega predmet je ta nepremičnina, že objavilo razpis javne dražbe ali zavezujoče zbiranje ponudb,

5. če javna dražba ali postopek zbiranja ponudb iz 4. točke tega odstavka ni uspešen, mora upravitelj prekiniti prodajo nepremičnine v skladu s 3. točko tega odstavka.

Oddelek 5.6: Posebna pravila o preizkusu terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic

300. člen

(ugotovitev obstoja prerekane terjatve v pravdi)

(1) Upnik, katerega terjatev je prerekana, mora v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo za ugotovitev obstoja prerekane terjatve, če ni v 301. ali 302. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Če je terjatev prerekal upravitelj, mora upnik tožbo iz prvega odstavka tega člena vložiti proti stečajnemu dolžniku.

(3) Če je terjatev prerekal drug upnik, mora upnik tožbo iz prvega odstavka tega člena vložiti proti upniku, ki je terjatev prerekal.

(4) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe proti vsem, ki so prerekali terjatev, v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, preneha njegova prerekana terjatev v razmerju do stečajnega dolžnika.

301. člen

(nadaljevanje prekinjenega pravdnega postopka za uveljavitev terjatve)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je upnik za uveljavitev terjatve pred začetkom stečajnega postopka začel pravdni postopek.

(2) Razlog za prekinitev pravdnega postopka iz prvega odstavka tega člena zaradi nastanka pravnih posledic stečajnega postopka preneha z objavo sklepa o preizkusu terjatev.

(3) Če je prerekana upnikova terjatev iz prvega odstavka tega člena, mora upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev predlagati nadaljevanje prekinjenega pravdnega postopka.

(4) Velja, da upnikov predlog za nadaljevanje prekinjenega pravdnega postopka vsebuje tudi izjavo upnika o umiku dajatvenega dela tožbenega zahtevka tako, da uveljavlja samo še zahtevek za ugotovitev obstoja terjatve.

(5) Če je upnikovo terjatev iz prvega odstavka tega člena prerekal drug upnik, mora upnik v roku iz tretjega odstavka tega člena tožbo razširiti na upnika, ki je prerekal terjatev, kot novega toženca.

(6) Za razširitev tožbe po petem odstavku tega člena soglasje drugega upnika, na katerega se tožba razširi, ni potrebno.

(7) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne predlaga nadaljevanja postopka v skladu s tretjim odstavkom tega člena in v primeru iz petega odstavka tega člena tožbe ne razširi na drugega upnika, ki je terjatev prerekal, preneha njegova prerekana terjatev v razmerju do stečajnega dolžnika.

(8) Če je upnikova terjatev iz prvega odstavka tega člena priznana, preneha njegova pravna korist za vodenje pravde o tej terjatvi.

302. člen

(ugotovitev neobstoja prerekane terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če terjatev temelji na izvršilnem naslovu.

(2) Če je prerekana upnikova terjatev iz prvega odstavka tega člena, mora tisti, ki je prerekal terjatev, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo za ugotovitev neobstoja prerekane terjatve.

(3) Tožbo iz drugega odstavka tega člena mora tisti, ki je prerekal terjatev, vložiti proti upniku, katerega terjatev je prerekal.

(4) Če nihče od tistih, ki so prerekali terjatev iz prvega odstavka tega člena, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, terjatev velja za priznano.

(5) Če je terjatev iz prvega odstavka tega člena prerekal drug upnik, mora o vložitvi tožbe iz drugega odstavka tega člena v osmih dneh po vložitvi obvestiti upravitelja in obvestilu priložiti kopijo tožbe s potrdilom sodišča o njeni vložitvi.

303. člen

(uporaba pravil o preizkusu terjatev za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic)

(1) Za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic se smiselno uporabljajo 61. do 63. člen, 65. do 67. člen, prvi do četrti odstavek 69. člena in 70. do 72. člen tega zakona.

(2) Pri smiselni uporabi določb iz prvega odstavka tega člena se namesto pojma » terjatev« uporablja pojem »ločitvena pravica« ali »izločitvena pravica«.

(3) Velja, da izjava o prerekanju zavarovane terjatve vsebuje tudi izjavo o prerekanju ločitvene pravice, s katero je zavarovana ta terjatev.

304. člen

(pravne posledice, če sta priznani zavarovana terjatev in ločitvena pravica)

Če sta zavarovana terjatev in ločitvena pravica, s katero je zavarovana ta terjatev, priznani po prvem odstavku 67. člena v zvezi s prvim odstavkom 303. člena tega zakona, sodišče v izreku sklepa o preizkusu terjatev poleg odločitev iz drugega odstavka 69. člena tega zakona:

1. ugotovi, da sta terjatev in ločitvena pravica, s katero je zavarovana ta terjatev, priznani ter

2. naloži stečajnemu dolžniku prednostno plačilo te terjatve iz premoženja, ki je predmet ločitvene pravice.

305. člen

(uveljavitev prerekane zavarovane terjatve ali ločitvene pravice v pravdi)

(1) Upnik, katerega ločitvena pravica je prerekana, mora v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo, s katero zahteva, da sodišče naloži stečajnemu dolžniku prednostno plačilo zavarovane terjatve iz premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, če ni v 306., 307. ali 308. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Če je prerekana tudi terjatev, mora upnik s tožbo iz prvega odstavka tega člena zahtevati tudi ugotovitev obstoja prerekane terjatve ne glede na to, ali terjatev temelji na izvršilnem naslovu.

(3) Za tožbo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 300. člena tega zakona.

(4) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, prenehata:

1. njegova ločitvena pravica in

2. če je bila prerekana tudi terjatev, zavarovana s to ločitveno pravico: ta terjatev.

306. člen

(nadaljevanje prekinjenega pravdnega postopka za uveljavitev ločitvene pravice)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je upnik za uveljavitev ločitvene pravice pred začetkom stečajnega postopka začel pravdni postopek.

(2) Za nadaljevanje pravdnega postopka iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi do šesti in osmi odstavek 301. člena tega zakona.

(3) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne predlaga nadaljevanja postopka v skladu s tretjim odstavkom 301. člena tega zakona v zvezi z drugim odstavkom tega člena in v primeru iz petega odstavka 301. člena tega zakona v zvezi z drugim odstavkom tega člena tožbe ne razširi na drugega upnika, ki je prerekal ločitveno pravico, prenehata:

1. njegova ločitvena pravica in

2. če je bila prerekana tudi terjatev, zavarovana s to ločitveno pravico: ta terjatev.

307. člen

(črtan)

308. člen

(izpodbijanje ločitvene pravice, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je prerekana ločitvena pravica, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova.

(2) Če je prerekana upnikova ločitvena pravica iz prvega odstavka tega člena, mora tisti, ki je prerekal ločitveno pravico, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti:

1. če je ločitveno pravico prerekal, ker je bila pridobljena z izpodbojnim pravnim dejanjem iz 271. člena tega zakona: tožbo v skladu z 275. členom tega zakona,

2. v drugih primerih: tožbo za ugotovitev, da je ločitvena pravica prenehala ali da ne obstaja.

(3) Tožbo iz 2. točke drugega odstavka tega člena mora tisti, ki je prerekal ločitveno pravico, vložiti proti upniku, katerega ločitveno pravico je prerekal.

(4) Če nihče od tistih, ki so prerekali ločitveno pravico iz prvega odstavka tega člena, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe v skladu z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, terjatev in ločitvena pravica, s katero je zavarovana ta terjatev, veljata za priznani.

(5) Če je tisti, ki je prerekal ločitveno pravico, pravočasno vložil tožbo v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, in je njegov tožbeni zahtevek pravnomočno zavrnjen, terjatev in ločitvena pravica, s katero je zavarovana ta terjatev, veljata za priznani.

(6) V primeru iz četrtega ali petega odstavka tega člena sodišče na predlog upnika, katerega ločitvena pravica je bila prerekana, izda sklep iz 304. člena tega zakona.

309. člen

(pravne posledice, če je izločitvena pravica priznana)

(1) Če je izločitvena pravica priznana po prvem odstavku 67. člena v zvezi s prvim odstavkom 303. člena tega zakona, sodišče v izreku sklepa o preizkusu terjatev poleg odločitev iz prvega odstavka 69. člena tega zakona ugotovi, da je izločitvena pravica priznana in glede na vrsto izločitvene pravice:

1. naloži stečajnemu dolžniku, da upniku izroči premoženje, ki je predmet izločitvene pravice, iz 1. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona,

2. ugotovi, da je izločitveni upnik pridobil lastninsko pravico na nepremičnini iz 2. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona,

3. naloži stečajnemu dolžniku, da izstavi zemljiškoknjižno dovolilo za vknjižbo lastninske pravice v korist izločitvenega upnika, če je predmet izločitvene pravice iz 3. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona nepremičnina, ali

4. naloži stečajnemu dolžniku, da v korist upnika izvede drug razpolagalni pravni posel ali druga pravna dejanja, potrebna za uveljavitev izločitvene pravice iz 3. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona.

(2) Pravnomočni sklep iz 1. in 4. točke prvega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

(3) Pravnomočni sklep iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena je listina, ki je podlaga za vknjižbo po 3. ali 4. točki prvega odstavka 40. člena ZZK-1, in začetek stečajnega postopka ni ovira za vknjižbo lastninske pravice v korist izločitvenega upnika na podlagi tega sklepa.

(4) Drugi in tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za pravnomočno sodbo, s katero je pravdno sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku izločitvenega upnika v pravdi iz 310. ali 311. člena tega zakona.

310. člen

(uveljavitev prerekane izločitvene pravice v pravdi)

(1) Izločitveni upnik, katerega izločitvena pravica je prerekana, mora v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo, s katero uveljavlja zahtevek iz prvega odstavka 309. člena tega zakona, če ni v 311. ali 312. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Za tožbo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek 300. člena tega zakona.

(3) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, njegova izločitvena pravica preneha.

311. člen

(nadaljevanje prekinjenega pravdnega postopka za uveljavitev izločitvene pravice)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je izločitveni upnik za uveljavitev zahtevka iz prvega odstavka 309. člena tega zakona pred začetkom stečajnega postopka začel pravdni postopek.

(2) Za nadaljevanje pravdnega postopka iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi, tretji, peti, šesti in osmi odstavek 301. člena tega zakona.

(3) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne predlaga nadaljevanja postopka v skladu s tretjim odstavkom 301. člena tega zakona v zvezi z drugim odstavkom tega člena in v primeru iz petega odstavka 301. člena tega zakona v zvezi z drugim odstavkom tega člena tožbe ne razširi na drugega upnika, ki je prerekal izločitveno pravico, njegova izločitvena pravica preneha.

312. člen

(izpodbijanje izločitvene pravice, ki temelji na izvršilnem naslovu)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je prerekana izločitvena pravica, ki temelji na izvršilnem naslovu.

(2) Če je prerekana upnikova izločitvena pravica iz prvega odstavka tega člena, mora tisti, ki je prerekal izločitveno pravico, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti:

1. če je izločitveno pravico prerekal, ker je bila pridobljena z izpodbojnim pravnim dejanjem iz 271. člena tega zakona: tožbo v skladu z 275. členom tega zakona,

2. v drugih primerih: tožbo za ugotovitev, da je izločitvena pravica prenehala ali ne obstaja.

(3) Tožbo iz 2. točke drugega odstavka tega člena mora tisti, ki je prerekal izločitveno pravico, vložiti proti upniku, katerega izločitveno pravico je prerekal.

(4) Če nihče od tistih, ki so prerekali izločitveno pravico iz prvega odstavka tega člena, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe v skladu z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, izločitvena pravica velja za priznano.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena sodišče na predlog upnika, izločitvena pravica katerega je bila prerekana, izda sklep iz prvega odstavka 309. člena tega zakona.

(6) Če je izločitveno pravico iz prvega odstavka tega člena prerekal drug upnik, mora o vložitvi tožbe iz drugega odstavka tega člena v osmih dneh po vložitvi obvestiti upravitelja in obvestilu priložiti kopijo tožbe s potrdilom sodišča o njeni vložitvi.

313. člen

(smiselna uporaba pravil oddelka 5.6 za drug postopek)

(1) Pravila o pravdnem postopku, določena v 300. do 312. členu tega zakona, se smiselno uporabljajo tudi:

1. za drug sodni postopek, če v skladu z zakonom o obstoju terjatve ali o uveljavitvi ločitvene ali izločitvene pravice odloča sodišče v drugem in ne pravdnem postopku in

2. za postopek pred drugim državnim organom, če v skladu z zakonom o obstoju terjatve ali o uveljavitvi ločitvene ali izločitvene pravice odloča drug državni organ, če ni v 314. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Pravila, določena v 300. do 312. členu tega zakona, o pravnomočni sodni odločbi, s katero je sodišče odločilo o nekem zahtevku, se smiselno uporabljajo tudi za sodno poravnavo, katere predmet je ta zahtevek.

314. člen

(posebna pravila za nekatere upravne postopke)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je v stečajnem postopku prerekana terjatev za plačilo davkov ali prispevkov ali druga terjatev, o kateri pristojni državni organ odloča po uradni dolžnosti in ne na predlog ali zahtevo upnika, ki je imetnik te terjatve.

(2) Za terjatev iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo 300., 301. in 302. člen tega zakona.

(3) Tisti, ki je prerekal terjatev iz prvega odstavka tega člena, mora v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev prijaviti svojo udeležbo v postopku, v katerem pristojni državni organ odloča o prerekani terjatvi, in je upravičen v tem postopku opravljati tista procesna dejanja ali vložiti tožbo v upravnem sporu, ki jih je v skladu s pravili tega postopka upravičen opravljati dolžnik.

(4) Če nihče od tistih, ki so prerekali terjatev iz prvega odstavka tega člena, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne prijavi svoje udeležbe v postopku iz tretjega odstavka tega člena, terjatev velja za priznano.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena izjava o prerekanju terjatve iz prvega odstavka tega člena nima pravnega učinka in terjatev velja za priznano, če v skladu s pravili postopka, v katerem pristojni državni organ odloča o terjatvi iz prvega odstavka tega člena, ni več mogoče izpodbijati obstoja te terjatve niti s pravnim sredstvom niti s tožbo v upravnem sporu, ali če je dolžnik kot zavezanec za davek sam izračunal terjatev v obračunu davka.

(6) Če je terjatev iz prvega odstavka tega člena prerekal drug upnik, mora o prijavi svoje udeležbe v postopku iz tretjega odstavka tega člena v osmih dneh po vložitvi prijave obvestiti upravitelja in obvestilu priložiti kopijo prijave s potrdilom organa, ki vodi postopek, o njeni vložitvi.

(7) Če je terjatev iz prvega odstavka tega člena priznana, preneha pravna korist dolžnika in drugih upnikov za vodenje postopka, v katerem pristojni organ odloča o terjatvi, za vložitev pritožbe ali drugega pravnega sredstva v tem postopku in za tožbo v upravnem sporu proti odločbi, s katero je pristojni organ odločil o tej terjatvi.

314.a člen

(posebno pravilo o začetku teka rokov, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

Če je upnik ali tisti, ki je prerekal terjatev oziroma ločitveno ali izločitveno pravico upnika, s pritožbo izpodbijal sklep o preizkusu terjatev glede odločitve o preizkusu določene terjatve oziroma ločitvene ali izločitvene pravice, začne enomesečni rok, za procesno dejanje glede te terjatve oziroma ločitvene ali izločitvene pravice, določen v naslednjih določbah:

– v prvem in četrtem odstavku 300. člena,

– v tretjem in sedmem odstavku 301. člena,

– v drugem in četrtem odstavku 302. člena,

– v prvem in četrtem odstavku 305. člena,

– v tretjem odstavku 306. člena,

– v drugem in četrtem odstavku 308. člena,

– v prvem in tretjem odstavku 310. člena,

– v tretjem odstavku 311. člena,

– v drugem in četrtem odstavku 312. člena ter

– v tretjem in četrtem odstavku 314. člena tega zakona,

teči od objave sklepa, s katerim je pritožbeno sodišče odločilo o tej pritožbi.

Oddelek 5.7: Končanje nujnih poslov in nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika

315. člen

(splošno pravilo o poslovanju v stečajnem postopku)

Po začetku stečajnega postopka je dovoljeno sklepati samo tiste pogodbe ali opravljati druge posle ali dejanja, ki so potrebna za upravljanje in unovčenje stečajne mase v skladu z oddelkom 5.8 tega zakona, če ni v 316. ali 317. členu tega zakona drugače določeno.

316. člen

(končanje nujnih poslov)

(1) Po začetku stečajnega postopka je dovoljeno končati posle, ki jih je stečajni dolžnik začel izvajati pred začetkom stečajnega postopka, če sodišče dovoli končanje teh poslov.

(2) Sodišče o končanju poslov iz prvega odstavka tega člena odloči na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora.

(3) Upravitelj mora dati predlog iz drugega odstavka tega člena v enem mesecu po začetku stečajnega postopka.

(4) Predlog iz drugega odstavka tega člena, ki je vložen po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena, sodišče zavrže.

(5) Sodišče dovoli končati posle iz prvega odstavka tega člena:

1. če je njihovo končanje nujno, da se prepreči zmanjšanje stečajne mase, in

2. če se zaradi njihovega končanja ne zavleče unovčenje stečajne mase in ne krši načelo omejevanja tveganj iz 228. člena tega zakona.

(6) Sklep, s katerim sodišče odloči o predlogu iz drugega odstavka tega člena, se vroči upravitelju.

317. člen

(pogoji za nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika)

(1) Po začetku stečajnega postopka sme stečajni dolžnik nadaljevati proizvodnjo ali opravljanje drugih poslov iz svoje dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika), če sodišče dovoli nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika.

(2) Sodišče o nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika odloči na predlog upravitelja in na podlagi soglasja upniškega odbora.

(3) Upravitelj mora dati predlog iz drugega odstavka tega člena v enem mesecu po začetku stečajnega postopka.

(4) Predlog iz drugega odstavka tega člena, ki je vložen po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena, sodišče zavrže.

(5) Predlog iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati razloge za presojo upravitelja, da bo z nadaljevanjem poslovanja stečajnega dolžnika mogoče doseči ugodnejše pogoje za prodajo premoženja stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote.

(6) Sodišče dovoli nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika:

1. če s tem soglaša upniški odbor,

2. če se s tem dosežejo ugodnejši pogoji za prodajo premoženja stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote in

3. če se z nadaljevanjem poslovanja ne krši načelo omejevanja tveganj iz 228. člena tega zakona.

(7) Sodišče s sklepom, s katerim dovoli nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika, upravitelju naloži, da v enem mesecu od izdaje sklepa da predlog za prodajo premoženja stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote.

(8) Sklep, s katerim sodišče odloči o predlogu iz drugega odstavka tega člena, se vroči upravitelju.

318. člen

(posebna pravila pri nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če stečajni dolžnik v skladu s 317. členom tega zakona nadaljuje poslovanje.

(2) Upravitelj mora mesečno poročati o poslovanju stečajnega dolžnika in poteku prodaje premoženja stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote.

(3) Upravitelj mora poročilu iz drugega odstavka tega člena priložiti mesečno bilanco stanja in izkaz poslovnega izida.

(4) Upravitelj mora pridobiti soglasje sodišča za vsak:

1. najem posojila ali kredita,

2. poroštvo ali aval, ki ga da,

3. dovolitev ustanovitve ločitvene pravice na premoženju stečajnega dolžnika,

4. drug posel v zvezi z nadaljevanjem poslovanja stečajnega dolžnika, če sodišče tako določi s sklepom, s katerim dovoli nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika.

(5) Za soglasje sodišča za izvedbo posla iz četrtega odstavka tega člena se smiselno uporablja šesti odstavek 317. člena tega zakona.

319. člen

(ustavitev nadaljnjega poslovanja stečajnega dolžnika)

(1) Sodišče odloči, da se nadaljnje poslovanje stečajnega dolžnika ustavi:

1. če upravitelj v roku iz sedmega odstavka 317. člena tega zakona ne da predloga prodaje premoženja stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote,

2. če v enem letu od takrat, ko je upravitelj dal predlog iz sedmega odstavka 317. člena tega zakona, premoženje stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote ni bilo prodano, ali

3. če nastanejo druge okoliščine, zaradi katerih nadaljnje poslovanje stečajnega dolžnika ne omogoča ugodnejših pogojev za plačilo upnikov ali se s tem krši načelo omejevanja tveganj iz 228. člena tega zakona.

(2) Sklep iz prvega odstavka tega člena se vroči upravitelju.

Oddelek 5.8: Upravljanje in unovčenje stečajne mase

Pododdelek 5.8.1: Splošna pravila o upravljanju in unovčenju stečajne mase

320. člen

(unovčenje stečajne mase)

(1) Unovčenje stečajne mase je:

1. prodaja premoženja stečajnega dolžnika,

2. izterjava njegovih terjatev in

3. vsak drug pravni posel za uresničitev njegovih premoženjskih pravic.

(2) Upravitelj mora začeti opravljati dejanja za unovčenje stečajne mase takoj po pripravi svojega otvoritvenega poročila in jih opravljati v rokih, določenih v načrtu poteka stečajnega postopka.

321. člen

(načrt poteka stečajnega postopka)

(1) Sodišče določi načrt poteka stečajnega postopka na predlog upravitelja iz 2. točke drugega odstavka 294. člena tega zakona in na podlagi mnenja upniškega odbora.

(2) Načrt poteka stečajnega postopka mora za vsako vrsto premoženja, ki sestavlja stečajno maso, vključevati:

1. opis pravnih poslov in drugih dejanj, ki jih je treba opraviti v zvezi z unovčenjem tega premoženja, in

2. roke, v katerih mora upravitelj ta dejanja opraviti.

(3) Če se med potekom stečajnega postopka pokaže, da zaradi vzrokov, ki ne izvirajo s področja upravitelja, dejanj v zvezi z unovčenjem premoženja stečajnega dolžnika ni

mogoče opraviti v rokih, določenih v načrtu poteka stečajnega postopka, sodišče na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora spremeni načrt poteka stečajnega postopka.

322. člen

(upravljanje stečajne mase)

(1) Upravljanje stečajne mase je:

1. oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem,

2. nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika,

3. sklenitev sodne ali izvensodne poravnave oziroma izvedba drugega pravnega posla oziroma dejanja s smiselno enakim učinkom, v postopkih oziroma glede zahtevkov iz pododdelkov 2.2.3. in 5.3.4. tega zakona ter iz oddelka 5.6. tega zakona.

(2) Za vsak posel upravljanja stečajne mase mora upravitelj pred sklenitvijo pogodbe ali izvedbo drugega pravnega posla dobiti soglasje sodišča.

(3) Sodišče lahko da soglasje za nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika kot splošno soglasje za vse posle, katerih predmet je posamezna vrsta naložbe iz 324. člena tega zakona.

(4) Pravni posel, ki ga upravitelj sklene ali izvede v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, nima pravnega učinka.

(5) Sodišče odloči o soglasju za posel iz 3. točke prvega odstavka tega člena na podlagi mnenja upniškega odbora. Pritožba proti sklepu sodišča o soglasju iz prejšnjega stavka zadrži izvršitev sklepa.

323. člen

(oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem ali zakup)

(1) Po začetku stečajnega postopka je premoženje stečajnega dolžnika dovoljeno oddati v najem ali zakup samo, če se s tem ne zavleče prodaja tega premoženja.

(2) Pogodbo o najemu ali zakup iz prvega odstavka tega člena je dovoljeno skleniti samo kot pogodbo za določen čas in za obdobje najema ali zakupa, ki ne sme biti daljše od enega leta.

(3) Upravitelj lahko v soglasju s sodiščem v korist najemnika ustanovi predkupno pravico na premoženju, ki je predmet najema.

324. člen

(nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika)

Denarno dobroimetje stečajnega dolžnika je dovoljeno naložiti samo v:

1. dolžniške vrednostne papirje, katerih izdajatelj je:

– Republika Slovenija ali druga država članica Evropske unije,

– Evropska centralna banka, Banka Slovenije ali centralna banka druge države članice Evropske unije,

2. dolžniške vrednostne papirje razen podrejenih vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali kreditna institucija s sedežem v drugi državi članici Evropske unije,

3. bančne denarne depozite pri banki ali kreditni instituciji iz 2. točke tega člena.

Pododdelek 5.8.2: Prodaja premoženja stečajnega dolžnika

325. člen

(uporaba pododdelka 5.8.2)

(1) Pododdelek 5.8.2 tega zakona se uporablja za prodajo vsega premoženja, ki spada v splošno ali posebne stečajne mase, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Za prodajo premoženja v izvršilnem postopku, na tek katerega po 3. točki tretjega odstavka 132. člena tega zakona ne vpliva začetek stečajnega postopka, ali v izvršilnem postopku, ki ga izvršilno sodišče nadaljuje po 1. točki tretjega odstavka 280. člena tega zakona, se uporabljajo pravila, ki veljajo za izvršilni postopek.

(3) Za prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene pravice iz prvega odstavka 282. člena tega zakona, se uporabljajo splošna pravila iz drugega odstavka 282. člena tega zakona.

326. člen

(priprave za prodajo)

Priprave za prodajo premoženja stečajnega dolžnika vključujejo:

1. oceno vrednosti premoženja in

2. zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje glede rokov, v katerih jo je mogoče opraviti, in kupnine, ki jo je mogoče doseči.

327. člen

(ocena vrednosti premoženja)

(1) Upravitelj mora za vsako premoženje, ki sestavlja stečajno maso, dobiti oceno vrednosti tega premoženja zaradi prodaje (v nadaljnjem besedilu: ocena vrednosti premoženja).

(2) Oceno vrednosti premoženja mora izdelati pooblaščeni ocenjevalec za tisto vrsto premoženja, ki je predmet ocene, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

(3) Ocena vrednosti premoženja mora biti izdelana na podlagi tržne vrednosti in likvidacijske vrednosti v skladu s standardi ocenjevanja vrednosti, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje.

(4) Če je predmet ocene vrednost premoženja, ki je poslovna celota, mora pooblaščeni ocenjevalec izdelati:

1. oceno vrednosti za vsako stvar ali drugo premoženje, ki je vključeno v poslovno celoto, v skladu s tretjim odstavkom tega člena in

2. oceno vrednosti poslovne celote ob predpostavki poslujočega podjetja v skladu s standardi ocenjevanja vrednosti, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje.

328. člen

(zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje)

(1) Če vrednosti premoženja ni mogoče oceniti na podlagi primerljivih tržnih cen, mora upravitelj objaviti nezavezujoče zbiranje ponudb ali opraviti druga dejanja za pridobitev informacij, ki so pomembne za presojo najugodnejših pogojev prodaje.

(2) Nezavezujoče zbiranje ponudb je javno vabilo za dajanje ponudb, pri katerem izhodiščna cena ni določena in je obveznost stečajnega dolžnika skleniti pogodbo s ponudnikom, ki ponudi najvišjo ceno, izključena.

(3) Za postopek nezavezujočega zbiranja ponudb se smiselno uporabljajo prvi odstavek, 1. ter 5. do 7. točka drugega odstavka in tretji odstavek 335. člena tega zakona.

329. člen

(način prodaje)

(1) Pogodba o prodaji premoženja stečajnega dolžnika se lahko sklene samo na podlagi javne dražbe ali zavezujočega zbiranja ponudb, če ni v četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Javna dražba se lahko izvede kot javna dražba z zviševanjem izklicne cene ali kot javna dražba z zniževanjem izklicne cene. Javna dražba je javno povabilo k dajanju ponudb, s katerim se stečajni dolžnik zaveže, da bo sklenil prodajno pogodbo s tistim dražiteljem, ki bo na dražbi glede na vrsto javne dražbe:

1. pri javni dražbi z zviševanjem izklicne cene: ponudil najvišjo ceno, ali

2. pri javni dražbi z zniževanjem izklicne cene: prvi dal ponudbo za ceno v posameznem koraku dražbe.

(3) Zavezujoče zbiranje ponudb je javno vabilo k dajanju ponudb, s katerim se stečajni dolžnik zaveže, da bo sklenil prodajno pogodbo s tistim ponudnikom, ki bo ponudil najvišjo ceno, vendar ne nižje od izhodiščne cene, če bo več ponudnikov ponudilo enako najvišjo ceno, pa s tistim, ki bo ponudil najkrajši rok plačila.

(4) Če je bil javna dražba ali postopek zavezujočega zbiranja ponudb za prodajo posameznega premoženja neuspešen, se pogodba o prodaji tega premoženja lahko sklene tudi na podlagi neposrednih pogajanj s kupcem, ki je svojo ponudbo dal v postopku nezavezujočega zbiranja ponudb iz drugega odstavka 328. člena tega zakona, opravljenega pred začetkom neposrednih pogajanj.

330. člen

(začetek prodaje)

(1) Prodaja se začne s sklepom sodišča o prodaji (v nadaljnjem besedilu: sklep o prodaji).

(2) Prodaje nobenega premoženja stečajnega dolžnika ni dovoljeno začeti pred pravnomočnostjo sklepa o začetku stečajnega postopka, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

(3) Če je izločitveni upnik pravočasno prijavil izločitveno pravico, ki je bila prerekana, prodaje premoženja, ki je predmet te izločitvene pravice, ni dovoljeno začeti, dokler:

1. zahtevek izločitvenega upnika iz prvega odstavka 309. člena tega zakona ni pravnomočno zavrnjen ali

2. izločitvena pravica ne preneha po tretjem odstavku 310. člena ali tretjem odstavku 311. člena tega zakona.

331. člen

(sklep o prodaji)

(1) Sodišče izda sklep o prodaji na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora.

(2) Sodišče s sklepom, s katerim prvič odloča o prodaji posameznega premoženja (v nadaljnjem besedilu: prvi sklep o prodaji), določi:

1. način prodaje,

2. izklicno ceno pri javni dražbi ali izhodiščno ceno pri zavezujočem zbiranju ponudb in

3. znesek varščine.

(3) Če sodišče s prvim sklepom o prodaji kot način prodaje določi javno dražbo ali zavezujoče zbiranje ponudb, lahko v tem sklepu določi tudi, da se lahko javna dražba ali postopek zbiranja ponudb enkrat ali večkrat ponovi, če prejšnji postopek ni uspešen. V tem primeru mora sodišče v sklepu o prvi prodaji določiti tudi delež, za katerega se sme v ponovljenem postopku znižati izklicna ali izhodiščna cena. Ta delež ne sme biti večji od 10 odstotkov izklicne ali izhodiščne cene v prejšnjem, neuspešnem postopku.

(4) Če je bil javna dražba ali postopek zbiranja ponudb za prodajo posameznega premoženja na podlagi prvega sklepa o prodaji neuspešen, lahko sodišče s sklepom o prodaji (v nadaljnjem besedilu: dodatni sklep o prodaji):

1. bodisi:

– ponovno odloči, da se prodaja opravi na podlagi javne dražbe ali zavezujočega zbiranja ponudb, in

– določi nižjo izklicno ali izhodiščno ceno kot v prvem sklepu

2. bodisi odloči, da se opravi nezavezujoče zbiranje ponudb zaradi prodaje na podlagi neposrednih pogajanj po četrtem odstavku 329. člena tega zakona.

332. člen

(izklicna ali izhodiščna cena)

(1) Izklicno ali izhodiščno ceno mora sodišče določiti na podlagi ocenjene vrednosti premoženja.

(2) Pri prvem sklepu o prodaji izklicna ali izhodiščna cena ne sme biti nižja od polovice vrednosti, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti.

(3) Z dodatnim sklepom o prodaji lahko sodišče določi izklicno ali izhodiščno ceno v znesku, ki je nižji od polovice vrednosti premoženja, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti, če s tem soglaša upniški odbor.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za določitev cene pri prodajni pogodbi, ki se sklene na podlagi neposrednih pogajanj po četrtem odstavku 329. člena tega zakona.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena pri javni dražbi z zniževanjem izklicne cene pri prvem sklepu o prodaji izklicna cena ne sme biti nižja od vrednosti, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti, povečane za 25 odstotkov.

333. člen

(varščina)

(1) Varščina je denarni znesek, s plačilom katerega dražitelj pri javni dražbi ali ponudnik pri zbiranju ponudb utrdi svojo obveznost skleniti prodajno pogodbo, če bo na dražbi ali v postopku zbiranja ponudb uspel.

(2) Znesek varščine ne sme biti nižji:

1. če izklicna ali izhodiščna cena ni višja od 200.000 eurov: od 10 odstotkov izklicne ali izhodiščne cene,

2. v drugih primerih: od 20.000 eurov in tudi ne od 5 odstotkov izklicne ali izhodiščne cene.

(3) Javne dražbe ali postopka zbiranja ponudb se lahko udeleži samo tisti, ki en delovni dan pred javno dražbo ali do poteka roka za oddajo ponudb pri zbiranju ponudb plača varščino, če ni v četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(4) Če je znesek varščine višji od 20.000 eurov, lahko dražitelj ali ponudnik namesto plačila varščine v roku iz drugega odstavka tega člena izroči nepreklicno bančno garancijo v korist stečajnega dolžnika kot upravičenca na prvi poziv banke s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, ki se glasi na znesek, enak znesku varščine, za zavarovanje svoje obveznosti plačati pogodbeno kazen za neizpolnitev obveznosti skleniti prodajno pogodbo iz osmega odstavka 334. člena ali šestega odstavka 335. člena tega zakona.

(5) Če dražitelj ali ponudnik na dražbi ali v postopku zbiranja ponudb ne uspe, mu mora stečajni dolžnik vrniti znesek plačane varščine ali bančno garancijo v treh delovnih dneh

po koncu javne dražbe ali po poteku roka za izjavo upravitelja o izbiri ponudnika pri javnem zbiranju ponudb.

(6) Če dražitelj ali ponudnik na dražbi ali v postopku zbiranja ponudb uspe in sklene prodajno pogodbo v skladu s tem zakonom, plačilo varščine velja za plačilo are v znamenje sklenitve te prodajne pogodbe.

334. člen

(javna dražba)

(1) Če sodišče s sklepom o prodaji odloči, da se prodaja premoženja opravi na podlagi javne dražbe, mora upravitelj v osmih dneh po pravnomočnosti tega sklepa sodišču predložiti razpis javne dražbe zaradi javne objave po prvem odstavku 122. člena tega zakona, ki ga mora sodišče objaviti naslednji delovni dan po prejemu.

(2) Razpis javne dražbe mora vsebovati:

1. opis premoženja, ki se prodaja,

2. vrsto javne dražbe, izklicno ceno in znesek, za katerega se ta v posameznem koraku dražbe glede na vrsto javne dražbe:

– pri dražbi z zviševanjem izklicne cene: zvišuje, ali

– pri dražbi z zniževanjem izklicne cene: znižuje,

3. pri dražbi z zniževanjem izklicne cene tudi pravilo, da sme razpisnik dražbe odstopiti od nadaljnje dražbe v kateremkoli koraku dražbe,

4. znesek varščine in številko transakcijskega računa stečajnega dolžnika, v dobro katerega mora dražitelj ta znesek plačati,

5. druge pogoje prodaje v skladu s 337. do 343. členom tega zakona,

6. dan, uro in mesto poteka dražbe,

7. mesto, na katerem si je mogoče ogledati premoženje, ki se prodaja, in čas, v katerem je mogoče opraviti ogled.

(3) Razpis javne dražbe mora biti objavljen najpozneje:

1. če je izklicna cena višja od 50.000 eurov: en mesec pred dnevom dražbe,

2. v drugih primerih: osem dni pred dnevom dražbe.

(4) Dražbo vodi upravitelj ali druga oseba po njegovem pooblastilu.

(5) O poteku dražbe se vodi zapisnik.

(6) Po koncu dražbe voditelj dražbe razglasi dražitelja, ki je na dražbi uspel, in ga obvesti o času sklenitve pisne pogodbe, ki ne sme biti pozneje kot tri delovne dni po koncu dražbe.

(7) Upravitelj mora pripraviti besedilo pogodbe, ki ga podpišeta upravitelj in dražitelj, ki je na dražbi uspel, v prostorih stečajnega dolžnika ob času iz šestega odstavka tega člena, če se ne dogovorita za drugo mesto podpisa pogodbe.

(8) Če dražitelj, ki je uspel na dražbi, ob času iz šestega odstavka tega člena ne podpiše pogodbe, mora stečajnemu dolžniku plačati pogodbeno kazen za neizpolnitev obveznosti skleniti prodajno pogodbo v znesku, ki je enak znesku varščine.

(9) V primeru iz osmega odstavka tega člena plačilo varščine velja za plačilo pogodbene kazni in stečajni dolžnik obdrži plačani znesek varščine.

335. člen

(vabilo k dajanju ponudb)

(1) Če sodišče s sklepom o prodaji odloči, da se prodaja premoženja opravi na podlagi javnega zbiranja ponudb, mora upravitelj v osmih dneh po pravnomočnosti tega sklepa sodišču predložiti vabilo k dajanju ponudb zaradi javne objave po prvem odstavku 122. člena tega zakona, ki ga mora sodišče objaviti naslednji delovni dan po prejemu.

(2) Vabilo k dajanju ponudb mora vsebovati:

1. opis premoženja, ki se prodaja,

2. izhodiščno ceno,

3. znesek varščine in številko transakcijskega računa stečajnega dolžnika, v dobro katerega mora dražitelj ta znesek plačati,

4. druge pogoje prodaje v skladu s 337. do 343. členom tega zakona,

5. rok za oddajo ponudb,

6. mesto, na katerem si je mogoče ogledati premoženje, ki se prodaja, in čas, v katerem je mogoče opraviti ogled,

7. rok, do katerega bodo ponudniki obveščeni o izidu javnega zbiranja ponudb.

(3) Vabilo k dajanju ponudb mora biti objavljeno najpozneje:

1. če je izklicna cena višja od 100.000 eurov: dva meseca pred potekom roka za oddajo ponudb,

2. v drugih primerih: en mesec pred potekom roka za oddajo ponudb.

(4) Upravitelj mora ponudnike obvestiti o izidu javnega zbiranja ponudb v roku, določenem v vabilu k dajanju ponudb, ki ne sme biti pozneje kot 15 dni po poteku roka za oddajo ponudb.

(5) Upravitelj mora ponudniku, ki je uspel v postopku javnega zbiranja ponudb, hkrati z obvestilom o izidu poslati tudi besedilo pogodbe in ga pozvati, da mu podpisan izvod pogodbe vrne v treh delovnih dneh po prejemu.

(6) Če ponudnik, ki je uspel v postopku javnega zbiranja ponudb, v roku iz petega odstavka tega člena ne vrne podpisanega izvoda pogodbe, mora stečajnemu dolžniku plačati

pogodbeno kazen za neizpolnitev obveznosti skleniti prodajno pogodbo v znesku, ki je enak znesku varščine.

(7) V primeru iz šestega odstavka tega člena plačilo varščine velja za plačilo pogodbene kazni in stečajni dolžnik obdrži plačani znesek varščine.

336. člen

(drugi pogoji prodaje)

(1) Za prodajno pogodbo, ki jo sklene stečajni dolžnik, se uporabljajo pravila, določena v 337. do 343. členu tega zakona.

(2) Uporabe pravil iz prvega odstavka tega člena s pogodbo ni mogoče izključiti.

337. člen

(osebe, s katerimi ni dovoljeno skleniti pogodbe)

(1) Stečajni dolžnik ne sme skleniti pogodbe o prodaji svojega premoženja z:

1. osebo, ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo stečajnega postopka opravljala funkcijo člana poslovodstva ali organa nadzora ali funkcijo prokurista v insolventnem dolžniku,

2. stečajnim upraviteljem ali sodnikom, ki vodi postopek,

3. družbenikom, katerega delež v kapitalu stečajnega dolžnika je večji od 10 odstotkov,

4. osebo, ki ima v razmerju do osebe iz 1., 2. ali 3. točke tega odstavka položaj ožje povezane osebe,

5. pravno osebo, v kapitalu katere ima oseba iz 1. do 4. točke tega odstavka delež, večji od 50 odstotkov.

(2) Kupec mora pred sklenitvijo pogodbe s stečajnim dolžnikom dati pisno izjavo, da ni ovir za sklenitev pogodbe iz prvega odstavka tega člena.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za prodajo predkupnemu upravičencu, ki v skladu s tem zakonom uveljavlja zakonito predkupno pravico.

338. člen

(ara)

(1) Kupec mora v znamenje sklenitve prodajne pogodbe plačati aro v roku, ki je določen v pogodbi in ne sme biti daljši od petih delovnih dni po sklenitvi pogodbe.

(2) Za določitev višine zneska are se smiselno uporablja drugi odstavek 333. člena tega zakona.

(3) Prodajna pogodba je sklenjena pod odložnim pogojem, da kupec plača aro iz prvega odstavka tega člena, in razveznim pogojem, ki se uresniči, če kupec v tem roku are ne plača.

339. člen

(rok za plačilo kupnine in izročitev prodanega premoženja kupcu)

(1) Rok za plačilo kupnine ne sme biti daljši od treh mesecev po sklenitvi prodajne pogodbe.

(2) Kupec lahko odkloni plačilo kupnine, dokler sklep sodišča o soglasju k prodajni pogodbi ne postane pravnomočen.

(3) Če zamuda kupca s plačilom kupnine traja več kot 15 dni, lahko stečajni dolžnik odstopi od prodajne pogodbe, ne da bi moral kupcu dati dodatni rok za izpolnitev.

(4) Stečajni dolžnik ne sme kupcu izročiti lastniške posesti prodanega premoženja ali opraviti drugih pravnih dejanj za prenos lastninske ali druge premoženjske pravice na kupca, dokler ta ne plača celotne kupnine.

340. člen

(izključitev odgovornosti za stvarne napake)

Stečajni dolžnik ne odgovarja za stvarne napake premoženja, ki je predmet prodaje.

341. člen

(soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

(1) Prodajna pogodba je sklenjena pod odložnim pogojem, da bo sodišče k njej dalo soglasje, in pod razveznim pogojem, ki se uresniči, če sodišče zavrne soglasje.

(2) Sodišče o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe odloči na predlog upravitelja.

(3) Upravitelj mora predlog za soglasje k prodajni pogodbi predložiti sodišču v treh delovnih dneh po sklenitvi prodajne pogodbe in mu priložiti besedilo pogodbe ter glede na način prodaje:

1. pri prodaji na podlagi javne dražbe: zapisnik dražbe,

2. pri prodaji na podlagi javnega zbiranja ponudb: poročilo o ponudbah, ki jih je prejel, s podatki o ponudnikih in ponujenih cenah,

3. pri neposredni prodaji: poročilo o ponudbah, ki jih je prejel na podlagi nezavezujočega zbiranja ponudb, in o poteku pogajanj s ponudniki.

(4) Če je bila pogodba sklenjena na podlagi neposrednih pogajanj po četrtem odstavku 329. člena tega zakona, sodišče odloči o soglasju k pogodbi:

1. če je prodajna cena nižja od polovice vrednosti premoženja, ocenjene po likvidacijski vrednosti: na podlagi soglasja upniškega odbora,

2. v drugih primerih: na podlagi mnenja upniškega odbora.

(5) Če je bila pogodba sklenjena na podlagi javne dražbe z zniževanjem izklicne cene in je bila prodajna cena nižja od polovice vrednosti premoženja, ocenjene po likvidacijski vrednosti, sodišče odloči o soglasju na podlagi soglasja upniškega odbora.

(6) Prvi do peti odstavek tega člena se ne uporabljajo, če je ocenjena vrednost premoženja, ki je predmet prodajne pogodbe, nižja od 100.000 eurov.

(7) Sodišče da soglasje k pogodbi:

1. če je bila prodaja opravljena v skladu s pravnomočnim sklepom o prodaji,

2. če je vsebina prodajne pogodbe v skladu s 337. do 343. členom tega zakona in

3. v primeru iz 1. točke četrtega odstavka ali iz petega odstavka tega člena: če je upniški odbor dal soglasje k pogodbi.

342. člen

(prenos lastninske ali druge premoženjske pravice na kupca in varstvo kupca)

(1) S plačilom kupnine prenehajo naslednje pravice tretjih na premoženju, ki je predmet prodajne pogodbe:

1. zastavna pravica ali hipoteka in zemljiški dolg,

2. pravica do prepovedi odtujitve in obremenitve ter

3. naslednje osebne služnosti, stvarno breme ali stavbna pravica:

– če je lastninska pravica na nepremičnini, ki je predmet prodajne pogodbe, omejena s hipoteko ali zemljiškim dolgom: če so bile pridobljene po trenutku, od katerega učinkuje vpis najzgodnejše hipoteke ali zemljiškega dolga v zemljiško knjigo,

– v drugih primerih: če so bile pridobljene po trenutku, od katerega po 244. členu tega zakona učinkuje začetek stečajnega postopka.

(2) Če je predmet prodajne pogodbe nepremičnina, sodišče po plačilu kupnine na predlog upravitelja izda sklep o izročitvi nepremičnine kupcu, s katerim odloči, da so izpolnjeni pogoji za vknjižbo lastninske pravice v korist kupca.

(3) Pravnomočni sklep iz drugega odstavka tega člena je listina, ki je podlaga za vknjižbo lastninske pravice v korist kupca in druge vpise po 89. členu v zvezi s 96. členom ZZK-1.

(4) Drugi in tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za prenos nematerializiranih vrednostnih papirjev, izdanih v skladu z ZNVP, v dobro kupca in za izbris zastavnih pravic iz registra neposestnih zastavnih pravic na premičninah.

(5) Udeleženec, ki ni uspel na javni dražbi ali v postopku javnega zbiranja ponudb, upnik, predkupni upravičenec ali tretja oseba ni upravičen niti v stečajnem niti v drugem postopku uveljavljati:

1. zahtevka za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti prodajne pogodbe,

2. zahtevka za sklenitev prodajne pogodbe pod enakimi pogoji z njim,

3. zahtevka za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti razpolagalnega pravnega posla, s katerim je bila prenesena lastninska ali druga premoženjska pravica na kupca ali

4. kateregakoli drugega zahtevka, katerega uveljavitev posega v pravice, ki jih pridobi kupec s sklenitvijo ali izpolnitvijo prodajne pogodbe.

343. člen

(vstop kupca v pravni položaj stečajnega dolžnika pri prodaji premoženja, ki je poslovna celota)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je predmet prodajne pogodbe premoženje, ki je poslovna celota. Poslovna celota so stvari in druge premoženjske pravice, ki so kot celota potrebne za opravljanje posamezne vrste poslov ali več vrst poslov, ki se opravljajo zaradi izdelave določene vrste proizvodov ali oprave določene vrste storitve (v nadaljnjem besedilu: opravljanje podjema).

(2) S plačilom kupnine preidejo na kupca kot pravnega naslednika stečajnega dolžnika pri podjemu, za opravljanje katerega se uporablja premoženje, ki je predmet prodajne pogodbe:

1. poleg lastninske pravice ali drugih premoženjskih pravic na premoženju, ki je predmet prodajne pogodbe, tudi vse pravice, ki so povezane s pravnim položajem stečajnega dolžnika pri opravljanju podjema, kot so:

– koncesije za opravljanje storitev ali uporabo ali izkoriščanje javnega dobra, razen če zakon za posamezno vrsto koncesije določa, da z začetkom stečajnega postopka nad koncesionarjem koncesija preneha,

– licence za uporabo pravic intelektualne lastnine,

– pravice na podlagi atestov in uporabnih dovoljenj,

– pravice na podlagi soglasij in dovoljenja pristojnih organov, potrebnih za opravljanje dejavnosti, ki je vključena v podjem, ali drugih soglasij ali dovoljenj, povezanih z opravljanjem podjema, razen če zakon za posamezno vrsto soglasja ali dovoljenja določa, da to z začetkom stečajnega postopka nad imetnikom soglasja ali dovoljenja preneha,

– pravice do najema ali zakupa premoženja, ki se uporablja pri opravljanju podjema,

– pravica uporabe imena, vključenega v firmi stečajnega dolžnika,

2. vse obveznosti in javnopravna bremena, povezana z opravljanjem podjema, razen pravic tretjih, ki prenehajo po prvem odstavku 342. člena tega zakona.

(3) Pri vstopu v pravne položaje iz drugega odstavka tega člena kupec velja za univerzalnega pravnega naslednika stečajnega dolžnika.

(4) Po plačilu kupnine sodišče na predlog upravitelja izda sklep, ki mora vsebovati:

1. ugotovitev, da kupec vstopa v pravne položaje iz drugega odstavka tega člena kot univerzalni pravni naslednik stečajnega dolžnika, in

2. če med premoženje spadajo nepremičnine: tudi odločitev iz drugega odstavka 342. člena tega zakona.

344. člen

(pritožba proti sklepom v zvezi s prodajo premoženja dolžnika)

(1) Proti sklepu o prodaji iz 331. člena tega zakona, sklepu o soglasju k prodajni pogodbi iz 341. člena tega zakona, sklepu o izročitvi nepremičnine kupcu iz drugega odstavka 342. člena in sklepu iz četrtega odstavka 343. člena tega zakona se lahko pritožijo samo upniki.

(2) Pritožba proti sklepu iz prvega odstavka tega člena zadrži njegovo izvršitev.

345. člen

(posebna pravila o prodaji premoženja, ki je predmet ločitvene pravice)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je ločitveni upnik pravočasno prijavil ločitveno pravico in je bila ta ločitvena pravica:

1. bodisi priznana

2. bodisi prerekana in do prodaje:

– če mora ločitveno pravico v pravdi uveljavljati ločitveni upnik: njegov zahtevek iz prvega odstavka 305. člena tega zakona ni bil pravnomočno zavrnjen in ločitvena pravica tudi ni prenehala po četrtem odstavku 305. člena ali tretjem odstavku 306. člena, ali

– če mora neobstoj ločitvene pravice uveljavljati tisti, ki je ločitveno pravico prerekal: zahtevku iz drugega odstavka 307. člena ali drugega odstavka 308. člena ni pravnomočno ugodeno.

(2) Če kupnina po plačilu stroškov v zvezi s prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene pravice iz prvega odstavka tega člena, ne zadošča za celotno plačilo terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, mora sodišče:

1. za sklep o prodaji poleg mnenja upniškega odbora po prvem odstavku 331. člena tega zakona ali soglasja po tretjem odstavku 332. člena tega zakona dobiti tudi mnenje ali soglasje ločitvenega upnika,

2. za sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe iz četrtega ali petega odstavka 341. člena tega zakona poleg mnenja ali soglasja upniškega odbora dobiti tudi mnenje ali soglasje ločitvenega upnika.

(3) Za mnenje ali soglasje ločitvenega upnika iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 88. člena tega zakona.

(4) Če ločitveni upnik v 15 dneh po objavi po prejemu zahteve za mnenje sodišču svojega mnenja ne sporoči, velja, da je procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi z mnenjem ločitvenega upnika iz tretjega odstavka tega člena izpolnjena.

(5) Če ločitveni upnik v 15 dneh po objavi po prejemu zahteve za soglasje sodišču ne sporoči, da zavrača to soglasje, velja, da je procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi s soglasjem ločitvenega upnika iz tretjega odstavka tega člena izpolnjena.

(6) Na pravno posledico iz četrtega ali petega odstavka tega člena mora sodišče opozoriti ločitvenega upnika v zahtevi za mnenje ali soglasje.

(7) Če je premoženje predmet več ločitvenih pravic iz prvega odstavka tega člena, se drugi do šesti odstavek tega člena uporabljajo za mnenje ali soglasje:

1. ločitvenega upnika, katerega ločitvena pravica je bila pridobljena prva, in

2. ločitvenega upnika, katerega ločitvena pravica ima drugi ali poznejši vrstni red, če je skupni znesek terjatev, zavarovanih z ločitvenimi pravicami predhodnega vrstnega reda, manjši od vrednosti premoženja, ki se prodaja, ocenjene po likvidacijski vrednosti.

346. člen

(posebna pravila o prodaji določenega premoženja)

(1) Posebna pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za prodajo:

1. vrednostnih papirjev ali blaga, s katerim se trguje na organiziranem trgu,

2. hitro pokvarljivega blaga,

3. netržnih zalog materiala, če je skupna vrednost posamezne vrste takih zalog manjša od 15.000 eurov, in naslednjih vrst stvari, če je vrednost posamezne stvari manjša od 15.000 eurov:

– rabljene opreme ali strojev,

– trgovskega blaga in končnih izdelkov ali

– nepremičnin.

(2) Za prodajo premoženja iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo:

1. drugi odstavek 327. člena tega zakona in lahko vrednost tega premoženja oceni upravitelj, 329. člen, 332. do 338. in 341. člen tega zakona,

2. za prodajo premoženja iz 2. točke prvega odstavka pa tudi ne: drugi odstavek 330. člena tega zakona.

(3) Upravitelj mora premoženje iz 1. točke prvega odstavka tega člena prodati na organiziranem trgu, na katerem se trguje s tem premoženjem, po tržni ceni, ki se oblikuje na tem trgu, in po pravilih, ki se uporabljajo za prodajne pogodbe, sklenjene na tem trgu.

(4) Upravitelj mora premoženje iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena prodati na način, ki je primeren glede na lastnosti tega premoženja.

347. člen

(posebna pravila o uveljavitvi predkupne pravice)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za prodajo premoženja, ki je predmet zakonite predkupne pravice ali pogodbene predkupne pravice, ki je vpisana v zemljiško knjigo ali drug javni register ali evidenco, z vpisom v katero se javno objavi pridobitev te pravice.

(2) Če se premoženje iz prvega odstavka tega člena prodaja na javni dražbi:

1. mora upravitelj:

– predkupnega upravičenca hkrati z objavo razpisa dražbe obvestiti o dražbi,

– predkupnega upravičenca opozoriti na pogoje za uveljavitev predkupne pravice in da bo predkupna pravica prenehala, če je ne uveljavi tako, kot je določeno v 4. točki tega odstavka,

– če v naslednjem koraku dražbe cene ne sprejme noben dražitelj, predkupnemu upravičencu ponuditi, da premoženje kupi za ceno, ki jo je ponudil dražitelj, ki je v rednem koraku dražbe sprejel najvišjo ceno (v nadaljnjem besedilu: zadnji redni korak dražbe).

2. če predkupni upravičenec po zadnjem rednem koraku dražbe izjavi, da uveljavlja predkupno pravico:

– se dražba nadaljuje tako, da ima dražitelj, ki je uspel v zadnjem rednem koraku dražbe, pravico ponuditi višjo ceno v enem ali več izrednih korakih dražbe, in predkupni upravičenec ponovno uveljaviti predkupno pravico za višjo ceno v vsakem od teh izrednih korakih dražbe, in

– se dražba konča, ko bodisi dražitelj odstopi od nadaljnje dražbe bodisi predkupni upravičenec za ceno, ki jo ponudi dražitelj v zadnjem izrednem koraku dražbe, ne uveljavi predkupne pravice.

3. če predkupni upravičenec po koraku dražbe izjavi, da uveljavlja predkupno pravico, in po tem koraku dražitelj odstopi od nadaljnje dražbe:

– se za sklenitev prodajne pogodbe smiselno uporabljajo šesti do deveti odstavek 334. člena tega zakona,

– mora predkupni upravičenec celotno kupnino plačati v 15 dneh po sklenitvi prodajne pogodbe.

4. lahko predkupni upravičenec uveljavi predkupno pravico tako, da:

– plača varščino za udeležbo na dražbi,

– na dražbi izjavi, da uveljavlja predkupno pravico, in

– podpiše prodajno pogodbo in plača celotno kupnino v 15 dneh po sklenitvi prodajne pogodbe.

(3) Če se premoženje iz prvega odstavka tega člena prodaja na podlagi zbiranja ponudb ali neposrednih pogajanj:

1. se prodajna pogodba s kupcem sklene tudi pod odložnim pogojem, da predkupni upravičenec ne bo uveljavil predkupne pravice, in pod razveznim pogojem, ki se uresniči, če predkupni upravičenec uveljavi predkupno pravico,

2. mora upravitelj:

– predkupnemu upravičencu poslati besedilo pogodbe s smiselno enako vsebino, kot jo ima pogodba, ki jo je poslal ponudniku, ki je uspel v postopku zbiranja ponudb po petem odstavku 335. člena tega zakona, ali sklenil s kupcem na podlagi neposrednih pogajanj,

– predkupnega upravičenca pozvati, da mu v 15 dneh po prejemu vrne podpisan izvod pogodbe in plača celotno kupnino v skladu s pogodbo, in

– predkupnega upravičenca opozoriti, da bo predkupna pravica prenehala, če je ne uveljavi tako, kot je določeno v 3. točki tega odstavka,

3. lahko predkupni upravičenec uveljavi predkupno pravico tako, da v 15 dneh po prejemu besedila pogodbe in poziva upravitelja iz 2. točke tega odstavka vrne podpisan izvod pogodbe in plača celotno kupnino v skladu s pogodbo.

(4) Ne glede na splošna pravila, ki bi se uporabljala za uveljavitev predkupne pravice, če nad predkupnim zavezancem ne bi bil začet stečajni postopek, lahko predkupni upravičenec po začetku stečajnega postopka nad predkupnim zavezancem uveljavi predkupno pravico samo tako, kot je določeno v drugem ali tretjem odstavku tega člena.

Pododdelek 5.8.3: Posebna pravila za uveljavitev zahtevkov do osebno odgovornih družbenikov stečajnega dolžnika

348. člen

(uporaba pododdelka 5.8.3)

Pravila, določena v pododdelku 5.8.3 tega zakona, se uporabljajo v stečajnem postopku nad:

1. osebno družbo in

2. drugo pravno osebo, za obveznosti katere po zakonu ali njenih pravilih odgovarjajo tudi njeni družbeniki.

349. člen

(osebno odgovorni družbenik kot stranka glavnega stečajnega postopka)

(1) Stranka glavnega stečajnega postopka je tudi osebno odgovorni družbenik.

(2) Proti sklepom iz prvega odstavka 344. člena tega zakona se lahko pritoži tudi osebno odgovorni družbenik.

350. člen

(posebna pravila o stečajni masi)

(1) V stečajno maso pravne osebe iz 348. člena tega zakona spada tudi premoženje, doseženo z uveljavitvijo zahtevkov do osebno odgovornega družbenika na podlagi njegove odgovornosti za obveznosti te pravne osebe.

(2) Z začetkom stečajnega postopka preneha pravica upnikov uveljavljati zahtevke iz prvega odstavka tega člena proti osebno odgovornim družbenikom.

(3) Z začetkom stečajnega postopka pridobi upravitelj pravico za račun stečajne mase uveljaviti zahtevke iz prvega odstavka tega člena proti osebno odgovornim družbenikom.

(4) S privolitvijo upnika, ki je pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo za uveljavitev zahtevka iz drugega odstavka tega člena, lahko upravitelj za račun stečajne mase vstopi v pravdo, ki teče na podlagi te tožbe, proti osebno odgovornemu družbeniku.

(5) Za vstop upravitelja v pravdo po četrtem odstavku tega člena privolitev osebno odgovornega družbenika kot toženca ni potrebna.

351. člen

(posebna pravila o postopkih izvršbe in zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za postopke izvršbe ali zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom za uveljavitev terjatev na podlagi njihove odgovornosti za obveznosti pravne osebe iz 348. člena tega zakona.

(2) Po začetku stečajnega postopka je dovoljeno izdati sklep o izvršbi ali zavarovanju terjatev iz prvega odstavka tega člena samo na predlog upravitelja in v dobro stečajne mase.

(3) Postopki izvršbe in zavarovanja terjatev iz prvega odstavka tega člena, ki so bili začeti pred začetkom stečajnega postopka, se prekinejo in jih je dovoljeno nadaljevati samo na predlog upravitelja in v dobro stečajne mase.

(4) Izvršilno sodišče dovoli ali nadaljuje in opravi izvršbo za izterjavo terjatve iz prvega odstavka tega člena v dobro stečajne mase tudi, če stečajni dolžnik ali njegova stečajna masa v izvršilnem naslovu za izterjavo te terjatve ni označena kot upnik.

352. člen

(učinek prenehanja terjatev do stečajnega dolžnika za terjatve do osebno odgovornih družbenikov)

Če preneha terjatev upnika po petem odstavku 296. člena, četrtem odstavku 300. člena, sedmem odstavku 301. člena, četrtem odstavku 305. člena ali tretjem odstavku 306. člena tega zakona v razmerju do stečajnega dolžnika, hkrati preneha tudi v razmerju do osebno odgovornega družbenika.

Oddelek 5.9: Plačila v breme stečajne mase

Pododdelek 5.9.1: Splošno pravilo o plačilih v breme stečajne mase

353. člen

(sklep sodišča kot pogoj za plačilo)

Upravitelj sme opraviti plačilo ali drugo izpolnitev v breme stečajne mase samo na podlagi sklepa sodišča v skladu z oddelkom 5.9 tega zakona, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

Pododdelek 5.9.2: Plačilo stroškov stečajnega postopka

354. člen

(stroški stečajnega postopka)

(1) Stroški stečajnega postopka so obveznosti stečajnega dolžnika, ki nastanejo po začetku stečajnega postopka, razen tistih obveznosti, za katere zakon določa, da se plačajo iz razdelitvene mase po pravilih o plačilu terjatev upnikov.

(2) Če upravitelj izvedbo posameznih storitev v zvezi z opravljanjem svojih nalog v stečajnem postopku (na primer storitve izdelave poročil, seznamov preizkušenih terjatev in načrtov razdelitve ali storitve svetovanja pri opravljanju nalog upravitelja v postopku zaradi insolventnosti), razen storitev iz sedmega odstavka 103. člena tega zakona, odda drugi osebi, nadomestila za te storitve ni dovoljeno plačati kot strošek stečajnega postopka, temveč jih mora upravitelj plačati iz lastnih sredstev.

(3) Za storitve iz sedmega odstavka 103. člena tega člena, za katere je predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa, kot strošek stečajnega postopka ni dovoljeno plačati cene v zneskih, ki so višji od zneskov, določenih s to tarifo in opravil, ki presegajo okvir nujno potrebnih del v okviru teh storitev.

(4) Upravitelj izvedbe storitev iz sedmega odstavka 103. člena tega zakona ne sme oddati:

– osebi, v kateri on ali oseba, ki ima v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, opravlja pravno zastopanje, opravlja funkcijo člana poslovodstva, člana organa nadzora ali prokurista, ali je v njih tihi družbenik,

– osebi, v kateri je on ali osebe, ki imajo v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, skupaj ali vsak zase, neposredno ali preko drugih pravnih oseb v več kot 5 odstotkih udeležen pri ustanoviteljskih pravicah, upravljanju oziroma kapitalu, ali je v njih tihi družbenik.

(5) Pogodba, ki je sklenjena v nasprotju s četrtim odstavkom tega člena, je nična.

355. člen

(vrste stroškov stečajnega postopka)

(1) Stroški stečajnega postopka so tekoči stroški in občasni stroški stečajnega postopka.

(2) Tekoči stroški stečajnega postopka so:

1. stroški upravitelja,

2. plače in druga nadomestila osebam, ki opravljajo posle za potrebe stečajnega postopka, vključno z davki in prispevki, ki jih mora izplačevalec obračunati in plačati hkrati s temi plačili,

3. stroški električne energije, vode, ogrevanja, telefona in drugi stroški v zvezi z uporabo poslovnih prostorov za potrebe stečajnega postopka,

4. zavarovalne premije za zavarovanje premoženja, ki spada v stečajno maso,

5. stroški objav po 122. členu tega zakona,

6. pravdni stroški stečajnega dolžnika v postopkih iz oddelka 5.6 tega zakona,

7. stroški računovodskih, administrativnih in drugih storitev za potrebe stečajnega postopka,

8. obveznosti iz naslova davkov in prispevkov, ki nastanejo med potekom stečajnega postopka in

9. drugi stroški, ki nastajajo mesečno ali v drugih rednih obdobjih med potekom stečajnega postopka.

(3) Občasni stroški stečajnega postopka so:

1. plačilo terjatev upnikov, ki so nastale med postopkom prisilne poravnave, iz drugega odstavka 289. člena tega zakona,

2. izpolnitve obveznosti na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe po drugem odstavku 265. člena tega zakona,

3. plačilo razlike po četrtem odstavku 268. člena tega zakona,

4. izpolnitve obveznosti na podlagi pravnih poslov iz 316. in 317. člena tega zakona,

5. nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika v skladu s 322. in 324. členom tega zakona,

6. stroški ocenitve vrednosti premoženja in drugih dejanj v zvezi z izvedbo prodaje,

7. davek na dodano vrednost ali davek na promet nepremičnin v zvezi s prodajo premoženja in

8. drugi stroški stečajnega postopka razen tekočih stroškov iz drugega odstavka tega člena.

356. člen

(predračun stroškov stečajnega postopka)

(1) Sodišče določi predračun stroškov stečajnega postopka na predlog upravitelja iz 3. točke drugega odstavka 294. člena tega zakona in na podlagi mnenja upniškega odbora. Sodišče lahko na predlog upravitelja določi tudi začasni predračun stroškov od začetka stečajnega postopka do objave otvoritvenega poročila, če je to potrebno za nemoten potek stečajnega postopka.

(2) Predračun stroškov stečajnega postopka mora vsebovati:

1. glede stroškov iz 2. točke drugega odstavka 355. člena tega zakona število oseb, potrebnih za izvedbo poslov, ki jih je treba v stečajnem postopku opraviti, in za vsako od njih:

– opis poslov, ki jih bo opravljala, in

– mesečni znesek stroškov za plačilo plače ali drugega nadomestila za opravljanje teh poslov,

2. glede stroškov iz 1., 3., 4., 7. in 8. točke drugega odstavka 355. člena tega zakona:

– opis vrste teh stroškov in

– mesečni znesek za vsako od vrst teh stroškov,

3. glede drugih stroškov:

– opis vrste teh stroškov in

– skupni znesek za vsako od vrst teh stroškov.

(3) Če se med stečajnim postopkom pokaže, da posamezne vrste stroškov iz 1. ali 2. točke drugega odstavka tega člena v obsegu, vključenem v predračun stroškov, niso več potrebne ali zadostne za izvedbo dejanj, ki jih je treba opraviti v stečajnem postopku, sodišče glede teh vrst stroškov spremeni predračun stroškov.

(4) Sodišče o spremembi predračuna stroškov odloči:

1. na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora ali

2. na zahtevo upniškega odbora.

357. člen

(sklep o soglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka)

(1) Upravitelj sme opraviti plačilo ali izpolniti drugo obveznost, ki je strošek stečajnega postopka, samo, če sodišče da soglasje za to izpolnitev.

(2) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za:

1. plačilo stroškov iz 1. in 2. točke drugega odstavka 356. člena tega zakona v znesku, v katerem so vključeni v predračun stroškov stečajnega postopka,

2. izpolnitev obveznosti na podlagi pravnih poslov v skladu s 316. do 319. členom tega zakona in

3. nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika v skladu s 322. in 324. členom tega zakona ter plačilo s tem povezanih stroškov.

Pododdelek 5.9.3: Razdelitev splošne razdelitvene mase

358. člen

(terjatve, ki se upoštevajo pri razdelitvi splošne razdelitvene mase)

Pri razdelitvi splošne razdelitvene mase se upoštevajo nezavarovane terjatve, ki so bile v stečajnem postopku pravočasno prijavljene, razen:

1. prerekanih terjatev, ki so do izdelave načrta razdelitve prenehale po četrtem odstavku 300. člena ali sedmem odstavku 301. člena tega zakona,

2. terjatev, povezanih z razveznim pogojem, ki se je uresničil do izdelave načrta razdelitve.

359. člen

(vrstni red plačila terjatev iz splošne razdelitvene mase)

(1) Terjatve se iz splošne razdelitvene mase plačajo po tem vrstnem redu:

1. prednostne terjatve,

2. navadne terjatve,

3. podrejene terjatve.

(2) Dokler razdelitvena masa ne zadošča za celotno plačilo terjatev predhodnega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi, ni dovoljeno začeti plačevati terjatve poznejšega vrstnega reda.

(3) Če razdelitvena masa ne zadošča za celotno plačilo terjatev posameznega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi, se vse terjatve tega vrstnega reda plačajo v deležu, ki se izračuna kot razmerje med zneskom razpoložljive razdelitvene mase in skupnim zneskom vseh terjatev tega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi.

360. člen

(prednostna in splošna razdelitev)

(1) Prednostna razdelitev je razdelitev splošne razdelitvene mase za plačilo prednostnih terjatev.

(2) Splošna razdelitev je razdelitev splošne razdelitvene mase za plačilo navadnih in podrejenih terjatev.

361. člen

(prva in poznejše razdelitve)

(1) Prvo prednostno razdelitev je treba opraviti, ko splošna razdelitvena masa zadošča za plačilo polovice zneska prednostnih terjatev, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi.

(2) Prvo splošno razdelitev je treba opraviti:

1. ko splošna razdelitvena masa zadošča za plačilo polovice zneska navadnih terjatev, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi, če ta položaj nastopi prej kot v šestih mesecih po začetku stečajnega postopka,

2. v drugih primerih, ko splošna razdelitvena masa zadošča za plačilo desetih odstotkov zneska navadnih terjatev, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi.

(3) Poznejše razdelitve je treba opraviti, ko splošna razdelitvena masa zadošča za plačilo dodatnih deset odstotkov zneska prednostnih ali navadnih terjatev, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi.

362. člen

(terjatve, ki se plačajo iz splošne razdelitvene mase)

(1) Ob prvi razdelitvi se iz splošne razdelitvene mase plačajo naslednje nezavarovane terjatve, ki so v stečajnem postopku priznane do izdelave načrta prve razdelitve, v deležu iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona:

1. terjatve, ki niso povezane s pogojem, in

2. terjatve, ki so bile povezane z odložnim pogojem, ki se je uresničil do izdelave načrta prve razdelitve.

(2) Ob prvi razdelitvi se v razdelitveni masi rezervirajo sredstva za plačilo naslednjih terjatev v deležu iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: rezervirana splošna razdelitvena masa):

1. prerekanih terjatev in

2. terjatev, povezanih s pogojem, ki se do izdelave načrta prve razdelitve še ni uresničil.

(3) Plačilo terjatve se opravi iz rezervirane splošne razdelitvene mase na podlagi sklepa o prvi razdelitvi, ko se izpolnijo ti pogoji:

1. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 300. člena ali prvega odstavka 301. člena tega zakona: ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku za ugotovitev obstoja terjatve,

2. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 302. člena tega zakona:

– ko poteče rok za vložitev tožbe iz drugega odstavka 302. člena, če v tem roku nihče od tistih, ki so prerekali terjatev, ni vložil tožbe, ali

– ko postane pravnomočna sodna odločba, s katero je sodišče zavrnilo tožbeni zahtevek za ugotovitev neobstoja terjatve, zavrglo tožbo iz drugega odstavka 302. člena ali ustavilo postopek zaradi umika te tožbe,

3. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 314. člena tega zakona:

– ko poteče rok za prijavo udeležbe iz tretjega odstavka 314. člena tega zakona, če nihče od tistih, ki so prerekali terjatev v tem roku ne prijavi udeležbe, ali

– ko postane pravnomočna odločba, s katero je pristojni državni organ odločil, da ta terjatev obstaja.

4. pri terjatvi, povezani z odložnim pogojem: ko se ta pogoj uresniči, če se uresniči pred izdelavo načrta končne razdelitve,

5. pri terjatvi, povezani z razveznim pogojem: ob končni razdelitvi, če se do izdelave načrta končne razdelitve ta pogoj ni uresničil.

(4) Splošna razdelitvena masa, ki je bila rezervirana za plačilo posamezne terjatve po drugem odstavku tega člena, se ob poznejši ali končni razdelitvi razdeli med druge upnike, ko se izpolnijo naslednji pogoji:

1. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 300. člena ali iz prvega odstavka 301. člena tega zakona: ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče zavrnilo tožbeni zahtevek za ugotovitev obstoja terjatve, zavrglo tožbo iz prvega odstavka 300. člena ali iz prvega odstavka 301. člena ali ustavilo postopek zaradi umika te tožbe,

2. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 302. člena tega zakona: ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku za ugotovitev neobstoja terjatve,

3. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 314. člena tega zakona: ko postane pravnomočna odločba, s katero je pristojni državni organ odločil, da ta terjatev ne obstaja,

4. pri terjatvi, povezani z odložnim pogojem: ob končni razdelitvi, če se do izdelave načrta končne razdelitve ta pogoj ni uresničil,

5. pri terjatvi, povezani z razveznim pogojem: ko se ta pogoj uresniči, če se uresniči pred izdelavo načrta končne razdelitve.

363. člen

(načrt prve razdelitve)

(1) Upravitelj mora pred izdelavo načrta prve razdelitve posodobiti končni seznam preizkušenih terjatev v skladu z 72. členom tega zakona.

(2) Načrt prve razdelitve mora vsebovati:

1. znesek splošne razdelitvene mase, ki je predmet prve razdelitve,

2. skupni znesek terjatev, ki se upoštevajo pri prvi razdelitvi,

3. delež iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona,

4. za vsako terjatev, ki se upošteva pri prvi razdelitvi:

– zaporedno številko terjatve na končnem seznamu preizkušenih terjatev,

– identifikacijske podatke o upniku terjatve,

– znesek terjatve, ki se upošteva pri prvi razdelitvi,

– podatek, ali se terjatev ob prvi razdelitvi plača po prvem odstavku 362. člena tega zakona ali se za njeno plačilo rezervirajo sredstva po drugem odstavku 362. člena tega zakona,

– znesek terjatve, ki se plača ali rezervirajo sredstva za njeno plačilo, ob prvi razdelitvi, izračunan na podlagi deleža iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona.

(3) Upravitelj mora predložiti sodišču načrt prve razdelitve in posodobljen končni seznam preizkušenih terjatev iz prvega odstavka tega člena:

1. pri prvi prednostni razdelitvi: v osmih dneh po nastopu položaja iz prvega odstavka 361. člena tega zakona,

2. pri prvi splošni razdelitvi: v enem mesecu po nastopu položaja iz drugega odstavka 361. člena tega zakona.

(4) Sodišče mora objaviti načrt prve razdelitve in posodobljen končni seznam preizkušenih terjatev v treh delovnih dneh po prejemu.

364. člen

(ugovor proti načrtu prve razdelitve)

(1) Proti načrtu prve razdelitve lahko ugovarja vsak upnik.

(2) Ugovor proti načrtu prve razdelitve mora upnik vložiti pri prvi prednostni razdelitvi v 15 dneh in pri prvi splošni razdelitvi v enem mesecu od objave po četrtem odstavku 363. člena tega zakona.

365. člen

(sklep o prvi razdelitvi)

(1) Sodišče s sklepom o prvi razdelitvi:

1. odloči o ugovorih iz 364. člena tega zakona,

2. odloči o odmeri sorazmernega dela nadomestila upravitelju iz 3. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona in

3. določi končni načrt prve razdelitve.

(2) V izreku sklepa o prvi razdelitvi sodišče določitev končnega načrta prve razdelitve oblikuje tako, da navede končni načrt prve razdelitve, ki je sestavni del izreka sklepa.

(3) Sodišče mora:

1. pri prvi prednostni razdelitvi v osmih dneh, pri prvi splošni razdelitvi pa v 15 dneh po poteku roka za ugovor iz drugega odstavka 364. člena tega zakona odločiti o ugovorih in o vsebini svoje odločitve obvestiti upravitelja ter

2. v treh delovnih dneh po dnevu, ko upravitelj predloži končni načrt prve razdelitve, objaviti sklep o prvi razdelitvi in končni načrt prve razdelitve, ki je sestavni del tega sklepa.

366. člen

(pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi)

(1) S pritožbo proti sklepu o prvi razdelitvi je dovoljeno izpodbijati samo:

1. odločitev o ugovorih iz 364. člena tega zakona in

2. končni načrt prve razdelitve v delu, v katerem je predmet teh ugovorov.

(2) Pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi zadrži njegovo izvršitev.

(3) Pravnomočni sklep o prvi razdelitvi je izvršilni naslov.

367. člen

(končni načrt prve razdelitve)

Upravitelj mora v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz 1. točke tretjega odstavka 365. člena tega zakona sodišču predložiti končni načrt prve razdelitve v skladu z odločitvijo sodišča o ugovorih iz 364. člena tega zakona.

368. člen

(roki za plačilo na podlagi končnega načrta prve razdelitve)

Upravitelj mora upnikom plačati zneske iz četrte alineje 4. točke drugega odstavka 363. člena tega zakona na podlagi končnega načrta prve razdelitve:

1. pri terjatvah iz prvega odstavka 362. člena tega zakona: v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o prvi razdelitvi,

2. pri terjatvah iz drugega odstavka 362. člena tega zakona: v 15 dneh po izpolnitvi pogoja iz tretjega odstavka 362. člena tega zakona, vendar ne pred pravnomočnostjo sklepa o prvi razdelitvi.

369. člen

(poznejša razdelitev)

(1) Za poznejšo razdelitev se smiselno uporabljajo 362. do 368. člen tega zakona, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Rok za ugovor proti načrtu poznejše razdelitve iz drugega odstavka 364. člena tega zakona je pri poznejši prednostni in splošni razdelitvi 15 dni od objave po četrtem odstavku 363. člena tega zakona.

(3) Z ugovorom proti načrtu poznejše razdelitve ni dovoljeno uveljavljati, da naj se določena terjatev upošteva ali ne upošteva pri razdelitvi, če je bilo o upoštevanju te terjatve že odločeno s pravnomočnim sklepom o prvi razdelitvi ali s pravnomočnim sklepom o poznejši razdelitvi, izdanim v zvezi z drugim načrtom poznejše razdelitve.

Pododdelek 5.9.4: Razdelitev posebne razdelitvene mase

370. člen

(uporaba pododdelka 5.9.4)

(1) Pododdelek 5.9.4 se uporablja za razdelitev vsake posebne razdelitvene mase, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Pododdelek 5.9.4 se ne uporablja za razdelitev posebne razdelitvene mase za plačilo stroškov izvršilnega postopka in zavarovane terjatve upnika, ki se opravi v izvršilnem postopku, na tek katerega po 3. točki tretjega odstavka 132. člena tega zakona ne vpliva začetek stečajnega postopka.

(3) Pododdelek 5.9.4 se ne uporablja za razdelitev posebne razdelitvene mase, ki je predmet ločitvene pravice iz prvega odstavka 282. člena tega zakona, za plačilo terjatve upnika, zavarovane s to ločitveno pravico.

(4) Premoženje, ki ostane po celotnem plačilo terjatev iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, se prenese v splošno razdelitveno maso.

(5) Če posebna razdelitvena masa iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ne zadošča za celotno plačilo terjatve upnika, se za plačilo nezavarovanega dela te terjatve uporablja pododdelek 5.9.3 tega zakona.

371. člen

(terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene mase)

(1) Pri razdelitvi posamezne posebne razdelitvene mase se upošteva terjatev, zavarovana z ločitveno pravico na premoženju, ki spada v to posebno razdelitveno maso, če sta bili terjatev in ločitvena pravica v stečajnem postopku pravočasno prijavljeni, razen:

1. terjatve, zavarovane z ločitveno pravico, ki je bila prerekana in je do izdelave načrta prve razdelitve posebne razdelitvene mase prenehala po četrtem odstavku 305. člena ali tretjem odstavku 306. člena tega zakona,

2. terjatve, povezane z razveznim pogojem, ki se je uresničil do izdelave načrta razdelitve posebne razdelitvene mase.

(2) Ob prvi razdelitvi posebne razdelitvene mase se iz te razdelitvene mase plača terjatev iz prvega odstavka tega člena, če sta terjatev in ločitvena pravica v stečajnem postopku priznani na podlagi pravnomočnega sklepa iz 304. člena tega zakona, in če terjatev:

1. ni povezana s pogojem, ali

2. je bila povezana z odložnim pogojem, ki se je uresničil do izdelave načrta prve razdelitve posebne razdelitvene mase.

(3) Ob prvi razdelitvi se v posebni razdelitveni masi rezervirajo sredstva za plačilo terjatve iz prvega odstavka tega člena:

1. če je ločitvena pravica prerekana ali

2. če je terjatev povezana s pogojem, ki se do izdelave načrta prve razdelitve posebne razdelitvene mase še ni uresničil.

(4) Plačilo terjatve se opravi iz rezervirane posebne razdelitvene mase:

1. pri prerekani ločitveni pravici iz prvega odstavka 305. člena ali prvega odstavka 306. člena tega zakona: ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče ugodilo zahtevku za prednostno plačilo zavarovane terjatve iz premoženja, ki je predmet posebne razdelitvene mase,

2. pri prerekani ločitveni pravici iz prvega odstavka 308. člena tega zakona:

– v primeru iz šestega odstavka 308. člena tega zakona, ko postane pravnomočen sklep iz 304. člena tega zakona,

– v drugih primerih, ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče zavrnilo tožbeni zahtevek iz drugega odstavka 308. člena tega zakona,

3. pri terjatvi, povezani z odložnim pogojem: ko se ta pogoj uresniči, če se uresniči pred izdelavo načrta končne razdelitve,

4. pri terjatvi, povezani z razveznim pogojem: ob končni razdelitvi, če se do izdelave načrta končne razdelitve ta pogoj ni uresničil.

(5) Če je premoženje, ki spada v posamezno posebno razdelitveno maso, predmet več ločitvenih pravic, se terjatve, zavarovane s temi ločitvenimi pravicami, plačajo po vrstnem redu pridobitve ločitvenih pravic tako, da se terjatev, zavarovana z ločitveno pravico poznejšega vrstnega reda, plača iz dela posebne razdelitvene mase, ki ostane po plačilu celotnega zneska terjatve, zavarovane z ločitveno pravico predhodnega vrstnega reda.

(6) Premoženje, ki ostane po celotnem plačilu terjatev iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, se prenese v splošno razdelitveno maso.

(7) Če posebna razdelitvena masa ne zadošča za celotno plačilo terjatve upnika, se za plačilo nezavarovanega dela te terjatve uporablja pododdelek 5.9.3 tega zakona.

(8) Upravitelj mora predložiti sodišču načrt prve razdelitve posebne razdelitvene mase v osmih dneh po prejemu kupnine za premoženje, ki spada v to posebno razdelitveno maso.

(9) Načrt prve razdelitve posebne razdelitvene mase mora vsebovati:

1. podatke o premoženju, ki je bilo predmet posebne stečajne mase in z unovčenjem katerega je nastala posebna razdelitvena mase,

2. znesek kupnine, dosežen z unovčenjem posebne stečajne mase iz 1. točke tega odstavka,

3. skupni znesek stroškov v zvezi z unovčenjem posebne stečajne mase iz 1. točke tega odstavka in zneski posameznih vrst teh stroškov, razčlenjeni po vrstah stroškov iz četrtega odstavka 226. člena tega zakona,

4. znesek posebne razdelitvene mase, ki je predmet prve razdelitve,

5. skupni znesek terjatev, ki se upoštevajo pri prvi razdelitvi posebne razdelitvene mase,

6. za vsako terjatev, ki se upošteva pri prvi razdelitvi posebne razdelitvene mase:

– zaporedno številko terjatve na končnem seznamu preizkušenih terjatev,

– znesek terjatve, ki se upošteva pri prvi razdelitvi,

– vrstni red plačila terjatve,

– podatek, ali se terjatev ob prvi razdelitvi plača po drugem odstavku tega člena ali se za njeno plačilo rezervirajo sredstva po tretjem odstavku tega člena,

– znesek terjatve, ki se plača ali rezervirajo sredstva za njeno plačilo, ob prvi razdelitvi,

– znesek terjatve, ki se plača iz splošne razdelitvene mase po sedmem odstavku tega člena,

7. v primeru iz šestega odstavka tega člena tudi: znesek, ki se prenese v splošno razdelitveno maso.

(10) Za prvo razdelitev posebne razdelitvene mase se smiselno uporabljajo 364. do 367. člen tega zakona.

(11) Upravitelj mora upnikom plačati zneske terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene:

1. pri terjatvah iz drugega odstavka tega člena: v osmih dneh po pravnomočnosti sklepa o prvi razdelitvi posebne razdelitvene mase,

2. pri terjatvah iz tretjega odstavka tega člena: v osmih dneh po izpolnitvi pogoja iz četrtega odstavka tega člena, vendar ne pred pravnomočnostjo sklepa o prvi razdelitvi posebne razdelitvene mase.

372. člen

(prenos iz posebne v splošno razdelitveno maso)

(1) Premoženje, ki je bilo predmet ločitvene pravice, se prenese iz posebne v splošno razdelitveno maso:

1. če ločitvena pravica preneha po četrtem odstavku 305. člena ali tretjem odstavku 306. člena tega zakona,

2. ko postane pravnomočna sodba iz 2. točke tretjega odstavka 281. člena tega zakona,

3. ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku iz drugega odstavka 308. člena tega zakona,

4. pri terjatvi, povezani z odložnim pogojem: ob končni razdelitvi, če se do izdelave načrta končne razdelitve ta pogoj ni uresničil,

5. pri terjatvi, povezani z razveznim pogojem: ko se ta pogoj uresniči, če se uresniči pred izdelavo načrta končne razdelitve.

(2) Upravitelj mora obvestiti sodišče o pravnem dejstvu iz 1. do 3. ali 5. točke prvega odstavka tega člena v osmih dneh po dnevu, ko zanj izve ali bi moral izvedeti.

(3) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu obvestila upravitelja iz drugega odstavka tega člena izdati sklep, da se premoženje iz posebne razdelitvene mase prenese v splošno razdelitveno maso (v nadaljnjem besedilu: sklep o prenosu iz posebne v splošno razdelitveno maso).

(4) Izrek sklepa o prenosu iz posebne v splošno razdelitveno maso mora vsebovati podatke o:

1. premoženju, ki se prenese,

2. ločitveni pravici iz prvega odstavka tega člena in

3. terjatvi, ki je bila zavarovana s to ločitveno pravico.

(5) Sklep o prenosu iz posebne v splošno razdelitveno maso se vroči upniku, ki je v stečajnem postopku prijavil ločitveno pravico, na katero se nanaša sklep.

(6) Pritožba proti sklepu o prenosu iz posebne v splošno razdelitveno maso zadrži njegovo izvršitev.

(7) V primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena:

1. mora upravitelj upoštevati to pravno dejstvo pri izdelavi načrta končne razdelitve in

2. sodišče o prenosu iz posebne v splošno razdelitveno maso po tretjem in četrtem odstavku tega člena odloči s sklepom o končni razdelitvi.

(8) Za plačilo terjatve, zavarovane z ločitveno pravico iz prvega odstavka tega člena, se uporablja pododdelek 5.9.3 tega zakona.

Pododdelek 5.9.5: Končna razdelitev

373. člen

(končna razdelitev)

(1) Končna razdelitev je poznejša razdelitev, ki se opravi, ko je unovčena vsa stečajna masa.

(2) Če razdelitvena masa zadošča za plačilo vseh nezavarovanih terjatev, se del razdelitvene mase, ki ni potreben za plačilo nezavarovanih terjatev, z načrtom končne razdelitve razdeli družbenikom stečajnega dolžnika v sorazmerju z njihovimi deleži.

(3) Terjatve družbenika za plačilo sorazmernega dela ostanka razdelitvene mase iz drugega odstavka tega člena ni treba prijaviti v stečajnem postopku.

(4) Če dejanski imetnik deleža v ugovoru proti načrtu končne razdelitve ne dokaže drugače, velja, da je imetnik terjatve iz prvega odstavka tega člena:

1. pri delniški družbi: oseba iz drugega odstavka 284. člena tega zakona,

2. pri drugi pravni oseb: oseba, ki je kot družbenik vpisana v sodni register na dan izdelave načrta razdelitve ostanka razdelitvene mase.

(5) Če terjatve ni mogoče plačati zaradi upniške zamude iz petega odstavka 297. člena tega zakona, se znesek, ki bi ga bilo treba plačati upniku na podlagi razdelitve, položi v sodni depozit po pravilih, določenih v šestem do desetem odstavku tega člena.

(6) V postopku sodnega depozita iz petega odstavka tega člena je stvarno in krajevno pristojno odločati sodišče, ki vodi stečajni postopek.

(7) Upravitelj mora vložiti predlog za sodni depozit iz petega odstavka tega člena hkrati s končnim poročilom iz 375. člena tega zakona. Predlog mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upniku, v korist katerega se položi depozit, in

2. znesek, ki je predmet depozita.

(8) Sodišče odloči o sodnem depozitu iz petega odstavka tega člena s sklepom o končanju stečajnega postopka. Odločitev o sodnem depozitu mora vsebovati:

1. podatke iz 1. in 2. točke sedmega odstavka tega člena za vsakega upnika iz petega odstavka tega člena,

2. poziv upravičencem do depozita, da vložijo zahtevo v skladu z devetim odstavkom tega člena in

3. pouk o pravni posledici iz desetega odstavka tega člena.

(9) Sodišče plača deponirani znesek upravičencu do depozita na njegovo zahtevo, ki:

1. mora vsebovati podatke o denarnem računu, v dobro katerega naj se opravi plačilo in

2. ji morajo biti priloženi morebitni dokazi o tem, da je upravičenec do depozita pravni naslednik upnika, v dobro katerega je bil znesek deponiran.

(10) Če upravičenec do depozita v treh letih po pravnomočnosti sklepa o končanju stečajnega postopka ne vloži zahteve iz devetega odstavka tega člena, sodišče izda sklep, da je pravica do prevzema deponiranega zneska zastarala in da se deponirani znesek prenese na Republiko Slovenijo.

(11) Če je v stečajno maso spadalo tudi premoženje, ki ga po zakonu, ki ureja zadruge, ni dovoljeno razdeliti med člane zadruge (v nadaljnjem besedilu: nedeljivi zadružni kapital), se ne glede na drugi odstavek tega člena razdelitvena masa, ki ni potrebna za plačilo nezavarovanih terjatev (v nadaljnjem besedilu: ostanek razdelitvene mase) razdeli tako, da se:

1. del ostanka razdelitvene mase prenese na zadružno zvezo, v katero je bila zadruga včlanjena,

2. drugi del pa razdeli med člane v sorazmerju z njihovimi deleži.

(12) Del ostanka razdelitvene mase, ki se po 1. točki enajstega odstavka tega člena prenese na zadružno zvezo, se določi tako, da se ostanek razdelitvene mase pomnoži z deležem, ki ga je predstavljal znesek nedeljivega zadružnega kapitala v vsoti zneskov nedeljivega zadružnega kapitala in zneskov deležev vseh članov, izkazanih v bilanci stanja zadruge po stanju ob začetku stečajnega postopka.

(13) Za terjatev zadružne zveze iz 1. točke enajstega odstavka tega člena se smiselno uporablja tretji odstavek tega člena.

374. člen

(prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

(1) Če premoženja, ki sestavlja stečajno maso, ni mogoče unovčiti ali bi z njegovim unovčenjem nastali nesorazmerni stroški, se to premoženje razdeli:

1. če premoženje spada v splošno stečajno maso:

– v primeru iz drugega odstavka 373. člena tega zakona: družbenikom v sorazmerju z njihovimi deleži,

– v drugih primerih: upnikom v sorazmerju z njihovimi deleži iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona, če privolijo, da ga prevzamejo,

2. če premoženje spada v posamezno posebno stečajno maso in je predmet samo ene ločitvene pravice: ločitvenemu upniku, če privoli, da prevzame to premoženje,

3. če premoženje spada v posamezno posebno stečajno maso in je predmet več kot ene ločitvene pravice:

– tistemu ločitvenemu upniku, ki privoli, da ga prevzame,

– če v prevzem premoženja privoli več ločitvenih upnikov, pa tistemu med njimi, ki ima ločitveno pravico najzgodnejšega vrstnega reda.

(2) Če upniki ali družbeniki ne privolijo v prevzem premoženja iz prvega odstavka tega člena, se premoženje glede na vrsto prenese:

1. nepremičnina, ki ne leži na območju Republike Slovenije, onesnažena nepremičnina ali odpadki, če stečajna masa ne zadošča za kritje stroškov ekološke sanacije, na Republiko Slovenijo,

2. druga nepremičnina na lokalno skupnost, na območju katere je ta nepremičnina,

3. drugo premoženje, razen nepremičnin ali denarnega dobroimetja, na Republiko Slovenijo, če privoli, da ga prevzame.

(3) Upravitelj mora poziv k privolitvi za prevzem premoženja iz 3. točke drugega odstavka tega člena poslati pristojnemu resornemu ministrstvu, in sicer, če so predmet tega premoženja premične stvari, ministrstvu, pristojnem za javno upravo, če je predmet tega premoženja finančno premoženje, ministrstvu, pristojnemu za finance, če so predmet tega premoženja druge premoženjske pravice, pa ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo. Če Republika Slovenija ne privoli v prevzem tega premoženja, se lahko prenese na dobrodelno organizacijo, če ta privoli, da ga prevzame.

(4) Če niti Republika Slovenija niti dobrodelna organizacija ne prevzame premoženja iz 3. točke drugega odstavka tega člena:

1. terjatve in druge premoženjske pravice, ki so predmet tega premoženja, prenehajo, in

2. upravitelj mora zagotoviti, da se stvari, ki so predmet tega premoženja, izročijo kot odpadni material.

(5) Republika Slovenija ali dobrodelna organizacija mora upravitelju sporočiti privolitev v prevzem premoženja v enem mesecu po prejemu upraviteljevega poziva k privolitvi, sicer velja, da je prevzem odklonila.

(6) Poziv upravitelja k privolitvi za prevzem premoženja mora za vsako vrsto premoženja, ki je predmet poziva, vsebovati:

1. opis premoženja,

2. njegovo ocenjeno vrednost in

3. razloge, zaradi katerih premoženja v stečajnem postopku ni bilo mogoče unovčiti ali bi z njegovim unovčenjem nastali nesorazmerni stroški.

(7) Republika Slovenija, lokalna skupnost ali dobrodelna organizacija v zvezi s prevzemom premoženja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ne odgovarja za obveznosti stečajnega dolžnika.

(8) O razdelitvi premoženja upnikom ali družbenikom po prvem odstavku ali o prenosu premoženja po drugem ali tretjem odstavku tega člena odloči sodišče s sklepom o končni razdelitvi.

(9) Če pri končni razdelitvi ostane denarno dobroimetje v tako majhnem znesku, da bi z njegovo razdelitvijo upnikom nastali nesorazmerni stroški, se to prenese v dobro proračuna Republike Slovenije. Za prenos iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljata sedmi in osmi odstavek tega člena.

(10) Če se s sklepom o končni razdelitvi nepremičnina po 1. točki drugega odstavka tega člena prenese na Republiko Slovenijo, se sklep vroči Republiki Sloveniji, ki ima pravico do pritožbe proti temu sklepu.

(11) Če se s sklepom o končni razdelitvi nepremičnina po 2. točki drugega odstavka tega člena prenese na lokalno skupnost, se sklep vroči lokalni skupnosti, ki ima pravico do pritožbe proti temu sklepu.

(12) Za pravne posledice pravnomočnega sklepa o končni razdelitvi iz osmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi, tretji in četrti odstavek 342. člena tega zakona.

(13) Če se s sklepom o končni razdeliti premoženje prenese na ločitvenega upnika po 2. ali 3. točki prvega odstavka tega člena, sodišče s sklepom o končni razdelitvi naloži ločitvenemu upniku, da stečajnemu dolžniku plača znesek v višini stroškov iz četrtega odstavka 226. člena tega zakona.

(14) Če je za razdelitev premoženja upnikom ali družbenikom po prvem odstavku tega člena treba plačati davek na dodano vrednost ali davek od prometa nepremičnin, sodišče s sklepom o končni razdelitvi naloži upniku ali družbeniku, ki se mu premoženje izroči, da stečajnemu dolžniku plača znesek v višini tega davka.

Oddelek 5.10: Končanje stečajnega postopka

375. člen

(končno poročilo upravitelja)

(1) Upravitelj mora v enem mesecu po opravljeni končni razdelitvi predložiti sodišču svoje končno poročilo.

(2) Končno poročilo mora poleg podatkov, ki jih mora vsebovati redno poročilo, vključevati še:

1. skupni znesek unovčene stečajne mase,

2. končni delež plačila terjatev upnikov iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona,

3. predlog upravitelja za odmero zadnjega dela nagrade za njegovo delo iz 2. točke drugega odstavka 104. člena tega zakona in

4. izjavo upravitelja, da je izvedel vsa dejanja, ki jih je bilo treba opraviti v stečajnem postopku v skladu s tem zakonom.

(3) Sodišče na podlagi končnega poročila upravitelja in mnenja upniškega odbora:

1. odloči o odmeri zadnjega dela nagrade upravitelju iz 2. točke drugega odstavka 104. člena tega zakona in

2. izda sklep o končanju stečajnega postopka.

376. člen

(sklep o končanju stečajnega postopka)

(1) S sklepom o končanju stečajnega postopka sodišče:

1. odloči, da se stečajni postopek konča,

2. razreši upravitelja in

3. v primeru iz petega odstavka 373. člena tega zakona tudi odločitev o sodnem depozitu v skladu z osmim odstavkom 373 člena tega zakona.

(2) Pritožba proti sklepu o končanju stečajnega postopka zadrži njegovo izvršitev.

377. člen

(izbris stečajnega dolžnika iz registra)

Stečajni dolžnik se po uradni dolžnosti izbriše iz registra na podlagi pravnomočnega sklepa o končanju stečajnega postopka.

378. člen

(končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

(1) Če je stečajna masa neznatne vrednosti ali ne zadošča niti za stroške stečajnega postopka, sodišče na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora odloči, da se stečajni postopek konča, ne da bi bila opravljena razdelitev upnikom (v nadaljnjem besedilu: sklep o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom).

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se premoženje uporabi za kritje stroškov stečajnega postopka, za morebitno drugo premoženje pa se smiselno uporabljajo drugi do enajsti odstavek 374. člena tega zakona.

(3) Za sklep o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom se smiselno uporabljata 376. in 377. člen tega zakona.

(4) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za pozneje najdeno premoženje iz 380. člena tega zakona.

(5) V primeru iz prvega odstavka tega člena se ne opravi preizkus terjatev.

379. člen

(ugovor proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

(1) Proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom je dovoljen ugovor, o katerem odloča sodišče, ki je izdalo sklep.

(2) Ugovor je treba vložiti v 15 dneh po objavi sklepa iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če je sklep iz prvega odstavka tega člena izdan, preden je opravljen preizkus prijavljenih terjatev v skladu s tem zakonom, lahko ugovor vloži vsak upnik, ki verjetno izkaže svojo terjatev do stečajnega dolžnika.

(4) Z ugovorom je dovoljeno izpodbijati odločitev sodišča o končanju postopka, ker:

1. je vrednost premoženja stečajnega dolžnika ocenjena prenizko ali so stroški stečajnega postopka ocenjeni previsoko,

2. je verjetno, da v stečajno maso spada določeno premoženje, ki ni bilo upoštevano, ali

3. je verjetno, da bi bilo z izpodbijanjem dolžnikovih pravnih dejanj mogoče povečati premoženje, ki spada v stečajno maso.

(5) Če upnik z ugovorom uveljavlja razlog iz 2. ali 3. točke četrtega odstavka tega člena, mu sodišče pred odločitvijo o ugovoru naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa založi predujem za kritje stroškov uveljavitve pravic stečajnega dolžnika na premoženju iz 2. točke ali izpodbojnega in vračilnega zahtevka iz 3. točke četrtega odstavka tega člena.

(6) Če upnik v roku iz petega odstavka tega člena ne založi predujma, velja, da je umaknil ugovor.

(7) Upnik ima pravico do vrnitve založenega zneska predujma po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka, če so bile uspešno uveljavljene pravice stečajnega dolžnika na premoženju iz 2. točke ali izpodbojni in vračilni zahtevek iz 3. točke četrtega odstavka tega člena.

380. člen

(pozneje najdeno premoženje)

(1) Če se premoženje, ki je pripadalo stečajnemu dolžniku, najde, potem ko je sodišče izdalo sklep o končanju stečajnega postopka, se na predlog upnika, ki je bil v stečajnem postopku nad dolžnikom upravičen opravljati procesna dejanja in do konca stečajnega postopka to njegovo upravičenje ni prenehalo, ali družbenika stečajnega dolžnika začne stečajni postopek nad tem premoženjem (v nadaljnjem besedilu: stečajni postopek nad pozneje najdenim premoženjem).

(2) V stečajnem postopku nad pozneje najdenim premoženjem se terjatve upnikov ne prijavijo znova, temveč se pri razdelitvi razdelitvene mase, dosežene z unovčenjem pozneje najdenega premoženja, upoštevajo samo terjatve, ki so bile priznane v stečajnem postopku nad stečajnim dolžnikom, če ni v tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Če je bil stečajni postopek nad stečajnim dolžnikom končan po 378. členu tega zakona, ne da bi bil v tem postopku opravljen prijava in preizkus terjatev upnikov, je treba ta dejanja opraviti v stečajnem postopku nad pozneje najdenim premoženjem.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se ne uporabljajo za terjatev, ki pripada stečajnemu dolžniku na podlagi preveč plačanega davka, ugotovljeno po koncu stečajnega postopka.

(5) Če je stečajni dolžnik po obračunu davka na dodano vrednost za davčno obdobje, ki se konča na dan pred izdajo sklepa o končanju stečajnega postopka, upravičen do vračila preveč plačanega davka, mora davčni organ znesek, ki ga je treba vrniti, nakazati v dobro računa za sodne depozite sodišča, ki je vodilo stečajni postopek, in o tem v treh delovnih dneh po nakazilu obvestiti sodišče.

(6) Sodišče mora v osmih dneh po prejemu nakazila iz petega odstavka tega člena denarno dobroimetje:

1. v primeru iz devetega odstavka 374. člena tega zakona: prenesti na Republiko Slovenijo,

2. v primeru iz drugega odstavka 373. člena tega zakona: razdeliti družbenikom v sorazmerju z njihovimi deleži, določenimi v načrtu končne razdelitve,

3. v drugih primerih: razdeliti upnikom v sorazmerju z višino njihovih terjatev, ki se upoštevajo pri delitvi v skladu z načrtom končne razdelitve.

Oddelek 5.11: Postopek osebnega stečaja

Pododdelek 5.11.1: Splošna pravila postopka osebnega stečaja

381. člen

(fizična oseba kot stečajni dolžnik)

(1) Postopek osebnega stečaja je dovoljeno voditi nad premoženjem vsake fizične osebe.

(2) Sodišče v Republiki Sloveniji je pristojno za vodenje postopka osebnega stečaja:

1. proti fizični osebi, ki ima stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji,

2. proti potrošniku, ki nima niti stalnega niti začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, če v Republiki Sloveniji prejema plačo ali druge stalne prejemke ali če je njegovo premoženje v Republiki Sloveniji, in

3. proti podjetniku ali zasebniku, ki nima niti stalnega niti začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, če ima sedež v Republiki Sloveniji.

382. člen

(namen postopka osebnega stečaja)

(1) Postopek osebnega stečaja se vodi, da bi vsi upniki iz premoženja stečajnega dolžnika prejeli plačilo svojih navadnih terjatev do stečajnega dolžnika hkrati in v enakih deležih.

(2) Terjatve upnikov v delu, v katerem te niso plačane iz razdelitvene mase stečajnega dolžnika, ne prenehajo in jih lahko upniki uveljavljajo proti stečajnemu dolžniku tudi po koncu stečajnega postopka, če v zakonu ni drugače določeno.

383. člen

(uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo)

(1) Če ni v oddelku 5.11 tega zakona drugače določeno, se za postopek osebnega stečaja smiselno uporabljajo pravila, določena v oddelkih 5.1 do 5.10 tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za postopek osebnega stečaja ne uporabljajo:

1. drugi in tretji odstavek 223. člena, drugi odstavek 227. člena, 2. točka 231. člena, tretji odstavek 232. člena, 234. člen in 236. do 238. člen,

2. prvi do tretji odstavek 290. člena, 259., 260. in 262. člen,

3. peti odstavek 296. člena, peti odstavek 298. člena, sedmi odstavek 299. člena, četrti odstavek 300. člena, sedmi odstavek 301. člena, četrti odstavek 305. člena, tretji odstavek 306. člena, tretji odstavek 310. člena, tretji odstavek 311. člena,

4. 348. do 352. člen,

5. drugi do peti odstavek 374. člena tega zakona,

6. za postopek osebnega stečaja zasebnika ali potrošnika pa tudi ne:

– 285. do 289. člen,

– 291. člen in

– 316. do 319. člen tega zakona.

(3) V postopku osebnega stečaja se 2. točka sedmega odstavka 233. člena tega zakona smiselno uporablja tako, da se znesek nakaže v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja iz 388. člena tega zakona.

(4) V postopku osebnega stečaja se prvi odstavek 239. člena tega zakona smiselno uporablja tako, da mora sodišče na podlagi poročila o dolžnikovem finančnem položaju presoditi, ali je dolžnik insolventen, in odločiti o začetku stečajnega postopka na podlagi te presoje.

(5) V postopku osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom se četrti odstavek 290. člena tega zakona uporablja smiselno tako, da se nanaša na davčne obveznosti, ki so povezane s poslovanjem stečajnega dolžnika do dneva začetka postopka osebnega stečaja.

(6) Če je sodišče izdalo sklep o začetku postopka za odpust obveznosti, se v postopku osebnega stečaja peti odstavek 378. člena tega zakona smiselno uporablja tako:

1. sodišče na predlog upravitelja in po prejemu otvoritvenega poročila upravitelja odloči, da se preizkus terjatev ne opravi:

– če stečajni dolžnik nima prejemkov, ki bi ob upoštevanju izločitev ali omejitev iz drugega ali tretjega odstavka 389. člena tega zakona spadali v stečajno maso, ali če je znesek teh prejemkov neznaten in

– če stečajni dolžnik nima drugega premoženja, ki bi spadalo v stečajno maso, ali je to premoženje neznatne vrednosti,

2. če se med stečajnim postopkom izpolnijo pogoji za razdelitev, sodišče spremeni sklep iz 1. točke tega odstavka in odloči, da se preizkus terjatev opravi, in pozove upravitelja, da predloži osnovni seznam preizkušenih terjatev. V primeru iz prejšnjega stavka začne teči rok za predložitev osnovnega seznama preizkušenih terjatev iz prvega odstavka 61. člena tega zakona z dnem, ko upravitelj prejme poziv sodišča, da predloži osnovni seznam preizkušenih terjatev,

3. upravitelj ima pravico do pritožbe proti sklepu, s katerim sodišče zavrne njegov predlog, da se preizkus terjatev ne opravi, in proti sklepu iz 2. točke tega odstavka. Sklep, s katerim višje sodišče odloči o pritožbi iz prejšnjega stavka, se vroči upravitelju,

4. pritožba iz 3. točke tega odstavka pretrga rok za predložitev osnovnega seznama preizkušenih terjatev. Če je pritožba zavrnjena ali zavržena, začne ta rok znova teči z dnem vročitve tega sklepa upravitelju,

5. če sodišče izda sklep iz 1. točke tega odstavka, se pravdni in drugi postopki, ki so bili prekinjeni zaradi začetka postopka osebnega stečaja, nadaljujejo s pravnomočnostjo tega sklepa. Če sodišče izda sklep iz 2. točke tega odstavka, se ti postopki s pravnomočnostjo tega sklepa znova prekinejo.

(7) V postopku osebnega stečaja se 380. člen tega zakona smiselno uporablja tako:

1. da se za pozneje najdeno premoženje šteje premoženje, ki ga je stečajni dolžnik pridobil:

– če je bil znotraj postopka osebnega stečaja izveden postopek odpusta obveznosti: do pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti,

– v drugih primerih: do pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja,

2. da se iz pozneje najdenega premoženja poplačujejo terjatve upnikov, ki so nastale:

– če je bil znotraj postopka osebnega stečaja izveden postopek odpusta obveznosti: do pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti,

– v drugih primerih: do pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja.

(8) Ne glede na prvi odstavek 99. člena tega zakona mora upravitelj v postopku osebnega stečaja nadaljnja redna poročila pripraviti za naslednja obdobja, ki začnejo teči s potekom obdobja, ki je predmet prvega rednega poročila:

1. če je stečajna masa neznatne vrednosti ali ne zadošča niti za stroške stečajnega postopka in je sodišče izdalo sklep o začetku postopka za odpust obveznosti, za obdobje vsakih koledarskih 12 mesecev,

2. če se pogoji za razdelitev splošne ali posebne razdelitvene mase izpolnijo prej kot v šestih mesecih od poteka obdobja, ki je predmet prejšnjega rednega poročila, hkrati z načrtom razdelitve,

3. v drugih primerih za obdobje vsakih koledarskih šest mesecev.

(9) V postopku osebnega stečaja se deveti in deseti odstavek 122. člena tega zakona smiselno uporabljajo tako:

1. Poročilo upravitelja ali drugo pisanje upravitelja, ki se objavi po 122. členu tega zakona, ne sme vsebovati podatka o EMŠO ter podatka o davčni številki insolventnega dolžnika, ki je potrošnik.

2. Za skladnost podatkov v poročilu upravitelja ali drugem pisanju upravitelja, ki ga sodišče posreduje agenciji zaradi objave po prvem odstavku 122. člena tega zakona, s 1. točko tega odstavka, poleg sodišča odgovarja tudi upravitelj.

383.a člen

(vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču)

(1) Dolžnik lahko vloži predlog za začetek postopka osebnega stečaja tudi na zapisnik pri sodišču, ki je stvarno in krajevno pristojno za odločanje o tem predlogu.

(2) Na naroku za vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja sodišče:

1. pouči dolžnika o pravnih posledicah začetka postopka osebnega stečaja in možnosti odpusta obveznosti, ter

2. sprejme na zapisnik dolžnikov predlog za začetek postopka osebnega stečaja, poročilo o stanju dolžnikovega premoženja v skladu s petim odstavkom 384. člena tega zakona in predlog za odpust obveznosti.

(3) Za pravno svetovanje in zastopanje dolžnika v postopku osebnega stečaja, ki ga predlaga dolžnik, ni mogoče dodeliti brezplačne pravne pomoči. Prvi stavek tega odstavka se ne uporablja za pravno svetovanje in zastopanje dolžnika v postopku odpusta obveznosti, če je bil vložen ugovor proti odpustu obveznosti.

383.b člen

(dosegljivost dolžnika sodišču in upravitelju)

(1) Dolžnik je dolžan sodelovati s sodiščem in z upraviteljem ter se odzivati na sodna pisanja in pozive upravitelja.

(2) Dolžnik mora sodišču in upravitelju poleg identifikacijskih podatkov posredovati tudi naslednje kontaktne podatke, na katerih je zanesljivo dosegljiv: elektronski naslov ali telefonsko številko in poštni naslov za vročanje pošiljk, če je ta različen od naslova njegovega stalnega ali začasnega prebivališča.

384. člen

(ugotovitev stanja dolžnikovega premoženja)

(1) Dolžnik, proti kateremu je vložen predlog za začetek postopka osebnega stečaja, mora sodišču dati poročilo o stanju svojega premoženja.

(2) Poročilo dolžnika o stanju njegovega premoženja mora vsebovati:

1. popis:

– če je dolžnik potrošnik: vsega njegovega premoženja,

– če je dolžnik podjetnik ali zasebnik: vsega njegovega premoženja, pri čemer mora biti ločeno navedeno tisto premoženje, ki se izkazuje v njegovih poslovnih knjigah,

2. podatke o dolžnikovih transakcijskih računih, ki morajo za vsak transakcijski račun vključevati podatke o njegovi številki in izvajalcu plačilnega prometa, ki ga vodi,

3. podatke o skupnem mesečnem znesku plače, pokojnine ali drugih rednih prejemkov ter o njihovih izplačevalcih,

4. izjavo dolžnika, da je v poročilu navedeno vse njegovo premoženje, za katero ve, in vsi transakcijski računi.

(3) Dolžnik mora poročilo o stanju svojega premoženja:

1. če je predlagatelj začetka postopka osebnega stečaja: priložiti predlogu za začetek tega postopka,

2. če je bil stečajni postopek začet na podlagi domneve iz tretjega odstavka 235. člena tega zakona: predložiti sodišču v osmih dneh po prejemu sklepa o začetku stečajnega postopka,

3. v drugih primerih: priložiti svoji izjavi o razlogih za začetek postopka ali dati na naroku za začetek postopka osebnega stečaja.

(4) Podpis dolžnika na poročilu o stanju njegovega premoženja mora biti overjen.

(5) Četrti odstavek tega člena se ne uporablja, če dolžnik da sodišču poročilo o stanju svojega premoženja na naroku ali na naroku prizna svoj podpis na pisnem poročilu.

(6) Dolžnik mora med postopkom osebnega stečaja:

1. upravitelju nemudoma sporočiti vsako spremembo podatkov iz 1. do 3. točke drugega odstavka tega člena ali vsako spremembo naslova svojega prebivališča, na katerem mu je mogoče opraviti vročitev, ali kontaktnih podatkov iz drugega odstavka 383.b člena tega zakona, in

2. upravitelju ali sodišču na njegovo zahtevo dati vsa pojasnila in dokumente o svojem premoženju in poslih, ki jih je izvedel v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja.

(7) Za obveznost dolžnika dati poročilo o stanju njegovega premoženja iz prvega odstavka tega člena in njegova obveznost iz šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek, o dolžnostih priče in pravnih posledicah kršitve te dolžnosti.

(8) Banke, borznoposredniške družbe, klirinškodepotna družba, sodišča, davčne uprave in drugi upravljavci zbirk osebnih in drugih podatkov morajo upravitelju na njegovo zahtevo posredovati vse podatke, vključene v zbirkah osebnih in drugih podatkov, ki jih upravljajo, pomembne za ugotovitev pravnega položaja in premoženja stečajnega dolžnika, premoženja njegovega zakonca ali osebe, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, ter poslov, ki bi lahko imeli značilnosti izpodbojnih pravnih ravnanj iz 271. člena tega zakona.

(9) Podatki iz osmega odstavka tega člena so zlasti:

1. številke denarnih računov ter stanje in promet na teh računih,

2. številke računov vrednostnih papirjev in drugih finančnih instrumentov ter stanje in promet na teh računih,

3. stanje denarnih in drugih depozitov pri banki, borznoposredniški družbi ali drugi osebi,

4. podatki o življenjskih in premoženjskih zavarovanjih,

5. lastninska in druge stvarne pravice na nepremičninah,

6. podatki, vpisani v registru prometnih dovoljenj,

7. podatki, vpisani v registru plovil in letal in

8. podatki o pokojninskem in zdravstvenem zavarovanju.

(10) Za posredovanje podatkov iz osmega odstavka tega člena upravitelj ni dolžan plačati takse ali drugega nadomestila.

(11) Podatki iz osmega odstavka tega člena se smejo uporabiti samo:

1. za ugotovitev premoženja stečajnega dolžnika in za uveljavitev zahtevkov za izročitev tega premoženja ali

2. za ugotovitev poslov, ki bi lahko imeli značilnosti izpodbojnih pravnih ravnanj iz 271. člena tega zakona, in za uveljavitev izpodbojnih in povračilnih zahtevkov po pravilih o izpodbijanju teh dejanj.

385. člen

(stranke glavnega postopka osebnega stečaja)

Stranke glavnega postopka osebnega stečaja so:

1. stečajni dolžnik,

2. upnik, ki je v rokih, določenih s tem zakonom, opravil dejanja za uveljavitev terjatve v postopku osebnega stečaja, in

3. upnik, ki je zamudil roke za izvedbo dejanj za uveljavitev terjatve v postopku osebnega stečaja, če je njegova terjatev priznana.

386. člen

(omejitev poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika)

(1) Z začetkom postopka osebnega stečaja se poslovna sposobnost stečajnega dolžnika omeji tako, da:

1. ne more sklepati pogodb in opravljati drugih pravnih poslov ali dejanj, katerih predmet je razpolaganje z njegovim premoženjem, ki spada v stečajno maso,

2. brez soglasja sodišča ne more:

– najeti kredita ali posojila ali dati poroštva,

– odpreti novega transakcijskega ali drugega denarnega računa,

– se odpovedati dediščini ali drugim premoženjskim pravicam.

(2) Pravni posel ali drugo pravno dejanje stečajnega dolžnika, ki je v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, nima pravnega učinka.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za pravne posle in pravna dejanja iz 1. točke prvega odstavka tega člena, če druga pogodbena stranka ni vedela in tudi ni mogla vedeti, da je bil nad dolžnikom začet postopek osebnega stečaja.

(4) Velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je druga pogodbena stranka vedela, da je bil nad dolžnikom začet postopek osebnega stečaja, če je bila pogodba sklenjena ali drug pravni posel opravljen kasneje kot v osmih dneh po objavi oklica o začetku postopka osebnega stečaja v skladu s prvim odstavkom 122. člena tega zakona.

387. člen

(posebno pravilo o pravnih posledicah začetka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom)

(1) Z začetkom osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom stečajnemu dolžniku preneha status podjetnika ali zasebnika in s tem dnem ne glede na datum izbrisa iz registra prenehajo tudi vsa obvezna socialna zavarovanja, v katera je bil stečajni dolžnik vključen na podlagi statusa podjetnika ali zasebnika.

(2) Sodišče mora agencijo obvestiti o pravnomočnosti sklepa o začetku postopka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnik v treh delovnih dneh po dnevu, ko sklep o začetku postopka osebnega stečaja postane pravnomočen.

(3) Agencija na podlagi obvestila iz drugega odstavka tega člena podjetnika ali zasebnik po uradni dolžnosti izbriše iz registra.

(4) Izbris iz tretjega odstavka tega člena učinkuje od trenutka, od katerega učinkujejo pravne posledice začetka stečajnega postopka po 244. členu tega zakona.

388. člen

(fiduciarni denarni račun upravitelja)

(1) Upravitelj mora naslednji delovni dan po začetku postopka osebnega stečaja odpreti poseben denarni račun (v nadaljnjem besedilu: fiduciarni denarni račun upravitelja), prek katerega sme:

1. sprejemati samo vplačila na podlagi unovčenja stečajne mase in upravljanja stečajne mase in

2. opravljati samo izplačila za stroške postopka osebnega stečaja in plačilo terjatev upnikov.

(2) Denarna terjatev upravitelja do izvajalca plačilnega prometa, ki vodi fiduciarni denarni račun upravitelja, na podlagi dobroimetja na tem računu velja v razmerju do izvajalca plačilnega prometa in v razmerju do upraviteljevih upnikov za skupno terjatev vseh upnikov stečajnega dolžnika do izvajalca plačilnega prometa. Zato upraviteljevi upniki ne morejo za izterjavo svojih terjatev do upravitelja niti v njegovem stečaju s prisilnimi ukrepi segati na to denarno terjatev (drugi odstavek 804. člena v zvezi z 805. členom OZ), ob stečaju ali smrti upravitelja pa ta denarna terjatev ne spada v njegovo stečajno maso ali zapuščino.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za fiduciarni račun nematerializiranih vrednostnih papirjev, v dobro katerega se prenesejo nematerializirani vrednostni papirji stečajnega dolžnika, ki spadajo v stečajno maso.

389. člen

(posebna pravila o stečajni masi)

(1) V stečajno maso v postopku osebnega stečaja poleg premoženja iz drugega odstavka 224. člena tega zakona spadajo tudi:

1. plača in drugi prejemki, ki jih dolžnik pridobi med postopkom osebnega stečaja, razen prejemkov, ki so po tem zakonu izvzeti iz stečajne mase ali spadajo v stečajno maso v omejenem znesku,

2. premoženje, ki ga stečajni dolžnik pridobi na podlagi dedovanja ali na drugi podlagi med postopkom osebnega stečaja.

(2) Iz stečajne mase so v postopku osebnega stečaja izvzeti:

1. predmeti, ki so izvzeti iz izvršbe po 79. členu ZIZ, in

2. prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe po 101. členu ZIZ.

(3) Za omejitev zneska prejemkov, ki spadajo v stečajno maso v postopku osebnega stečaja, se uporablja 102. člen ZIZ.

389.a člen

(pogoji za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

(1) Stečajni dolžnik lahko po začetku postopka osebnega stečaja začne poslovati kot podjetnik ali zasebnik, če sodišče dovoli poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika.

(2) Predlog iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. opis poslov, ki jih bo opravljal stečajni dolžnik kot podjetnik ali zasebnik,

2. načrtovani poslovni izid in opis okoliščin, na podlagi katerih je mogoče preveriti, ali obstaja zadostna verjetnost, da stečajni dolžnik ne bo posloval z izgubo,

3. opis razlogov, zaradi katerih je dolžnik postal insolventen, in okoliščin v zvezi z njegovim prejšnjim poslovanjem, pomembnih za presojo ovire iz 2. točke šestega odstavka tega člena.

(3) Stečajni dolžnik lahko s predlogom iz prvega odstavka tega člena zahteva tudi, da se iz stečajne mase izvzamejo stroji, oprema, zaloge materiala ali drugo premoženje stečajnega dolžnika, razen nepremičnin, ki je potrebno pri poslovanju. V takem primeru mora predlog vsebovati tudi:

1. določen opis tega premoženja,

2. mesečni znesek nadomestila za izvzem premoženja, ki se ga dolžnik zaveže plačevati v stečajno maso.

(4) Sodišče o dovoljenju za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika in o izvzemu premoženja odloči na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora.

(5) Sodišče dovoli poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika:

1. če je hkrati ali prej izdalo sklep o začetku postopka odpusta obveznosti in

2. če je s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, mogoče oceniti:

– da stečajni dolžnik ni namerno povzročil svoje insolventnosti, in

– da ne bo posloval z izgubo.

(6) Sodišče dovoli izvzem premoženja, če je s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, mogoče oceniti:

1. da bo stečajni dolžnik sposoben plačevati mesečni znesek nadomestila za izvzem premoženja in

2. da se ob upoštevanju mesečnega zneska nadomestila za izvzemom premoženja pogoji poplačila upnikov ne poslabšajo.

(7) Če sodišče dovoli izvzem premoženja, s sklepom, s katerim dovoli poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika, tudi:

1. odloči, katero premoženje se izvzame iz stečajne mase, in

2. naloži stečajnemu dolžniku obveznost plačevati mesečni znesek nadomestila za izvzem tega premoženja.

(8) Če sodišče dovoli poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika, se za vpis podjetnika v poslovni register ne uporablja zadnja alineja drugega odstavka 74. člena ZGD-1.

389.b člen

(posebna pravila pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če stečajni dolžnik v skladu s 389. a členom tega zakona posluje kot podjetnik ali zasebnik.

(2) Iz stečajne mase je poleg premoženja iz drugega odstavka 389. člena tega zakona izvzeto tudi:

1. premoženje, za katero sodišče odloči, da se izvzame iz stečajne mase po šestem odstavku 389.a člena tega zakona,

2. premoženje, ustvarjeno pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika.

(3) Če stečajni dolžnik kot podjetnik ali zasebnik v izkazu poslovnega izida, ki je sestavni del letnega poročila za posamezno poslovno leto, izkazuje čisti dobiček po obdavčenju, mora do konca aprila naslednjega leta v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja nakazati denarno dobroimetje v višini, ki je enaka znesku čistega dobička po obdavčenju, zmanjšanem za znesek iz tretjega odstavka 389. člena tega zakona, pomnožen s številom mesecev, za obdobje, na katero se nanaša letno poročilo.

(4) Terjatev za plačilo zneska iz tretjega odstavka tega člena spada v stečajno maso in velja, da nastane ob koncu poslovnega leta, za katero je izkazan čisti dobiček po obdavčenju.

(5) Dolžnik v breme premoženja iz drugega odstavka tega člena ne sme poravnavati svojih obveznosti, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja.

(6) Stečajni dolžnik mora pridobiti soglasje upravitelja za vsak:

1. najem posojila ali kredita,

2. poroštvo ali aval, ki ga da,

3. dovolitev ustanovitve ločitvene pravice na premoženju stečajnega dolžnika,

4. drug posel v zvezi s poslovanjem stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika, če sodišče tako določi s sklepom, s katerim dovoli tako poslovanje, ali kasnejšim sklepom.

(7) Upravitelj mora nadzorovati poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika in izpolnjevanje njegovih obveznosti, določenih v 384., 386., 389.a, tem in 401. členu tega zakona.

(8) Stečajni dolžnik mora upravitelju dati vse informacije, potrebne za nadzor po sedmem odstavku tega člena, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije.

(9) Če upravitelj pri nadzoru po sedmem odstavku tega člena ugotovi, da obstaja razlog iz prvega odstavka 389.c člena tega zakona, mora vložiti predlog, da se ustavi poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika.

389.c člen

(ustavitev poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

(1) Sodišče na predlog upravitelja, upnika ali upniškega odbora odloči, da se ustavi poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika:

1. če stečajni dolžnik kot podjetnik ali zasebnik v izkazu poslovnega izida, ki je sestavni del letnega poročila, izkazuje izgubo, razen če obstajajo okoliščine, na podlagi katerih je s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, mogoče oceniti, da bo stečajni dolžnik v naslednjem obdobju posloval pozitivno,

2. če stečajni dolžnik krši svoje obveznosti iz 384. člena, 386. člena, petega odstavka 389.b člena ali 401. člena tega zakona,

3. če stečajni dolžnik za več kot en mesece zamuja s plačilom teh obveznosti, nastalih v zvezi z njegovim poslovanjem kot podjetnika ali zasebnika v postopku osebnega stečaja:

– plač delavcem ali davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati hkrati z izplačili plač,

– prispevkov za obvezna socialna zavarovanja, v katera je vključen dolžnik na podlagi statusa podjetnika ali zasebnika,

– davkov na podlagi obračunov davka in odločb davčnega organa za obdobja po začetku stečajnega postopka ali

– obveznosti do drugih upnikov, s katerimi je vstopil v poslovno razmerje v zvezi s svojim poslovanjem kot podjetnika ali zasebnika v postopku osebnega stečaja,

4. če stečajni dolžnik za več kot en mesec zamuja s plačilom mesečnega zneska nadomestila za izvzem premoženja iz 2. točke sedmega odstavka 389.a člena ali zneska iz tretjega odstavka 389.b člena tega zakona,

5. če je stečajni dolžnik namerno povzročil svojo insolventnost.

(2) Za postopek s predlogom iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi do šesti odstavek 405. člena tega zakona.

(3) Če sodišče odloči, da se poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika ustavi:

1. se v stečajno maso vključi premoženje stečajnega dolžnika, ki je bilo izvzeto iz stečajne mase po drugem odstavku 389.b člena tega zakona, in

2. se morebitne neplačane obveznosti iz tega poslovanja plačajo kot strošek stečajnega postopka.

(4) Sodišče mora agencijo obvestiti o pravnomočnosti sklepa o ustavitvi poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika v treh delovnih dneh po dnevu, ko ta sklep postane pravnomočen.

(5) Agencija na podlagi obvestila iz četrtega odstavka tega člena podjetnika ali zasebnika po uradni dolžnosti izbriše iz registra.

389.d člen

(posebna pravila o odpustu obveznosti pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

(1) Če sodišče ustavi poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika zaradi razloga iz 2. ali 5. točke prvega odstavka 389.c člena tega zakona, hkrati ustavi postopek odpusta obveznosti in zavrne predlog za odpust obveznosti.

(2) Če sodišče izda sklep o odpustu obveznosti:

1. obveznost plačevati mesečni znesek nadomestila za izvzem premoženja iz 2. točke sedmega odstavka 389.a člena tega zakona preneha, tako da za mesec, v katerem je sklep o odpustu obveznosti postal pravnomočen, ne obstaja več,

2. obveznost iz tretjega odstavka 389.b člena tega zakona preneha, tako da za poslovno leto, v katerem je sklep o odpustu obveznosti postal pravnomočen, ne obstaja več.

390. člen

(posebna pravila za prednostne terjatve)

(1) Iz stečajne mase se v postopku osebnega stečaja kot prednostne terjatve poleg terjatev iz prvega in drugega odstavka 21. člena tega zakona plačajo tudi terjatve do stečajnega dolžnika na podlagi zakonite preživnine, odškodnine za škodo, nastalo zaradi zmanjšanja življenjskih aktivnosti ali zmanjšanja ali izgube delovne zmožnosti ter odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal.

(2) Za izterjavo ali zavarovanje terjatve iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo 131., 132., 280. in 281. člen tega zakona.

391. člen

(posebna pravila o izpodbojnosti pravnih dejanj dolžnika)

(1) Obdobje izpodbojnosti iz 269. člena tega zakona je v postopku osebnega stečaja zadnjih pet let pred uvedbo postopka osebnega stečaja za:

1. pravne posle in druga pravna dejanja, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v dobro naslednjih oseb:

– osebe, ki ima v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe,

– pravne osebe, v kateri je imel stečajni dolžnik ali osebe, ki so z njim ožje povezane, v času, ko je bil sklenjen pravni posel ali izvedeno drugo pravno dejanje, posamično ali skupaj najmanj 25 odstotni delež v kapitalu ali 25 odstotni delež glasovalnih pravic ali pravico imenovati ali odpoklicati osebe, upravičene za njeno zastopanje,

– pravne osebe, v kateri je stečajni dolžnik ali oseba, ki je z njim ožje povezana, v času, ko je bil sklenjen pravni posel ali izvedeno drugo pravno dejanje, opravljala funkcijo, pri kateri je bil v skladu s pravili te pravne osebe ali na podlagi zakona upravičen za njeno zastopanje, ali

– pravne osebe, ki je imela v času, ko je bil sklenjen pravni posel ali izvedeno drugo pravno dejanje, položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 s pravno osebo iz druge ali tretje alineje te točke, in

2. pravna dejanja iz drugega odstavka 271. člena tega zakona.

(2) Pravna dejanja iz 1. točke prvega odstavka tega člena so izpodbojna ne glede na to, ali je izpolnjen pogoj iz 2. točke prvega odstavka 271. člena tega zakona.

392. člen

(posebna pravila o uveljavitvi terjatev do dolžnika)

(1) Za preizkus terjatev, ki so bile prijavljene po poteku roka za prijavo terjatve iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka 59. člena tega zakona, se smiselno uporablja 71. člen tega zakona tako, da mora upravitelj v enem mesecu po poteku naslednjih obdobij izdelati:

1. prvi dodatni osnovni seznam glede terjatev, prijavljenih v obdobju od poteka roka za prijavo terjatev iz drugega odstavka 59. člena tega zakona do konca prvega koledarskega polletja po poteku tega roka,

2. naslednje dodatne osnovne sezname glede terjatev, prijavljenih v vsakem naslednjem koledarskem polletju.

(2) Ne glede na 358. člen tega zakona se pri razdelitvi splošne razdelitvene mase upoštevajo tudi terjatve iz prvega odstavka tega člena, če so do izdelave načrta prve ali poznejše razdelitve priznane.

(3) Če terjatev iz prvega odstavka tega člena ob prejšnjih razdelitvah ni bila upoštevana, se v poznejšem načrtu razdelitve iz drugega odstavka tega člena upošteva tako, da se iz razdelitvene mase, katere razdelitev je predmet tega načrta, prednostno plača do deleža, do katerega so bile plačane druge terjatve na podlagi prejšnjih načrtov razdelitve.

393. člen

(izterjava stalnih prejemkov stečajnega dolžnika)

(1) Če stečajni dolžnik prejema plačo, pokojnino, nadomestilo plače, prejemke iz naslova začasne brezposelnosti ali druge stalne prejemke, ki spadajo v stečajno maso, sodišče s sklepom o začetku postopka osebnega stečaja ali posebnim sklepom (v nadaljnjem besedilu: sklep o izterjavi stalnih prejemkov):

1. ugotovi, da ti prejemki, zmanjšani za znesek iz tretjega odstavka 389. člena tega zakona in za morebitni znesek, zarubljen s sklepom o izvršbi za izterjavo terjatve iz prvega odstavka 390. člena tega zakona, spadajo v stečajno maso,

2. naloži izplačevalcu, da mora po prejemu sklepa te prejemke, zmanjšane za zneske iz 1. točke tega odstavka, namesto stečajnemu dolžniku plačevati v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja.

(2) Za izterjavo stalnih prejemkov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek ter prvi stavek tretjega odstavka 133. člena ZIZ.

(3) Če izplačevalec stalnih prejemkov ne ravna po sklepu o izterjavi stalnih prejemkov, mu sodišče naloži, da v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja plača vse zneske, ki jih ni odtegnil in izplačal po tem sklepu.

(4) Pravnomočni sklep iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov proti izplačevalcu stalnih prejemkov.

(5) Upravitelj mora nadzorovati, ali izplačevalec prejemkov ravna po sklepu o izterjavi, in sodišče nemudoma obvestiti o vsaki njegovi kršitvi.

394. člen

(zaseg denarnega dobroimetja na dolžnikovih denarnih računih)

(1) Če ima stečajni dolžnik odprt denarni račun, sodišče s sklepom o začetku postopka osebnega stečaja ali posebnim sklepom (v nadaljnjem besedilu: sklep o zasegu denarnega dobroimetja):

1. ugotovi, da denarno dobroimetje na računu, zmanjšano za znesek iz tretjega ali četrtega odstavka 389. člena tega zakona in za morebitni znesek, zarubljen s sklepom o izvršbi za izterjavo terjatve iz prvega odstavka 390. člena tega zakona, spada v stečajno maso,

2. naloži izvajalcu plačilnega prometa, ki vodi ta račun, da mora:

– v treh delovnih dneh po prejemu sklepa denarno dobroimetje na računu, zmanjšano za zneske iz 1. točke tega odstavka, prenesti v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja in

– naslednji delovni dan po prispetju novih plačil v dobro tega računa denarno dobroimetje, ki nastane na podlagi tega plačila, zmanjšano za zneske iz 1. točke tega odstavka, prenesti v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja.

(2) Za zaseg denarnega dobroimetja se smiselno uporabljajo tretji do peti odstavek 393. člena tega zakona in tretji odstavek 147. člena ZIZ.

395. člen

(posebna pravila o prodaji premoženja)

(1) Za prodajo premičnih stvari, ki spadajo v stečajno maso, razen umetniških predmetov in drugih dragocenosti, se v postopku osebnega stečaja ne uporablja drugi odstavek 327. člen tega zakona in lahko vrednost tega premoženja oceni upravitelj.

(2) Če se v postopku osebnega stečaja prodaja stanovanje ali družinska stanovanjska hiša, v kateri stanuje dolžnik kot lastnik, sodišče s sklepom o prodaji naloži dolžniku, da v treh mesecih po prejemu sklepa izprazni stanovanje ali stanovanjsko hišo in jo izroči upravitelju.

(3) Pravnomočni sklep iz drugega odstavka tega člena je izvršilni naslov za izpraznitev in izročitev stanovanja ali stanovanjske hiše proti dolžniku in drugim osebam, ki uporabljajo to stanovanje ali stanovanjsko hišo skupaj z dolžnikom ali ki jim je dolžnik drugače omogočil tako uporabo.

(4) Izvršilna dejanja iz 221. člena ZIZ na podlagi pravnomočnega sklepa iz tretjega odstavka tega člena namesto izvršitelja opravi upravitelj.

396. člen

(sklep o končanju postopka osebnega stečaja)

(1) S sklepom o končanju postopka osebnega stečaja sodišče poleg odločitev iz prvega odstavka 376. člena tega zakona tudi:

1. odloči, katere terjatve upnikov, ki so bile prijavljene v postopku osebnega stečaja, so priznane, in o znesku teh terjatev, ki v postopku osebnega stečaja ni bil plačan,

2. naloži stečajnemu dolžniku, da plača neplačani del terjatev iz 1. točke tega odstavka.

(2) V izreku sklepa o končanju postopka osebnega stečaja sodišče svoje odločitve iz prvega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede seznam neplačanih priznanih terjatev, ki ga mora sodišču predložiti upravitelj hkrati s svojim končnim poročilom in je sestavni del izreka tega sklepa.

(3) Za seznam neplačanih priznanih terjatev iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja 1. točka tretjega odstavka in 1. točka četrtega odstavka 211. člena tega zakona.

(4) Pravnomočni sklep o končanju postopka osebnega stečaja je izvršilni naslov za izterjavo neplačanih priznanih terjatev.

Pododdelek 5.11.2: Odpust obveznosti stečajnega dolžnika

397. člen

(uporaba pododdelka 5.11.2)

(1) Pododdelek 5.11.2 tega zakona se uporablja v postopku osebnega stečaja, če dolžnik vloži predlog za odpust obveznosti iz 398. člena tega zakona.

(2) Postopek za odpust obveznosti se izvede znotraj postopka osebnega stečaja.

398. člen

(predlog za odpust obveznosti)

(1) Stečajni dolžnik lahko do izdaje sklepa o končanju postopka osebnega stečaja vloži predlog za odpust svojih obveznosti, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja, v delu, v katerem v tem postopku ne bodo plačane (v nadaljnjem besedilu: predlog za odpust obveznosti).

(2) Stečajni dolžnik mora predlogu za odpust obveznosti priložiti izjavo, da ni ovir za odpust njegovih obveznosti iz 399. člena tega zakona.

(3) V predlogu za odpust obveznosti mora dolžnik opisati okoliščine, ki so podlaga za določitev preizkusnega obdobja po četrtem odstavku 400. člena tega zakona, in mu priložiti dokaze o obstoju teh okoliščin.

399. člen

(namen odpusta obveznosti in ovire za odpust obveznosti)

(1) Namen odpusta obveznosti je poštenemu in vestnemu stečajnemu dolžniku omogočiti, da preneha tisti del njegovih obveznosti, ki jih ni zmožen izpolniti iz premoženja, ki ga ima ob začetku postopka osebnega stečaja ali ki ga lahko pridobi med postopkom osebnega stečaja do poteka preizkusnega obdobja.

(2) Odpust obveznosti ni dovoljen:

1. če je bil stečajni dolžnik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, razen če je ta obsodba do poteka preizkusnega obdobja že izbrisana iz kazenske evidence ali če se do poteka preizkusnega obdobja izpolnijo pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije, ali

2. če je bilo o odpustu obveznosti stečajnemu dolžniku že pravnomočno odločeno v naslednjih primerih in od pravnomočnosti sklepa ali sodbe še ni preteklo deset let:

– če so bile stečajnemu dolžniku njegove obveznosti že odpuščene,

– če je bil predlog stečajnega dolžnika za odpust obveznosti zavrnjen, ker je dolžnik kršil svoje obveznosti iz 383.b, 384., 386. ali 401. člena tega zakona, ali zaradi ovire iz tretjega odstavka tega člena ali

– če je bil sklep o odpustu obveznosti razveljavljen po 411. členu tega zakona.

(3) Odpust obveznosti ni dovoljen, če iz ravnanj stečajnega dolžnika v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja ali glede na njegov premoženjski položaj izhaja, da bi bil odpust obveznosti temu stečajnemu dolžniku v nasprotju z namenom odpusta obveznosti iz prvega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: zloraba pravice do odpusta obveznosti).

(4) Velja, če se ne dokaže drugače, da predlog za odpust obveznosti pomeni zlorabo pravice do odpusta obveznosti, v naslednjih primerih:

1. če je stečajni dolžnik v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja ali po njegovi uvedbi dal neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke, ki jih davčni organ

potrebuje za pobiranje davkov ali prispevkov, zaradi česar mu je pristojni davčni organ dodatno ali naknadno odmeril davek ali naložil plačilo prispevkov v znesku najmanj 4.000 evrov,

2. če je stečajni dolžnik v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja z neresničnimi, nepravilnimi ali nepopolnimi podatki o svojem premoženjskem položaju v svojo korist ali v korist druge fizične ali pravne osebe pridobil posojilo, subvencijo ali pomoč iz javnih sredstev v znesku najmanj 4.000 evrov,

3. če je stečajni dolžnik v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja prevzemal obveznosti, ki so nesorazmerne z njegovim premoženjskim položajem, ali če je razpolagal s svojim premoženjem neodplačno ali za neznatno plačilo,

4. če je stečajni dolžnik izvedel pravno dejanje, ki ima po 271. členu tega zakona značilnost izpodbojnega pravnega dejanja in je bil v skladu z 277. členom tega zakona uveljavljen zahtevek za izpodbijanje tega pravnega dejanja, ali

5. če lahko stečajni dolžnik glede na svoj premoženjski položaj v celoti izpolni svoje obveznosti.

400. člen

(začetek postopka odpusta obveznosti)

(1) Če dolžnik vloži predlog za odpust obveznosti v skladu s 398. členom tega zakona, mora sodišče zahtevati podatke za stečajnega dolžnika iz kazenske evidence in evidence iz 413. člena tega zakona.

(2) Če sodišče na podlagi podatkov evidenc iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da obstaja ovira za odpust iz drugega odstavka 399. člena tega zakona, predlog za odpust obveznosti zavrne. Pri presoji ovire iz 1. točke drugega odstavka 399. člena tega zakona sodišče upošteva dolžino preizkusnega obdobja iz četrtega odstavka tega člena in zavrne predlog za odpust obveznosti, če ugotovi, da do poteka tega obdobja še ne bo potekel čas, po poteku katerega se obsodba izbriše iz kazenske evidence zaradi zakonske rehabilitacije.

(3) Če sodišče na podlagi podatkov evidenc iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da ne obstaja ovira za odpust iz drugega odstavka 399. člena tega zakona, izda sklep, s katerim začne postopek odpusta obveznosti (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka odpusta obveznosti), ne da bi presojalo, ali obstajajo ovire za odpust obveznosti iz tretjega odstavka 399. člena tega zakona.

(4) S sklepom o začetku postopka odpusta obveznosti sodišče določi preizkusno obdobje na podlagi mnenja upravitelja ob upoštevanju starosti stečajnega dolžnika, njegovih družinskih razmer, njegovega zdravstvenega in drugih osebnih stanj ter razlogov za njegovo insolventnost.

(5) Preizkusno obdobje ne sme biti krajše od dveh let in ne daljše od petih let od začetka postopka odpusta obveznosti.

(6) O začetku postopka odpusta obveznosti se upniki obvestijo z oklicem.

(7) Oklic o začetku postopka odpusta obveznosti mora vsebovati:

1. podatke o sodišču, ki vodi postopek, in opravilni številki, pod katero se postopek vodi,

2. identifikacijske podatke o stečajnem dolžniku,

3. odločitev sodišča o začetku postopka odpusta obveznosti in o določitvi preizkusnega obdobja ter

4. poziv upnikom, naj do poteka preizkusnega obdobja vložijo ugovor proti odpustu obveznosti, če menijo, da obstajajo ovire za odpust obveznosti iz 399. člena tega zakona.

(8) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko sodišče na predlog upravitelja določi preizkusno obdobje, ki je krajše od dveh let, vendar ne krajše od šest mesecev od začetka postopka odpusta obveznosti:

1. če stečajni dolžnik nima prejemkov, ki bi ob upoštevanju izločitev ali omejitev iz drugega ali tretjega odstavka 389. člena tega zakona spadali v stečajno maso, ali če je znesek teh prejemkov neznaten, in

2. če ni izgledov, da bi bil stečajni dolžnik v naslednjih dveh letih zmožen pridobivati pomembno višje prejemke od prejemkov, ki jih prejema v času odločanja o začetku postopka odpusta obveznosti, ali pridobiti premoženje večje vrednosti.

401. člen

(dodatne obveznosti stečajnega dolžnika med preizkusnim obdobjem)

(1) Stečajni dolžnik mora med preizkusnim obdobjem poleg obveznosti, določenih v 383.b, 384. in 386. členu tega zakona, izpolnjevati tudi naslednje obveznosti:

1. če je zaposlen: mora izpolnjevati svoje obveznosti do delodajalca po pogodbi o zaposlitvi in druge obveznosti iz delovnega razmerja,

2. če ni zaposlen in je sposoben za delo:

– si mora prizadevati, da najde zaposlitev,

– ne sme odkloniti nobene ponujene redne ali občasne zaposlitve ali drugega dela, razen če ponujene zaposlitve ali dela ni sposoben opravljati, in

– upravitelju mora mesečno poročati o dejanjih, ki jih je opravil, da bi našel zaposlitev.

(2) Sodišče lahko ob upoštevanju okoliščin iz četrtega odstavka 400. člena tega zakona s sklepom o začetku postopka odpusta obveznosti ali kasnejšim sklepom dolžniku naloži določena ravnanja, potrebna za izpolnitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena.

402. člen

(dodatne naloge in pristojnosti upravitelja med preizkusnim obdobjem)

(1) Upravitelj mora na podlagi podatkov, ki so mu dostopni, preveriti, ali obstaja ovira za odpust obveznosti iz tretjega odstavka 399. člena tega zakona.

(2) Upravitelj opravlja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti dolžnika iz 401. člena tega zakona.

(3) Če upravitelj po prvem ali drugem odstavku tega člena ugotovi, da obstaja razlog iz 403. člena tega zakona, mora vložiti ugovor proti odpustu obveznosti.

403. člen

(razlogi za ugovor proti odpustu obveznosti)

(1) Vsak upnik ali upravitelj lahko vloži ugovor, da ni pogojev za odpust obveznosti (v nadaljnjem besedilu: ugovor proti odpustu obveznosti):

1. če obstaja ovira za odpust obveznosti iz 399. člena tega zakona ali

2. če dolžnik krši svoje obveznosti iz 383.b, 384., 386. ali 401. člena tega zakona.

(2) Upnik lahko z ugovorom uveljavlja tudi, da je preizkusno obdobje prekratko.

(3) Stečajni dolžnik lahko z ugovorom proti odpustu obveznosti uveljavlja, da je preizkusno obdobje predolgo.

404. člen

(rok za ugovor proti odpustu obveznosti)

Ugovor proti odpustu obveznosti je treba vložiti do poteka preizkusnega obdobja.

405. člen

(postopek ugovora proti odpustu obveznosti)

(1) Če je ugovor proti odpustu obveznosti vložen po poteku roka iz 404. člena tega zakona, ga sodišče zavrže.

(2) Če je ugovor proti odpustu obveznosti vložen pravočasno, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu ugovora:

1. razpisati narok za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti na dan, ki ni prej kot 15 dni po objavi oklica o naroku in ne pozneje kot en mesec po prejemu ugovora,

2. ugovor s prilogami, poziv, da se izreče o ugovoru, ter vabilo za narok vročiti:

– stečajnemu dolžniku in

– upravitelju, če ni vlagatelj ugovora,

3. objaviti oklic o naroku in vabilo za narok vročiti tudi vlagatelju ugovora.

(3) Če se vlagatelj ugovora proti odpustu obveznosti ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, velja, da je umaknil ugovor proti odpustu obveznosti.

(4) Če se dolžnik ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, sodišče opravi narok v njegovi odsotnosti.

(5) Na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti sodišče izvede dokaze o razlogu, ki se uveljavlja z ugovorom, in odloči o ugovoru na podlagi izida dokazovanja.

(6) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o ugovoru proti odpustu obveznosti, v 15 dneh po koncu naroka za obravnavo tega ugovora.

406. člen

(odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti)

(1) Če sodišče presodi, da obstaja razlog, ki se uveljavlja z ugovorom:

1. če se uveljavlja razlog iz prvega odstavka 403. člena tega zakona: ustavi postopek odpusta obveznosti in zavrne predlog za odpust obveznosti,

2. če se uveljavlja razlog iz drugega odstavka 403. člena tega zakona: ustrezno podaljša preizkusno obdobje,

3. če se uveljavlja razlog iz tretjega odstavka 403. člena tega zakona: ustrezno skrajša preizkusno obdobje.

(2) Če sodišče presodi, da razlog, ki se uveljavlja z ugovorom, ne obstaja, ugovor zavrne.

(3) Proti sklepu o ugovoru proti odpustu obveznosti se lahko pritožita stečajni dolžnik in vlagatelj ugovora, o katerem je odločeno s tem sklepom.

407. člen

(sklep o odpustu obveznosti)

(1) Po poteku preizkusnega obdobja sodišče izda sklep, da se dolžniku odpustijo njegove obveznosti (v nadaljnjem besedilu: sklep o odpustu obveznosti):

1. če ugovor proti odpustu obveznosti ni bil vložen ali

2. če je bil ugovor proti odpustu obveznosti pravnomočno zavržen ali zavrnjen.

(2) Sodišče mora sklep o odpustu obveznosti izdati in objaviti v osmih dneh.

(3) Rok iz drugega odstavka tega člena teče:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena: od poteka preizkusnega obdobja,

2. v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena:

– če pritožba proti sklepu o zavrženju ali zavrnitvi ugovora proti vodenju postopka ni bila vložena in rok za pritožbo poteče po poteku preizkusnega obdobja: od poteka roka za pritožbo,

– če je bila vložena pritožba sklepu o zavrženju ali zavrnitvi ugovora proti vodenju postopka in sodišče prejme sklep, s katerim je sodišče druge stopnje odločilo o pritožbi po poteku preizkusnega obdobja: od dne, ko sodišče prejme ta sklep,

– v drugih primerih: od poteka preizkusnega obdobja.

(4) Pred izdajo sklepa o odpustu obveznosti mora sodišče po uradni dolžnost preveriti, ali obstaja ovira za odpust iz 1. točke drugega odstavka 399. člena tega zakona.

(5) Če je v kazenski evidenci vpisana obsodba iz 1. točke drugega odstavka 399. člena tega zakona, sodišče ne glede na prvi odstavek tega člena glede na dolžino roka, po poteku katerega se ta obsodba izbriše iz kazenske evidence:

1. če ta rok do poteka preizkusnega obdobja še ni potekel: zavrne predlog za odpust obveznosti.

2. če je ta rok do poteka preizkusnega obdobja že potekel: dolžniku naloži, da v 15 dneh vloži zahtevo a izbris obsodbe iz kazenske evidence in prekine odločanje o odpustu obveznosti do končanja tega postopka.

(6) Če je v skladu z 2. točko petega odstavka tega člena prekinilo odločanje o odpustu obveznosti, sodišče glede na izid postopka za odločitev o dolžnikovi zahtevi za izbris iz kazenske evidence:

1. če dolžnik zahteve v roku iz 2. točke petega odstavka ni vložil ali če je njegova zahteva pravnomočno zavrnjena: zavrne predlog za odpust obveznosti,

2. če je obsodba izbrisana in so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena: izda sklep o odpustu obveznosti.

408. člen

(terjatve, za katere učinkuje odpust obveznosti)

(1) Odpust obveznosti učinkuje za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja, ne glede na to, ali je upnik to terjatev prijavil v postopku osebnega stečaja, če ni v drugem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Odpust obveznosti ne učinkuje za prednostno terjatev iz prvega in drugega odstavka 21. člena in prvega odstavka 390. člena tega zakona in tudi ne za terjatev iz naslova:

1. denarne kazni ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, izrečenih v kazenskem postopku,

2. v pogojni obsodbi določenega pogoja vrnitve premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, oziroma povrnitve škode, povzročene s kaznivim dejanjem,

3. globe ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s prekrškom, izrečenih v postopku o prekršku,

4. odvzema premoženja nezakonitega izvora in

5. povrnitve škode, povzročene namerno ali zaradi hude malomarnosti.

409. člen

(pravni učinki odpusta obveznosti)

(1) S pravnomočnostjo sklepa o odpustu obveznosti preneha upnikova pravica sodno uveljavljati plačilo terjatve, za katero po 408. členu tega zakona učinkuje odpust

obveznosti, v delu, v katerem ta do pravnomočnosti sklepa ni bila plačana, če ni v 410. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Če dolžnik prostovoljno plača neplačani del terjatve iz prvega odstavka tega člena, nima pravice zahtevati vračila po pravilih o neupravičeni pridobitvi.

410. člen

(končanje postopka osebnega stečaja po odpustu obveznosti)

(1) Pravnomočni sklep o odpustu obveznosti ni ovira:

1. za unovčenje premoženja stečajnega dolžnika, ki spada v stečajno maso, in razdelitev upnikom, če ni v drugem odstavku tega člena drugače določeno, in

2. za uveljavitev zahtevkov na podlagi izpodbijanja pravnih dejanj stečajnega dolžnika.

(2) Premoženje iz prvega odstavka 389. člena tega zakona, ki ga dolžnik pridobi po pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti, ne spada več v stečajno maso v postopku osebnega stečaja, v katerem je bil izdan ta sklep.

(3) Sodišče mora v treh delovnih dneh s sklepom ustaviti nadaljnjo izterjavo stalnih prejemkov iz 393. člena in zaseg denarnega dobroimetja iz 394. člena tega zakona ter o tem obvestiti izplačevalca stalnih prejemkov ali izvajalca, ki vodi dolžnikov denarni račun.

(4) Rok iz tretjega odstavka tega člena teče:

1. če pritožba proti sklepu o odpustu obveznosti ni bila vložena: od poteka roka za pritožbo,

2. v drugih primerih: od dne, ko sodišče prejme sklep, s katerim je sodišče druge stopnje odločilo o pritožbi.

(5) Za sklep o končanju postopka osebnega stečaja, v katerem je bil izdan sklep o odpustu obveznosti, se ne uporablja 396. člen tega zakona.

411. člen

(izpodbijanje odpusta obveznosti)

(1) Vsak upnik, za terjatev katerega učinkuje pravnomočni sklep o odpustu obveznosti, lahko od sodišča zahteva, da razveljavi odpust obveznosti, o katerem je odločilo s tem sklepom, če je dolžnik s prikrivanjem ali lažnim prikazovanjem podatkov o svojem premoženjskem položaju ali z drugačno prevaro dosegel izdajo sklepa o odpustu obveznosti.

(2) Tožbo iz prvega odstavka tega člena je treba vložiti v treh letih po pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti.

(3) Če upnik, za terjatev katerega učinkuje pravnomočni sklep o odpustu obveznosti, predlaga začetek postopka osebnega stečaja nad pozneje najdenim premoženjem iz 1. točke sedmega odstavka 383. člena tega zakona, se šteje, da ta predlog vključuje tudi zahtevek za razveljavitev odpusta obveznosti ne glede na to, ali je bil predlog za začetek postopka osebnega stečaja nad pozneje najdenim premoženjem vložen po poteku roka iz drugega odstavka tega člena.

(4) Če v primeru iz tretjega odstavka tega člena sodišče presodi, da so izpolnjeni pogoji za začetek postopka osebnega stečaja nad pozneje najdenim premoženjem, s sklepom o začetku postopka osebnega stečaja tudi razveljavi odpust obveznosti.

(5) Če sodišče razveljavi odpust obveznosti, začne s pravnomočnostjo sodbe ali sklepa o razveljavitvi znova teči zastaranje terjatev, za katere je učinkoval ta odpust obveznosti, in te terjatve zastarajo s potekom treh letih od pravnomočnosti te sodbe ali sklepa.

412. člen

(odločanje o razveljavitvi odpusta obveznosti)

(1) Za odločanje o tožbi iz 411. člena tega zakona je pristojno sodišče, ki je izdalo sklep o odpustu obveznosti.

(2) Če sodišče razveljavi odpust obveznosti, s pravnomočnostjo sklepa o razveljavitvi odpusta obveznosti prenehajo pravni učinki iz 409. člena in drugega odstavka 410. člena tega zakona.

413. člen

(evidenca sklepov o odpustu obveznosti)

(1) Evidenco sklepov o odpustu obveznosti vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Evidenca mora za vsak sklep o odpustu obveznosti vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,

2. opravilno številko in datum izdaje sklepa o odpustu obveznosti ter sodišče, ki je izdalo sklep,

3. datum pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti,

4. podatke o razveljavitvi odpusta obveznosti po 412. členu tega zakona.

(3) V evidenci vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, posebej tudi podatke o sklepih, s katerimi je sodišče zavrnilo predlog za odpust obveznosti. Evidenca mora za vsak sklep o zavrnitvi predloga za odpust obveznosti vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,

2. opravilno številko in datum izdaje sklepa o zavrnitvi predloga za odpust obveznosti ter sodišče, ki je izdalo sklep,

3. datum pravnomočnosti sklepa o zavrnitvi predloga za odpust obveznosti,

4. navedbo razloga za zavrnitev predloga.

(4) Sodišča morajo ministrstvo, pristojno za pravosodje, v treh delovnih dneh obvestiti o podatkih iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

(5) Rok iz četrtega odstavka tega člena teče:

1. glede podatkov iz 1. do 3. točke drugega odstavka tega člena:

– če pritožba proti sklepu o odpustu obveznosti ni bila vložena: od poteka roka za pritožbo,

– v drugih primerih: od dne, ko sodišče prejme odločbo sodišča druge stopnje o pritožbi,

2. glede podatkov iz 4. točke drugega odstavka tega člena: od pravnomočnosti sklepa o razveljavitvi odpusta obveznosti,

3. glede podatkov iz tretjega odstavka tega člena:

– če pritožba proti sklepu ni bila vložena: od poteka roka za pritožbo,

– v drugih primerih: od dne, ko sodišče prejme odločbo sodišča druge stopnje o pritožbi.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejša pravila o:

1. vodenju evidence sklepov o odpustu obveznosti,

2. vsebini in načinu pošiljanja obvestil iz četrtega odstavka tega člena in

3. vsebini ter načinu posredovanja zahteve in podatkov po prvem odstavku 400. člena tega zakona iz evidence sklepov o odpustu obveznosti.

Oddelek 5.12: Postopek stečaja zapuščine

414. člen

(zapuščina kot stečajni dolžnik)

(1) Postopek stečaja zapuščine je dovoljeno voditi nad zapuščino po vsaki umrli fizični osebi (v nadaljnjem besedilu: zapustnik).

(2) Sodišče v Republiki Sloveniji je pristojno za vodenje postopka stečaja zapuščine:

1. če je imel zapustnik ob smrti stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji ali

2. če zapustnik ob smrti ni imel niti stalnega niti začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, če je premoženje, ki spada v zapuščino, v Republiki Sloveniji.

415. člen

(namen postopka stečaja zapuščine)

Postopek stečaja zapuščine se vodi, da bi vsi upniki iz stečajne mase prejeli plačilo svojih navadnih terjatev do zapustnika hkrati in v enakih deležih.

416. člen

(uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo in o postopku osebnega stečaja)

(1) Če ni v oddelku 5.12 tega zakona drugače določeno, se za postopek stečaja zapuščine smiselno uporabljajo pravila, določena v oddelkih 5.1 do 5.10 tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za postopek stečaja zapuščine ne uporabljajo:

1. 133., 134. in 229. člen,

2. drugi in tretji odstavek 223. člena, 1. in 3. točka drugega odstavka 224. člena, drugi odstavek 227. člena, 2. točka 231. člena,

3. 259., 260. in 262. do 268. člen,

4. 285. do 289. člen,

5. 290. do 293. člen,

6. peti odstavek 296. člena, peti odstavek 298. člena, četrti odstavek 300. člena, sedmi odstavek 301. člena, četrti odstavek 305. člena, tretji odstavek 306. člena, tretji odstavek 310. člena, tretji odstavek 311. člena,

7. 316. do 319. člen,

8. 348. do 352. člen in

9. 377. člen tega zakona.

(3) Če ni v oddelku 5.12 tega zakona drugače določeno, se za postopek stečaja zapuščine smiselno uporabljajo tudi 388., 390., 391. in 392. člen ter prvi odstavek 395. člena tega zakona.

(4) Pri smiselni uporabi pravil iz prvega in tretjega odstavka tega člena se namesto pojma »stečajni dolžnik« uporablja:

1. pri uporabi 240. člena tega zakona in pravil v zvezi s procesnimi dejanji, ki jih je upravičen opravljati v postopku stečaja: pojem »dedič«,

2. v drugih primerih: pojem »zapustnik«.

(5) Za postopke proti dedičem za uveljavitev terjatve na podlagi njihove odgovornosti za zapustnikove dolgove po 142. členu ZD se smiselno uporabljajo drugi do peti odstavek 350. člena in 351. člen tega zakona.

417. člen

(stranke glavnega postopka stečaja zapuščine)

(1) Stranke glavnega postopka stečaja zapuščine so:

1. zapustnikov dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič), razen če se je odpovedala dediščini,

2. upnik, ki je v rokih, določenih s tem zakonom, opravil dejanja za uveljavitev terjatve v postopku stečaja zapuščine, in

3. upnik, ki je zamudil roke za izvedbo dejanj za uveljavitev terjatve v postopku stečaja zapuščine, če je njegova terjatev priznana.

(2) (prenehal veljati)

417.a člen

(prenehal veljati)

417.b člen

(prenehal veljati)

417.c člen

(posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev)

(1) (prenehal veljati)

(2) Če upnik predlaga začetek stečaja zapuščine brez dedičev, velja, da je bil zapustnik insolventen.

(3) Sklep, s katerim je sodišče odločilo o začetku stečaja zapuščine brez dedičev, sodišče posreduje zapuščinskemu sodišču, da prenese zapuščino v stečajno maso zapuščine brez dedičev in odpravek sklepa vroči tudi upravitelju, imenovanem v postopku stečaja zapuščine brez dedičev.

(4) Če vrednost unovčene stečajne mase po tretjem odstavku 418. člena tega zakona presega znesek stroškov iz prvega odstavka 233. člena tega zakona, ima upnik pravico do vrnitve založenega zneska predujma po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka.

417.d člen

(posledice začetka stečaja zapuščine brez dedičev)

Če je začet stečaj zapuščine brez dedičev:

1. ta zapuščina preide v stečajno maso, in velja da je ta posledica nastala z uvedbo dedovanja,

2. (prenehala veljati)

3. lahko novi zakoniti ali oporočni dediči svoje pravice do preostanka stečajne mase po poplačilu upnikov uveljavijo v postopku stečaja zapuščine brez dedičev.

418. člen

(posebna pravila o stečajni masi)

(1) V stečajno maso v postopku stečaja zapuščine poleg premoženja iz 2. točke drugega odstavka 224. člena tega zakona spadajo:

1. terjatve do dedičev na podlagi njihove odgovornosti za zapustnikove dolgove po 142. členu ZD in

2. premoženje, ki je bilo ločeno od dedičevega premoženja po 143. členu ZD.

(2) Upravitelj je upravičen za račun stečajne mase:

1. proti dedičem uveljaviti terjatve iz 1. točke prvega odstavka tega člena in

2. od dedičev ali skrbnika uveljaviti izročitev premoženja iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(3) V stečajno maso v postopku stečaja zapuščine brez dedičev, začetem na podlagi 417.c člena tega zakona, spadajo:

1. vse stvari, katerih lastnik je bil zapustnik ob svoji smrti, in druge premoženjske pravice, katerih imetnik je bil zapustnik ob svoji smrti, in

2. vse premoženje, doseženo z:

– unovčenjem premoženja iz 1. točke tega odstavka,

– upravljanjem stečajne mase, in

– izpodbijanjem pravnih dejanj zapustnika.

6. poglavje: POSTOPEK PRISILNE LIKVIDACIJE

419. člen

(uporaba 6. poglavja)

6. poglavje tega zakona se uporablja za postopek likvidacije pravne osebe, če zakon določa, da postopek likvidacije izvede sodišče (v nadaljnjem besedilu: prisilna likvidacija).

420. člen

(odločanje o začetku postopka prisilne likvidacije)

(1) Sodišče začne postopek prisilne likvidacije:

1. po uradni dolžnosti, če tako določa zakon, ali

2. na predlog osebe, za katero zakon določa, da je upravičena predlagati začetek postopka prisilne likvidacije.

(2) Če zakon ne določa, kdo lahko predlaga začetek postopka prisilne likvidacije, lahko predlog za začetek postopka prisilne likvidacije vloži:

1. sodišče ali drug državni ali nadzorni organ, ki je v skladu z zakonom odločil o prenehanju pravne osebe ali obstoju razloga za njeno prenehanje, ali

2. oseba, na zahtevo katere je sodišče ali drug državni ali nadzorni organ sprejel odločitev iz 1. točke tega odstavka.

421. člen

(uporaba pravil za prisilno likvidacijo)

Če ni v 6. poglavju tega zakona drugače določeno, se za prisilno likvidacije smiselno uporabljajo:

1. tretji odstavek 405. člena, 407., 412., 415. člen, prvi odstavek 416. člena, 417., 418., 419., 420. in 421. člen ZGD-1,

2. naslednje določbe tega zakona:

– prvi odstavek 51. člena, prvi odstavek 52. člena in 53. člen,

– oddelka 3.6 in 3.7,

– 229. člen,

– oddelek 5.4,

– 241. do 243. člen,

– 315. in 316. člen,

– oddelek 5.8 tega zakona razen tretjega odstavka 330. člena, tretjega in četrtega odstavka 342. člena, 345. člena ter pravil o mnenju ali soglasju upniškega odbora,

– pododdelek 5.9.2,

– oddelek 5.10 razen 378. in 379. člena.

422. člen

(stranke postopka prisilne likvidacije)

(1) Stranke postopka prisilne likvidacije so družbeniki pravne osebe, nad katero se vodi postopek.

(2) Upniki niso stranke postopka prisilne likvidacije in v tem postopku niso upravičeni opravljati procesnih dejanj.

(3) V postopku prisilne likvidacije se ne oblikuje upniški odbor.

423. člen

(posebna pravila, če je pravna oseba insolventna)

(1) Če je pravna oseba, nad katero je bil začet postopek prisilne likvidacije, insolventna, mora upravitelj v njenem imenu v 15 dneh po dnevu, ko to ugotovi ali bi to moral ugotoviti, če bi ravnal s profesionalno skrbnostjo, sodišču predlagati, da začne stečajni postopek.

(2) Na predlog upravitelja iz prvega odstavka tega člena sodišče ustavi postopek prisilne likvidacije in začne stečajni postopek, ne da bi presojalo, ali je pravna oseba insolventna.

7. poglavje: IZBRIS IZ SODNEGA REGISTRA BREZ LIKVIDACIJE

Oddelek 7.1: Splošne določbe

424. člen

(uporaba 7. poglavja)

(1) Če ni v drugem odstavku tega člena drugače določeno, se 7. poglavje tega zakona uporablja za pravno osebo, ki je subjekt vpisa v sodni register, razen če zakon za posamezno pravnoorganizacijsko obliko določa, da se ne more izbrisati iz sodnega registra brez likvidacije.

(2) 7. poglavje tega zakona se ne uporablja, če je bil nad pravno osebo začet postopek zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije.

425. člen

(pristojnost sodišča)

Za odločanje v postopku izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije (v nadaljnjem besedilu: postopek izbrisa) je pristojno sodišče, na območju katerega ima pravna oseba svoj sedež in ki je pristojno za odločanje o vpisih podatkov o tej pravni osebi v sodni register (v nadaljnjem besedilu: registrsko sodišče).

426. člen

(sestava registrskega sodišča)

(1) Sodniški pomočnik v postopku izbrisa iz sodnega registra odloča o:

1. izdaji sklepa o začetku postopka izbrisa na podlagi obvestila iz prvega odstavka 428. člena tega zakona,

2. izdaji sklepa o obstoju izbrisnega razloga, če proti sklepu o začetku postopka izbrisa iz 1. točke tega odstavka ni bil vložen ugovor, in

3. izbrisu pravne osebe iz sodnega registra po 440. členu tega zakona.

(2) Sodnik posameznik v postopku izbrisa iz sodnega registra odloča o:

1. izdaji sklepa o začetku postopka izbrisa v drugih primerih

2. izdaji sklepa o obstoju izbrisnega razloga v drugih primerih in

3. ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa.

Oddelek 7.2: Izbrisni razlog

427. člen

(izbrisni razlog)

(1) Pravna oseba se izbriše iz sodnega registra brez likvidacije:

1. če je prenehala poslovati, nima premoženja in je izpolnila vse svoje obveznosti ali

2. če ne posluje na poslovnem naslovu, vpisanem v sodni register, ali

3. če obstajajo drugi pogoji, ki jih zakon določa kot razlog za izbris pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije.

(2) Če pravna oseba ne dokaže drugače, velja, da obstaja:

1. razlog iz 1. točke prvega odstavka tega člena za izbris gospodarske družbe, če v dveh zaporednih poslovnih letih ni predložila svojega letnega poročila agenciji zaradi objave po prvem ali drugem odstavku 58. člena ZGD-1 ali podatkov iz letnega poročila za namene iz prvega odstavka 59. člena ZGD-1,

2. razlog iz 2. točke prvega odstavka tega člena za izbris pravne osebe, ki je subjekt vpisa v sodni register, če je kot njen poslovni naslov v sodni register vpisan naslov:

– na katerem ne sprejema uradnih poštnih pošiljk ali je na tem naslovu neznana,

– na katerem je objekt, katerega lastnik je druga oseba, ki ji ni dala dovoljenja za poslovanje na tem naslovu, ali

– ki ne obstaja.

(3) Če zakon, ki ureja poslovanje pravne osebe, ki ni organizirana kot gospodarska družba, določa obveznost agenciji predložiti letna poročila ali ji pošiljati podatke iz letnih poročil za namene iz prvega odstavka 59. člena ZGD-1, se za izbris te pravne osebe iz sodnega registra smiselno uporabljajo pravila 7. poglavja tega zakona, ki se uporabljajo za gospodarsko družbo iz 1. točke drugega odstavka tega člena.

(4) Pravila 7. poglavja tega zakona, ki se uporabljajo za gospodarsko družbo iz 1. točke drugega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo tudi za podružnico tujega podjetja, če v dveh zaporednih poslovnih letih ni predložila letnega poročila zaradi javne objave po 680. členu ZGD-1.

428. člen

(obveznost obveščanja o domnevi izbrisnega razloga)

(1) Agencija mora registrsko sodišče v dveh mesecih po poteku roka za predložitev letnega poročila iz prvega ali drugega odstavka 58. člena ZGD-1 ali podatkov iz letnega poročila za namene iz prvega odstavka 59. člena ZGD-1 obvestiti o gospodarskih družbah, pri katerih obstajajo okoliščine iz 1. točke drugega odstavka 427. člena tega zakona.

(2) Če sodišče, državni organ ali oseba z javnimi pooblastili v postopku, ki ga vodi v skladu s svojimi pristojnostmi, ugotovi, da obstajajo okoliščine iz 2. točke drugega odstavka 427. člena tega zakona, mora o tem obvestiti registrsko sodišče v enem mesecu po ugotovitvi teh okoliščin in obvestilu priložiti dokaze o teh okoliščinah.

Oddelek 7.3: Postopek izbrisa

429. člen

(uporaba pravil o postopku)

Za postopek izbrisa se uporabljajo pravila postopka vpisa v sodni register, določena v ZSReg, če ni v oddelku 7.3 tega zakona drugače določeno.

430. člen

(objave in vročitve)

(1) Sklepi, ki se izdajo v postopku izbrisa, se vročijo udeležencem postopka in objavijo po prvem odstavku 43. člena ZSReg.

(2) Če vročitve sklepa iz prvega odstavka tega člena pravni osebi, nad katero se vodi postopek izbrisa, ni mogoče opraviti na naslovu, ki je kot njen poslovni naslov vpisan v sodnem registru, vročitev velja za opravljeno, ko poteče osem dni od objave tega sklepa.

(3) Drugi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za vročitev sklepa vlagatelju ugovora proti sklepu o začetku postopka izbrisa, če vročitve ni mogoče opraviti na naslovu, ki ga je navedel v ugovoru.

431. člen

(odločanje o začetku postopka izbrisa)

Sodišče odloči o začetku postopka izbrisa po uradni dolžnosti na podlagi obvestila iz 428. člena tega zakona ali na predlog upravičenega predlagatelja iz prvega odstavka 433. člena tega zakona.

432. člen

(udeleženci postopka izbrisa)

Udeleženci postopka izbrisa so:

1. pravna oseba, nad katero se vodi postopek izbrisa,

2. predlagatelj postopka izbrisa, če je sodišče začelo postopek izbrisa na predlog,

3. družbenik ali upnik pravne osebe, nad katero se vodi postopek izbrisa, če vloži ugovor proti sklepu o izbrisu, in

4. druga oseba, katere interes bi bil lahko z izbrisom pravne osebe iz sodnega registra kršen, če priglasi svojo udeležbo v postopku.

433. člen

(upravičeni predlagatelj)

(1) Začetek postopka izbrisa lahko predlaga oseba, ki je lastnik objekta na naslovu, ki je v sodni register vpisan kot poslovni naslov pravne osebe.

(2) Upravičeni predlagatelj mora predlogu za izbris priložiti dokaz, da je lastnik objekta iz prvega odstavka tega člena.

(3) Začetka postopka izbrisa ne more predlagati niti družbenik niti upnik pravne osebe.

434. člen

(sklep o začetku postopka izbrisa)

(1) Registrsko sodišče izda sklep, s katerim začne postopek izbrisa (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka izbrisa), če presodi, da obstaja izbrisni razlog.

(2) Sklep o začetku postopka izbrisa se vroči:

1. pravni osebi in

2. predlagatelju, na predlog katerega je sodišče izdalo sklep.

(3) Pravni osebi se hkrati s sklepom o začetku postopka izbrisa vročijo obvestilo iz 428. člena tega zakona ali predlog, na podlagi katerega je registrsko sodišče izdalo sklep o začetku postopka izbrisa, in listine, priložene temu obvestilu ali predlogu.

(4) Začetek postopka izbrisa se vpiše v sodni register.

(5) O vpisu začetka postopka izbrisa v sodni register odloči registrsko sodišče s sklepom o začetku postopka izbrisa.

435. člen

(razlogi za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

(1) Pravna oseba, nad katero je bil začet postopek izbrisa, njen družbenik ali upnik lahko vloži ugovor, da ni pogojev za vodenje postopka izbrisa (v nadaljnjem besedilu: ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa):

1. če izbrisni razlog ne obstaja,

2. če je bil nad pravno osebo začet postopek zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije ali

3. če je bil vložen predlog za začetek postopka zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije nad pravno osebo.

(2) Če je bil postopek izbrisa začet na podlagi domneve izbrisnega razloga iz 2. točke drugega odstavka 427. člena tega zakona in je pravna oseba vložila ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa, s katerim uveljavlja razlog iz 1. točke prvega odstavka tega člena, je ugovor dovoljen samo, če pravna oseba

1. bodisi verjetno izkaže, da posluje na poslovnem naslovu, vpisanem v sodni register in da je na tem naslovu upravičena poslovati bodisi kot lastnik nepremičnine na tem naslovu bodisi na podlagi najemne pogodbe ali drugega pravnega posla, s katerim ji je lastnik nepremičnine dovolil uporabo nepremičnine na tem naslovu,

2. bodisi hkrati z ugovorom vloži predlog za vpis spremembe poslovnega naslova v sodni register in poleg listin, ki so podlaga za vpis spremembe poslovnega naslova v sodni register, priloži tudi dokaz:

– da je lastnik objekta na novem poslovnem naslovu ali

– da ji je lastnik objekta na novem poslovnem naslovu dovolil poslovanje ali sprejemanje uradnih poštnih pošiljk na tem naslovu.

(3) Če se z ugovorom proti sklepu o začetku postopka izbrisa uveljavlja razlog iz 3. točke prvega odstavka tega člena, je ugovor dovoljen samo, če je bil do poteka roka za ugovor vložen predlog za začetek postopka zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije.

(4) Ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa mora vsebovati opis dejstev, iz katerih izhaja, da obstaja razlog, ki se uveljavlja z ugovorom, in dokaze o teh dejstvih.

(5) Vlagatelj ugovora mora ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa priložiti morebitne listinske dokaze o dejstvih iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Če ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa ne vsebuje opisa dejstev in dokazov iz petega odstavka tega člena ali če mu niso priloženi dokazi iz petega odstavka tega člena, se zanj ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč registrsko sodišče o ugovoru odloči na podlagi dejstev, navedenih v ugovoru, in dokazov, ki so mu priloženi.

436. člen

(rok za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

(1) Ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa je treba vložiti v dveh mesecih.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če je vlagatelj ugovora pravna oseba, nad katero je bil začet postopek izbrisa: od vročitve sklepa o začetku postopka izbrisa,

2. v drugih primerih: od objave sklepa o začetku postopka izbrisa.

437. člen

(odločanje o ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

(1) Registrsko sodišče zavrže ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa:

1. če je vložen po poteku roka iz 436. člena tega zakona,

2. če ga je vložila oseba, ki po prvem odstavku 435. člena tega zakona ni upravičena vložiti ugovora, ali

3. če ugovor po drugem, tretjem ali četrtem odstavku 435. člena tega zakona ni dovoljen.

(2) Če se z dovoljenim ugovorom proti sklepu o začetku postopka izbrisa uveljavlja razlog iz 3. točke prvega odstavka 435. člena tega zakona, registrsko sodišče prekine postopek izbrisa do pravnomočne odločitve o predlogu za začetek postopka zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije.

438. člen

(sklep o ustavitvi postopka izbrisa)

(1) Registrsko sodišče izda sklep, s katerim ustavi postopek izbrisa (v nadaljnjem besedilu: sklep o ustavitvi postopka izbrisa):

1. na podlagi dovoljenega ugovora proti sklepu o začetku postopka izbrisa, s katerim se uveljavlja razlog iz 3. točke prvega odstavka 435. člena tega zakona: če je postopek zaradi insolventnosti začet,

2. v drugih primerih: če presodi, da je ugovor utemeljen in da izbrisni razlog ne obstaja.

(2) Proti sklepu o ustavitvi postopka izbrisa lahko predlagatelj postopka vloži pritožbo v osmih dneh po vročitvi sklepa.

(3) Na podlagi pravnomočnega sklepa o ustavitvi postopka izbrisa registrsko sodišče po uradni dolžnosti odloči o izbrisu vpisa začetka postopka izbrisa iz sodnega registra.

439. člen

(sklep o obstoju izbrisnega razloga)

(1) Registrsko sodišče izda sklep, s katerim odloči, da obstaja izbrisni razlog (v nadaljnjem besedilu: sklep o obstoju izbrisnega razloga):

1. če v roku iz 436. člena tega zakona ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa ni bil vložen ali je bil zavržen po prvem odstavku 437. člena tega zakona,

2. na podlagi dovoljenega ugovora proti sklepu o začetku postopka izbrisa, s katerim se uveljavlja razlog iz 3. točke prvega odstavka 435. člena tega zakona: če je predlog za začetek postopka zaradi insolventnosti umaknjen ali pravnomočno zavržen ali zavrnjen,

3. v drugih primerih: če presodi, da ugovor ni utemeljen in da izbrisni razlog obstaja.

(2) Proti sklepu o obstoju izbrisnega razloga lahko udeleženec postopka vloži pritožbo v osmih dneh po vročitvi sklepa.

440. člen

(izbris pravne osebe iz sodnega registra)

Na podlagi pravnomočnega sklepa o obstoju izbrisnega razloga registrsko sodišče po uradni dolžnosti odloči o izbrisu pravne osebe iz sodnega registra.

Oddelek 7.4: Pravne posledice izbrisa

441. člen

(prenehanje pravne osebe)

Z izbrisom iz sodnega registra po 440. členu tega zakona pravna oseba preneha.

442. člen

(učinek izbrisa za pravice upnikov in delavcev)

(1) Izbris iz sodnega registra ne vpliva na pravico upnika izbrisane pravne osebe:

1. zahtevati plačilo njegove terjatve do te pravne osebe od osebno odgovornih družbenikov ali od drugih družbenikov na podlagi pravil o spregledu pravne osebnosti,

2. zahtevati povrnitev škode od članov poslovodstva ali organa nadzora izbrisane pravne osebe.

(2) Za odškodninski zahtevek iz 2. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 42. in 43. člen ter prvi do četrti odstavek 44. člena tega zakona.

(3) Pri smiselni uporabi po drugem odstavku tega člena:

1. se v prvem odstavku 42. člena in prvem odstavku 43. člena tega zakona namesto pojma »v stečajnem postopku« uporablja pojem »zaradi izbrisa pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije«,

2. velja domneva vzročne zveze iz drugega odstavka 42. člena tega zakona za celoten znesek terjatve.

(4) Če so v izbrisani pravni osebi ob njenem prenehanju po 441. členu tega zakona zaposleni delavci, jim z dnem prenehanja pravne osebe preneha delovno razmerje.

(5) Delavci, ki jim preneha pravno razmerje po četrtem odstavku tega člena, imajo enake pravice kot delavci, ki jim preneha delovno razmerje zaradi začetka stečajnega postopka nad pravno osebo, vključno s pravicami po zakonu, ki ureja Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije.

(6) (prenehal veljati)

(7) (prenehal veljati)

(8) (prenehal veljati)

(9) (prenehal veljati)

(10) (prenehal veljati)

443. člen

(najdeno premoženje izbrisane pravne osebe)

(1) Če se premoženje najde, potem ko te okoliščine ni več mogoče uveljavljati v postopku izbrisa, se nad njim opravi stečajni postopek (v nadaljnjem besedilu: stečajni postopek nad premoženjem izbrisane pravne osebe).

(2) Za stečajni postopek nad premoženjem izbrisane pravne osebe se smiselno uporabljajo pravila tega zakona o stečajnem postopku nad pravno osebo, če ni v tretjem ali četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Predlog za začetek stečajnega postopka nad premoženjem izbrisane pravne osebe lahko vloži:

1. upnik, ki verjetno izkaže svojo terjatev do izbrisane pravne osebe,

2. oseba, ki je ob izbrisu pravne osebe:

– opravljala funkcijo člana poslovodstva ali organa nadzora ali

– imela položaj družbenika.

(4) Predlog za začetek stečajnega postopka nad premoženjem izbrisane pravne osebe mora vsebovati opis premoženja iz prvega odstavka tega člena ter dejstev in dokazov, iz katerih izhaja, da je to premoženje pripadalo izbrisani pravni osebi.

(5) Če sodišče presodi, da je premoženje, ki je predmet predloga za začetek stečajnega postopka nad premoženjem izbrisane pravne osebe, pripadalo izbrisani pravni osebi, izda sklep o začetku stečajnega postopka nad tem premoženjem, ne da bi presojalo, ali je bila izbrisana pravna oseba ob izbrisu insolventna.

(6) Če je začet stečajni postopek nad premoženjem izbrisane pravne osebe, se za uveljavitev zahtevkov iz 1. točke prvega odstavka in iz šestega odstavka 442. člena tega zakona smiselno uporabljajo drugi do peti odstavek 350. člena in 351. člen tega zakona.

(7) Če družbenik izbrisane pravne osebe odgovarja za njene obveznosti po 1. točki prvega odstavka ali po šestem odstavku 442. člena tega zakona:

1. pridobi s plačilom te obveznosti pravico v stečajnem postopku nad izbrisano pravno osebo zahtevati povrnitev tega, kar je plačal (v nadaljnjem besedilu: regresna terjatev družbenika),

2. mora svojo regresno terjatev prijaviti v stečajnem postopku nad premoženjem izbrisane pravne osebe v roku iz drugega odstavka 59. člena tega zakona, in sicer:

– če je do poteka tega roka obveznost izbrisane pravne osebe že plačal: kot nepogojno terjatev,

– v drugih primerih: kot pogojno terjatev,

3. se regresna terjatev plača ob razdelitvi stečajne mase kot podrejena terjatev drugega vrstnega reda iz razdelitvene mase, ki ostane po plačilu vseh prednostnih in navadnih terjatev ter morebitnih podrejenih terjatev iz tretjega odstavka 21. člena tega zakona.

444. člen

(postopki za uveljavitev pravic izbrisane pravne osebe)

(1) Če ob izbrisu pravne osebe iz sodnega registra po 440. členu tega zakona teče sodni ali drug postopek, v katerem je izbrisana pravna oseba uveljavljala svojo terjatev ali drugo premoženjsko pravico, mora sodišče ali drug pristojni organ, ki vodi ta postopek, o tem obvestiti sodišče, ki bi bilo pristojno za stečajni postopek nad izbrisano pravno osebo.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora vključevati:

1. podatke o sodišču ali drugem organu, ki vodi postopek, ter o opravilni številki zadeve,

2. znesek terjatve ali vsebino in vrednost druge premoženjske pravice, ki se uveljavlja v postopku.

(3) Sodišče, ki bi bilo pristojno za stečajni postopek nad izbrisano pravno osebo, mora v osmih dneh po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, objaviti poziv, ki mora vključevati:

1. identifikacijske podatke o izbrisani pravni osebi,

2. podatke iz drugega odstavka tega člena,

3. poziv upnikom, da v enem mesecu po objavi poziva predlagajo začetek stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe, ki ga predstavlja terjatev ali druga premoženjska pravica, ki se uveljavlja v postopku, in

4. pouk o pravnih posledicah iz četrtega in petega odstavka tega člena.

(4) Če nihče od upnikov v enem mesecu po objavi poziva iz tretjega odstavka tega člena ne predlaga začetka stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe, sodišče, ki bi bilo pristojno za stečajni postopek nad izbrisano pravno osebo, o tem obvesti sodišče ali drug pristojni organ, ki vodi postopek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Sodišče ali drug pristojni organ, ki vodi postopek iz prvega odstavka tega člena, na podlagi obvestila iz četrtega odstavka tega člena, zavrže tožbo ali predlog izbrisane pravne osebe in ustavi postopek.

444.a člen

(premoženje izbrisane pravne osebe, najdeno v izvršilnem postopku)

(1) Če se premoženje iz prvega odstavka 443. člena tega zakona najde v postopku izvršbe, ki se je začel nad izbrisano pravno osebo pred njenim izbrisom iz sodnega registra, izvršilno sodišče prekine izvršilni postopek in upnika napoti, da v 15 dneh po prejemu sklepa o napotitvi predlaga začetek stečajnega postopka nad tem premoženjem izbrisane pravne osebe.

(2) Če upnik v roku iz prvega odstavka tega člena ne vloži predloga za začetek stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe ali če je njegov predlog zavržen, izvršilno sodišče:

1. ustavi postopek izvršbe in razveljavi dejanja, opravljena v tem postopku, in

2. obvesti sodišče, ki bi bilo pristojno za stečajni postopek nad izbrisano pravno osebo, o premoženju izbrisane pravne osebe, najdenim v izvršilnem postopku.

(3) Obvestilo iz 2. točke drugega odstavka tega člena mora vključevati podatke o premoženju, najdenem v izvršilnem postopku.

(4) Sodišče, ki bi bilo pristojno za stečajni postopek nad izbrisano pravno osebo, mora v osmih dneh po prejemu obvestila iz 2. točke drugega odstavka tega člena objaviti poziv, ki mora vključevati:

1. identifikacijske podatke o izbrisani pravni osebi,

2. podatke o premoženju iz tretjega odstavka tega člena in

3. poziv upnikom, da v enem mesecu po objavi poziva predlagajo začetek stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe.

8. poglavje: POSTOPKI ZARADI INSOLVENTNOSTI Z MEDNARODNIM ELEMENTOM

Oddelek 8.1: Splošna pravila o postopkih zaradi insolventnosti z mednarodnim elementom

445. člen

(tuja država in država članica)

(1) Tuja država je vsaka druga država, razen Republike Slovenije.

(2) Država članica je država članica Evropske unije.

446. člen

(domači in tuji postopek zaradi insolventnosti)

(1) Domači postopek zaradi insolventnosti je postopek zaradi insolventnosti, ki ga vodi sodišče Republike Slovenije po 3. in 4. ali 5. poglavju tega zakona.

(2) Tuji postopek zaradi insolventnosti je vsak sodni ali upravni postopek:

1. ki se vodi v tuji državi za skupni račun vseh upnikov dolžnika zaradi finančnega prestrukturiranja ali likvidacije dolžnika in

2. v katerem nad unovčenjem premoženja in vodenjem poslov dolžnika opravlja nadzor tuje sodišče ali upravitelj, ki ga imenuje tuje sodišče.

(3) Tuji glavni postopek zaradi insolventnosti je tuji postopek zaradi insolventnosti, ki ga vodi sodišče tuje države, v kateri ima dolžnik središče uresničevanja svojih glavnih interesov.

(4) Če je dolžnik pravna oseba, velja, če se ne dokaže drugače, da ima središče uresničevanja svojih glavnih interesov v državi, v kateri ima registriran svoj sedež.

(5) Tuji pomožni postopek zaradi insolventnosti je tuji postopek zaradi insolventnosti:

1. ki ni glavni postopek zaradi insolventnosti in

2. ki se vodi v tuji državi, v kateri ima dolžnik svojo poslovalnico.

(6) Poslovalnica je vsako mesto poslovanja, na katerem dolžnik s svojim osebjem trajneje izvaja gospodarske posle z blagom ali storitvami.

(7) Tuje sodišče je sodišče ali drug organ tuje države, ki je v tej državi pristojen za odločanje o začetku postopka zaradi insolventnosti ali sprejemanje odločitev v tem postopku.

(8) Tuji upravitelj je oseba ali organ, ki je v tujem postopku zaradi insolventnosti upravičen:

1. voditi ali nadzorovati:

– finančno prestrukturiranje dolžnika ali

– unovčenje njegovega premoženja ali poslov ali

2. nastopati kot predstavnik tujega postopka zaradi insolventnosti.

(9) Tuja odločba zaradi insolventnosti je odločba tujega sodišča, s katero to odloči o začetku postopka zaradi insolventnosti ali imenovanju upravitelja.

447. člen

(osebe po državni pripadnosti)

Oseba posamezne države je fizična oseba, ki ima v tej državi prebivališče, in pravna oseba, ki ima v tej državi središče uresničevanja svojih glavnih interesov.

448. člen

(država, v kateri je premoženje)

Država, v kateri je premoženje, je:

1. pri premičnih stvareh: država, v kateri so te stvari,

2. pri pravicah, katerih predmet je nepremičnina, ali drugih pravicah, ki se pridobijo z vpisom v javni register: država, v pristojnosti katere je ta register,

3. pri terjatvah: država, v kateri ima dolžnik središče uresničevanja svojih glavnih interesov.

449. člen

(uporaba 8. poglavja)

(1) 8. poglavje tega zakona se uporablja, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno:

1. za pravno pomoč, za katero v Republiki Sloveniji zaprosi tuje sodišče ali tuji upravitelj v zvezi s tujim postopkom zaradi insolventnosti,

2. za pravno pomoč, za katero v tuji državi zaprosi sodišče ali upravitelj v zvezi z domačim postopkom zaradi insolventnosti,

3. če se nad istim dolžnikom hkrati vodita domači in tuji postopek zaradi insolventnosti in

4. če imajo tuji upniki interes, da predlagajo začetek domačega postopka zaradi insolventnosti ali sodelujejo v njem.

(2) Pravila, določena v 8. poglavju tega zakona, se ne uporabljajo za razmerja, ki so drugače urejena v mednarodni pogodbi, ki jo je Republika Slovenija sklenila z eno ali več tujimi državami.

(3) Nobeno pravilo, določeno v 8. poglavju tega zakona, ne omejuje pristojnosti domačega sodišča ali upravičenj domačega upravitelja, da da dodatno pravno pomoč tujemu upravitelju po pravilih, določenih v drugih zakonih.

450. člen

(pristojnost domačega sodišča)

(1) Za odločanje o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti in sodelovanje s tujimi sodišči je pristojno domače sodišče, ki je stvarno pristojno za vodenje domačih postopkov zaradi insolventnosti.

(2) Za odločanje o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti in sodelovanje s tujimi sodišči je krajevno pristojno:

1. če ima dolžnik, ki je domača pravna oseba ali podjetnik, v Republiki Sloveniji svoj sedež: sodišče, na območju katerega ima dolžnik svoj sedež,

2. če ima dolžnik, ki je tuja oseba, v Republiki Sloveniji svojo podružnico: sodišče, na območju katerega je sedež te podružnice,

3. v drugih primerih Okrožno sodišče v Ljubljani.

(3) V zadevah iz prvega odstavka tega člena odloča sodnik posameznik.

451. člen

(upravičenja domačega upravitelja delovati v tuji državi)

Domači upravitelj je upravičen zastopati insolventnega dolžnika in opravljati druge posle za potrebe postopka zaradi insolventnosti v tuji državi.

452. člen

(izjeme zaradi varovanja suverenosti, varnosti ali javnega interesa Republike Slovenije)

Domače sodišče lahko zavrne priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti ali zahtevo tujega sodišča ali upravitelja za pomoč ali sodelovanje, če bi to lahko negativno vplivalo na suverenost, varnost ali javni interes Republike Slovenije.

453. člen

(razlaga pravil, določenih v 8. poglavju)

Pri razlagi pravil, določenih v 8. poglavju tega zakona, je treba upoštevati njihov mednarodni izvor, potrebo po spodbujanju njihove enotne uporabe in spoštovanje dobre vere.

Oddelek 8.2: Dostop tujih upraviteljev in upnikov do domačih sodišč

454. člen

(upravičenje tujega upravitelja do neposrednega dostopa do domačega sodišča)

(1) Tuji upravitelj lahko za račun premoženja tujega dolžnika ali tujega postopka zaradi insolventnosti v domačem postopku zaradi insolventnosti neposredno vloži vsako vlogo in opravlja druga procesna dejanja v tem postopku.

(2) Samo zaradi pravnega dejstva opravljanja procesnih dejanj po prvem odstavku tega člena domače sodišče ne postane pristojno za zadeve v zvezi s tujim upraviteljem ali premoženjem ali posli tujega insolventnega dolžnika, razen za procesna dejanja iz prvega odstavka tega člena.

455. člen

(upravičenje tujega upravitelja predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti)

Tuji upravitelj je upravičen predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti, če so za to izpolnjeni splošni pogoji, določeni v 3. in 4. ali 5. poglavju tega zakona.

456. člen

(sodelovanje tujega upravitelja v domačem postopku zaradi insolventnosti)

Če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan v skladu z oddelkom 8.3 tega zakona in se nad istim dolžnikom vodi tudi domači postopek zaradi insolventnosti, se je tuji upravitelj kot intervenient upravičen udeležiti domačega postopka zaradi insolventnosti in opravljati procesna dejanja v tem postopku zaradi varovanja, unovčenja in razdelitve premoženja dolžnika in usklajevanja s tujim postopkom zaradi insolventnosti.

457. člen

(položaj tujih upnikov v domačem postopku zaradi insolventnosti)

(1) V domačem postopku zaradi insolventnosti imajo tuji upniki enak položaj in enake pravice glede upravičenja predlagati začetek tega postopka ter opravljati procesna dejanja v tem postopku kot domači upniki.

(2) Prvi odstavek tega člena ne izključuje uporabe pravil o vrstnem redu plačil terjatev upnikov, vendar je treba tuje upnike pri vrstnem redu plačila terjatev obravnavati enako kot domače upnike, ki so v enakem razmerju do insolventnega dolžnika.

458. člen

(obveščanje znanih upnikov o začetku domačega stečajnega postopka)

(1) Upravitelj mora takoj, ko je to mogoče, in najpozneje v enem mesecu po začetku domačega stečajnega postopka vsem znanim tujim upnikom stečajnega dolžnika poslati obvestilo o začetku stečajnega postopka.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke iz drugega odstavka 243. člena tega zakona.

(3) Za znanega tujega upnika iz prvega odstavka tega člena velja upnik:

1. obveznost stečajnega dolžnika do katerega je mogoče ugotoviti na podlagi poslovne dokumentacije stečajnega dolžnika pri sestavi računovodskih izkazov do začetka stečajnega postopka po prvem odstavku 291. člena tega zakona in

2. katerega naslov je mogoče ugotoviti na podlagi dokumentacije iz 1. točke tega odstavka.

(4) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena lahko upravitelj pošlje z navadno poštno pošiljko ali po elektronski pošti.

Oddelek 8.3: Priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti in začasni ukrepi

459. člen

(uporaba pravil o postopku)

Za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti se uporabljajo splošna pravila o priznanju in izvršitvi tujih sodnih odločb, določena v zakonu, ki ureja mednarodno zasebno pravo in postopek, če ni v oddelku 8.3 tega zakona drugače določeno.

460. člen

(zahteva za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Zahtevo za priznanje tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti (v nadaljnjem besedilu: zahteva za priznanje) lahko vloži oseba, ki je bila v tem postopku imenovana za upravitelja.

(2) Zahtevi za priznanje je treba priložiti:

1. overjeno kopijo odločbe tujega sodišča o začetku postopka zaradi insolventnosti ali

2. izjavo tujega sodišča, s katero to potrjuje, da je bil začet tuji postopek zaradi insolventnosti in imenovan tuji upravitelj.

(3) Zahtevi za priznanje mora tuji upravitelj priložiti svojo izjavo, v kateri navede vse tuje postopke zaradi insolventnosti, ki tečejo proti dolžniku in za katere ve.

(4) Zahtevi za priznanje mora biti priložen tudi overjen prevod listin iz drugega in tretjega odstavka tega člena v jezik, ki je pri sodišču v uradni rabi.

461. člen

(domneve pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

Pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti veljajo naslednje domneve, če se ne dokaže drugače:

1. da ima postopek, ki je predmet zahteve za priznanje, značilnosti tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti iz drugega odstavka 446. člena tega zakona, tuji upravitelj pa položaj tujega upravitelja iz osmega odstavka 446. člena tega zakona, če je tako navedeno v listini iz 1. ali 2. točke drugega odstavka 460. člena tega zakona,

2. da so listine, priložene zahtevi za priznanje tujega sodnega postopka, verodostojne ne glede na to, ali so bile nadoverjene, in

3. domneva iz četrtega odstavka 446. člena tega zakona.

462. člen

(sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Sodišče izda sklep, s katerim prizna tuji postopek zaradi insolventnosti (v nadaljnjem besedilu: sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti):

1. če so zahtevi za priznanje priložene listine iz drugega in tretjega odstavka 460. člena tega zakona,

2. če ima postopek, ki je predmet zahteve za priznanje, značilnosti tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti iz drugega odstavka 446. člena tega zakona,

3. če ima tuji upravitelj položaj tujega upravitelja iz osmega odstavka 446. člena tega zakona,

4. če ima dolžnik v tuji državi, v kateri poteka postopek, ki je predmet zahteve za priznanje, središče uresničevanja svojih glavnih interesov ali svojo poslovalnico in

5. če ni ovir za priznanje iz 452. člena tega zakona.

(2) S sklepom o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti sodišče odloči tudi o tem, ali se tuji postopek zaradi insolventnosti prizna kot glavni ali pomožni postopek zaradi insolventnosti.

(3) Sodišče prizna tuji postopek zaradi insolventnosti:

1. kot glavni postopek: če ima dolžnik v tuji državi, v kateri poteka postopek, ki je predmet zahteve za priznanje, središče uresničevanja svojih glavnih interesov ali

2. kot pomožni postopek, če:

– ni izpolnjen pogoj iz 1. točke tega odstavka in

– ima dolžnik v tuji državi, v kateri poteka postopek, ki je predmet zahteve za priznanje, svojo poslovalnico.

(4) O priznanju tujega sodnega postopka mora sodišče odločati prednostno.

(5) Sodišče lahko na podlagi ugovora dolžnika ali druge osebe, ki ima pravni interes, ali obvestila iz 464. člena tega zakona spremeni ali odpravi sklep o priznanju tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti, če presodi, da pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni ali da so prenehali.

463. člen

(objava sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti mora sodišče objaviti po 122. členu tega zakona.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za sklep, s katerim sodišče spremeni ali odpravi pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti.

464. člen

(obveščanje sodišča o novih informacijah)

Tuji upravitelj, ki je vložil zahtevo za priznanje, mora sodišče nemudoma obvestiti o:

1. vsaki pomembni spremembi položaja tujega postopka zaradi insolventnosti ali položaja tujega upravitelja, imenovanega v tem postopku, in

2. vsakem drugem tujem postopku zaradi insolventnosti proti istemu dolžniku, za katerega je izvedel.

465. člen

(začasna ureditev posledic tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Sodišče lahko po vložitvi zahteve za priznanje na predlog tujega upravitelja izda začasno odredbo, s katero začasno do odločitve o zahtevi za priznanje uredi posledice tuje sodnega postopka zaradi insolventnosti v Republiki Sloveniji, če je tako zavarovanje nujno potrebno za zaščito premoženja dolžnika ali interesov upnikov.

(2) Z začasno odredbo iz prvega odstavka tega člena lahko sodišče:

1. odredi prekinitev vseh postopkov izvršbe proti dolžniku in prepove začetek novih postopkov izvršbe in zavarovanja,

2. pooblasti tujega upravitelja ali drugo osebo, ki jo določi, za upravljanje ali prodajo celotnega ali dela premoženja insolventnega dolžnika, ki je v Republiki Sloveniji,

3. odredi vsak drug ukrep iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona.

(3) Za začasno odredbo iz prvega odstavka tega člena se uporabljata 270. in 271. člen ZIZ, če ni v tem členu drugače določeno.

(4) Pravne posledice, ki jih sodišče določi z začasno odredbo iz prvega odstavka tega člena v Republiki Sloveniji:

1. nastanejo z objavo sklepa o začasni odredbi in

2. prenehajo z objavo sklepa, s katerim sodišče odloči o zahtevi za priznanje.

(5) Če je predmet zahteve za priznanje iz prvega odstavka tega člena tuji pomožni postopek zaradi insolventnosti, sodišče lahko zavrne predlog za izdajo začasne odredbe, če bi ukrepi iz drugega odstavka tega člena lahko ovirali vodenje domačega ali tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki poteka proti istemu dolžniku.

466. člen

(pravne posledice priznanja tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki nastanejo, ne da bi o njih odločalo sodišče)

(1) Če sodišče prizna tuji postopek zaradi insolventnosti kot glavni postopek, z objavo sklepa o priznanju glede insolventnega dolžnika in njegovega premoženja v Republiki Sloveniji nastanejo naslednje pravne posledice začetka tujega postopka zaradi insolventnosti:

1. proti dolžniku ni dovoljeno začeti postopka izvršbe ali zavarovanja, postopki, ki že potekajo, pa se prekinejo in

2. pooblastila dolžnikovih zastopnikov in pooblaščencev za razpolaganje z njegovim premoženjem ali opravljanje drugih pravnih poslov za dolžnika preidejo na tujega upravitelja.

(2) Za pravne posledice iz 1. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila, določena v oddelku 3.8 tega zakona, za pravne posledice iz 2. točke prvega odstavka tega člena pa 245. člen tega zakona.

(3) Pravne posledice iz prvega odstavka tega člena niso ovira za začetek postopka, ki ga je treba začeti zaradi ohranitve terjatve do insolventnega dolžnika.

(4) Pravne posledice iz prvega odstavka tega člena niso ovira za vložitev predloga za začetek domačega postopka zaradi insolventnosti proti insolventnemu dolžniku in pravna dejanja, potrebna za uveljavitev terjatev upnikov v tem postopku.

467. člen

(pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, ki jih določi sodišče)

(1) Če sodišče prizna tuji postopek zaradi insolventnosti kot glavni ali pomožni postopek, s sklepom o priznanju tega sodnega postopka ali posebnim sklepom na predlog tujega upravitelja odloči o pravnih posledicah tega priznanja v Republiki Sloveniji.

(2) S sklepom iz prvega odstavka tega člena lahko sodišče:

1. tudi za pomožni postopek določi, da nastanejo pravne posledice iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 466. člena tega zakona,

2. pooblasti tujega upravitelja ali drugo osebo, ki jo določi, za upravljanje ali prodajo celotnega ali dela premoženja insolventnega dolžnika, ki je v Republiki Sloveniji, če presodi, da so interesi domačih upnikov ustrezno varovani,

3. določi obveznost predati poslovno dokumentacijo in dati informacije tujemu upravitelju za potrebe tujega postopka zaradi insolventnosti po četrtem in petem odstavku 239. člena ter 292. členu tega zakona.

(3) Sodišče ugodi predlogu za določitev posamezne pravne posledice priznanja tujega pomožnega postopka zaradi insolventnosti, če je premoženje iz 2. točke drugega odstavka tega člena po tem zakonu dovoljeno upravljati in prodati v tujem pomožnem postopku ali če so informacije iz 3. točke drugega odstavka tega člena potrebne za vodenje tujega pomožnega postopka zaradi insolventnosti.

(4) Pravne posledice, ki jih določi sodišče po prvem do tretjem odstavku tega člena, v Republiki Sloveniji nastanejo z objavo sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti.

(5) Četrti odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za sklep, s katerim sodišče spremeni ali odpravi pravne posledice iz prvega odstavka 466. člena tega zakona ali iz prvega do tretjega odstavka tega člena.

468. člen

(varovanje interesov upnikov in drugih oseb, za katere učinkujejo pravne posledice priznanaja tujega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Sodišče sme po 465. ali 467. členu tega zakona določiti samo tiste pravne posledice tujega postopka zaradi insolventnosti, ki omogočajo, da so ustrezno zavarovani interesi upnikov in drugih oseb, vključno z dolžnikom, za katere te pravne posledice učinkujejo.

(2) Sodišče lahko učinkovanje pravne posledice, ki jo določi po 465. ali 467. členu tega zakona, poveže s pogoji, ki so po presoji sodišča potrebni za varovanje interesov iz prvega odstavka tega člena.

(3) Sodišče lahko na podlagi predloga tujega upravitelja ali osebe, za katero učinkujejo pravne posledice, določene po 465. ali 467. členu tega zakona, ali po uradni dolžnosti spremeni ali odpravi te pravne posledice.

469. člen

(procesno upravičenje tujega upravitelja izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika)

(1) S priznanjem tujega postopka zaradi insolventnosti kot glavnega postopka pridobi tuji upravitelj procesno legitimacijo v Republiki Sloveniji, da izpodbija pravna dejanja insolventnega dolžnika.

(2) Če sodišče prizna tuji postopek zaradi insolventnosti kot pomožni postopek, lahko tujemu upravitelju po prvem odstavku 467. členu tega zakona podeli tudi procesno legitimacijo za izpodbijanje pravnega dejanja insolventnega dolžnika, če se pravno dejanje, ki se izpodbija, nanaša na premoženje, ki ga je po tem zakonu dovoljeno upravljati in prodati v tujem pomožnem postopku zaradi insolventnosti.

470. člen

(intervencija tujega upravitelja v postopkih, katerih stranka je insolventni dolžnik)

S priznanjem tujega postopka zaradi insolventnosti pridobi tuji upravitelj procesno legitimacijo, da nastopi kot intervenient v vsakem postopku v Republiki Sloveniji, katerega stranka je insolventni dolžnik.

Oddelek 8.4: Sodelovanje s tujimi sodišči in tujimi upravitelji

471. člen

(sodelovanje domačega sodišča s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

(1) Domače sodišče mora v zadevah iz prvega odstavka 449. člena tega zakona v največjem mogočem obsegu sodelovati s tujimi sodišči in tujimi upravitelji neposredno ali po domačem upravitelju.

(2) Domače sodišče je pri sodelovanju po prvem odstavku tega člena upravičeno:

1. izmenjavati si informacije neposredno s tujim sodiščem ali tujim upraviteljem,

2. zahtevati informacije ali pravno pomoč neposredno od tujega sodišča ali tujega upravitelja in

3. dajati informacije ali izvajati dejanja pravne pomoči na podlagi neposredne zahteve tujega sodišča ali tujega upravitelja.

472. člen

(sodelovanje domačega upravitelja s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

(1) Domači upravitelj mora v primerih iz prvega odstavka 449. člena tega zakona v skladu s svojimi pristojnostmi in pod nadzorom domačega sodišča v največjem mogočem obsegu sodelovati s tujimi sodišči in tujimi upravitelji.

(2) Domači upravitelj je pri sodelovanju po prvem odstavku tega člena upravičen, da si pod nadzorom domačega sodišča izmenjuje informacije neposredno s tujim sodiščem ali tujim upraviteljem.

473. člen

(oblike sodelovanja)

(1) Sodelovanje po 471. in 472. členu tega zakona lahko poteka v kateri koli obliki, ki omogoča uresničitev namena sodelovanja in vključuje:

1. imenovanje osebe ali organa, ki deluje po navodilih sodišča, za sodelovanje s tujim sodiščem ali tujim upraviteljem,

2. dajanje informacij z uporabo katerega koli sredstva, ki je po presoji sodišča primerno,

3. usklajevanje upravljanja in nadzorovanja premoženja in poslov insolventnega dolžnika,

4. sklenitev in izvajanje dogovorov, ki se nanašajo na usklajevanje postopkov zaradi insolventnosti s tujimi sodišči,

5. usklajevanje vzporednih postopkov proti istemu insolventnemu dolžniku.

(2) Vrhovno sodišče lahko neposredno sklene dogovor iz 4. točke prvega odstavka tega člena s sodiščem ali drugim organom tuje države, ki je po pravu te države pristojen za neposredno sklepanje in izvajanje takih dogovorov.

(3) Dogovor iz drugega odstavka tega člena zavezuje vsa sodišča, ki so pristojna za odločanje in izvajanje drugih nalog v zadevah iz prvega odstavka 449. člena tega zakona.

473.a člen

(jezik sodelovanja)

Pri sodelovanju po 471. in 472. členu tega zakona lahko domače sodišče ali domači upravitelj uporabljata jezik, ki je pri domačem sodišču v uradni rabi, ali angleški jezik.

Oddelek 8.5: Vzporedni postopki zaradi insolventnosti

474. člen

(začetek domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Če je bil priznan tuji glavni postopek zaradi insolventnosti, je dovoljeno proti istemu dolžniku v Republiki Sloveniji začeti domači postopek zaradi insolventnosti samo kot pomožni postopek.

(2) Pravne posledice domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti iz prvega odstavka tega člena so omejene:

1. na premoženje insolventnega dolžnika v Republiki Sloveniji in

2. v obsegu, potrebnem za uresničitev sodelovanja po pravilih, določenih v oddelku 8.4 tega zakona, na drugo premoženje insolventnega dolžnika, ki po tem zakonu spada v njegovo stečajno maso.

475. člen

(usklajevanje vzporednega domačega in tujega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če hkrati proti istemu insolventnemu dolžniku potekata domači in tuji postopek zaradi insolventnosti.

(2) Domače sodišče si mora prizadevati za sodelovanje s tujim sodiščem in tujim upraviteljem ter usklajevanje vzporednih postopkov po splošnih pravilih, določenih v oddelku 8.4 tega zakona, in pri tem upoštevati pravila, določena v tretjem do petem odstavku tega člena.

(3) Če je bil domači postopek zaradi insolventnosti začet pred vložitvijo zahteve za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti:

1. mora biti odločitev o pravnih posledicah tujega postopka zaradi insolventnosti po 465. ali 467. členu tega zakona v skladu s pravnimi posledicami domačega postopka zaradi insolventnosti, in

2. če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan kot glavni postopek: se ne uporabljajo pravila, določena v 466. členu tega zakona.

(4) Če je bil domači postopek zaradi insolventnosti začet po priznanju ali vložitvi zahteve za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti, mora sodišče:

1. preveriti svojo odločitev o pravnih posledicah tujega postopka zaradi insolventnosti, o katerih je odločilo po 465. ali 467. členu tega zakona, in jo spremeniti ali odpraviti, če ni v skladu s pravnimi posledicami domačega postopka zaradi insolventnosti, in

2. če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan kot glavni postopek: odločiti, da pravna posledica iz 1. točke prvega odstavka 466. člena tega zakona z začetkom domačega

postopka zaradi insolventnosti preneha učinkovati, če to ni v skladu s pravnimi posledicami domačega postopka zaradi insolventnosti.

(5) Če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan kot pomožni postopek, se za odločanje po 1. točki tretjega odstavka in 1. točki četrtega odstavka tega člena smiselno uporablja tretji odstavek 467. člena tega zakona.

476. člen

(usklajevanje več vzporednih tujih postopkov zaradi insolventnosti)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če hkrati proti istemu insolventnemu dolžniku teče več tujih postopkov zaradi insolventnosti.

(2) V zadevah iz prvega odstavka 449. člena tega zakona si mora domače sodišče prizadevati za sodelovanje s tujim sodiščem in tujim upraviteljem ter usklajevanje vzporednih postopkov po splošnih pravilih, določenih v oddelku 8.4 tega zakona, in pri tem upoštevati naslednja pravila:

1. vsaka odločitev o pravnih posledicah tujega pomožnega postopka zaradi insolventnosti po 465. in 467. členu tega zakona, ki jo sodišče sprejme po priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, mora biti v skladu s pravnimi posledicami tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti,

2. če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan kot glavni postopek po priznanju drugega tujega postopka zaradi insolventnosti kot pomožnega postopka: mora sodišče preveriti svojo odločitev o pravnih posledicah tujega pomožnega postopka zaradi insolventnosti, o katerih je odločilo po 465. ali 467. členu tega zakona, in jo spremeniti ali odpraviti, če ni v skladu s pravnimi posledicami tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti,

3. če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan kot pomožni postopek po priznanju drugega tujega postopka zaradi insolventnosti kot pomožnega postopka: mora sodišče preveriti svojo odločitev o pravnih posledicah tujega pomožnega postopka zaradi insolventnosti, o katerih je odločilo po 465. ali 467. členu tega zakona, in jo spremeniti ali odpraviti v obsegu, potrebnem za uskladitev obeh vzporednih postopkov.

477. člen

(domneva insolventnosti pri priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti)

Če je priznan tuji postopek zaradi insolventnosti kot glavni postopek, se pri odločanju o predlogu za začetek domačega postopka zaradi insolventnosti domneva, da je dolžnik insolventen, če se ne dokaže drugače.

478. člen

(pravilo o plačilu terjatve v vzporednih postopkih zaradi insolventnosti)

Upnik, ki je prejel plačilo dela svoje nezavarovane terjatve v tujem postopku zaradi insolventnosti, je upravičen do plačila te nezavarovane terjatve v domačem postopku zaradi insolventnosti, ki poteka proti istemu insolventnemu dolžniku, samo do zneska, ki skupaj z zneskom, ki ga je prejel v tujem postopku zaradi insolventnosti, pomeni enak delež plačila

terjatev, kot ga v domačem postopku prejmejo upniki za nezavarovane terjatve, ki se plačajo v istem vrstnem redu.

Oddelek 8.6: Pravo, ki se uporabi za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti

479. člen

(splošno pravilo)

Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti se uporabi pravo države, v kateri se ta postopek vodi, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

480. člen

(pravo, ki se uporabi za pogodbe, katerih predmet je nepremičnina)

Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za pogodbe, katerih predmet je uporaba ali pridobitev nepremičnine, se uporabi pravo države, na območju katere je ta nepremičnina.

481. člen

(pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)

(1) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za pravice insolventnega dolžnika na nepremičnini, ladji ali letalu, ki so predmet vpisa v javni register, se uporabi pravo države, v pristojnosti katere se vodi ta register.

(2) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti in uveljavitev pravic insolventnega dolžnika na vrednostnih papirjih ali drugih finančnih instrumentih se uporabi:

1. če se pridobijo ali prenesejo z vpisom v sistemu centralnega depoja: pravo države, v kateri se vodi ta centralni depo,

2. če se pridobijo ali prenesejo z vpisom v dobro računa, ki se vodi v poddepoju: pravo države, ki se uporablja za vodenje računov v tem poddepoju.

482. člen

(pravo, ki se uporabi za plačilne sisteme in finančne trge)

(1) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za pravice in obveznosti strank ali udeležencev plačilnega sistema ali finančnega trga se uporabi pravo države, ki se uporablja za ta plačilni sistem ali finančni trg.

(2) Prvi odstavek tega člena ne izključuje pravice izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika, če so ta izpodbojna po pravu države, ki se uporablja za ta plačilni sistem ali finančni trg.

(3) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za pravice in obveznosti na podlagi pravnih poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, se uporabi splošno pogodbeno

pravo, ki se po pravilih tega trga uporablja za te posle, če ni v drugem odstavku 481. člena tega zakona drugače določeno.

483. člen

(pravo, ki se uporabi za dogovore o izravnavi in pogodbe o ponovnem odkupu)

(1) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za medsebojne pravice in obveznosti strank v dogovorih o izravnavi iz drugega odstavka 24.a člena tega zakona in dogovorih o izravnavi, ki niso povezani s kvalificiranimi finančnimi pogodbami, če vsebujejo pravila iz 2. točke drugega odstavka 24.a člena tega zakona, se uporabi splošno pogodbeno pravo, ki se uporablja za ta razmerja.

(2) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za medsebojne pravice in obveznosti strank pogodbe o ponovnem odkupu se uporabi splošno pogodbeno pravo, ki se uporablja za ta razmerja, če ni v drugem odstavku 481. člena tega zakona drugače določeno.

484. člen

(pravo, ki se uporabi za pogodbe o zaposlitvi)

Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za medsebojne pravice in obveznosti strank pogodbe o zaposlitvi se uporabi pravo države, ki se uporablja za to pogodbo.

Oddelek 8.7: Posebna pravila za postopke zaradi insolventnosti z elementom države članice

485. člen

(uporaba oddelka 8.7)

(1) Posebna pravila, določena v oddelku 8.7 tega zakona, se uporabljajo za postopke zaradi insolventnosti, za katere se uporablja Uredba 1346/2000.

(2) Posebna pravila, določena v oddelku 8.7 tega zakona, se uporabljajo tudi za postopke zaradi insolventnosti nad:

1. bankami in kreditnimi institucijami, če ni v zakonu, ki ureja bančništvo, ali predpisu druge države članice, s katerim se ureja postopek zaradi insolventnosti nad banko ali kreditno institucijo, drugače določeno, in

2. zavarovalnicami, če ni v zakonu, ki ureja zavarovalništvo, ali predpisu druge države članice, s katerim se ureja postopek zaradi insolventnosti nad zavarovalnico, drugače določeno.

486. člen

(neposredno učinkovanje postopka zaradi insolventnosti države članice)

(1) Oddelek 8.3 se ne uporablja za priznanje postopka zaradi insolventnosti države članice, če odločba sodišča države članice o začetku tega postopka neposredno pravno učinkuje v Republiki Sloveniji brez posebnega postopka priznanja po 16. in 17. členu Uredbe 1346/2000 ali po zakonu, ki ureja bančništvo ali zavarovalništvo.

(2) Pravne posledice postopka zaradi insolventnosti iz prvega odstavka tega člena učinkujejo v Republiki Sloveniji z enako vsebino kot v državi članici, v kateri poteka ta postopek, in nastanejo v trenutku, ki ga za nastanek teh pravnih posledic določa pravo te države članice.

487. člen

(domači pomožni postopek zaradi insolventnosti)

Pravila, določena v 474. členu tega zakona, se uporabljajo tudi, če je bil začet glavni postopek zaradi insolventnosti države članice, ki neposredno pravno učinkuje v Republiki Sloveniji brez posebnega postopka priznanja po 16. in 17. členu Uredbe 1346/2000.

488. člen

(posebna pravila o pravu, ki se uporabi)

(1) Ne glede na 479. člen tega zakona se za izpodbijanje dolžnikovega pravnega dejanja ne uporabi pravo države članice, v kateri poteka postopek zaradi insolventnosti, če oseba, v korist katere je bilo pravno dejanje izvedeno, dokaže:

1. da se za pravno dejanje uporablja pravo druge države članice in

2. da pravo druge države članice ne dovoljuje izpodbijanja tega pravnega dejanja.

(2) Za presojo veljavnosti in pravnih učinkov pogodb in drugih pravnih poslov, ki se sklenejo ali izvedejo po začetku postopka zaradi insolventnosti in so podlaga za odplačno odtujitev premoženja insolventnega dolžnika, se uporabi:

1. če je njihov predmet nepremičnina, ladja ali letalo, ki je predmet vpisa v javni register: pravo države članice, v pristojnosti katere se vodi ta register,

2. če je njihov predmet vrednostni papir ali drug finančni instrument ali pravice na tem instrumentu:

– če se pridobijo ali prenesejo z vpisom v sistemu centralnega depoja, pravo države članice, v kateri se vodi ta centralni depo,

– če se pridobijo ali prenesejo z vpisom v dobro računa, ki se vodi v poddepoju, pravo države članice, ki se uporablja za vodenje računov v tem poddepoju.

(3) Za pravne učinke postopka zaradi insolventnosti na drug postopek, ki poteka glede premoženja ali pravice, ki jo je odtujil insolventni dolžnik, se uporabi izključno pravo države članice, v kateri poteka ta postopek.

9. poglavje: KAZENSKE DOLOČBE

489. člen

(prekrški upravitelja)

Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj, če:

1. v postopku zaradi insolventnosti:

– v roku iz prvega ali drugega odstavka 61. člena tega zakona ne predloži sodišču osnovnega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu z 61. členom tega zakona,

– v roku iz prvega odstavka 65. člena tega zakona sodišču ne predloži dopolnjenega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu s prvim in drugim odstavkom 65. člena tega zakona,

– v roku iz prvega odstavka 70. člena tega zakona sodišču ne predloži končnega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu s 70. členom tega zakona,

– ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 98. člena tega zakona,

– v roku iz prvega odstavka 100. člena tega zakona sodišču ne predloži izrednega poročila, sestavljenega v skladu s 100. členom tega zakona, ali

– da lažno izjavo, da ni ovir za njegovo imenovanje iz četrtega odstavka 115. člena tega zakona,

– v osmih dneh po prejemu sklepa o razrešitvi ne ravna v skladu z drugim odstavkom 120. člena tega zakona,

2. v postopku prisilne poravnave:

– v roku iz tretjega odstavka 99. člena sodišču ne predloži rednega poročila, sestavljenega v skladu z 99. členom tega zakona,

– v roku iz drugega odstavka 170. člena tega zakona ne da mnenja o poročilu insolventnega dolžnika,

– v roku iz prvega odstavka 197. člena tega zakona sodišču in insolventnemu dolžniku ne predloži poročila o vpisu in vplačilu novih delnic, sestavljenega v skladu z drugim odstavkom 197. člena tega zakona,

– v roku iz tretjega odstavka 206. člena tega zakona sodišču ne predloži poročila o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave, sestavljenega v skladu s četrtim in petim odstavkom 206. člena tega zakona,

– v roku iz drugega odstavka 211. člena tega zakona sodišču ne predloži seznama terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, sestavljenega v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 211. člena tega zakona,

3. v stečajnem postopku:

– članom upniškega odbora ne omogoči pregledati listin iz drugega odstavka 87. člena tega zakona,

– v roku iz tretjega odstavka 99. člena sodišču ne predloži rednega poročila, sestavljenega v skladu z 99. členom in z 295. členom tega zakona,

– v roku iz drugega odstavka 291. člena tega zakona po začetku stečajnega postopka ne izdela otvoritvene bilance v skladu z 291. členom tega zakona,

– v roku iz prvega odstavka 294. člena tega zakona sodišču ne predloži otvoritvenega poročila, sestavljenega v skladu z drugim odstavkom 294. člena tega zakona,

– sklepa pogodbe ali opravlja druge pravne posle ali dejanja v nasprotju s 315. členom tega zakona,

– opravi plačilo ali drugo izpolnitev v breme stečajne mase v nasprotju s 353. členom tega zakona,

– v roku iz tretjega odstavka 363. člena tega zakona sodišču ne predloži načrta prve ali poznejše razdelitve in posodobljenega končnega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu s prvim in drugim odstavkom 363. člena tega zakona,

– v roku iz 367. člena tega zakona sodišču ne predloži končnega načrta prve ali poznejše razdelitve,

– v roku iz 368. člena tega zakona upnikom ne plača zneskov na podlagi končnega načrta prve ali poznejše razdelitve,

– v roku iz osmega odstavka 371. člena tega zakona sodišču ne predloži načrta razdelitve posebne razdelitvene mase, sestavljenega v skladu z devetim odstavkom 371. člena tega zakona,

– v roku iz enajstega odstavka 371. člena tega zakona upnikom ne plača zneskov na podlagi načrta razdelitve posebne razdelitvene mase,

– v roku iz prvega odstavka 375. člena tega zakona sodišču ne predloži končnega poročila, sestavljenega v skladu z drugim odstavkom 375. člena tega zakona,

4. v postopku prisilne likvidacije, če v roku iz prvega odstavka 423. člena tega zakona ne vloži predloga za začetek stečajnega postopka.

489.a člen

(prekrški drugih oseb pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti)

(1) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, ki je v obdobju, ko je pravna oseba iz prvega odstavka 27. člena tega zakona postala insolventna, opravlja funkcijo člana poslovodstva te pravne osebe:

če poslovodstvo ni pravočasno opravila dejanj iz 35. do 39. člena tega zakona ali

če je ravnalo v nasprotju s prepovedmi iz 34. člena tega zakona.

(2) Za oprostitev odgovornosti za prekršek posameznega člana poslovodstva iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja peti odstavek 42. člena tega zakona.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, ki je v obdobju, ko je pravna oseba iz prvega odstavka 27. člena tega zakona postala insolventna, opravlja funkcijo člana nadzornega sveta ali upravnega odbora te pravne osebe:

1. če je poslovodstvo v zadnjih dveh letih pred začetkom stečajnega postopka na podlagi poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja predlagalo skupščini sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala z vložki in:

– je nadzorni svet ali upravni odbor o poročilu o ukrepih finančnega prestrukturiranja dal mnenje iz petega odstavka 35. člena tega zakona, v katerem je presodil, da družba ni insolventna in povečanje osnovnega kapitala ni potrebno, ter

– je skupščina zavrnila sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala,

2. če nadzorni svet ali upravni odbor od poslovodstva ni zahteval poročil po drugem in četrtem odstavku 272. člena ZGD-1, čeprav bi jih moral zahtevati po pravilih poslovnofinančne stroke ali stroke upravljanja podjetij,

3. če bi člani nadzornega sveta ali upravnega odbora na podlagi letnega poročila ali drugih poročil poslovodstva lahko ugotovili, če bi ravnali s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij, da je pravna oseba postala insolventna, pa niso z ukrepi, ki so v njihovi pristojnosti, zagotovili, da poslovodstvo pravočasno opravi dejanja iz 35. do 39. člena tega zakona, ali preprečili dejanja v nasprotju s prepovedmi iz 34. člena tega zakona.

(4) Za oprostitev odgovornosti za prekršek posameznega člana nadzornega sveta ali upravnega odbora iz tretjega odstavka tega člena se smiselno uporablja tretji odstavek 43. člena v zvezi s petim odstavkom 42. člena tega zakona.

490. člen

(prekrški drugih oseb v postopku prisilne poravnave)

(1) Z globo od 12.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot insolventni dolžnik v postopku prisilne poravnave:

1. ravna v nasprotju s 151. členom tega zakona,

2. v roku iz četrtega odstavka 168. člena tega zakona ne predloži sodišču in upravitelju rednega poročila, sestavljenega v skladu s prvim do tretjim odstavkom 168. člena tega zakona,

3. v roku iz prvega odstavka 100. člena v zvezi s 169. členom tega zakona sodišču ne predloži izrednega poročila, sestavljenega v skladu s 100. členom v zvezi s 169. členom tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba insolventnega dolžnika, ki je pravna oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 800 do 4.100 se za prekršek kaznuje podjetnik, če kot insolventni dolžnik v postopku prisilne poravnave stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

491. člen

(prekrški drugih oseb v stečajnem postopku)

(1) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje oseba, ki je opravljala funkcijo člana poslovodstva stečajnega dolžnika ob začetku stečajnega postopka:

1. če ne ravna v skladu s prvim ali drugim odstavkom 292. člena tega zakona,

2. če upravitelju na njegovo zahtevo ne da pojasnil v skladu s petim odstavkom 292. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se kaznuje družbenik stečajnega dolžnika, ki je pravna oseba, če stori prekršek iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 300 do 1.200 eurov se kaznuje stečajni dolžnik, ki je fizična oseba, družbenik stečajnega dolžnika, ki je fizična oseba, ali oseba, ki je bila ob začetku stečajnega postopka član organa nadzora stečajnega dolžnika ali pri njem zaposlena, če stori prekršek iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

492. člen

(prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških in izreka globe po tem zakonu, je ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Če sodišče pri opravljanju pristojnosti v postopku zaradi insolventnosti ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da je bil storjen prekršek iz 489. člena tega zakona, mora o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, in obvestilu priložiti dokaze, ki so podlaga za tako presojo.

(3) Če upravitelj pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti v postopku zaradi insolventnosti ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da je bil storjen prekršek iz 489.a, 490. ali 491. člena tega zakona, mora o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, in obvestilu priložiti dokaze, ki so podlaga za tako presojo.

Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP (Uradni list RS, št. 126/07) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

10. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Oddelek 10.1: Prehodne določbe za postopke, ki že potekajo

493. člen

(splošno pravilo o postopkih, ki že potekajo)

(1) V postopkih izbrisa gospodarske družbe iz sodnega registra brez likvidacije, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se tudi po njegovi uveljavitvi uporabljajo predpisi, ki so se zanje uporabljali do njegove uveljavitve, če ni v oddelku 10.1 tega zakona drugače določeno.

(2) V postopkih prisilne poravnave, stečajnih postopkih in postopkih prisilne likvidacije, ki so se začeli pred 1. oktobrom 2008, se tudi po 1. oktobru 2008 uporabljajo predpisi, ki so se zanje uporabljali do 1. oktobra 2008, če ni v oddelku 10.1 tega zakona drugače določeno.

(3) V postopkih prisilne poravnave, stečajnih postopkih in postopkih prisilne likvidacije iz drugega odstavka tega člena se po 1. oktobru 2008 uporabljajo 53. člen in oddelki 3.6, 3.7 in 3.9 tega zakona, v postopkih prisilne poravnave in stečajnih postopkih pa tudi pododdelka 3.4.1 in 3.4.3 ter oddelek 3.5 tega zakona.

494. člen

(postopki prisilne poravnave, ki že potekajo)

(1) V postopkih prisilne poravnave, ki so se začeli pred 1. oktobrom 2008, se po 1. oktobru 2008 uporabljajo:

1. če dolžnik do 1. oktobra 2008 še ni vložil popolnega načrta finančne reorganizacije: 143. do 148. člen,

2. za spremembo načrta finančne reorganizacije, vloženega pred 1. oktobrom 2008: pododdelek 4.4.3 tega zakona,

3. za prijavo in preizkus terjatev:

– če do 1. oktobra 2008 še ni potekel rok za ugovor proti prijavljenim terjatvam iz prvega odstavka 44. člena Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67 /93, 74/94 – odločba US, 8/96 – odločba US, 25/97 – ZJSRS, 39/97, 1/99 – ZNIDC, 52/99, 101/01 – odločba US, 42/02 – ZDR, 58/03 – ZZK-1 in 10/06 – odločba US; v nadaljnjem besedilu: ZPPSL): 61. do 71. člen tega zakona,

– če je do 1. oktobra 2008 že potekel rok iz prve alineje te točke, ni pa še bilo izvedeno glasovanje o prisilni poravnavi: 65. do 71. člen tega zakona,

4. če do 1. oktobra 2008 še ni bilo izvedeno glasovanje o prisilni poravnavi: 149., 151. in 152. člen ter oddelki 4.4, 4.5 in 4.6 tega zakona.

(2) V primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena mora dolžnik vložiti načrt finančnega prestrukturiranja v skladu s tem zakonom do 31. decembra 2008 in ga ne more več spremeniti.

(3) V postopku iz prvega odstavka tega člena:

1. lahko dolžnik po 1. oktobru 2008 spremeni načrt finančne reorganizacije, ki ga je vložil pred uveljavitvijo tega zakona, do 31. decembra 2008,

2. mora dolžnik sodišču, upravitelju in upniškemu odboru predložiti prvo redno poročilo po prvem in drugem odstavku 168. člena tega zakona za obdobje od bilančnega presečnega dne bilance stanja iz 1. točke drugega odstavka 24. člena ZPPSL do 30. oktobra 2008.

(4) V postopku iz prvega odstavka tega člena mora upravitelj:

1. v primeru iz prve alineje 3. točke prvega odstavka tega člena: sodišču predložiti osnovni seznam preizkušenih terjatev do 30. oktobra 2008,

2. v primeru iz druge alineje 3. točke prvega odstavka tega člena: sodišču predložiti dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev do 30. oktobra 2008.

(5) Ne glede na prvi odstavek 173. člena tega zakona je treba v postopku iz prvega odstavka tega člena ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave vložiti:

1. če dolžnik do 1. oktobra 2008 še ni vložil popolnega načrta finančne reorganizacije: v treh mesecih po objavi popolnega načrta finančnega prestrukturiranja po 148. členu tega zakona,

2. v drugih primerih: do poteka osmih dni po objavi oklica za oddajo glasov o prisilni poravnavi.

495. člen

(stečajni postopki, ki že potekajo)

(1) V stečajnih postopkih, ki so se začeli pred 1. oktobrom 2008, se po 1. oktobru 2008 uporabljajo:

1. če do 1. oktobra 2008 še ni bil izveden prvi narok za preizkus terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic: 61. do 72. člen ter oddelek 5.6 tega zakona,

2. 45. do 50., 57., 58., 73. do 75., 78., 81. do 96., 97. do 105., 115. do 132. in 295. člen ter oddelki 5.7 do 5.10 tega zakona.

(2) V stečajnih postopkih, ki so se začeli pred 1. oktobrom 2008, s 1. oktobrom 2008 nastanejo pravne posledice iz 283. in 284. člena tega zakona.

496. člen – upoštevan ZPUOOD

(prenehal veljati)

Oddelek 10.2: Druge prehodne in končne določbe

497. člen

(upravitelji)

(1) Dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih prisilne poravnave, stečaja ali likvidacije, ki v skladu z ZPPSL veljajo 30. septembra 2008, s 1. oktobrom 2008 začnejo veljati kot dovoljenja, izdana po tem zakonu, če ni v tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Upravitelji, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona veljavno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, morajo do 1. septembra 2008:

1. obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje:

– o svojih identifikacijskih podatkih iz tretjega odstavka 110. člena tega zakona in

– o izbiri sodišča po prvem odstavku 111. člena tega zakona ter

2. mu predložiti dokaze o izpolnjevanju pogoja iz 5. točke drugega odstavka 108. člena tega zakona.

(3) Če upravitelj do 1. septembra 2008 ne ravna v skladu z drugim odstavkom tega člena, mu s 1. oktobrom 2008 preneha dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja in ga ministrstvo, pristojno za pravosodje, ne uvrsti na seznam upraviteljev. O prenehanju dovoljenja po prvem stavku tega odstavka izda minister, pristojen za pravosodje, ugotovitveno odločbo.

(4) Sodišča morajo do 1. septembra 2008 ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, predložiti podatke iz 4. točke drugega odstavka 110. člena tega zakona za vse postopke zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije, ki jih vodijo.

(5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora do 1. oktobra 2008 objaviti seznam upraviteljev po četrtem odstavku 110. člena tega zakona.

(6) Upravitelj, ki 1. oktobra 2008 opravlja funkcijo upravitelja v več postopkih pri posameznem sodišču ali sodniku, kot je določeno v tretjem odstavku 116. člena tega zakona,

lahko po 1. oktobru 2008 v teh postopkih še naprej opravlja to funkcijo, v novem postopku pri istem sodišču ali sodniku pa ne more biti imenovan za upravitelja, dokler se število postopkov, v katerih opravlja to funkcijo, ne uskladi s temi omejitvami.

(7) Upravitelj, ki mu s 1. oktobrom 2008 preneha dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja po tretjem odstavku tega člena, lahko po 1. oktobru 2008 v postopkih, v katerih je bil imenovan pred prenehanjem dovoljenja, še naprej opravlja to funkcijo, v novih postopkih pa ne more biti več imenovan.

(8) Upravljavci matičnih evidenc iz drugega odstavka 113. člena tega zakona morajo ministrstvu, pristojnem za pravosodje, do 1. avgusta 2008 omogočiti povezavo z matičnimi evidencami zaradi vzpostavitve in vodenja seznama upraviteljev.

(9) Komisija iz drugega in tretjega odstavka 78.a člena ZPPSL s 1. oktobrom 2008 nadaljuje s svojim delom kot komisija iz 107. člena tega zakona.

498. člen

(izdaja predpisov)

Vlada Republike Slovenije ter ministra, pristojna za pravosodje in finance, morajo predpise po tem zakonu izdati do 1. avgusta 2008.

499. člen

(razveljavitev predpisov)

(1) Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93, 74/94 – odločba US, 8/96 – odločba US, 25/97 – ZJSRS, 39/97, 1/99 – ZNIDC, 52/99, 101/01 – odločba US, 42 /02 – ZDR, 58/03 – ZZK-1 in 10/06 – odločba US),

2. Zakon o finančnem poslovanju podjetij (Uradni list RS, št. 54/99, 110/99, 97/00 – odločba US, 50/02 – sklep US, 93/02 – odločba US, 117/06 – ZDDPO-2, 31/07 – ZFPPod-B, 33/07 – ZSReg-B in 58/07 – odločba US),

3. 66. člen Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo),

4. 38. člen Zakona o javnih skladih (Uradni list RS, št. 22/00),

5. Pravilnik o programu in načinu opravljanja strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih prisilne poravnave, stečaja in likvidacije (Uradni list RS, št. 74/99 in 26/01),

6. Odredba o merilih za določanje nagrad stečajnim upraviteljem, upraviteljem prisilne poravnave in likvidacijskim upraviteljem (Uradni list RS, št. 16/02, 18/02 – popravek in 69 /04),

7. Sklep o uskladitvi zneskov nagrad za delo stečajnih upraviteljev in upraviteljev prisilne poravnave (Uradni list RS, št. 27/03),

8. Sklep o uskladitvi zneskov nagrad za delo stečajnih upraviteljev in upraviteljev prisilne poravnave (Uradni list RS, št. 56/04),

9. Sklep o uskladitvi zneskov nagrad za delo stečajnih upraviteljev in upraviteljev prisilne poravnave (Uradni list RS, št. 56/05) in

10. Odredba o finančnem poslovanju proračunskih porabnikov (Uradni list RS, št. 71/99, 78/99, 97/00 – odločba US, in 64/01).

(2) Predpis iz 1. in 3. do 10. točke prvega odstavka tega člena se uporabljajo do 1. oktobra 2008, če ni v oddelku 10.1 drugače določeno.

500. člen

(končna določba)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi zakona v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. oktobra 2008, razen naslednjih določb, ki se začnejo uporabljati z njegovo uveljavitvijo:

– 1., 2. in 7. poglavja,

– 5. točke drugega odstavka 108. člena, 110. člena in prvega odstavka 111. člena v obsegu, potrebnem za izpolnitev obveznosti iz drugega, četrtega in petega odstavka 497. člena tega zakona,

– 114. člena, sedmega in osmega odstavka 122. člena in četrtega odstavka 413. člena v zvezi s 498. členom in

– 10. poglavja tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-A (Uradni list RS, št. 40/09) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

32. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, mora izdati predpisa iz novega četrtega odstavka 98. člena zakona in novega četrtega odstavka 124. člena zakona v enem mesecu, predpis iz novega osmega odstavka 122.a člena zakona pa v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije mora uskladiti predpis iz sedmega odstavka 122. člena zakona s tem zakonom v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

33. člen

(1) Spremenjeni 427., 428. in 435. člen zakona se uporabljajo v vseh postopkih izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije, v katerih do uveljavitve tega zakona še ni pravnomočno odločeno o obstoju izbrisnega razloga.

(2) Spremenjeni šesti in sedmi odstavek 442. člena zakona se uporabljata za gospodarske družbe, ki so izbrisane iz sodnega registra brez likvidacije po uveljavitvi tega zakona.

34. člen

Za odmero nagrade in stroškov upravitelja v postopku zaradi insolventnosti, ki se je začel pred 1. oktobrom 2008, se začne z uveljavitvijo tega zakona uporabljati predpis iz 2. in 3. točke 114. člena zakona.

(Opomba: Člen se razveljavi, kolikor se nanaša na predpis iz 2. točke prvega odstavka 114. člena zakona in na opravila upravitelja v stečajnem postopku, na katera ta zakon veže pravico do nagrade upravitelju, opravljena pred uveljavitvijo ZFPPIPP-A. Do drugačne zakonske ureditve se za odmero nagrade upravitelju v stečajnem postopku iz prejšnjega stavka smiselno uporabljajo predpisi iz 6. do 9. točke prvega odstavka 499. člena ZFPPIPP.)

35. člen

(1) Novi četrti odstavek 98. člena, novi 8. in 9. točka drugega odstavka 110. člena in spremembe 122. člena zakona se začnejo uporabljati 1. julija 2009.

(2) Novi 122.a člen zakona se začne uporabljati 1. oktobra 2009.

(3) Upravitelji morajo do 1. julija 2009 ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, posredovati podatke iz nove 8. in 9. točke drugega odstavka 110. člena zakona.

36. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-B (Uradni list RS, št. 59/09) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

(1) Določbe 1. člena tega zakona se uporabljajo:

1. za postopke, ki se uvedejo po njegovi uveljavitvi, in

2. za postopke, ki so bili uvedeni pred njegovo uveljavitvijo, če do njegove uveljavitve sodišče še ni odločilo o začetku postopka.

(2) Določbe 3. do 5. člena tega zakona se uporabljajo za postopke, v katerih je zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka vložena po njegovi uveljavitvi.

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-C (Uradni list RS, št. 52/10) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE DOLOČBE IN KONČNA DOLOČBA

85. člen

S tem zakonom spremenjena ali dodana pravila zakona se uporabljajo:

1. za postopke zaradi insolventnosti in odpusta obveznosti, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, če ni v 86. do 90., 92. ali 93. členu tega zakona določeno drugače in

2. za postopke izvršbe ali zavarovanja, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona, če ni v 90. ali 91. členu tega zakona določeno drugače.

86. člen

(1) S tem zakonom spremenjeni 51. člen zakona se začne uporabljati 1. septembra 2010.

(2) Okrajno sodišče s 1. septembrom 2010 preneha biti krajevno pristojno za nadaljnje vodenje postopkov osebnega stečaja nad zasebnikom ali potrošnikom in postopkih stečaja zapuščine, ki so bili uvedeni do 31. avgusta 2010.

(3) Okrajno sodišče mora do 10. septembra 2010 krajevno pristojnemu okrožnemu sodišču poslati spise v postopkih iz drugega odstavka tega člena, ne da bi izdalo poseben sklep, s katerim bi se izreklo za krajevno nepristojno.

87. člen

(1) S tem zakonom dodana četrti odstavek 52. člena in tretji odstavek 125. člena zakona se uporabljata za odločanje o pritožbah, vloženih po 1. januarju 2011.

(2) S tem zakonom dodani prva in druga alineja 2. točke prvega odstavka 122. člena zakona se uporabljata za sklepe, ki se objavijo po uveljavitvi tega zakona.

(3) S tem zakonom dodani prvi, drugi in četrti odstavek 123.a člena se uporablja za vloge, ki jih vloži odvetnik kot pooblaščenec stranke postopka zaradi insolventnosti po 1. januarju 2011.

(4) S tem zakonom dodani tretji odstavek 123.a člena se uporablja za pisanja, ki so vročijo po 1. januarju 2011.

88. člen

(1) S tem zakonom spremenjeni prvi odstavek 65. člena, četrti odstavek 68. člena, 1. točka četrtega odstavka 69. člena in šesti odstavek 296. člena zakona se uporabljajo za postopke zaradi insolventnosti, v katerih do uveljavitve tega zakona še ni potekel rok za prijavo terjatev.

(2) S tem zakonom spremenjeni ali dodani drugi odstavek 142. člena, 164.a člen, 1. točka prvega odstavka 180. člena, tretji odstavek 181. člena, 203. člen in prvi odstavek 213. člena zakona se uporabljajo za postopke prisilne poravnave, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(3) S tem zakonom spremenjeni četrti odstavek 14. člena in 383. člen zakona se uporabljata za stečajne postopke, v katerih je predlog za začetek stečajnega postopka vložen po uveljavitvi tega zakona.

(4) S tem zakonom spremenjeni ali dodani drugi odstavek 21. člena, 4. točka prvega odstavka 22. člena, drugi odstavek 60. člena, četrti odstavek 61. člena, 199.a člen, 263. člen, 264.a člen, četrti odstavek 265. člena in drugi odstavek 267. člena zakona se uporabljajo za postopke zaradi insolventnosti, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(5) S tem zakonom spremenjeni četrti odstavek 100. člena zakona se uporablja za pritožbe proti sklepom, ki jih sodišče izda po uveljavitvi tega zakona.

(6) S tem zakonom spremenjeni 304. člen zakona se uporablja za odločitev sodišča o priznanju zavarovane terjatve in ločitvene pravice, o katerem sodišče do uveljavitve tega zakona še ni odločilo.

89. člen

S tem zakonom spremenjeni prvi odstavek 392. člena zakona se uporablja v postopkih osebnega stečaja za preizkus terjatev, ki so bile prijavljene pred uveljavitvijo tega zakona in se do njegove uveljavitve upravitelj o njih še ni izrekel, ali ki so bile prijavljene po uveljavitvi tega zakona.

90. člen

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če ob uveljavitvi tega zakona teče postopek izvršbe ali zavarovanja proti dolžniku, nad katerim je bil pred uveljavitvijo tega zakona začet stečajni postopek.

(2) Če v postopku izvršbe ali zavarovanja ob uveljavitvi tega zakona obstaja položaj iz 1. točke tretjega odstavka 132. člena zakona, kot se spreminja s tem zakonom, mora izvršilno sodišče v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati sklep, s katerim ugotovi, da je izvršilni postopek ustavljen.

(3) Če je upnik v postopku izvršbe ali zavarovanja pred uveljavitvijo tega zakona pridobil ločitveno pravico, ki ob uveljavitvi tega zakona še obstaja, in v izvršilnem postopku pred uveljavitvijo tega zakona na premoženju, ki je predmet te ločitvene pravice, ni bilo opravljeno dejanje iz četrtega odstavka 132. člena zakona, se za nadaljnji tek izvršilnega postopka uporablja 280. člen zakona.

(4) Če je v stečajnem postopku iz tretjega odstavka tega člena sklep o preizkusu terjatev postal pravnomočen pred uveljavitvijo tega zakona, mora izvršilno sodišče v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati sklep iz 1. ali 2. točke drugega odstavka ali iz tretjega odstavka 280. člena zakona, kot se spreminja s tem zakonom.

(5) Če je bila v stečajnem postopku pred uveljavitvijo tega zakona prerekana terjatev, zavarovana z ločitveno pravico iz tretjega odstavka tega člena, se z uveljavitvijo tega zakona:

1. za uveljavljanje terjatve v pravdnem postopku namesto 307. člena zakona začne uporabljati 302. člen zakona, in

2. če je bila pred uveljavitvijo tega zakona vložena tožba iz 307. člena zakona, ki se razveljavi z uveljavitvijo tega zakona, velja, da je umaknjen tožbeni zahtevek v delu, ki se nanaša na nedovoljenost izvršbe.

(6) Če je bilo v postopku izvršbe pred uveljavitvi tega zakona že opravljeno dejanje iz četrtega odstavka 132. člena zakona, kot se spreminja s tem zakonom:

1. velja, da se z uveljavitvijo tega zakona izvršilni postopek nadaljuje, in se za nadaljnji tek izvršilnega postopka in poplačilo upnika uporabljata 281. člen in drugi odstavek 325. člena, kot se spreminjata s tem zakonom, in

2. mora izvršilno sodišče v 15 dneh po uveljavitvijo tega zakona izdati sklep o nadaljevanju izvršilnega postopka, če stečajno sodišče pred uveljavitvijo tega zakona še ni izdalo takega sklepa.

(7) Če je bila v stečajnem postopku pred uveljavitvijo tega zakona prerekana terjatev, zavarovana z ločitveno pravico na premoženju, glede katerega je bilo v izvršilnem postopku pred uveljavitvi tega zakona že opravljeno dejanje iz četrtega odstavka 132. člena zakona, kot se spreminja s tem zakonom:

1. velja z uveljavitvijo tega zakona ta terjatev za priznano in

2. pravdno sodišče, ki vodi postopek na podlagi tožbe iz 307. člena zakona, ki se razveljavi z uveljavitvijo tega zakona, ta postopek ustavi.

(8) Če je stečajno sodišče pred uveljavitvijo tega zakona izdalo sklep o preizkusu terjatev, s katerim je v zvezi s preizkusom terjatve, zavarovane z ločitveno pravico, odločilo, da so izpolnjeni pogoji za nadaljevanje izvršbe, z uveljavitvijo tega zakona velja, da je stečajno sodišče naložilo stečajnemu dolžniku prednostno plačilo te terjatve iz premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, po 304. členu zakona, kot se spreminja s tem zakonom.

91. člen

S tem zakonom dodani 444.a člen zakona se uporablja za izvršilne postopke, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, če do uveljavitve tega zakona še niso bili končani.

92. člen

(1) Izjava upravitelja o izbiri novega okrožnega sodišča, ki je vložena po uveljavitvi tega zakona in pred 30. novembrom 2010, začne učinkovati 1. januarja 2011.

(2) Upravitelji, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona veljavno dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, morajo do 30. novembra 2010 odpreti varni poštni predal in obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, o elektronskem naslovu varnega poštnega predala.

(3) Če upravitelj do 30. novembra 2010 ne izpolni obveznosti iz drugega odstavka tega člena, se začasno ustavi njegovo imenovanje za upravitelja v novih zadevah.

(4) Začasna ustavitev imenovanja iz tretjega odstavka tega člena začne učinkovati 1. januarja 2011 in preneha s potekom 15 dni po dnevu, ko upravitelj izpolni obveznost iz drugega odstavka tega člena, vendar ne prej kot 1. februarja 2011.

(5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora do 31. decembra 2010 uskladiti sezname izbranih upraviteljev posameznih okrožnih sodišč s petim odstavkom 111. člena zakona, kot se spreminja s tem zakonom, ob upoštevanju izjav upraviteljev o izbiri novega okrožnega sodišča iz prvega odstavka tega člena in začasnih ustavitev imenovanj za upravitelja iz četrtega odstavka tega člena.

(6) S tem zakonom spremenjeni tretji odstavek 116. člena zakona se začne uporabljati za postopke, ki se začnejo po 1. januarju 2011 tako, da se kot upravitelj v prvem postopku, ki se začne pri posameznem okrožnem sodišču v letu 2011, imenuje:

1. za skupino postopkov prisilnih poravnav in stečajnih postopkov nad pravno osebo: upravitelj, ki je na seznamu iz šestega odstavka tega člena naslednji za upraviteljem, ki je bil pri tem okrožnem sodišču imenovan za upravitelja v postopku prisilne poravnave ali stečajnem postopku nad pravno osebo, ki se je začel zadnji v letu 2010,

2. za skupino postopkov osebnih stečajev in stečajev zapuščine: upravitelj, ki je na seznamu iz šestega odstavka tega člena naslednji za upraviteljem, ki je bil pri tem okrožnem sodišču ali okrajnem sodišču z območja tega okrožnega sodišča imenovan za upravitelja v postopku osebnega stečaja ali stečaja zapuščine, ki se je začel zadnji v letu 2010.

93. člen

(1) S tem zakonom spremenjeni tretji odstavek 99. člena zakona se začne uporabljati za redno poročilo upravitelja za obdobje, ki se konča 31. decembra 2010.

(2) Če je bil pred uveljavitvijo tega zakona proti upravitelju začet postopek za odvzem dovoljenja, se za ta postopek uporablja 109. člen zakona v besedilu, veljavnem pred uveljavitvijo tega zakona.

(3) S tem zakonom spremenjena 3. točka drugega odstavka 108. člena zakona se uporablja za odločanje o zahtevi za dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, ki je vložena po uveljavitvi tega zakona.

(4) S tem zakonom spremenjena 5. točka drugega odstavka 108. člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2011.

(5) Upravitelj mora do 31. decembra 2010 predložiti ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, dokaze o izpolnjevanju pogoja iz s tem zakonom spremenjene 5. točke drugega odstavka 108. člena zakona za leto 2011.

(6) Če upravitelj do 31. decembra 2010 ne ravna v skladu s petim odstavkom tega člena, mu s 1. januarjem 2011 preneha dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja. O prenehanju dovoljenja po prvem stavku tega odstavka izda minister, pristojen za pravosodje, ugotovitveno odločbo.

(7) S tem zakonom dodani sedmi odstavek 103. člena ter drugi in tretji odstavek 354. člena se uporablja za storitve, opravljene po uveljavitvi tega zakona.

94. člen

(1) Z uveljavitvijo tega zakona se ustanovi Zbornica upraviteljev Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica) in njeni člani postanejo vsi upravitelji, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona veljavno dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja.

(2) Do izvolitve organov zbornice na prvi skupščini zbornice opravljajo naloge in pristojnosti predsednika in upravnega odbora zbornice predsednik in upravni odbor Društva upraviteljev Slovenije.

(3) Predsednik in upravni odbor Društva upraviteljev Slovenije morajo v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona:

1. pripraviti predlog statuta zbornice,

2. sklicati zasedanje prve skupščine zbornice za dan, ki ne sme biti pozneje od treh mesecev po uveljavitvi tega zakona in ne prej kot v 15 dneh po objavi sklica zasedanja prve skupščine zbornice in

3. objaviti sklic zasedanja prve skupščine zbornice v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Na prvi skupščini zbornice morajo člani sprejeti statut zbornice in izvoliti člane organov zbornice in disciplinskih komisij.

(5) Za prvo skupščino zbornice se uporabljajo naslednja pravila:

1. zbornica je sklepčna, če se je udeleži 1/10 članov,

2. zasedanje zbornice do izvolitve predsednika zbornice vodi predsednik Društva upraviteljev Slovenije, potem pa predsednik zbornice,

3. odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina na skupščini zbornice prisotnih članov.

(6) Predsednik zbornice mora v osmih dneh po koncu zasedanja prve skupščine zbornice vložiti zahtevo za soglasje k statutu zbornice.

(7) Minister, pristojen za pravosodje, mora v 15 dneh po prejemu zahteve iz šestega odstavka tega člena:

1. odločiti o soglasju k statutu zbornice in

2. imenovati predsednika in enega člana disciplinske komisije prve stopnje in disciplinske komisije druge stopnje ter njihove namestnike.

95. člen

(1) S tem zakonom spremenjeni četrti odstavek 41. člena zakona se uporablja za zunajsodne poravnave, sklenjene po uveljavitvi tega zakona.

(2) S tem zakonom spremenjeni deseti odstavek 442. člena zakona se uporablja za terjatve do pravnih oseb, ki so bile izbrisane po uveljavitvi tega zakona.

96. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, mora v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati predpis iz petega odstavka novega 123.a člena zakona in uskladiti predpise iz prvega odstavka 114. člena zakona s tem zakonom.

(2) Vlada Republike Slovenije mora v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladiti Uredbo o registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin (Uradni list RS, št. 23/04, 66/06 in 16/08) s tem zakonom.

97. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-D (Uradni list RS, št. 26/11) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

7. člen

Določbi spremenjenega prvega in novega drugega odstavka 143. člena zakona se uporabljata:

1. za postopke prisilne poravnave, ki se uvedejo po uveljavitvi tega zakona, in

2. za postopke prisilne poravnave, ki so bili uvedeni pred uveljavitvijo tega zakona, če do njegove uveljavitve sodišče še ni odločilo o začetku postopka.

8. člen

Določba novega četrtega odstavka 354. člena zakona velja za opravljanje storitev za potrebe stečajnega postopka na podlagi pogodb, ki so sklenjene po uveljavitvi tega zakona.

9. člen

Določba spremenjenega 489.a člena zakona se uporablja za prekrške, ki so bili storjeni po uveljavitvi tega zakona.

10. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o postopkih za uveljavitev ali odpustitev odgovornosti družbenikov za obveznosti izbrisanih gospodarskih družb – ZPUOOD (Uradni list RS, št. 87/11) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. KONČNA DOLOČBA

19. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-E (Uradni list RS, št. 47/13) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

70. člen

Določbe nove 4. in 5. točke četrtega odstavka 108. člena ter spremenjenega drugega in tretjega odstavka 112. člena zakona se uporabljajo v zvezi z upravitelji, zoper katere je kazenski postopek uveden po uveljavitvi tega zakona.

71. člen

(1) Določbe spremenjenega četrtega odstavka 112. člena, 120.k, 120.l in 120.m zakona se začnejo uporabljati dva meseca po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporabljajo določbe do sedaj veljavnega zakona.

(2) Minister, pristojen za pravosodje in Zbornica upraviteljev Slovenije morata do začetka uporabe določbe iz prvega odstavka tega člena imenovati oziroma izvoliti nove člane in namestnike disciplinskih komisij.

(3) Disciplinski postopki, ki bili uvedeni do začetka uporabe določb iz prvega odstavka tega člena, se dokončajo pred organi in po določbah do sedaj veljavnega zakona.

72. člen

(1) Določbe spremenjenega 59., 268. in 269. člena zakona se uporabljajo za stečajne postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe spremenjenega prvega odstavka 142. člena, dopolnjenega drugega odstavka 143. člena, spremenjenega drugega odstavka 182. člena, spremenjenega drugega odstavka, novega četrtega odstavka in novega petega odstavka 192. člena, novega 199.b člena in novega 199.c člena ter novega četrtega, petega in šestega odstavka 200. člena ter dopolnjenega drugega odstavka 201. člena zakona se uporabljajo za postopke, ki se uvedejo po uveljavitvi tega zakona.

(3) Če na dan uveljavitve tega zakona sredstva na dolžnikovemu računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali izplačilo izvršnice, začne rok iz druge in tretje alineje 1. točke 14. člena zakona teči z uveljavitvijo tega zakona.

(4) Določbe spremenjenega 233. člena zakona se uporabljajo za predlog za začetek stečajnega postopka, vložen po uveljavitvi tega zakona.

(5) Določba dopolnjenega 489. člena zakona se uporablja za prekrške, storjene po uveljavitvi tega zakona.

73. člen

(1) Določbe spremenjenega prvega odstavka 5. člena ter novi 221.a do 221.g členi zakona se začnejo uporabljati dva meseca po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe dopolnjenega 116. člena zakona se začnejo uporabljati 30. dan po uveljavitvi tega zakona. Na ta dan se v vseh že uvedenih postopkih prisilne poravnave imenuje upravitelj, če ni bil imenovan že prej.

74. člen

(1) Določba petega odstavka 108. člena zakona se uporablja v sodnih in drugih postopkih, ki se v zvezi s stečajnim postopkom začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(2) Za sodne in druge postopke, ki so se v zvezi s stečajnim postopkom začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se uporabljajo določbe do sedaj veljavnega 103. člena zakona.

75. člen

(1) Do spremembe Zakona o prevzemih (Uradni list RS, št. 79/06, 67/07 – ZTFI, 1 /08, 68/08, 35/11 – ORZPre75, 105/11 – odločba US, 10/12 in 38/12; v nadaljnjem besedilu: ZPre-1) v delu, ki se nanaša na izjeme pri obveznosti dati prevzemno ponudbo, se uporabljajo določbe drugega do desetega odstavka tega člena.

(2) Poleg primerov, določenih v zakonu, ki ureja prevzeme, obvezne prevzemne ponudbe za obdobje nadaljnjih dveh let od pridobitve vrednostnih papirjev, ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v ciljni družbi zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja ciljne družbe z namenom zagotovitve kapitalske ustreznosti oziroma (dolgoročne) plačilne sposobnosti ciljne družbe izven postopkov zaradi insolventnosti po tem zakonu in ki je za takšno pridobitev pridobil predhodno dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Pojmi ciljna družba, usklajeno delovanje, prevzemni prag in obvezna prevzemna ponudba, imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja prevzeme.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo za imetnika iz drugega odstavka tega člena nastane pred potekom dveh let od pridobitve vrednostnih papirjev v skladu z drugim odstavkom tega člena, in sicer ob prvi naslednji pridobitvi vrednostnih papirjev ciljne družbe, če v ciljni družbi še presega prevzemni prag, razen, če so pri nadaljnji pridobitvi izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

(5) Soglasje iz drugega odstavka tega člena izda agencija na obrazložen predlog osebe oziroma oseb, ki imajo namen izvesti finančno prestrukturiranje ciljne družbe. Ob tem agencija uporablja določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov glede postopka za izdajo odločb agencije. Predlogu mora biti priloženo pozitivno mnenje izvedenca poslovno finančne stroke ali stroke upravljanja podjetij glede potrebnosti ukrepov in možnosti njihovega uspeha.

(6) Če oseba oziroma osebe, ki delujejo usklajeno in ki jim je bilo z odločbo agencije prepovedano izvrševanje glasovalnih pravic, izvedejo finančno prestrukturiranje ciljne družbe in tako zagotovijo njeno kapitalsko ustreznost oziroma (dolgoročno) plačilno sposobnost še pred začetkom postopkov zaradi insolventnosti, prepoved izvrševanja glasovalnih pravic preneha z dokončnostjo odločbe agencije iz devetega odstavka tega člena.

(7) Če je za realizacijo ukrepa iz šestega odstavka tega člena potrebno izvrševanje glasovalnih pravic, lahko oseba oziroma osebe iz šestega odstavka tega člena na skupščini ciljne družbe o predlogih sklepov, ki so potrebni za realizacijo ukrepov ob predhodni pridobitvi soglasja agencije, izvršujejo glasovalne pravice iz vseh delnic, katerih imetnice so.

(8) Soglasje za izvrševanje glasovalnih pravic na skupščini iz sedmega odstavka tega člena na podlagi obrazloženega predloga osebe oziroma oseb, ki nameravajo izvesti finančno prestrukturiranje ciljne družbe in ki mora biti vložen najmanj deset delovnih dni pred skupščino, na kateri želi vlagatelj uresničevati glasovalne pravice, izda agencija.

(9) V primeru, da so izpolnjeni pogoji iz šestega odstavka tega člena, agencija na obrazložen predlog osebe oziroma oseb, ki so izvedle finančno prestrukturiranje ciljne družbe, po postopku, ki ga za izdajo odločb agencije določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, izda odločbo, s katero odloči, da je prepoved izvrševanja glasovalnih pravic za te osebe prenehala. Agencija o predlogu, ki mu mora biti priloženo pozitivno mnenje izvedenca poslovno finančne stroke ali stroke upravljanja podjetij glede potrebnosti ukrepov in možnosti njihovega

uspeha in ki mora biti vložen najmanj deset delovnih dni pred skupščino, na kateri želi oseba glasovati, izda odločbo najkasneje do skupščine, na kateri želi oseba izvrševati glasovalne pravice.

(10) Prenehanje prepovedi izvrševanja glasovalnih pravic traja dve leti od dokončnosti odločbe iz devetega odstavka tega člena. Če v dveh letih od izdaje odločbe oseba oziroma osebe iz drugega odstavka tega člena ne ravnajo v skladu s 63. členom ZPre-1 izgubijo glasovalne pravice iz vseh delnic, katerih imetnice so.

76. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz 63. člena tega zakona v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

77. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-F (Uradni list RS, št. 100/13) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

48. člen

(1) Določbe novega 185.a, 199.d, 214.a in 221.h do 221.z člena zakona ter določbe spremenjenega oziroma dopolnjenega 141., 142., 143., 144., 145., 146., 182., 186., 190., 191., 199., 199.a 199.b 199.c, 201., 205., 209., 211. in 212. člena zakona se uporabljajo za postopke prisilne poravnave, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe spremenjenega oziroma dopolnjenega 221.a, 221.b, 221.d, 221.e in 221.f člena zakona se uporabljajo za postopke poenostavljene prisilne poravnave, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(3) Določbe spremenjenega oziroma dopolnjenega 221.b, 221.d, 221.e in 221.f člena zakona se uporabljajo tudi za postopke poenostavljene prisilne poravnave, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona. V postopku iz prvega stavka tega odstavka mora dolžnik predložiti dopolnjeni seznam terjatev iz četrtega odstavka 221.d člena zakona do poteka roka za vložitev zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave iz prvega odstavka 221.f člena zakona, vendar ne pozneje kot v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

(4) Spremenjeni 233. člen in nov 298.a člen zakona se uporabljata za stečajne postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(5) Spremenjeni sedmi odstavek 233. člena zakona se uporablja tudi za postopke, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, ne da bi bil založen predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka.

49. člen

(1) Določbe spremenjenega tretjega in novega devetega odstavka 120.k zakona se začnejo uporabljati en mesec po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, mora do začetka uporabe določb iz prvega odstavka tega člena imenovati predsednika disciplinske komisije prve stopnje in njegovega namestnika.

(3) Disciplinski postopki, ki bili uvedeni do začetka uporabe določb iz prvega odstavka tega člena, se dokončajo pred organi in po določbah do sedaj veljavnega zakona.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, mora pravilnik iz novega devetega odstavka 120.k člena zakona izdati v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

50. člen

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za ponovno prisilno poravnavo, če je bil postopek, v katerem je bila prejšnja prisilna poravnava pravnomočno potrjena, začet pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Ne glede na 1. točko prvega odstavka 221.v člena zakona je predlog za ponovno prisilno poravnavo dovoljen, če je od pravnomočnosti sklepa o potrditvi prejšnje poravnave preteklo eno leto.

(3) Soglasje iz 2. točke prvega odstavka 221.v člena zakona lahko dajo tudi upniki, ki so imetniki zavarovanih terjatev, ki so nastale do začetka postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, čeprav za te terjatve prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava ni učinkovala.

(4) Ne glede na tretji odstavek 221.v člena zakona so postopek ponovne prisilne poravnave upravičeni predlagati tudi upniki, ki so imetniki zavarovanih terjatev, ki so nastale do začetka postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, čeprav za te terjatve prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava ni učinkovala.

(5) Ne glede na drugi odstavek 221.z člena zakona lahko predlog za ponovno prisilno poravnavo vključuje tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221. n člena zakona, ki so nastale do začetka postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

51. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-G (Uradni list RS, št. 27/16) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

32. člen

(1) Določbe novega sedmega odstavka 44.t člena zakona se uporabljajo tudi za postopke preventivnega prestrukturiranja, ki so se končali s potrditvijo sporazuma o finančnem prestrukturiranju pred uveljavitvijo tega zakona, če do uveljavitve tega zakona še ni bila opravljena vročitev sklepa o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju vsem strankam tega postopka.

(2) Sodišče mora v postopkih iz prvega odstavka tega člena objaviti sklep o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju v 15 dneh po uveljavitvi tega zakona.

(3) Določbe novega petega odstavka 221.b člena, spremenjene 1. točke prvega odstavka in drugega odstavka 21. člena ter spremenjenega prvega odstavka 44.b člena, 221.a člena, 221.d člena in prvega odstavka 221.h člena zakona se uporabljajo za postopke, ki se uvedejo po uveljavitvi tega zakona.

(4) Določba spremenjenega 277. člena zakona se uporablja za postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

33. člen

(1) Določbe novega 299.a člena zakona se uporabljajo za stečajne postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe novega 299.a člena zakona se uporabljajo tudi v stečajnih postopkih, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, za prodajo tistih nepremičnin, glede prodaje katerih do uveljavitve tega zakona sodišče še ni izdalo soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe, katere predmet je ta nepremičnina, iz 341. člena zakona oziroma v primeru iz šestega odstavka 341. člena zakona, če do uveljavitve tega zakona upravitelj še ni sklenil prodajne pogodbe, katere predmet je ta nepremičnina.

(3) Če je pri lastninski pravici na nepremičnini iz prejšnjega odstavka ob uveljavitvi tega zakona vpisana zaznamba iz 3. točke prvega odstavka 299.a člena zakona in oseba, v korist katere je vpisana ta zaznamba v stečajnem postopku do uveljavitve tega zakona še ni prijavila izločitvene pravice, se šteje, da je izločitvena pravica prijavljena z uveljavitvijo tega zakona. Upravitelj mora izdelati dodatni seznam preizkušenih terjatev za preizkus izločitvene pravice iz prejšnjega stavka v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

34. člen

(1) V postopkih osebnega stečaja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se določba novega osmega odstavka 383. člena zakona začne uporabljati za obdobje poročanja, ki teče ob uveljavitvi tega zakona.

(2) Spremenjena določba 391. člena zakona se uporablja za postopke osebnega stečaja, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(3) Določbe spremenjenega 399. člena zakona se uporabljajo tudi za postopek odpusta obveznosti, ki je bil začet pred uveljavitvijo tega zakona, če do uveljavitve tega zakona sodišče še ni odločilo o odpustu obveznosti.

(4) Določbe spremenjenega 400. člena zakona se uporabljajo za postopek odpusta obveznosti, ki se začne po uveljavitvi tega zakona.

(5) Če je bil postopek odpusta obveznosti začet pred uveljavitvijo tega zakona in do uveljavitve tega zakona preizkusno obdobje še ni poteklo, se določba novega osmega odstavka 400. člena zakona smiselno uporablja tako, da lahko upravitelj ali stečajni dolžnik z ugovorom proti odpustu obveznosti zahteva skrajšanje preizkusnega obdobja.

(6) Določbe spremenjenega drugega odstavka in novi tretji do peti odstavek 411. člena zakona se uporabljajo tudi za razveljavitev odpusta obveznosti, o katerem je sodišče odločilo pred uveljavitvijo tega zakona, če od pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti do uveljavitve tega zakona še nista potekli dve leti.

35. člen

(1) Sodišča morajo v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, o podatkih iz tretjega odstavka 413. člena zakona glede sklepov o zavrnitvi predloga za odpust obveznosti, ki so postali pravnomočni pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, mora uskladiti predpis iz šestega odstavka 413. člena zakona z novim tretjim odstavkom 413. člena zakona v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

36. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati 14.a in 18.a člen Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (Uradni list RS, št. 44/07 – uradno prečiščeno besedilo, 51/11, 39/13 in 56/13).

37. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dedovanju – ZD-C (Uradni list RS, št. 63/16) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

18. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati drugi odstavek 417. člena, 417. a in 417.b člen, prvi odstavek 417.c člena in 2. točka 417.d člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odločba US in 38/16 – odločba US).

(2) V drugem in četrtem odstavku 417.c člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odločba US in 38/16 – odločba US) se besedi »Republika Slovenija« nadomestita z besedo »upnik«.

(3) Postopki stečaja zapuščine brez dedičev, ki so se začeli po Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US in 38/16 – odl. US) do uveljavitve tega zakona, se dokončajo po določbah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US in 38/16 – odl. US).

19. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.